

A. T. Hovannessian

Raw Eating

Finally, the cure of all diseases is discovered
Raw Veganism is the only treatment

There is no disease for Humans

The reasons of illnesses are: animal products consumption,
eating cooked stuffs, taking medicines and chemicals

By "Raw-Eating", all simple or heavy sicknesses will be cured

There is no food shortage, even there is a groceration,
Raw vegetables & fruits are the only real foods

Carnage and animal eating
turns people into senseless brutal beasts

Tehran

Аршавир Тер Хованес ан, авторот на оваа книга, кој умира под притисок на
разни болести пред 19 години, сега е целосно спасен од сите негови неволји со суровото веганство,
а на 75-годишна возраст е целосно здрав со силата на млад човек. Неговиот
секодневната активност е да им се покаже на луѓето дека сите болести и други неволји на овој свет се
предизвикани од конзумирање на зготвена (убиена) храна и хемиски лекови и други мртви материји.

АРШАВИР ТЕР-ХОВАНЕСИЈАН (АТЕРХОВ)

СУРОВО ЈАДЕЊЕ

Нов свет ослободен од болести, пороци и отрови

Нарачајте и раширете СУРОВО ЈАДЕЊЕ

ПРОПАГАЦИЈАТА НА СУРОВО ЈАДЕЊЕ Е НАЈБЛАГЛАМО И
НАЈХУМАНАТА РАБОТА НА ОВОЈ СВЕТ

Верзија: англиско трето издание ревидирано + персиско издание (1976) и
Персиска книшка насловена како „Готвено јадење, смртоносна зависност“ (1980)
преведена на англиски

Содржини

ПРЕДГОВОР кон второто издание.....	
------------------------------------	--

ДЕЛ ЕДЕН

Како а замислив иде ата за сурово адење.....	2
--	---

Ефикасното работење на секо а фабрика подлежи на еднообразно снабдување со сите сировини наведени од инженерот.....	4
---	---

Директни и индиректни нутритивни болести.....	
---	--

Клетката на ракот е директно потомство на дегенерирана храна.....	7
---	---

Зависноста од готвената храна е на опасна од сите пороци.....	9
---	---

Побарувачката за готвена храна не е глад	
--	--

Готвеното адење ги принудува човечките органи да работат со три до четири пати повеќе од нивниот нормален капацитет.....	11
--	----

Човечката исхрана треба да се состои од живи клетки, а не од трупови.....	14
---	----

Кратковидоста е на големиот дефект на медицинската наука.....	
---	--

Тежината на готвеното адење не може да се смета како критериум за добро здрав е..	16
---	----

Ниту еден лек не може да ги замени сировините уништени во пожар.....	18
--	----

Готвеното адење и терапи ата со лекови а водат човечката раса до целосно уништување.....	
--	--

Природните прехранбени производи лекарите не смеат да ги користат само како привремени терапевтски средства.....	
--	--

Никогаш не смееме да го нарушиме интегритетот на човечките сировини.....	26
--	----

Како се раѓаат болестите.....	31
На лошото злосторство е да се навикне бебето на готвени производи.....	38
Гастролатриските биолози мора да докажат дека природата згрешила.....	42
Бебето го мрази вкусот на готвената храна.....	
Практиката на сурово адење во моето семејство.....	45
Сите зли навики и криминални дејствија на човекот се резултат на готвеното адење.....	48
Концепцијата на диетата треба да се ограничи на замена на неприродната исхрана со природен начин на хранење.....	
Употребата на вештачки витамини и минерали мора да се прекине.....	50
Споредбата помеѓу здравјето на сирово адење и готвеното адење кај децата е на доброто средство за потврдување на штетата настаната од адење готвена храна.....	55
Научните институции и одговорните државни органи мора да го испитаат проблемот со сурово адење без понатамошно одлагање.....	56
Не е грв да се зборува вистината.....	57
Не постои правна бариера против уништувањето на суровините наменети за човечката фабрика.....	
Јадењето сурово осигурува огромни придобивки во јавната економија.....	59
Секој мора да ги препознае вистинските и интергралните суровини на неговото тело.....	60
Ерата на готвеното адење е доба кога зависностите, суеверия и микроби владеат врховни.....	
Додаток.....	65
ВТОР ДЕЛ	
Изградбата на човечкиот организам.....	69
Што е исхрана?.....	74

Сите сорти на суров зеленчук во суштина се состојат од исти состојки.....76

Својствата на одредени протеини, витамини и минерали повеќе не треба да претставуваат основа за дискусија.....

Вистинско тело и лажно тело.....91

Болестите се предизвикани од кршење на законите на природата.....94

Отпорот на човекот на заразни болести слабее од генерација до генерација.....106

Ракот е резултат на екстремна дегенерација на клетките.....112

Трудот и трошоците за подготовка на готвена храна не се ништо друго освен чиста отпад125

Лекот на готвените е целосно погрешна наука.....130

Човештвото во моментот е далеку од цивилизирано.....138

ДА ЖИВЕЕМЕ.....146

ТРЕТ ДЕЛ

Достигнувања на СУРОВО ЈАДЕЊЕ.....155

Што треба да се избегнува? 220

Авантура на здружението Техеран RawVegans.....

ПРЕДГОВОР кон второто издание

Првиот дел од оваа книга е објавен во 1963 година под наслов „СУРОВО ЈАДЕЊЕ“. Во тој мал том, кој содржеше кратко резиме на моите концепции за исхраната, го допрев речиси секој важен аспект на сурово јадење. Општо земено, нема потреба да навлегуваме во долги детали за да му се соопшти на светот едноставната вистина дека операциите на готвење и рафинирање, со помош на кои природните хранливи материи се дегенерираат во неприродни материи, не се само штетни операции кои кршете ги законите на природата, но тие се главната причина за сите болести. На неукитот човек може лесно да се сфати дека, наместо да ги ослободува луѓето од болести, медицинската наука која се заснова на зготвена храна и отровни лекови го води човештвото во мноштво сериозни заболувања, од кои се имуни сите други живи суштества.

Откако ќе прочитате само неколку редови на оваа тема, основидната личност се буди од својата летаргична рамнодушност и ја сфаќа целосната тежина на ситуацијата. Меѓутоа, огромното мнозинство луѓе, заслепени од тековните заблуди за медицинската наука и со предрасуди од мноштво однапред смислени идеи, сакаат да имаат дополнителни информации за оваа тема. Токму затоа, во вториот дел од оваа книга излегов со дополнителни и подетални објаснувања за голем број суштински прашања. Во исто време беше искористена можноста да се направат неколку мали ревизии и корекции во првиот дел. За време на првото издание на книгата, идејата за сурово јадење сè уште беше во својата рудиментирана фаза; денес е спроведено во пракса во многу земји. Со откажување од готвената храна и отровните лекови, илјадници разумни луѓе ширум светот се излечија од своите долгогодишни болести и сега можат да уживаат во безгрижен живот со здравје и среќа. На крајот од книгата дадов мал избор од бројните писма добиени од такви луѓе.

Кога ќе се измисли нова машина или инструмент, неколку успешни тестови се сметаат за доволни за да се потврди или докаже тој пронајдок. Денес, илјадници здрави луѓе ширум светот се жив доказ за тоа.

суровото јадење го спасува човештвото од безмилосните канџи на секоја болест на земјата. Некој би можел да помисли дека тоа би било доволно за да го разбуди научниот свет од неговата трома апатија и да ги убеди сите во огромните придобивки што ги носи суровото јадење за сите нас.

Денес луѓето кои се заслепени од зависности организираат меѓународни конференции за борба против наводниот светски недостиг на прехранбени производи и држат бескрајни говори на смешни теми, додека 80 проценти од вистинските прехранбени производи што ни ги дава природата се непромислено уништени со свои раце со готвење и рафинирање.

Апелирам до сите вистински хуманитарци да го кренат својот глас и со нивните постојани барања ги повикувам властите да преземат итни чекори за да ги применат принципите на сурово јадење во пракса. Времето е зрело за акција.

ДЕЛ ЕДЕН

Како ја замислив идејата за сурово јадење

Суровата веганска храна треба да биде единствената храна што ја зема човекот. Навиката да се јаде готвена храна треба да се напушти еднаш засекогаш во овој свет. Ова е непогрешливо барање на природата. Конзумирањето на готвената храна е настрашното варварство во историјата на човештвото, варварство за кое никој не е свесен и на кое сите стануваат несвесни жртви. Колку и да изгледа чудна идејата за некои, таа е апсолутна вистина со која не можеме а да не се согласиме.

Оваа вистина ми стана очигледна кога, по 18 години внимателно проучување и истражување, се уверив дека смртта на моите 10-годишниот син и 14-годишната ќерка биле предизвикани од неприродна исхрана. Големиот број лекарски прегледи извршени во Персија, Франција, Германија и Швајцарија во различни обиди за откривање на некоја специфична болест во нивните организми и последователното давање на бројни лекови, исто така, имаа значителен удел во доведувањето на трагедијата до глава. Моите деца умреа од постепено слабеење и губење на сите нивни органи предизвикани од неприродно хранење и отровни лекови.

Успеав да навлезам во татините на медицинската наука и уште појасно да ги забележам нејзините добри и лоши аспекти, бидејќи не ме инспирираше можноста да станам доктор или да имам некаква финансиска добивка. Мојот поттик беше на прво место желбата да дадам се од себе за закрепнување на здравјето на моите сакани деца, а подоцна и жестоката желба да го овековечам нивното сеќавање со тоа што ќе бидат корисни за човештвото.

Уште еден фактор кој придонесе за мојата подобра реализација на недостатоците на медицинската наука е целосно новиот систем со кој ги извршував моите студии со самообразование, ослободен од оптоварувањето на академската програма. Никогаш не се опив од претерани тврдења за напредок направен во име на медицинската наука или од сите фантастични приказни за чудесните придобивки што се добиваат од лековите. На овие прашања им пристапував со критичен ум и отсекогаш ставав поголем стрес на нивните недостатоци. Освен тоа, постојано го имав предвид фактот дека, и покрај постоењето на милиони квалификувани лекари и голем број добитници на Нобелова награда, цивилизираниот човек станува жртва на разни болести почесто од кое било друго животно и болести како склероза, дијабетесот, срцевите напади и ракот се зголемуваат со алармантна брзина, заканувајќи се да го избришат човештвото од лицето на земјата. Не сум го трошел времето во запомнување на симптомите на болестите, имињата и дозите на лекови и оние многубројни комплицирани формули кои ретко се потребни, бидејќи никогаш не сум имал намера да седам на прегледи и да добивам дипломи. Наместо тоа, колку што е можно, го посветив своето време на проучување на многу гранки на науката и на испитување на разновидните извори на знаење, од чии основни и општи принципи можев да извлечам одредени суштински, витални заклучоци.

Резултатите од 18 години макотрпно проучување и труд се отелотворени во дело од два големи тома, од кои првиот, книга од 568 страници, беше објавена на ерменски јазик во 1960 година.

Ефикасното работење на секоја фабрика е предмет на еднообразно снабдување со сите сировини наведени од инженерот

До откривањето на огнот, заедно со остатокот од животинското царство, човекот ја развивал и ја спроведувал својата еволуција со консумирање на природна, сирова храна. Но, од откривањето на огнот, без многу размислување, луѓето ставаат природна храна на огнот, ги уништиле нивните суштински состојки, ги понижувале и потоа ги хранеле своите тела со нив. Како директна последица, произлегоа сите болести од кои денес страда целото човештво.

Човечкиот организам е жива фабрика изградена од непрестаните напори на природата. Истовремено, со изградбата на оваа фабрика, нашата прекрасна природа ја искористи сончевите зраци за да ја развијат сите сировини кои се неопходни за да се координираат илјадниците сложени операции на нашиот организам и да се обезбеди соодветно производство. Понатаму, природата ја сместила тие сировини во целото нивно совршенство и во беспрекорна хармонија на нивните различни состојки во ситно зрно, пченка, во кашеста семе од калинка, во зрно грозје или во лист од растение. Секоја од „безвредните“ намирници земени посебно ја содржи сите оние фактори кои се неопходни за да се одржи во живот живиот организам на суштество како човекот.

Во материјалниот свет на мало отстапување од деталите развиен од инженер за непречена работа на механизмот на фабриката, или дефект во сировините наведени за да се обезбеди неговата нормална продуктивност, резултира со соодветен дефект во работата на фабриката. На ист начин, на мало влошување или промена на сировините пропишани од природата за да се обезбеди непречено функционирање на сложените процеси на човечкиот организам предизвикува нарушувања во нормалните биолошки функции на нашите органи и овие нарушувања се појавуваат во форма на болести.

Различните методи што ги користи човекот за уништување или дегенерирање на целосно избалансираните сировини пропишани од природата за нормално функционирање на неговиот организам не носат размислување. За таа цел цивилизираниот човек измислил демонски фабрики, фурни, печки и куќи. Секоја дегенерација на квалитетот на природните прехранбени производи е проследена со соодветна дегенерација во човечкиот организам. Природната исхрана обезбедува нормално функционирање на нашиот организам, додека неприродната исхрана е проследена со ненормално извршување на неговите функции. Мноштвото на болести е резултат на големата разновидност на дегенерација на состојките на природните прехранбени производи.

Под услов сите негови потреби да се задоволат со законите на природата, на човечкиот организам, кој е на совршениот организам во животинското царство, може да живее во одлично здравје од минимум 150 години до максимум 200-250 години. Готвената храна ги принудува човечките органи да работат со неколку пати повеќе од нормалниот капацитет, ги заморуваат предвреме, предизвикуваат разни болести и го скратуваат животот на човекот на дел од неговиот нормален рок. Во сегашното доба на научен напредок, човекот можел да се ослободи од сите болести со целосна апстиненција од готвената храна и тогаш можел да ја посвети својата енергија само на проучување на проблемите на долговечноста. Истовремено, со природната исхрана, човекот мора да се погрижи да ги задоволи и останатите негови природни барања. Тоа се чист воздух, рано спиење, рано станување, физичка работа, воздржување од вештачко загревање, чистота и таква наатаму.

Директни и индиректни нутритивни болести

Нутриционистичките болести се поделени во две главни категории: директни и индиректни заболувања. Директни нутриционистички болести се оние кои се предизвикани од суперизобилство на одредени хранливи состојки или недостаток на други. Огнот и храната од животинско потекло имаат ефект на концентрирање и зголемување на протеините и мастите во исхраната, а во исто време ги елиминираат супстанциите со висока хранлива вредност. Науката досега успеа да препознае само занемарлив број од овие супстанции, кои се именувани како витамини и без кои животот

не може да постои. Меѓу директните нутриционистички болести треба да се стават сите хронични нарушувања и дефицитарни заболувања. Болестите се развиваат со крајна бавност и трајност. Сè додека болеста не е влезена во последната фаза и органите не престанале да работат, поединецот се смета себеси за здрав. Во случај на делумен и мешан дефицит на витамини, болеста не се појавува според симптомите особено на авитаминоза, опишани во учебниците; туку се појавува со поплаки кои не се лесно да се објаснат.

Индиректните дигестивни заболувања се заразни болести. Во човечкиот организам обично живеат голема разновидност на микроби кои во нормални околности му пружаат корисна услуга на организмот и кои се предмет на контрола на специјализирани (диференцирани) човечки клетки, на чии команди тие сообразно се потчинуваат. Но, со неправилна исхрана, дегенерираните и изнемоштени клетки се толку ослабени што со Законот за преживување тие микроби добиваат предност, се ослободуваат од контролата на тие клетки, се бунтуваат против своите господари, стануваат патогени и предизвикуваат заразни болести толку добро - познати. Понекогаш напаѓачката армија на напаѓачки микроби, кои би наишле на неодоливо противење кај здрав организам и наеднаш би биле уништени, не наидуваат на такво противење кај изнемоштениот организам и предизвикуваат негова специфична инфекција.

Во вториот том од мојата ерменска книга, посветив значителен простор на проблемот со заразните болести, за чие испитување анализирав одредени делови од првиот том на трактатот за „Патолошка анатомија и патогенезата на човечките болести“ од еминентниот советски научник IV Давидовски, објавен во 1956 година. Преку бројни убедливи факти, авторот докажува дека не се самите микроби виновни за предизвикување заразни болести, туку лошата состојба на телото, падот на неговата моќ на имунитет. Но, за жал, како и сите зависници од готвена храна, и Давидовски не може да објасни како можеме да го вратиме тој имунитет или, уште подобро, да го спречиме неговото опаѓање.

Стравот од микробите толку ги исплашил мажите што за да ги избегнат тие прибегнуваат кон на опасните мерки, а сепак добиваат сосема спротивни резултати. Готвењето сурова храна за да се избегнат микробите е една од на судбоносните грешки во медицинската наука.

Не можеме да ги истребиме микробите од лицето на земјата. Ги има насекаде, секогаш ќе постојат и можат да навлезат во нашите организми преку разновидни канали. Поточно, со готвењето на нашата храна на прво а слабееме отпорноста на нашите клетки, а потоа ги уништуваме во нашите прехранбени производи оние природни антибиотици кои по природа се предодредени да се борат против микробите. Дури и оние лекари кои се зависни од готвената храна потврдуваат дека многу витамини, кои се уништуваат на оган, имаат бактериски својства. Затоа животните кои се хранат со купешта ѓубре не се ни приближно подложни на заразни болести како човекот.

Клетката на ракот е директно потомство на дегенерираното Храна

Многу луѓе што јадат готвени се склони да веруваат дека бидејќи човекот со векови се хранел со зготвена храна, тој мора да се навикне на тоа и сега може да страда ако почне да јаде сурова храна одеднаш. Со други зборови, ако одредено време наполниме автомобил со нечист и понизок бензин, можеби моторот се навикнал на тоа и може да се оштети ако нечистиот бензин се замени со чисто гориво.

Како прво, период од неколку илјади години не е ништо во споредба со милијардите години во кои, заедно со своите предци, човекот живеел и се развивал исклучиво на сурова храна. Освен тоа, дека човекот, всушност, не се навикнал на готвената храна, докажува самото постоење на болести, кои исчезнуваат и организмот потоа се враќа на своите нормални функции штом човекот ќе прибегне кон сурова храна.

Вистина е дека според законите на еволуцијата нашиот организам се обидува да се прилагоди самата на храната што ја прима, но не на начинот на кој некои луѓе го замислуваат. Оние хранливи состојки на храната кои се неопходни за сложените процеси и специјализираните главни функции на клетките лесно се уништуваат под влијание на оган. Затоа, на

На намирниците кои ги сметаат за хранливи од оние што адат готвени им недостасуваат тие суштински состојки, но наместо тоа тие имаат изобилство на протеини, масти и аглихидрати, неколку пати повеќе од потребите на клетките.

Постојано лишени од оние хранливи состојки кои се суштински за извршување на нивните повисоки функции, клетките или не го постигнуваат својот целосен развој и специјализација или, откако ќе ги постигнат, подоцна губат способноста за извршување на тие функции. По неколку години лишувања и издржливост, доаѓа ден кога една од неколкуте милијарди клетки, лишени од преостанатите способности, конечно се ослободуваат од механизмите кои го ограничуваат растот на клетките. Тие потоа се одвојуваат од заедничкиот живот, стануваат автономни и среброљубиво ги голтаат оние материјали за градење ткиво кои пливаат во меѓуклеточната течност во големи количини, отфрлени од нормалните клетки како многу поголеми од нивните потреби и кои се гордо пофалени од гастролатрозни биолози - протеините (особено животинските протеини), масите и сите азотни материји. После тоа, тие растат со застрашувачка брзина, безгрижни и пркосни, и неуредно се размножуваат за да формираат страшна маса, ново живо суштество, кое во текот на растењето покорува, уништува сè во својата околина и на крајот еден убав ден го срушува тоа прекрасно здание, човечкото тело. Името на тоа ново суштество е рак. Тоа е вистинското потомство на зготвената храна, жив доказ за тоа како клетките се прилагодени на структурата на храната кај мажите.

консумираат.

Кога животот за прв пат се појавил на нашата планета, природата располагала само на елементарниот градежен материјал (протеини, масти и аглихидрати), од кој успеал да ги создаде првите едноклеточни организми. Исто како што со додавање на цилиндар, апарат или мал детал инженерот додава нова функција во својата фабрика, така и со последователно додавање на нова состојка во нејзините градежни материјали (тела од зеленчук), природата додава нова функција на животинските органи. Оваа напорна задача ја држи природата зафатена со милијарди години, во тој период таа ги развила своите суровини од заедничка бактерија до

плодовите што ги знаеме денес, и преку агентството на тие растителни суровини, но истовремено со нивната еволуција, го разви едноклеточниот животински организам што го создаде во прекрасно животно.

За жал, по откривањето на огнот, природната еволуција на човекот запре и што е уште полошо, таа се ретрогресира со џиновско темпо. Огнот и другите смешни средства за дегенерација измислени од цивилизираниот човек ги уништуваат сите оние супериорни хранливи својства кои биле складирани во текот на милијарди години во природните намирници и следствено во животинските клетки и ги враќаат во нивниот примитивен тип, но со на голема трудољубивост тие ги снабдуваат. На честите градежни материјали кои служат за обезбедување бесцелен раст на тие клетки. Клетките на ракот се вистински примероци на тие примитивни клетки. За кратковидните биолози градежни материјали на телото се протеините, имено обичните камења и тули од многу вообичаена структура. Не ги интересираат различните видови малтери и многубројните детали кои се неопходни за изградба на комплицирана фабрика, а кои ги нема во говедскиот бифтек или скара.

Во вториот том од мојата ерменска книга, го посветив речиси 300 страници до испитување на проблемот со потеклото на ракот. За таа цел, прегледав важен трактат од познатиот американски цитолог Е.В. Каудри со наслов „Клетките на ракот“ (1955), кој е на исцрпен од различните студии на оваа тема и во кој се собрани сите важни студии, податоци, мислења и заклучоци кои се објавени од бројни познати научници. Врз основа на податоците од истражувањето добиени од самите цитолози, дефинитивно докажав дека канцерогените клетки потекнуваат од недостаток на супериорни хранливи состојки и преизобилство на оние вообичаени градежни материјали кои го поттикнуваат бесцелниот раст на клетките.

Зависноста од готвената храна е на опасна од сите

Пороците

Читателот може природно да се запраша зошто ниту еден од бројните еминентни научници и професори не ги гледа овие едноставни вистини и зошто никој не ни кажува дека навиката да се јаде готвена храна е неприродна и опасна. Причината е што целото човештво е зависник од храна и зависноста од храна ги заслепи сите. Никој не сфаќа дека готвеното јадење е порок и дека тоа е навистина настрашениот од сите пороци. Тоа не е желба за само еден вид супстанции, туку збир на нечии незаситни копнежи за илјадници супстанции (и какви „прекрасни“, „пожелни“ супстанции!). Освен тоа, кусогледите готвачи гледаат богатство и извонредност во мноштвото понижувања на кои се подложени прехранбените производи, додека токму таа мноштво на понижувања предизвикуваат мноштво штети, чијшто вистински одраз може да се види во големата разновидност на болести кои преовладуваат во светот.

Човекот станува зависен од оние супстанции кои содржат отрови, како што се чајот, кафето, какаото, тутунот, алкохолот, опиумот, кокаинот, морфинот итн. Готвената храна произведува голема разновидност на отрови кои, со текот на времето, се складираат во различни делови на организмот, како на сидовите на вените и капиларите, помеѓу зглобовите, во центарот на масните клетки и на други места. Како што желбата на зависникот од дрога за хероин не произлегува од нормалните физиолошки потреби на неговото тело, така и желбата на готвеното јадење за зготвена храна, неговото чувство на глад, не е нормално барање на неговиот организам; туку тоа е барањето на неговата зависност. Тоа е израз на импулси кои се стимулираат од отровите собрани во човечкиот организам; тоа е барањето на болестите вгнездени во телото, повикот на најголемиот непријател на човекот.

Тој страшен порок е внесен во телото на секој човек од сопствените родители, уште од лулка. Затоа, во моментот кога бебето ќе почне да забележува и ќе почне да зборува, зависноста од храна веќе му обезбедила цврста контрола и од тој момент до самиот крај на својот живот, готвената храна ја смета за негова нормална исхрана и неговата силна желба.

за тоа како негово физиолошко барање; токму тоа го греша со вистински глад.

Побарувачката за готвена храна не е глад

Кога готвениот се обидува да се храни со исклучиво природни намирници, како што се ореви, житарки, сурово овошје и зеленчук, и нема понатамошен апетит за каква било сирова храна, природните барања на неговиот организам во тој момент се целосно задоволени и тој е заситен до крај. Но, и покрај тоа, дури и ако веќе требаше да земе неколку пати повеќе од неговите вообичаени дневни потреби за храна, тој сепак се однесува како ништо да не јаде и чувствува голема побарувачка за јадење со високо зачинето месо, богато и апетитивно. Ова веќе не е глад. Тоа е иритација предизвикана од отровите кои се складираат во телото и кои сега бараат свежи отрови. Тоа е плачот на демонот што лежи таму распространет и бара нови алатки за да го распарчи човечкиот организам. Разумниот, сиромашен суровац го слуша тој крик во сета своја жестока ден и ден, но тој го игнорира со сета своја душа и не прави ниту една отстапка.

Готвеното јадење ги принудува човечките органи да работат

Три до четири пати поголем од нивниот нормален капацитет

Сите човечки органи имаат складиште на природна резервна енергија. Вообичаено, тие работат со четвртина од нивниот потенцијален капацитет, чувајќи го остатокот од својата енергија за подоцнежна употреба во специјален случај или за време на старост. Така, во „нормални“ околности, пулсот на срцето е 70-72 отчукувања во минута (додека отчукувањето на сировото е само 58-62), што во исклучителни околности може да се зголеми на над 200 отчукувања во минута. Повторно, за време на нормалното дишење, 500 кубика воздух поминува во и надвор од белите дробови, но со посебен респираторен напор можеме да инспирираме дури 3700 кубика

Оно што јаде сировини ги користи органите за варење во една четвртина нивниот потенцијален капацитет, поради што неговите органи никогаш не се преоптоварени или заморени. Готвениот, пак, откако го стимулира апетитот со условени рефлексии, иритирачки

зачини, аперитиви и други апсурдни стимуланти, му го полни стомакот до таа мера што органите за варење се принудени да ги спроведат сите свои резервни енергии и дури тогаш не се во состојба да се справат со побарувачката што им се поставува. Каде што човекот е принуден да а врати одвратната храна по истиот канал како што а испратил или да а исфрли од цревата со прочистувачи. Изненадувачки, таквите мацнини чинови не се сметаат за чудни од готвените.

Со преоптоварување на органите за варење работат многу дополнителни органи, како што се срцето, црниот дроб и бубрезите. Дополнителната работа што а вршат овие органи наскоро има ефект да ги замори и предвреме да ги исфрли од работа. Затоа, не е чудно што како резултат на тоа животот на неко е неколкукратно скратен. Хранејќи се со бескорисни, штетни и отровни материи, зависникот од храна ги задоволува своите страсти, го парализира дејството на неговиот стомак и си создава илузија дека е задоволен, додека неговите клетки, всушност, стенкаат од глад поради недостаток на основни хранливи материи. Стомакот на сирово јадење е секогаш мирен, иако е генерално празен, но неговото тело е навистина полно и задоволено во вистинска смисла на зборот.

Кога готвениот ќе одлучи да премине на сирово јадење, на почетокот никогаш не се чувствува задоволен, без разлика колку јаде. Обично наместо да се чувствуваат среќни, зависниците од храна се чувствуваат незадоволни од таа состојба. Според нивното мислење, причината за нивниот постојан глад лежи во тоа што намирниците што ги консумираат се со ниска хранлива вредност и се безвредни како храна. Ова е ужасна заблуда. Напротив, тие намирници се и хранливи и целосно избалансирани. Човечките клетки со години страдаат од нивното отсуство. Капацитетите на човечките органи за варење целосно одговараат на нивниот состав и распоредот на нивните составни делови. Затоа желудникот со задоволство ги дочекува тие намирници, брзо ги омекнува и без многу одлагање ги пренесува во цревата, а клетките сами, како што се изнемоштени и ослабени од глад, жестоко ги впираат тие вредни материи и постојано бараат повеќе и повеќе од нив.

Заболените клетки се лекуваат, изнемоштените закрепнуваат, неактивните ја враќаат својата виталност. Масните клетки, пак, почнуваат да се топат преку гладување, акумулациите на отрови постепено исчезнуваат, а вишокот вода го напушта телото. Тогаш нормалните, активни клетки го заземаат местото на оние млитави клетки кои биле здебелени со мрзеливост и неактивност. Брзото губење на тежината на телото е сигурен знак за враќање на здравјето и енергијата.

Овој факт треба да го исполни срцето на човекот со радост и среќа. Зашто тие хранливи материи веднаш се шират низ неговото тело и му даваат здравје, сила, енергија и енергија. Тоа е прв пат во неговиот живот, иако сите негови органи и жлезди добиваат на обемено снабдување со храна, тие можат да работат со удобност и леснотија. Дури и ако тој ден земе поголемо количество сирова храна отколку што му бара организмот, или цревата и клетките можат да ја апсорбираат, желудникот нема да ја одбие, ниту пак ќе создаде кај него чувство на гадење, предизвикувајќи избркање го со насилство и сила. Прехранбените производи што ги надминуваат неговите нормални потреби нема да останат во стомакот за да предизвикаат гниење; тие нема да се претворат во отрови или да предизвикаат дигестивни нарушувања. Наместо тоа, без варење, тие веднаш ќе преминат од желудникот во цревата и потоа ќе го остават телото со фекалии токму тој ден, не предизвикувајќи на малку штета на организмот. Така, неговиот стомак секогаш ќе биде лесен, додека неговите црева и неговата крв ќе бидат натоварени со целосно избалансирани хранливи материи.

Тогаш во таков момент нека се обиде само да изеде неколку залаци зготвена храна. Неговиот стомак огорчено ќе ги одбие тие чудни и несакани материи. И покрај екстремното задоволство што го чувствува неговото непце, тие залчиња ќе му лежат долго во стомакот, ќе му делуваат како затка за да му го затворат апетитот и ќе го парализираат нормалниот тек на неговите дигестивни активности. Но, готвениот е прилично задоволен и среќен од таа состојба, бидејќи ги задоволил страстите, го наполнил стомакот и сега е „полн“. Човекот кој ја сфаќа вредноста на сировото варење се плаши од таа состојба. Тој целосно разбира дека суровиот растителен нутримент го потхранува телото, додека мртвите трупови

излегуваат од огнот се само горива и извори на разни отрови и болести.

Човечката исхрана треба да се состои од живи клетки и Не трупови на мртви ќелии

Целосно избалансираните прехранбени производи се состојат од живи клетки. Сега растителните тела, по напуштањето на земјата, остануваат живи долго време. Пупка од роза продолжува да цвета во вазна, додека зрната никнуваат кога се садат години откако ќе се соберат. Но, клетките на животните кои се убиени или оние на млекото што им е украдено од телото умираат одеднаш, а потоа почнуваат да се распаѓаат и да се претвораат во отрови, додека готвењето ги претвора во нешто навистина страшно. Да се сметаат животинските протеини како супериорни во однос на растителните протеини е на несреќна грешка во проценката, очигледен доказ за кратковидоста на биолозите кои обожаваат месо. Ако признаеме дека животинскиот организам пренесува растителни протеини и ги претвора во целосно избалансирани хранливи материи, тогаш месото на оние животни како што се лисиците, волците, кучињата, мачките и тигрите кои се хранат со такви „целосно избалансирани“ протеини треба да биде од на висока хранлива вредност; додека отровниот карактер на месото на таквите ѕверови е толку очигледен што ни на посветениот зависник од месо не се осмелува да се храни со него.

Оние биолози кои се поттикнати од нивната лична наклонетост кон барајќи посебни предности во месото, при откривањето на таканаречените незаменливи аминокиселини не го земале предвид чинот дека тие аминокиселини се формираат од на обични треви што ги консумираат животните. Според кое правило на науката организмот на кравата има капацитет да правее аминокиселини од на лошите плевел и треви, но организмот на човекот нема средства да ги подготви истите соединенија од растителни намирници со на висок хранлив квалитет? Колку милиони Индијци живеат без аминокиселините што ги обезбедува месото?

Кратковидоста е на големиот дефект на медицината Науката

На големата грешка на биолозите кои се зависни од готвена храна е нивната кусогледост. Тие ги затвораат очите пред оние штети што изгледаат мали и не ги предвидуваат сериозните последици што порано или подоцна произлегуваат од навидум занемарливи причини. Дозволете ни да илустрираме нашата изјава со неколку примери. Готвените оброци, особено јадењата со месо, се полни со отрови. Сега, никој не го забележува хроничното труење кое постојано трае незабележливо, па дури и кога како резултат на таквото труење навреме се оштетени црниот дроб, срцето или бубрезите, состојбата се припишува на непознати причини. Кога труењето е сè уште потешко и е придружено со дијареја и повраќање, тоа се смета за гастрично нарушување. Со труење тие ја разбираат само онаа состојба кога го погодува целиот организам и на жртвата и се заканува непосредна смрт. Колку невини животи се жртвуваат на овој начин!

Мажите не ја гледаат нечистотијата што поминува во нивните артерии и вени преку медиумот на храната секој ден, а кога ќе седне слободно на сидовите на садовите, ги стеснува нивните премини и одеднаш ја запира циркулацијата на крвта еден ден, кратко - Видовите ја сметаат појавата како „неочекувана“.

Мажите не го забележуваат страшниот притисок што го вршат силните поплави кои брзаат кон браната мамут што има капацитет од милиони тони. Но, кога таа брана, која долго се тресе под ударот на тие наводни води, конечно ќе се сруши, причината за нејзиниот конечен распад се припишува на каменот што случајно го фрлило мало дете врз неа. Веќе ја видовме точната концепција што ја има сурово за причините за ракот. Наспроти ова, 400-те „канцерогени агенсии“ што ни ги презентираат научниците-истражувачи, кои се зависници од готвената храна, меѓу кои има и предмети како механички иритации и изгореници од цигари, немаат поголема вредност од каменот што го фрла детето.

Секој орган има милиони клетки со заедничките трудови од кои се врши работата на тој орган. Кога на храната што им е наметната на тие клетки недостигаат одредени суштински состојки, клетките почнуваат да губат својата виталност и паѓаат во неупотреба. Резервите на енергија сега доаѓаат на терен, но и тие наскоро се исцрпуваат. Сè додека органот некако ги извршува своите функции, кусогледите не го гледаат црвеното светло; но кога конечно заостанува во своите активности, велат дека таков орган е болен и прибегнуваат кон лекови. Но, дали е можно малку апче или доза отров некогаш да ги замени хранливите состојки на прехранбените производи кои со години се палат на орган и да им дадат вратат на клетките со хендикеп нивниот изгубен капацитет за специјализирана работа?

По лежење во дигестивниот канал со денови, маси од месо, јамбика, путер и сирење се подложени на гниење и предизвикуваат воспаление на цревата, чиј најчест симптом е дијареја. Но, кога детето навистина покажува знаци на дијареја, целата вина се става на неколку овошни кори кои се гледаат во изметот. Никој не прашува како овошните кори можат да предизвикаат воспаление во цревата на детето кога, без да претрпат никакво гниење или распаѓање, го оставаат телото непроменето во рок од неколку часа по нивното влегување. Целата трагедија произлегува од фактот што луѓето ги сметаат јамбата, месото, путерот и медот за нормална и неопходна храна, а овошјето за нешто споредно, кое може или да се јаде или да не се јаде. Понекогаш, дури се смета дека е неопходно да се забрани на децата да јадат овошје за „да не им се стави желудникот во ред“.

Тежината на готвено не може да се смета како критериум за добро здравје.

Дебелината е најопасната болест

Сè додека човечкиот организам е сè уште способен да се спротивстави на неприродното диетата и за да ја продолжи борбата против неа, се појавуваат разни тегоби, како што се губење на апетит, варење, гастритис и други стомачни нарушувања, колитис итн. Сето ова е надворешен израз на борбата на организмот да ги користи сите средства

отстранување за да се неутрализираат штетните ефекти на неприродната исхрана и да се исфрлат од телото отровните материи произведени од неа. Пациентот почнува да слабее и потоа се обидуваат да го зајакнат давајќи му „хранливи“ оброци. Денот кога организмот конечно ќе биде победен и неговата борба ќе престане, човекот или се збогува со овој свет или напротив му се зголемува апетитот и почнува ненаситно да

јаде, добро да се вари, да се здебелува, „да си го врати здравјето и сила“. Со други зборови, на тој ден човечкиот организам, напуштајќи ја својата борба, се „приспособува“ на неприродната исхрана и се поставува темелот на една од најопасните човечки болести — неприродната корпулентност.

Покорен од притисокот на неприродните диети, телото е принудено да се смести себеси и да внесе во организмот акумулации на разни штетни материи произведени од таквите диети. Потоа се формираат депозити од масти, урична киселина и нејзините деривати, холестерин, обична сол, вишок течности, калкули, формации на цирко, тумори, неактивни и паразитски клетки, мултинуклеарни гигантски клетки (поликариоцити), клетки со преголеми ядра (мегакариоцити) итн. Понекогаш овие клетки достигнуваат неколку стотини пати поголема големина од нормалните клетки, но немаат капацитет да вршат каква било корисна работа.

Сите тие чудовишта се акумулираат во телото за да создадат кај мажот илузија за здравје и сила, додека во реалноста страда од постепено слабеење. Неговите мускули стануваат тенки и слаби, бројот на неговите специјализирани и активни клетки расте помалку, а неговите органи се трошат. Оние „витки“, „робусни“ мажи со испакнати шипки, дебели дебели раце, шипки раце и надвиснати слоеви маснотии, од кои нашиот свет избобилува, во реалноста се скелети покриени со кожа. Секој од нив ги натоварил своите слаби и изнемоштени мускули со дебела овца, која бесплатно ја храни и ја носи секаде со себе. Но, чудно е да се каже, таквите луѓе постојано се фалат со своето здравје, енергија и сила. Тие се толку горди на својата виткост што, секогаш кога ќе се спомне во разговорот, допираат дрво или, на исток, плачат; да не изгубат зрно од својата негувана тежина. Може да се пополни десетина тома со примери на таква жална кратковидост.

Ниту еден лек не може да ги замени суровините уништени во пожар

Сите лекови во општа употреба се симптоматски. Со други зборови, тие служат како палијативи за привремено олеснување на пациентот или за прикривање на симптомите на болеста. Во никој случај не можат да го заземат местото на суровите хранливи материи уништени во садовите и тавите за готвење. Многу големи научници строго забрануваат употреба на лекови. Во Англија, по макотрпното истражување кое се протега во период од четири и пол години на голем дел од добротоечките слоеви на англискиот народ, биолозите Пекам дошле до заклучок дека само девет проценти од населението уживало добро здравје; останатите 91 отсто од луѓето биле болни, иако повеќето од нив не биле свесни за својата болест. По клиничките третмани нивниот заклучок беше дека речиси без исклучок сите нарушувања кои се избрани за терапија одговараат на третманот, но дека последователно е забележано значително влошување на општата здравствена состојба на пациентите. Тоа значи дека лековите само ги прикриваат симптомите на болеста, додека штетата што ја прават се додава на веќе ослабениот организам за да се влоши неговата состојба. Затоа, кој сака да не се разболи или, ако веќе се разболел, да си го врати здравјето, не смее да се надева на лекови; туку мора да се воздржува од земање неприродна храна и лекови и мора да живее според законите на природата со сурово адење!

Ова е вистинскиот, безбеден и научен начин, додека терапијата со лекови е, да го цитирам Бирчер-Беннер, само „измама и измама“. Според мене, посоодветно може да се нарече илузија и самоизмама. Ничејна нарекол дрогата „трепки на камшикот“. Лекарите лесно можат да се уверат во вистинитоста на моите изјави со тоа што ќе ги поделат своите болнички пациенти во две еднакви групи, третирајќи ја едната од групите со лекови и варена храна, другата со чисто сива исхрана, а потоа споредувајќи ги двата резултати еден со друг. Ова е основниот и одлучувачки тест, инаку секој аргумент против сурово адење ќе продолжи да биде без најмалку вредност или вредност. Дозволете ни да ги илустрираме нашите изјави со неколку примери од симптоматска терапија со

Болката е предупредувачки знак дека телото е во опасност, плачот на нашиот организам за помош. Но, наместо да ја елиминираме оваа опасност, ние ги умртвуваме нервите кои ја пренесуваат сензацијата на оваа опасност до нашиот мозок и го замолчуваме нивниот глас со доза на отров. Во меѓувреме, болеста го зема својот неизбежен тек, отежнат сега од штетните ефекти на лекови. Да дадеме уште еден пример: кога премините на нашите артерии се стеснуваат со тоа што се полнат со нечистотии, срцето мора да употреби поголема сила за да ја циркулира крвта низ телото и како резултат на тоа крвниот притисок се зголемува. Но, наместо да ги исчистиме нашите крвни садови од тие нечистотии, ние само користиме отрови за да ги стимулираме оние нерви кои се способни да ги истегнат и да ги прошират нивните премини. Сè додека трае ефикасноста на отровот, крвта тече слободно низ садовите и притисокот привремено паѓа. Меѓутоа, штом неговото дејство ќе помине, садовите се враќаат во нивната поранешна состојба уште повеќе ослабени од дејството на употребените лекови.

Не постои лек кој нема штетно последователно дејство врз организмот. Но, дури во последно време се појавиле мал број публикации кои се занимаваат со оваа тема, од кои едната, „Реакции со терапијата со лекови“ (1955), од д-р Хари Л. Александар, почесен професор по клиничка медицина, Медицинскиот факултет на Универзитетот во Вашингтон, ни дава многу корисни информации. Се разбира, генерално лековите се одговорни само за оние компликации и реакции кои веднаш ја убиваат жртвата или се појавуваат во форма на сериозни болести. Дури и тогаш само една од илјадата од тие компликации е всушност евидентирана; останатите остануваат во вечен забрав.

Утврдено е дека секоја од 350.000 супстанции кои се користат за подготовка на лекови е способен да предизвика компликации. Но, меѓу нив најопасни се пеницилин, ауреомицин, стрептомицин, жива соединенија, сулфонамидна група лекови, дигиталис, вакцини, серуми, синтетички витамини (тиамин, ниацин итн.), атофан, кортизон, екстракт од црниот дроб, инсулин, адреналин и многу други лекови во општа употреба.

Важно е на внимателно да се разгледа ова прашање.

Синтетичките витамини и органските екстракти, со кои луѓето сакаат да ги заменат хранливите состојки и нивните производи изгорени во куќата, убиваат човек со молскавична брзина, многу често во рок од пет минути по нивното влегување во телото. Во 1951 година, 324 милиони, а во 1952 година, само 350 милиони грама пеницилин биле инјектирани во човечката крв со цел да се заменат природните антибиотици согорени во куќата.

По нивното внесување во човечкото тело, лековите убиваат илјадници луѓе, понекогаш во рок од пет до десет минути, преку анафилакса, додека десетици илјади други се подложени на мноштво болести, меѓу кои може да се споменат исипот од коприва, дерматитис, бодливака топлина, егзема, пурпура, бронхијална астма, полиартеритис, цироза на црниот дроб, жолтица, нефритис, нефроза, апластична анемија, серумска болест и шуга.

Луѓето сакаат да ги затворат очите пред одговорноста на тие лекови во предизвикувањето на овие смртни случаи и болести и да ја префрлат вината на суперчувствителноста на телото. Но, што ја предизвикува оваа супер чувствителност, тие молчејќи го поминуваат прашањето.

Моите сиромашни деца порано неколку пати годишно беа зафатени од такви болести и кожни болести. Секогаш се обидувавме да ја бараме грешката во храната што ја дадеа, додека лекарите кои даваа пакети со рецепти никогаш не кажаа ниту збор за опасноста од лековите што ги препишаа. Како и милиони други, верувавме дека лековите се само за да се излечат луѓето, а не да се разболат. Еднаш и двете мои деца беа положени со жолтица во ист ден. Бевме изненадени, бидејќи знаевме дека жолтицата не е заразна болест за да ги погоди и двајцата заедно. Денес, не можам ништо да сторам за да ги ублажам убодите на мојата совест освен да ги предупредам другите родители на таквите опасности.

Во денешно време е тажно да се набљудува како на опасните дроги се популаризираат со помош на слатки песни и привлечни слики како корисни работи што може да се земаат секој ден. Во одредени земји, навистина,

медицината и фармацевтата се претворени во огромни грижи за комерцијализам и профитерство.

Суровото адење веднаш ќе стави крај на употребата на сите видови лекови, бидејќи во отсуство на болести природно нема да има потреба од лекови. Болестите се производи на дегенерација на прехранбените производи; тие можат да се победат само со корекција на нашата исхрана. Сите наши обиди да ги победиме болестите со лекови се крајно опасни, бесмислени експерименти кои се осудени на неуспех. Веќе нивните жални последици нè заплаат во лице.

Новите видови на болести постојано се појавуваат; мало болестите им даваат место на посериозни нарушувања. Како резултат на тоа, мажите постојано подготвуваат нови видови на серуми и вакцини, откриваат посилни и посилни антибиотици и постепено се вклучуваат во лавиринт од грешки, компликации и катастрофи.

Мора да се направи невидена и основна промена на полето на медицинската наука. Сите чесни и јавно духовни лекари мора веднаш да се кренат и да преземат активни чекори за да го спречат уништувањето на интегралната суровина наменета за фабриката за луѓе.

Според мислењето на кратковидите, сурово адење е еднакво на враќање на примитивниот живот на праисторискиот човек. Всушност, нема поголемо срам за цивилизацијата од операциите на готвење и рафинирање. Сирово адењето само се откажува од мизеријата предизвикани од таканаречените цивилизациски болести и одбива да го претвори техничкиот напредок што му го подари цивилизацијата во средство за уништување на чистотата на човечките суровини. Во спротивно, тој не се откажува од удобноста да зборува по телефон, да патува со авион или да го чува свежото овошје во својот фрижидер.

Со векови мажите биле толку слепи и неуки што отсекогаш го сметале адењето готвени оброци како природна операција. И сега, кога за прв пат слушаат за сирово адење, го сметаат за нешто чудно и љубопитно, додека во реалноста на многу е дегенерацијата на природните намирници преку готвење.

неприродно, чудно и љубопитно и кое мора да биде запишано во историјата како најголема глупост што ја направиле луѓето.

Готвеното јадење и терапијата со лекови се водечки Човечка раса до целосно уништување

Многу видови на животни мамути некогаш ја населувале оваа земја, а потоа доживеале целосно истребување. Во денешно време, човекот со своите раце создава такви неповолни услови што еден ден ќе го истребат од лицето на оваа земја. Паралелно со процесот на дегенерација на прехранбените производи, се забележува зголемување на разновидноста и зачестеноста на разни болести. Пред да поминат уште многу генерации, луѓето ќе умираат од кардиоваскуларни болести или од рак пред да стигнат до возраст од пубертет и да имаат можност да ги развијат своите способности за размножување. Врз основа на алармантната брзина со која тие болести се зголемија во текот на последните неколку децении, лесно е да се предвиди дека, доколку мажите сè уште опстојуваат во својата глупост, тој судбоносен ден можеби не е далеку.

Научникот кој ги истакнува придобивките од готвеното јадење и терапијата со лекови е како трговецот кој, на работ на банкрот, радо ги брои своите пари, додека ги затвора очите пред милионите загуби кои го зафаќаат во лице. Крајниот резултат на секој бизнис мора да се процени според неговиот конечен биланс на состојба. А да да видиме какви придобивки и предности цивилизираниот човек можел да ги стекне за себе со своите откритија за готвење и медицина, во споредба со оние во кои уживаат огромен број различни животни. Човекот е повеќе подложен на разни болести од кое било друго суштество.

По откривањето на витамините, луѓето требаше да имаат мудрост веднаш да сфатат дека со готвењето ги уништува во природните прехранбени производи токму оние состојки чие отсуство го забрзува неговиот крај. Требаше еднаш засекогаш да стави крај на тој отпад и требаше да го заштити имунитетот на природните прехранбени производи од дегенерација. Но, шармот на готвената храна е толку голем што ги спречува сите такви обиди за реформи. Зависноста ја освојува науката и ја зема

во не зините канци. Во меѓувреме, сè уште брзо се држат до готвената храна, мажите се обидуваат да навлезат во татните на прехранбените производи, да ги препознаат оние состојки кои се уништуваат при готвењето и преработката, а потоа да ги заменат со синтетички материји. Зарем не е глупост да ги запалиш и уништиш тие суштински состојки со свои раце, да се разболиш, да стоиш на работ на гробот и потоа да правиш безнадежни обиди да се спасиш со измамнички средства? Мора да го имаме на ум фактот дека тие состојки не се ограничени на 40 и 50 витамини признати од биолозите. Ги има толку многу што нема да може да се формира точна слика за нивните квалитативни и квантитативни својства ил адници години што доаѓаат. Да претпоставиме за момент дека еден ден научниците ќе успеат да ги препознаат сите нивни сорти. Потоа, за да се заменат со вештачки средства состојките исфрлени само од пченицата, ќе бидат потребни ил адници рецепти и препарати за секој поединец, а да не зборуваме за превисоките трошоци.

Со истражувањата спроведени на одделни сорти на овошје, зеленчук и житарки, самите биолози зависни од храна докажуваат дека природните намирници поседуваат својство да лекуваат речиси секаков вид на болест. Но, луѓето не сакаат да признаат дека човечкиот организам ќе остане ослободен од тие болести доколку од детството наваму се храни исклучиво со природни намирници. Уште од самиот почеток, самата помисла да се воздржат од готвената храна ги лишува од способноста да размислуваат логично, а потоа науката го препушта своето место на зависноста.

Природните прехранбени производи не смеат да ги користат лекарите како само привремени терапевтски средства. Тие мора да бидат прогласени како единствена диета погодна за човечко суштество.

Многу прогресивни лекари ја осудуваат терапијата со лекови. Некои од нив се толку разочарани од неефикасните резултати добиени од лекувањето со лекови што ја напуштаат медицинската пракса и се посветуваат на проучување на основните проблеми на профилаксата. Меѓу нив е и познатиот швајцарски лекар Бирхер-Беннер, од чии германски студии воведов неколку кратки преводи во мојата ерменска книга. На почетокот на неговата медицинска кариера, Бирхер Бенер стана таков

разочаран од сегашните терапевтски методи што кога случајно се запознал со нутритивните вредности на природните намирници, почнал да ги лекува своите пациенти со помош на природна исхрана, без никакви лекови. Наскоро голем број пациенти, кои неуспешно биле лекувани од разни лекари ширум светот без никаков резултат, отишле во неговиот санаториум во Цирих и за многу кратко време добиле целосно излекување со сурово веганство.

Но, Бирчер-Беннер ја сметаше сировата храна како „терапевтско средство“, а не како единствена диета погодна за сите суштества. Како мажите уште од детството да се обврзани да се хранат со неприродна храна, а потоа, откако се разболеле, да се излечат со „терапевтската исхрана“ во нивната поодмината возраст. Но, овој очигледен парадокс имаше свои дефинитивни причини. Како прво, нема никој во светот, дури ни на истакнатиот експерт за сурова исхрана, Бирчер-Бенер, кој сфаќа дека готвеното јадење е зависност и дека желбата што луѓето ја чувствуваат за зготвена храна не е ниту глад, ниту биолошката побарувачка на клетките.

Потоа, како лекар, Бирчер-Бенер бил обучен да ги лекува постоечките болести. Никој не би му платил никакви хонорари, ниту би го сфатил сериозно, доколку јавно се залагал за систем на исхрана што би го чувал човештвото ослободено од сите болести.

Во моментот има две спротивставени ставови за исхраната. Еден од нив го брани суровото јадење, другиот фаворизира готвена храна; еден од нив се залага за веганство, другиот претпочита исхрана на животни. Сега науката не е политика. Човекот кој има погрешно гледиште нема право да ги наметнува своите погрешни и штетни мислења на невини деца. Императивно барање на нашево време е тие две гледишта да се испитаат во меѓународните научни и културни кругови, за погрешното да се осуди, а вистинското да се објави на јавноста и да се спроведе во општа пракса.

На прв поглед, оние простодушни луѓе кои не сакаат да навлезат во длабочината на проблемот мислат дека идеалот за сурово јадење не е нешто што може брзо да се реализира и дека мажите нема да бидат премногу подготвени да ги напуштат своите длабоко вкоренети навики. Но, ова е гласот на

зависност, а не од науката. Науката, сепак, мора да се одвои од зависноста. Прво мора да признаеме дека суровата храна е вистинската и целосна суровина погодна за човечкиот организам, а потоа оние што сакаат да ги дегенерираат суровините на себе и на своите деца нека го сторат тоа по своја волја.

На прво место, мораме да го искористиме искуството стекнато од сурово адење за веднаш да ги исправиме лажните поими кои преовладуваат во науката за исхраната, според кои на суштинските прехранбени производи се сметаат за штетни, додека навистина штетните се препорачуваат како здрава. Морајќи да се сфати дека, без никаков исклучок, сите оние случаи кога суровата храна им е забранета на изнемоштените, болните, заболените од стомачни и други тегоби, токму тие забранети намирници би ги лекувале, одржувале и зајакнале пациентите.

Во такви случаи повеќе не станува збор за откажување од лоша навика. Напротив, пациентот сега бара овошје, но ние го одбиваме; му се гади од зготвена храна, но ние го убедуваме да има уште малку; му го откинуваме плодот од раката на детето и му тераме готвен оброк низ грлото. Со други зборови, ние ги забрзуваме нивните краеви со тоа што ги принудуваме да ја јадат токму таа храна што била причина за нивната болест и неспособност. Само исправката на недоразбирањата од овој вид ќе го намали бројот на ненавремени смртни случаи за 50 проценти.

За да се увериме во вистинитоста на овие изјави таму не е ништо друго освен да се спроведе сурово адење во пракса за неколку месеци, а овој експеримент треба да го испроба секој разумен човек. На тој начин ќе се стави конечен крај на постоечките погрешни и контрадикторни гледишта за исхраната.

Во светлината на сурово адење основните принципи на исхрана повеќе не остануваат ограничени на универзитети и истражувачки институти; туку стануваат работи од примарна важност за целото човештво. За нормалните луѓе, научните имиња на илјадници прехранбени производи, нивните комплицирани формули и долгите, заморни описи на нивните хранливи својства и наводните придобивки може да се сумираат на три

само зборови: СУРОВА ВЕГАНСКА ХРАНА, или целосна суровина за човечкото тело.

Така, суровото адење станува идеал, освен науката за медицината, идеал кој може да се објасни не со научни формули, туку со логика, а неговите докази се непобитните закони на природата и основните резултати добиени од основното искуство.

Никогаш не смееме да го нарушиме интегритетот на човечката сурова
Материјали

Човечкото тело е комплицирана фабрика. Уште посоодветно може да се смета како огромен свет на фабрики и системи во смисла дека секој атоми и земена одделно е сама по себе комплицирана фабрика која, од своја страна, се состои од бројни други фабрики. До денес, истражувачите научници можеа да откријат дури десет илјади делови во секоја клетка. Секоја жлезда или орган се состои од милијарди такви клетки, а од комбинацијата на тие жлезди, органи, системи, скелет и кожа се формира човечкото тело.

За да можат правилно да ги извршуваат своите функции, овие многу комплицирани фабрики и системи мора да бидат обезбедени со суровини што содржат десетици илјади различни супстанции, од кои секоја има своја посебна должност да ја извршува во општата организација на човечкиот организам. Сите тие материи се конструирани со помош на сончевата светлина и се концентрирани во растенијата. На пример, семето, листот или зрното пченка ги содржи во себе сите оние хранливи состојки кои се неопходни за животинскиот организам. Сега, иако тие состојки се разликуваат во различни растенија во однос на нивниот состав и распоред, тоа не е многу важно, бидејќи по нивното внесување во организмот повторно се разградуваат и синтетизираат, при што една супстанција се менува во друга супстанција. Така, организмот е во состојба да ги менува количините на различните состојки според неговите потреби, но во отсуство на одреден хемиски елемент не може да го доведе тој елемент што недостасува во организмот или да го замени со друг елемент.

На пример, не беше можно во лаборатории а да се откријат огромни концентрации на калциум, витамини или протеини во детелината, но сепак од детелина и од уште обични треви животните ги земаат сите нивни витамини и минерални соли и ги градат своите масивни коски. , месо и маснотии. Со други зборови, наместо млекото, путерот, сирењето, мозокот, црниот дроб и месото што кратковидите ги препорачуваат како извори на калциум, фосфор, витамини и „целосно избалансирани“ протеини, детелината сама може да биде се препорачува, бидејќи од детелина потекнуваат сите тие супстанции. Затоа, сосема е бесмислено, безвредно, па дури и штетно да се тврди дека таквата и онаква храна е богата со одреден витамин, додека друга изобиљува со одреден минерал, бидејќи, освен што ги доведува во заблуда и збунување луѓето, таквите тврдења не служат секој а корисна цел.

Главните функции на хранливите состојки во организмот се трикратно. Пред сè, тие служат како градежен материјал за изградба и обновување на клетките; потоа ја произведуваат потребната енергија за ставање во движење на тие клетки и за давање топлина на телото и на крај ги снабдуваат специјализираните клетки со суровини потребни за нивните продуктивни активности.

Императив е да се грижаме за нашиот организам со иста грижа како што производителот се грижи за својата фабрика. Според тоа, за функционирање на горенаведените трикратни функции, ние мораме да ги снабдуваме нашите тела со сите потребни хранливи состојки како интегрална целина и во исти избалансирани пропорции како што ни ги дава природата. Во спротивно, доколку има недостаток на некоја од состојките, овој факт неминовно ќе има негативно влијание врз градбата и работата на организмот.

Но, како цивилизираниот човек на денешницата се однесува кон сопственото тело? Тој растура, гори, убива и го нарушува интегритетот на неговите суровини и потоа по случаен избор го полни стомакот со мртви и отровни трупови. На овој начин, неговата консумација на одредена состојка може да ги надмине нормалните потреби на неговиот организам за стотици пати, со соодветен недостаток во внесувањето на некоја друга ко

Од варено месо, бел леб, макарони, ориз, слатки, чист путер и маргарин се добиваат неспособни, паразитски клетки со прилично едноставна структура, под чија тежина се наведнува зависникот од храна.

Истражувачките научници можат лесно да докажат дека пред 50, 100 или 200 години човечките нерасположение биле главно придружени со прекумерна тенкост. Во тоа време, човекот имал поголема отпорност и човечкото тело можело да издржи неприродни намирници и да спречи внесување на преголеми количини на такви материи со губење на апетит, диареја, повраќање и други такви средства. Меѓутоа, со текот на времето, човечкиот организам попушта под притисокот на дегенерираните прехранбени производи, се „усвојува“ кон нив и дозволува непрестано набавка на нивните бебиња и буцкавост на нивните лица. Овие луѓе станале првите што конструираа, а потоа и одржаа едноставни, безвредни, неактивни клетки што одговараат на нивната сопствена структура. Затоа во денешно време слабоста е поретка и светот е исполнет со грдо, неприродно корпулентно.

Денес, многу деца се раѓаат со ужасен товар на безвредност и неактивни клетки. Нивните простодушни родители се горди на полнежот на нивните бебиња и буцкастата на нивните лица. Понекогаш оваа набавка е со толку огромни димензии што ги ужаснува оние кои ја разбираат нејзината вистинска природа. Сепак, глупавите луѓе ги претставуваат тие чудовишта на нивните пакувања со храна за бебиња како сигурни знаци за добро здравје.

Човечкиот организам вложува големи напори да го држи под одредена контрола преголемото зголемување на паразитските и бескорисни клетки, распределувајќи ги по сите слободни делови од телото: на горните и долните екстремитети, околу брадата, под кожата на стомакот, и колковите, и на други места. Се случува, сепак, повремено некои од тие клетки успеваат да ја отргнат таа контрола, да се одвојат од заедничкиот живот, да се осамостојат, да започнат индивидуално постоење и да се размножуваат без ограничување. Многу често организмот успева да ги задржи групите од тие клетки обвиеени на едно место и да го спречи нивното ширење. Добиениот израсток потоа се нарекува „бенигна неоплазма“ или „бениген тумор“ и мора да се разликува од израстокот што слободно се разгранува на различни делови од телото.

со цел да напредува на протеини (а особено животински протеини), а која е позната како „малигна неоплазма“ или едноставно како рак.

Неопходно е да се нагласи фактот дека готвењето не е единствениот фактор што предизвикува губење на хранливата вредност на прехранбените производи. Белото брашно и полиран ориз се штетни прехранбени производи дури и кога се адат сирови. Дури и сувата слама не е совршена храна, и покрај тоа што може да одржува живо суштество. Совршена храна може да биде дршката на пченицата заедно со увото, ако се даде зелено во лето, а суво во зима. За кравата и овците обичната трева на планината не може да се смета за совршена храна. Тие животни а поминале својата еволуција во слободна природа, хранејќи се истовремено со треви, лиса, овошје и зеленчук. Затоа, одредени случаи на болести се јавуваат кај оние животни на кои, со интервенција на човекот, им биле ускратени храната соодветна на потребите на нивните клетки. Сепак, органите на животните кои се хранат со најобични треви во ниту еден момент не подлежат на такви опасности како што се луѓето; ниту пак микробите се толку ужасни за нив како што се за нас, од едноставна причина што немаат кукла. Дали не треба да биде возможно да се доделат на клетките на ракот високите квалитети што ги поседуваат нормалните клетки и да се вратат во пазувите на заедницата со консумирање на овошје, кое навистина е сиромашно со протеини, но богато со витамини и други состојки на висока хранлива вредност, тогаш ниту еден лек на земјата никогаш нема да може да ја изврши таа задача. Сите обиди да се излечи ракот со лекови и операции се апсолутно залудни и се осудени на целосен неуспех. Но, разумниот човек никогаш не треба да страда од рак ако не го наруши интегритетот на неговите сировини.

Така, клетките што се произведуваат од пилешко и ориз, супа, варена црн дроб, леб и путер, мед, џем и слатки се лишени од капацитетот да вршат каква било корисна работа. Активните, специјализирани и целосно здрави клетки на човечкото тело се раѓаат исклучиво од сурово овошје и зеленчук; со други зборови, од оние протеини кои внесуваат во човечкото тело илјадници различни хранливи состојки во нивната природна и жива состојба, и кои зависникот од храна сака да ги даде понекогаш како еден вид „нехранлив“ луксуз. Сега сите треба

да умее да го сфати огромното злосторство што го направил родителот ко му кажува на детето да не му го расипува апетитот со овош е пред вечера затоа што мора наскоро да аде. Ова е еднакво да му кажеш да не аде ил адници различни суровини кои се неопходни за неговиот организам во нивната природна и жива состо ба, туку да ги чека мртвите и безживотните трупови на неколку од нив, кои таа ќе му ги даде. наскоро во форма на оброк.

Готвените се среќни со помислата дека храната што а консумираат е богата со калории. Сега, калориите можат да бидат корисни само кога целосно ќе се искористат предностите од нив. Кога бро от на мускулните клетки е мал, па дури и тие се слаби, заболени и без еластичност, поголемиот дел од калориите остануваат неискористени и, откако ќе му нанесат значителна количина на проблеми на телото, го оставаат организмот во форма на несакана топлина, и се губат без цел. Кога ќе запалиме оган на отворено, енерги ата на то оган бескорисно се губи, но кога ќе го запалиме то оган во моторот на фабриката, то целосно му служи. Со помош на зготвена храна, зависникот од храна внесува во своето тело внес на калории три или четири пати повеќе од функционалните потреби на неговиот организам. Калориите кои се добиваат од сировата храна во целост а служат сво ата цел, биде ки таквите намирници се придружени со сите фактори неопходни за искористување на тие калории.

Должност на биолозите и лекарите треба да ги охрабруваат луѓето да не ги одво уваат хранливите состо ки еден од друг, туку секогаш да ги консумираат заедно, во нивните природно избалансирани пропорции и со нивните живи клетки. Тие никогаш не треба да зборуваат за корисноста на поединечните хранливи состо ки, туку треба да а нагласат нивната неопходност; исто како што а сметаме чистотата на бензинот не само како корисна за авионот, туку како неопходна. Тие никогаш не треба да зборуваат за придобивките од некои одредени витамини, туку треба да а нагласуваат опасноста од нарушување на нивниот интегритет и нивно уништување.

Општо земено, целата наука за исхраната може да се сумира во две главни точки и да биде загрижена за целото човештво:

1. Човечката исхрана треба целосно да се состои од живи клетки. Само оние намирници кои се состојат од живи клетки ги имаат сите квалитети неопходни за задоволување на барањата на човечкиот организам. Човекот не е некрофаг. Не можеше да биде месојад освен да фати мува во воздухот и да ја голта жива, или да го распарчи пленот како див звер и да го проголта со сета утроба и со коски за подигање.

2. Постојат и обични и изборни растителни тела во природата. На совршените и на хранливите растителни тела се подобрите сорти на овошје, зелен зеленчук, житарки и корења.

Со јадење зготвена храна, човекот го затвора својот апетит со три од четирите сорти на дегенерирани материи и го лишува својот организам од илјадници други суштински состојки. Зачудувачки доказ за ова тврдење е фактот што меѓу илјадниците медицински рецепти тешко е да се најде таков во кој не е наведен некој витамин или друг, но едвај ќе сретнете рецепт каде што се спомнуваат имињата на протеините, мастите и јаглените хидратите.

Накратко, човекот ужива совршено здравје кога се храни исклучиво со сурова веганска храна, болен е до тој степен што консумира готвена храна и умира кога преживува исклучиво на таква диета.

Како се раѓаат болестите

Да земеме жлезда која се состои од милијарди клетки. Овие клетки се од многу видови, од кои секоја има своја посебна функција или должност да ја изврши. Така, постојат мускулни клетки и епителни клетки, а има и нервни клетки и клетки за многу други цели. Но, главната функција на клетките на која било дадена жлезда е лачењето на течности.

Жлездите на човекот кој јаде готвена храна имаат целосен додаток на клетки, можеби дури и повеќе, но само четвртина или петтина од нив се погодни за каква било корисна работа, и тоа не сосема соодветно. Протеини

сам, особено мртвиот животински протеин, кој кусогледите го сметаат за совршен градежен материјал, на многу може да ја создаде само на едноставната структура на безобличната, неспособна и бескорисна клетка од примитивен тип. По својата структура, овие клетки наликуваат на оние примитивни организми од најелементарен карактер кои се појавија за прв пат на земјата во раните фази на еволутивниот развој и кои беа изградени со најчистиот градежен материјал: протеини, масти и јаглехидрати.

Меѓутоа, во текот на следните милиони векови, тие примитивни едноклеточни организми поминаа низ долг еволутивен процес со помош на хранливи материји со највисок квалитет, имено витамини и минерали познати и непознати за нас.

За време на таа еволуција тие се развиле и родиле разни посложени организми. Можеме да видиме кратка рекапитулација на овој историски развој на организмите во ембрионот на животното, од моментот на неговото оплодување до неговиот целосен развој. Истиот процес се повторува за време на развојот на поединечните човечки клетки.

Во дадена жлезда, секоја специјализирана клетка поседува посебни механизми, кои можат да се организираат и создадат способност за активна работа само преку снабдување со посебни хранливи состојки. Сега, сировините неопходни за продуктивните функции на тие механизми можат да се обезбедат исклучиво од сировини и прехранбени производи. Ниту една пчела не може да направи мед од нектарот на зготвените цвеќиња!

Кога специјалните состојки не стигнуваат до клетката во доволни количини, нејзиниот развој се забавува или дури може да престане. Ова доведува до појавата на различни заболени клетки, како што се масни, анапластични, малигни или канцерогени клетки, макрофаги, мегакариоцити, поликариоцити итн.

Така, не само што повеќето од клетките на предметната жлезда не ја постигнат специјализацијата (диференцијацијата), но и сировините неопходни за лачење на течности не стигнуваат до неколкуте клетки кои сè уште ја задржуваат способноста за работа поради што жлездата не е во состојба да ја одржи соодветното ниво на производство. Токму на овој начин е жлездата

зафатени со болест. Незадоволителен развој и неправилно функционирање на клетките може да се појави и во сите други органи и системи, што резултира со појавата на соодветни болести.

Понекогаш одредена жлезда или орган се оштетени до тој степен дека неговото отстранување станува неизбежно. Наместо да ги преземат на природните мерки за да го спречат уништувањето на тој орган на прво место, мажите ја преземаат најголемата мака да го отстранат, а потоа се гордеат со извршувањето на такво чудо. За сурова веганска личност е сосема јасно дека ниту една дрога не може да врати дегенерираната клетка во нејзината нормална состојба и да ја врати соодветната способност за работа.

Оно што ја заштити сурова нема страв од микроби, затоа што е заштитен против нив со природни сили. Микробите не можат да им наштетат на целосно развиените и специјализираните (диференцирани) клетки. Тие го шират својот пустош врз слабите и нежни клетки.

Во реалноста, готвениот го должи своето постоење на оние неколку сирови хранливи материи што понекогаш ги јаде само за задоволство, без да ја земе предвид нивната целосна важност. Сега, бидејќи човечкиот организам може да го одржи своето постоење на неверојатно мала количина на храна, тие мали количини на сирови хранливи материи се доволни за да го одржат во живот некое време.

Денес, дури и најголемите експерти за исхрана обично сметаат дека гнилоста и контаминацијата се единствените дефекти на прехранбените производи. Тие ја сметаат за хранлива, здрава и нормална сите оние намирници кои се свежи, чисти и „добро зготвени“. Отсуството на илјадници суштински состојки во нив се чини дека воопшто не ги загрижува. Кога ќе се потсетат за тоа, тие одговараат дека и тие јадеат овошје. Ова е најбесмислен одговор. Болестите на човечкиот организам потекнуваат од самиот факт што хранливите состојки ги одвојуваме една од друга и потоа ги консумираме одделно, како случајно, без соодветен план.

Нутритивната вредност на прехранбените производи не мора да се бара во сортата на потрошената храна, но во разновидноста на составните состојки

тие прехранбени производи. На обичната трева, сама по себе, е побогата со количината на незините хранливи состојки и целата збирка од мноштво адења послужени во на раскошните банкети. Ова е пресудата на науката.

Се одржуваат бројни медицински конференции за превенција од болести каде што, по со часови дискурси за секундарни теми, на истакнатите претставници на медицинската наука се собираат на своите вечери околу богато украсени маси. Потоа, игнорирајќи ги основните и целосно избалансирани прехранбени производи, кои се формираат во прекрасната лабораторија на природата за превенција од болести и кои содржат илјадници живи материи, тие се полнат низ садовите со дегенерирани и мртви трупови. Уште полошо, многу од нив, сметајќи дека природните хранливи материи не се баш суштински, ја завршуваат својата програма за исхрана со кафе и цигари. Докторите нека ме извинат за оваа стриктура, но по малку размислување сигурно ќе се согласат со мене дека тоа не е вистинскиот систем на исхрана и дека е крајно време сериозно да размислат да направат основна промена во сегашните погрешни обичаи на хранење.

Некогаш во одредени азиски земји, криминалците кои биле осудени на смрт се хранеле само со варено месо. Тие обично умирале во рок од 28-30 дена, додека во случај на целосно гладување човекот може да остане жив дури 70 дена. Тоа значи дека готвеното месо не само што е лоша храна, туку, со токсините што ги произведува, навистина е отров што убива човек за релативно кратко време.

Општо е познато дека луѓето кои консумираат прекумерно количество полиран ориз се подложни на бери-бери, кој го убива пациентот откако ќе предизвика големо страдање. Сега можеби на најважниот симптом на бери-бери е полиневритот, но ова не е единствениот симптом на болеста; тоа е само еден од големите број симптоми. Ниту пак недостатокот на витамин Б1 е единствената причина за оваа болест, како што генерално се претпоставува. Полиран ориз не содржи ниту еден од познатите или непознатите витамини. Бел леб и, воопшто, сите подготовки

од бело брашно ги имаат токму истите карактеристики како и полираниот ориз. Истото важи и за вештачкиот шеќер и прочистените масти, кои се претставници само на едната или другата од илјадниците хранливи состојки.

Горенаведените намирници, кои ја сочинуваат основната исхрана на готвените, се главните фактори кои предизвикуваат смрт, само што убиваат лице под маската на дијареја, заразни болести, ревматизам, гихт, склероза, дијабетес, апоплексја, рак и многубројни други болести. Понекогаш тие убиваат на возраст од само една година, во други времиња на возраст од пет, 10, 50 или 70 години, во зависност од релативните пропорции на двете категории консумирани прехранбени производи (готвена храна и сурови хранливи материји) и степенот на наследна отпорност што се пренесува на поединецот.

Како резултат на неисхранетоста, во денешно време многу мајки немаат млеко за да ги дојат своите бебиња, па некои од нив ги хранат своите доенчиња со суво млеко, бисквити, бел леб и чај. Сосема природно детето почнува да станува залудно и изнемоштено. Детските болници и сиропиталишта во светот се преполни со такви пациенти.

Доволно е на таквите деца да им дадете само две чаши овошен сок дневно со цел тие целосно да го вратат своето здравје за две недели. Но, диететичарите зависници од храна, игнорирајќи ја потребата од овошје, вршат секакви болни експерименти врз залудно тело на детето и откако ќе ги извадат последните капки крв од него, се обидуваат да го нахранат со суво млеко, екстракти од месо, вештачки витамини и разни лекови. Со други зборови, непочитувајќи ја хармоничната рамнотежа на нутритивните состојки што ги обезбедува природата, тие почнуваат да прават експерименти на изнемоштеното тело на тоа дете со помош на неколку состојки за кои добиле фрагментарно знаење во нивните лаборатории. Ако тоа дете не добие природна храна на некој начин или на друг начин, сигурно ќе умре и таквите смртни случаи, наистина, се случуваат во илјадници. Но, што е уште пострашно, многу наивни диететичари не им дозволуваат на таквите деца да јајдат сирово овошје со верување дека нивниот слаб стомак нема да може да го свари или, во најдобар случај, го оставаат прашањето за овошјето на дискреција на родителите на децата, во врска со

тоа како непотребен луксуз од помало значење. Сведочете дека во многу болници ќе најдете месо, бисквити, суво млеко, шеќер, чај, маргарин, ориз, бел леб, вештачки витамини и лекови колку сакате, но нема да видите ниту еден уред за цедење овошје. Сокови, а купувањето овошје не е ни задолжително. Десетици детски трупови се извадени од таквите болници, но никој не сака да смета дека неприродниот систем на исхрана е одговорен за тие смртни случаи.

Апелирам на хуманитарните чувства на сите лекари. Нека размислат сериозно за оваа работа. Ги прашувам сите универзитетски предавачи и сите одговорни тела и министерства за здравство на секој аспект а во светот дали се загрижени за здравјето и благосостојбата на својот народ или не. Ако се, тие мора да почнат да работат без одлагање. Моите изјави не се обични хипотези, туку непобитни факти, кои на читателот му ги презентирам не како резултат на експерименти на заморчиња, туку според живиот пример на моето семејство и мене.

Најдоброто средство за спречување и лекување на болести, а во исто време и за подигнување на животниот стандард е секое министерство за здравство да издвои незначителен буџет за формирање на информативни одделенија, со експресна цел да се стави до знаење на масите штетата направена од готвењето, како и од прехранбените производи на кои им недостасуваат витамини, особено бел леб, ориз, месо, прочистени масти, шеќер, чај, кафе, алкохолни и безалкохолни пијалоци. Потоа треба да ги убедат луѓето да ја намалат потрошувачката на зготвена храна колку што е можно повеќе и да воведат постепени промени во нивните нутритивни навики.

Секако, бидејќи сите луѓе не се разумни, не е возможно сите одеднаш да се направат суровачи, но од суштинско значење е луѓето да се запознаат со соодветните суровини на нивните тела уште од детството, да се ослободат од погрешни и опасни предрасуди и треба да сфатат дека не се пилешката супа, оризот, котлетите, јајцата и говедскиот бифтек кои им даваат здравје и сила на нив и на нивните деца, туку никната пченица, моркови, домати, атрактивни плодови, грозје и слично. На пример, како резултат на јадење месо и друга варена храна 52 години, ја изгубив целата моја сила и можев

не се качуваа те два скалила без да се чувствуваат без здив; но денес, откако се воздржував од готвена храна осум години, можам да трчам по планините со на голема лесноти а.

Не знам на која научна основа во денешно време во голем број детски домови и асли им ставаат на располагање кутии со бисквити за да си помогнат кога сакаат.

Кутиите со тие штетни материи треба да се заменат со корпи со свежо овошје, моркови, краставици и домати во лето, а со сушено овошје во зима, од кои на децата треба да им се дозволи да јадаат слободно и колку што сакаат во сите часови. на денот. Тогаш сите ќе видат како, според самите закони на природата, децата автоматски ќе почнат да консумираат овошје наместо дегенерирана храна, со што ќе го осигураат сопственото здравје со свои раце.

Системот за сирово јадење треба да се усвои во болниците за сите видови пациентите и јавноста треба да бидат информирани за добиените резултати. Може да се направат многу корисни реформи во јавните ресторани. Без целосно лишување на зависниците од храна од „задоволствата“ на готвените оброци, колку и да се смртоносни, засега, можно е нивното количество да се намали за на малку 50 проценти и загубата да се замени со свежи салати и сурови компоти, а со бројните сорти на овошките од сезоната. На овој начин, не само што оброците ќе станат поразновидни и попријатни, туку ќе се зајакне и здравјето на луѓето и ќе се направи значителна заштеда во јавната економија.

Откако јавноста ќе се запознае со штетите од готвената храна, ќе се обиде да ги избегне. Ќе се најдат, исто така, голем број разумни луѓе кои, задушени ги го гласот на нивната зависност, ќе го следат нашиот пример и со практиката на целосно сирово јадење ќе го осигураат совршеното здравје на себе и на своето семејство. Луѓето кои ги изгубиле сите надежи за закрепнување или кои се обезличиле од неприродната корпулентност, ќе сфатат дека, со строго почитување на суровото јадење, за само неколку месеци ќе можат да го постигнат здравјето за кое отсекогаш сонувале.

Луѓето обичаваат бројни книги за да покажат терапевтската својствата на одделните овошја и зеленчуци, како што се гроздето, урмите, аболката, органите, кромидот или ротквиците, и развиваат посебни методи за нивно консумирање, тие се обидуваат да ги вложат тие операции со привидот на научни постапки. Всушност, сите активни сорти на сурови растенија се совршени хранливи материи и ги имаат истите квалитети. Без разлика од каква болест страда човекот, тие ги задоволуваат барањата на организмот, ги регулираат функциите на органите, го враќаат здравјето на пациентот. Информациите за ваквите вистини треба бесплатно да и се стават на располагање на јавноста, бидејќи е нехумано да се добиваат какви било пари за такви совети.

Диететиката на готвеното јадење е полна со фатални противречности. Во голем број случаи штетните прехранбени производи се препорачуваат како корисни, додека сосема суштинските се претставуваат како штетни и се строго забранети. Тоа е затоа што искуството на готвените се заснова на непосредните, очигледни и контрадикторни ефекти на прехранбените производи и на погрешните пресметки направени во лабораторија. Милиони невини луѓе гинат како резултат на тие контрадикторни и погрешни пресметки.

На сигурен водич е фундаменталното и совршено искуство на сирово јадење, како резултат на што сите грешки, противречности и недоразбирања што постојат во медицинската наука, воопшто, и особено во диететиката, еднаш се излегуваат на виделина и се коригираат за сите. Потребно е надалеку да се умножат примерите од тоа искуство и да се запознае целото човештво со добиените резултати.

Најлошото злосторство е да се навикне новороденото бебе на готвени јадења

Кога секому ќе му стане јасно дека готвеното јадење е неприродна навика, дека тоа е причина за сите човечки болести и дека е толку страшна зависност што штом човек ќе стане плен на неговата безмилосна контрола, жртвата ретко може да се ослободи повторно од нездравите канџи. Какво право има разумен човек да го внесе во организмот на ан

невино новороденче од нејзините сопствени раце? Какво право има таа да ги пустоши органите на своето мало бебе со храна која била изгорена, уништена, убиена на оган? Зарем тоа не е на немилосрдниот од сите злосторства, зарем всушност не е убиство, брутално злосторство? Самиот на тој начин ги убива моите две сакани деца и сум свесен за големината на злосторството.

Во реалноста, сите родители зависни од храна се филициди. Во сегашноста век никој не умира од природна смрт. Сите смртни случаи се резултат на болести кои се предизвикани од готвени оброци, а луѓето кои ги учат децата да јадат готвена храна се нивните родители. Родителите кои јадат готвени мора целосно да сфатат дека одговорноста за секоја болест и растројство кај нивните деца лежи директно на нивните раменици. Тие мора на сериозно да ја разгледаат оваа работа пред да продолжат на нивниот вообичаен погрешен курс. Основата на секој рак или срцев удар се поставува со првиот залак варена храна што му се дава на бебето, дури и кога болеста се појавува во напредната возраст.

Може да се тврди дека на возрасните им е тешко да бидат целосно лишени од зготвена храна. Добро, тогаш, во тој случај нека истраат во своите погубни навики до задоволство на своето срце. Но, што е тоа што ги принудува да ги запалат интегралните суровини на доенчето, да ги уништат, да ги лишат од најважните состојки, да ги претворат во штетни материи и потоа да му ги дадат на бебето? Ова нечовечко однесување кон невините деца, ова варварство, сигурно мора да престане.

Не постои правило на науката што го спречува родителот да му даде на своето дете никната пченица наместо бел леб, полиран ориз или макарони; свежи сокови од моркови, портокали, грозје и јаболка наместо суво млеко; сурово овошје наместо компот; ореви, бадеми, никнат грав и грашок наместо месо и масти. Со јадење сирова храна детето ужива здрав, среќен, долг живот, додека алтернативната исхрана го води до болест и прерана смрт. Може да бидете сигурни дека детето со сета душа сака сирова храна. Тој бара да си ги прими суровините во недопрена состојба и има неспорно право на нив.

Лекарот или родителот кој не е лишен од здрав разум и совест мора да постапи соодветно, без на малку двоумење.

Кога на возраст од три или четири месеци почнуваат органите на бебето да оперира нередовно, кратковидниот лекар препишува два или три вида вештачки витамини наместо ил адниците супстанции што се изгорени на огнот, или на многу препорачува, како лек, неколку одмерени лажици овошје. сок, со што мирува и сопствената совест и на родителите на бебето. Зошто детето треба да страда од недостаток на витамини, ако не зината мајка со своите раце не ги уништува витамините што постојат во природните намирници?

Да ги затвориме очите за момент и да си го претставиме во целост чудото што го прави природата. Штом преку устата внесеме едно зрно пченица во фабриката на човечкото тело, организмот го зема тоа зрно, го разградува и го дистрибуира низ телото. Ил адниците различни супстанции кои се концентрирани во тоа зрно се движат во сите правци и секој од нив оди да ја изврши својата должност. Така, различните хранливи состојки во зрното пченица извршуваат десетици ил ади различни задачи и ги спроведуваат биолошките функции на организмот без никаква грешка или мана.

Но, што се случува кога ќе внесеме залак во стомакот бел леб? Бесцелно го поставува стомакот да работи; се согорува и се претвора во бескорисна топлина, или, во најдобар случај, оди да додаде неколку тули или камења без малтер на некои недолични, безвредни ќелии. Срцето на човекот што се храни со чиста пченица е цврсто и силно како зрно пченка, додека срцето на оној што јаде бел леб е слабо и ронливо како лебот што го консумира. За ова, сведочете за сè поголемиот број на срцеви застоји.

Дали по некое чудо целиот свет денес се освести и да ја прифатат практиката на сирово јадење, со исклучок на некои конкретни случаи кои се премногу напреднати во нивните болести, нема да има ненавремени смртни случаи во текот на следните три или четири децении, сè додека постарите

луѓето достигнуваат екстремна старост. Како и да е, смртните случаи предизвикани од готвеното
адење ги надминуваат неколку пати оние што настанале во најголемите војни.

Во името на секое беспомошно дете, повторно апелирам до сите научници,
луѓе на учење, водачи на нации, министерства за здравство, родители и љубезни
луѓе ширум светот за веднаш да се стави крај на тоа страшно злосторство врз
малите деца. Секојдневно доцнење чини илјадници невини животи.
Возрасните луѓе се слободни да ги жртвуваат своите животи на фаталните
задоволства од зготвената храна и на тој начин да извршат самоубиство, но кој
им дал право да ги масакираат своите сиромашни деца, особено затоа што таа
храна, далеку од тоа што им дава задоволство, само ги исполнува децата со гадење?
Бесмислено е да се расправаме дека кога детето ќе порасне ќе види како другите
адаат и тогаш тој самиот ќе почувствува желба да ада. Како прво, варварството
како што е готвеното адење не може долго да трае и можеме со
сигурност да се радуваме на раната победа на сировото адење. Потоа, има
милиони луѓе кои го гледаат алкохолизмот или зависноста од дрога на другите, но
се држат далеку од таквите пороци. Моето дете веќе има 6 години

(Ова се однесува на 1963 година, кога е напишан овој дел од книгата) и таа
може да разбере сè; а гледа зготвената храна што ада други луѓе, но
самата со сета душа го мрази. Кој зависник од опиум го учи своето дете да стекне
навика за дрога уште од лулка?

Кој здрав разум го поттикнува човекот да го жртвува сопствениот син и да
го направи ран придружник на неговите одвратни навики за да ги
санкционира и овековечи неговите лични зависности? Нека родителите прво
воспитуваат здраво дете според законите на природата, а потоа, откако ќе
порасне, нека го препуштат неговото понатамошно постапување на неговата
слободна волја, исто како што тоа го прават во случајот со сите други пороци.

Откако ќе ги прочитате овие редови, ниту еден разумен родител не може да
најде оправдување во фактот дека другите власти дале сосема поинаков совет.
Ако таа истрае да го игнорира гласот на вистината, таа мора да преземе
одговорноста за уништување на здравјето на своето дете и поткопување на
неговата иднина. Човек мора да биде лишен од најелементарната проценка
да замени 10.000 супстанции со нула супстанции, живите клетки со мртви клетки,
целосно избалансирани сировини со дегенериран материјал, природни

хранливи материи со неприродни хранливи материи, никнена пченица со бел леб, зелен грашок со месо и свежо овошје со џем.

Гастролатриските биолози мора да докажат дека природата има
Направивме грешка што не ни презентираа прехранбени производи во а
Готвена држава

Јавно апелирам до сите научници или да ги потврдат моите ставови и да ги објасни на целиот свет или да докаже дека кога природните прехранбени производи се ставаат на оган, не се случуваат загуби во нивните хранливи состојки или енергетска содржина; не се случуваат смртни случаи на живите растителни клетки и не се случуваат промени во конституцијата на атомите. Тие дополнително мора да докажат дека при создавањето на хранливи материи за човечкиот организам, зрелиот згрешил што не ни ги претставил со прехранбените производи во „прочистена“, варена или изгорена состојба, дека операциите што се вршат во фабриките и во куќите се научни мерки насочени кон исправување на грешките на природата и дека вештачките вештачки витамини имаат поголема хранлива вредност од витамините кои се наоѓаат во природата. Доколку тоа не се случи, тие мора да ги признаат трагичните грешки што биле направени досега и, отфрлајќи ги готвените оброци еднаш засекогаш, мора да се засолнат во мудроста на универзумот и да престанат да се мешаат во составот на природните намирници создадени од природата на Земјата. Оние кои се сметаат себеси за месојадци нека го консумираат своето месо, ако можат, свежо и целосно, како месојадните сверови, без да ги убијат неговите клетки или да го дегенерираат на кој било начин.

Немаме право да го нарушуваме интегритетот на сировините создадени од природата за човечкиот организам кога, со сите научни средства со кои располагаме, не сме во состојба да го создадеме најситниот едноклеточен организам; кога, со помош на сите нам познати хранливи состојки, не можеме вештачки да храниме организам и да го одржуваме во живот долго време; и кога едвај успеавме да препознаеме иллада дел од супстанциите во зрното пченка. Точно е дека се спроведени многу истражувања и постигнат значителен напредок во препознавањето на различни хранливи материи и како резултат на многу важни хранливи материи

Откриени се конституенти, но сите тие откриени а не можат да бидат од поголемо значење од изумот на вештачките сателити. Разликата помеѓу вештачките витамини и хранливите состојки кои го сочинуваат зрното пченка е од ист ред како разликата помеѓу вештачките сателити направени од човекот и небесните тела кои го формираат целиот наш галактички систем. Меѓутоа, научниците кои прават вештачки сателити, никогаш не претпоставуваат дека ќе ги уништат постојните галаксии и ќе ги заменат со меѓузвездени тела новосоздадени од самите нив.

Нашiot на добар курс е внимателно да ги проучуваме законите на природното еволуција на животински и растителни организми. Но, во никој случај не смееме да ја поништиме работата на природата и потоа да се обидеме да ја реконструираме со помош на мизерни екстракти од жлезди и вештачки витамини.

Кога ќе ставиме парче компир или срцевина во путер и ќе почнеме да го пржиме, го започнуваме процесот на неговото уништување уште од првиот момент. Веднаш почнува да крчка, да се збрчка, да станува кафеава и потоа да се суши, а ако продолжиме со операцијата уште малку, се загламосува и се претвора во лоша пепел. Тој апетитен мирис што ни ги скокотка ноздрите е мирисот на навредните состојки на природните намирници, кои се смеат на нашите сетилa и исчезнуваат во редок воздух.

Термините „готвење“ и „печење“ не смеат да се користат во смисла на подготвување, конструирање и усовршување, како што биле употребени до сега; тие мора да се користат, наместо да го пренесат чувството на уништување, уништување, палење, убивање или уништување, бидејќи со тие операции ги уништуваме навредните материи кои се од витално значење за нашиот организам и на тој начин го извршуваме на грозоморното злосторство против човештвото. .

Бебето го мрази вкусот на готвената храна, која
Изгледа тешко апетитивно само на зависникот од храна, исто како
Опиумот изгледа пријатен за наркоманот

Простодушните луѓе можеби мислат дека би било сурово да се лиши децата на задоволството добиено од вкусот на зготвената храна. Таков

луѓето треба да сфатат дека всушност, готвената храна воопшто не е вкусна; тие изгледаат вкусни само на зависникот од храна, исто како што опиумот изгледа пријатен за наркоманот. Досега немало кој да ни покаже оваа едноставна вистина, бидејќи од памтивек никој не бил ослободен од зависност од храна.

Органите на новороденото дете се прилагодени на составот само на сива храна. Бебето многу ужива сурово овошје и зеленчук. Тоа јаде, со најголемо задоволство, сурови житарки, компири, грав, модар патлиџан, грашок и леќа, кои му вкусуваат многу, но се невкусни за варениот.

Малото дете не добива никакво задоволство од вкусот на готвените јадења; со сета душа ги мрази и одбегнува и со голема болка ги голта тие неприродни јадења. Но, кутриот, простодушен родител не го разбира ова. Таа е водена исклучиво од сопствената зависност и, во нејзината анксиозност добро да го нахрани детето, таа продолжува да му ја тера таа гласна храна низ грлото до таа мера што го претвора детето во совршен зависник, со што му го уништува здравјето и среќата.

Во првите неколку години од својот живот, бебето носи ужасно борба против неприродна храна. Тоа се гледа од многубројните детски тегоби и честите стомачни пореметувања со кои се заболени децата, како и од високата стапка на инфантилна смртност. Бебето е новоизградена, совршена фабрика. Тој никогаш нема да се разболи ако обезбедиме природни хранливи материи за нормалните нутритивни активности на неговите органи.

Универзалното прифаќање на суровото веганство е единствениот начин да се ослободиме сите човештвото од проклетството на болестите еднаш засекогаш.

Размножувањето на суровото јадење мора да започне со болни луѓе, новородени деца, луѓе обдарени со потребната волја и мудрост и разумните родители на децата што јадат сирово, кои ќе бидат обврзани да ги исклучат од своите домови секаква трага на понижена храна за да не им ставаат на своите деца искушението. Овој почетен период на доброволно воздржување од готвената храна ќе трае до денот кога ќе дојдат надлежните власти.

нивните сетила и ќе решат да го прогласат за задолжително сурово адење, со што ќе а наметнат разумната вол а на природата врз неуките, неупатени маси. Ќе до де време кога суровото адење ќе преовладува во целиот свет. Во таа благословена иднина, готвењето ќе биде познато како криминал.

Наводната тешкоти а за брзо укинување на навиката на готвеното адење не смее да послужи како изговор за негирање на штетата направена од неа. Нико не се обидува да ги оправда кражбите, грабежите и убиствата, иако не беше возможно да се искорени овие зловни помори од човечкото општество. Суштинската поента е научниците начелно да признаат и да и об ават на авноста дека работата на готвењето на храната е погрешна, неприродна и опасна и дека тоа е директна причина за болести. Секундарното прашање за ставање на сурово адење во вистинска практика може потоа да се остави на последователниот тек на настаните.

Готвеното адење последователно раѓа зависност од храна, болести, медицинска наука и фармакологи а. Кра ната цел на медицинската наука е да ги поправи и реновира дегенерираните и извалкани човечки органи. На местото на медицинската наука, сурово адецот има сво а наука или здрав е, чи а цел е да ги спречи горенаведените дегенерации и да обезбеди здрав, среќен, долг и мирен живот за сегашните и идните генерации. Сите болести се предизвикани од кршење на законите на природата. Суровото адење ги принудува луѓето да ги почитуваат тие закони.

Практиката на сурово адење во моето семе ство

Тоа што на 60 години можам да ги напишам овие редови се должи на тоа сурово адење. Пред седум-осум години моето срце беше во толку лоша состо ба што срцевиот удар изгледаше неизбежен. Некогаш останував без здив качува ки се неколку скалила; Немав доволно сила да подигнам кофа со вода. Запек, варење, металоиди, несоница, главоболка, купишта, гихт, склероза, висок крвен притисок, тахикарди а, хроничен бронхитис, хемороиди и чести настинки беа придружници на мо от живот долго време. Благодарение на сировото адење се ослободив од сите тие нарушувања. Тра но го намалив крвниот притисок од 18-20 на 13, а пулсот од 80-90 на 58-60. Без никаков знак на замор,

Можам да пешачам до Тапиш и назад (оддалеченост од 24 километри) за четири часа, да се качувам на планините како коза, да кревам тешки куфери по скалите и кога имам време да прошетам 12 километри како обична дневна рутина. Јас, кој своевремено боледував од хроничен бронхитис, а неколку пати годишно бев обичен со грип, во последните неколку години немав ни обична настинка и спиев на отворено цела година во зима и лето, без на малку страв ниту од студ, ниту од микроби.

Пред неколку години имав толку тежок напад на гихт што не можев да го допрам зглобовите на мојот палец; денес можам да ги извртam со сета сила без ни на малку знак на болка. Каде во светот се добиени слични резултати со помош на атофан, АСТН, дигиталис, бромиди, од, аспирин, антибиотици и ил адници други лекови?

Срцето кое работи со брзина од 58 отчукувања во минута, може со сигурност да се очекува дека ќе продолжи да работи многу години без воопшто да биде подложено на опасност од мозочен удар. Во услови на варено адење, како што е падот на пулсот, се случува само кога срцето е слабо, но во мојот случај тоа е природен резултат на регуларноста во работата на моите органи за варење.

Исклучително е значајно што секогаш кога ќе се обидам да го преоптоварам стомакот со неколку пати повеќе од нормалната количина на природни прехранбени производи, тие не остануваат долго во стомакот, туку наеднаш минуваат во цревата и го напуштаат телото за неколку часа, без да претрпат какво било распаѓање и без да предизвика на мали дигестивни нарушувања или да ми предизвика каква било непријатност. Во оваа состојба, пулсот ми се зголемува за не повеќе од четири или пет отчукувања во минута, додека кога се обидувам да се „задоволам“ со зготвена храна како „обичен човек“, срцето веднаш ми скока на 85-90. и ми требаат денови за мојот стомак да го врати нормалното чувство на леснотица.

Заедно со себе си го воспитувам и третото дете како сурова. Таа е веќе мало девојче од седум години, но никогаш не ставила ниту залак дегенерирана храна во устата. Нејзиното здравје е

олицетворение на совршенството. Сега можам да видам каква голема разлика има помеѓу децата што адат сирово и готвено. Полесно е да се воспитаат сто деца што адат сирова, отколку едно дете што аде готвено. Човек никогаш нема прилика да се грижи за детските заболувања како што се морници и настинки, диареа и запек или проблеми со тоа што детето аде премногу или премалку. Таа е весела како чорбаци и кога и да посака оди на трпеза и си помага за се што сака да аде. Таа игра, пее и танцува по цел ден без хирови и каприци, без да плаче, без да им прави проблеми на околината.

Таа легнува точно во 8 часот навечер и откако ќе си запее неколку минути, ги затвора очите и спие како топ до 6 часот наутро. Згора на тоа, на впечатлив е фактот што по првите неколку месеци можеме да се сетиме само на три или четири прилики кога таа се разбудила во текот на ноќта. Не зиниот сон е толку длабок и здрав што ниту една бучава или движење не предизвикува да се разбуди.

Кога другите деца во градинката седат на масата за поадок за да имаат леб и сирење, леб и путер, колачи и слично, таа авади својата кеса со овошје што аземала од дома и тивко ужива. Кога сме на гости каприатели, таа со целосна рамнодушност гледа во преоптоварените маси за чаоколу кои луѓето седнуваат и „уживаат“ во секакви печива и слатки. Таа никогаш не изразува желба, ниту од љубопитност, да вкуси некоја од нив. Токму на овој начин треба да се воспитаат сите деца кои адат сирова храна.

Мојата сопруга, на која никогаш не сум ги форсирал своите ставови, постепено менувањето на не зиниот систем на исхрана заради своето дете и не зиното здравје, сега стана целосна сурова и е сосема задоволна со не зината состојба. За почеток, таа целосно се откажа од месото, а потоа ги намали готвените адења без месо на една или две неделно. Како што детето порасна малку повеќе, тие беа заменети со неколку варени компири земени повремено. Конечно, и овие беа целосно откажани кога еден ден детето праша: „Од што е то неприатен мирис, мамо? После тоа земала само тенко парче леб од целото адење кое понекогаш го адела со ореви, невидено од детето.

затоа, да се воздржува од сите готвени намирници. И сето тоа беше постигнато без многу тешкотии, откако одлуката беше донесена сериозно. Кога во куќата нема мирис на зготвена храна, суровото јадење станува многу едноставна работа. Ова е начинот на кој треба да се движат сите оние родители кои го ценат своето здравје и ги сакаат своите деца.

Сите зли навики на човекот се резултат на зготвено

Јадење

Суровото јадење ќе ги истера од арената сите други пороци како што се алкохолизмот, пушењето тутун, зависноста од дрога и среброљубието. Овие зависимости повеќе не можат да го придружуваат суровото јадење. Овие пороци се сателити на зависноста од храна.

Со победата на сурово јадење, конечно ќе се воспостави траен мир во светот и меѓу народите. Сите злосторства, омраза, непријателство, ароганција, љубомора и, воопшто, сите лоши навики на човекот се потомство на готвеното јадење. Со укинувањето на готвеното јадење, страстите на луѓето ќе се смират, нивните услови ќе се облагородат и животот ќе стане толку лесен што луѓето повеќе нема да бидат обврзани да си го кинат месото или да ја продаваат својата совест за наред.

Концепцијата на диета треба да биде ограничена на

Замена на неприродната исхрана со природна

Начин на хранење

Целосното сурово јадење е единствениот начин да се ослободи човештвото од болести. Полумерките никогаш не дале и нема да дадат резултати. Во сегашните услови на готвеното јадење, сите прифатени пресметки на нутритивните вредности на специфичните диети мора да се третираат како невалидни. Без разлика за која болест се работи, кога се дискутира за исхраната, мора да размислуваме само во однос на сировото и зготвеното, природното и неприродното, чистото и дегенерирано. Препораките кои се даваат секој ден на радио, весници и со разни други средства за употреба на специфични витамини, минерали и протеини и информациите дадени за нивните калориски вредности се целосно

неизводливи, безвредни и опасни, особено кога се засновани на употреба на лекови и храна од животинско потекло.

Кога ги разгледуваме својствата на поединечните хранливи материи, не смееме воопшто да се грижиме за тоа кои одредени витамини или други состојки постојат во одредена хранлива материја. Непроменливото присуство на сите различни состојки во секоја залак храна мора да биде задолжително. Затоа, мораме да внимаваме ниту една од состојките да не отсуствува од храната што ја консумираме. Ова е случај кога јадеме било која сурова растителна храна, додека во готвената храна ги нема во илјадници.

Со векови на крајот, илјадници специјалисти правеле диететика нивната конкретна студија. Но, бидејќи тие обрнаа внимание само на секундарните проблеми и не ја земаа предвид штетата направена од огнот во куќата, нивните истражувања не ги дадоа посакуваните резултати и, уште полошо, поради нивните бројни противречности, тие беа погубни за човештвото. Дури и вегетаријанците, кои можеби се сметаат за напредни меѓу нив, не само што ја толерираа штетата направена од пожарот, туку ја трпеа и употребата на бел леб и рафиниран шеќер, кои се лишени од сите вредни состојки. Сепак, мора да се признае дека во освојувањето на човековите зависности, вегетаријанците го поминале најстрмниот пат. На тешкиот потег е апстиненцијата од месо, по што замената на исхраната без месо со сурова храна е само мал чекор, иако со овој мал чекор тие мора да ја достигнат својата конечна цел. Затоа, треба да се очекува дека вегетаријанците од сите нивни мисли ќе ги прифатат принципите на сурово јадење и ќе се соберат заедно под исто знаме, со цел да ги постават темелите на тој среќен живот кој отсекогаш бил сон на човештвото.

Како експерт за диететика, голема репутација во Америка освои Г. Хаузер. Но, дури и Хаузер, колку што е прогресивен во споредба со другите диететичари, не ја зема предвид штетата направена од готвењето и затоа се обидува да ја врати штетата направена во куќата со рецепти. Да претпоставиме за момент дека неговиот совет

може да послужи за некоја корисна цел. Но, каде е работникот, работникот на фармата или обичниот човек на улица за да го наведе хонорарот од илјада долари што мора да го плати за да добие информации колку црна меласа треба да земе наутро, колку квасец навечер, или колку илјади единици од одреден витамин мора да голта секој ден?

Ова не е вистинскиот пристап. Неопходно е да се запознае целината светот што е можно потемелно со интегралните суровини на човечкиот организам, радикално да се променат сегашните нутритивни навики и да се стави крај на препораките за специфични диети и индивидуални витамини.

Научниците знаат дека ниту еден човек кој се храни исклучиво со леб, полиран ориз или месо, не може да се надева дека ќе живее долго. Но, обичниот човек не го знае ова. Според него, тие намирници обезбедуваат одлична исхрана. Како можеме да гарантираме дека под силата на околностите или преку притисокот на сиромаштијата поединецот нема глупаво да се храни себеси и своите деца само со тие прехранбени производи и нема да се уништи себеси како последица? Дури и најистакнатиот научник, запознаен со целата тема, не може да се спротивстави на нагонот на својата алчност и јаде толку многу од тие проколнати материи што полека, но сигурно се убива и прерано се самоубива со помош на рак или срцев удар. Затоа, не е доволно само да се пропагираат овие идеи во книги; потребно е да се мобилизираат соодветните органи на државата за да се воведат основни, планирани промени во нутритивните навики на луѓето. Мора да се преземат активни мерки за постепено да се ограничи масовното трошење на хранливи состојки и да се поттикне потрошувачката на сурови и неизвалкани прехранбени производи. Крајната цел на секој вид на диета е сурово јадење, кога зборот „диета“ го губи своето значење и му дава место на изразот ПРИРОДНА ИСХРАНА или ИНТЕГРАЛНИ СУРОВИНИ ЗА ЧОВЕЧКАТА ФАБРИКА.

Употребата на вештачки витамини и минерали мора да биде

Застана

Релативните количества на хранливите состојки во природните прехранбени производи варираат во голема мера, во смисла дека во однос на еден милиграм од една состојка може да има една илјада дел од милиграмот од втората состојка и еден милионти дел од милиграмот од третата. Но, компонентата со тежина од еден милионти дел од милиграмот е исто толку суштинска за човечката фабрика како и онаа со тежина од еден милиграм. Сега, за време на готвењето, токму оние состојки кои постојат во мали траги се уништуваат само во прв момент.

Човек може да се запраша зошто со такви неисправни сировини, фабриката за луѓе не престанува да работи одеднаш, како што би направила обична фабрика, туку продолжува со работа прилично долго, со што ги наведува луѓето до погрешен заклучок дека она што го задоволува нивниот апетит е хранлива храна.

Факт е дека човечкото тело не е обично фабрика. Тоа е огромен свет со милијарди жители, безбро фабрики, разни организации, системи, продавници, резерви и така натаму. Дури и ако воопшто не добива никаква исхрана, сепак може да се одржи во живот до 70 дена или уште повеќе со користење на складираните резерви.

По влегувањето во организмот, хранливите материји се дистрибуираат низ човечкото тело со крв и секоја од клетките ги прима супстанциите што одговараат на неговата структура и специјалност. Но, клетките на жлездите и органите не преземаат ништо од неколкуте дегенерирани состојки кои се присутни во зготвената храна во толку мали сорти што може да се избројат на прсти. Тие продолжуваат да чекаат, во глад и немање, додека нивниот господар не се удостои да ги продолжи прстите за да си помогне на парче кромид, зелен зеленчук или овошје.

Човекот не го чувствува гладот на поединечните клетки бидејќи, и покрај екстремната глад на жлездите и органските клетки, неговиот stomak е полн, неговата зависност е задоволена, тој самиот е задоволен. Но, уште позадоволни се безвредните, мрзливи и неактивни клетки, кои лакомо ги голтаат „целосно избалансираните градежни материјали“ што одговараат

на нивните структури и го „за акнуваат и за акнуваат“ телото со зголемување на неговиот волумен.

Ова е причината зошто со 50-60 килограми излишни, бескорисни клетки, таканаречениот здрав, витко и енергичен човек не поседува неколку стотици грама активни, специјализирани клетки, со кои едната или другата негова жлезда може редовно да функционира. и произведуваат производи без грешка. Сè додека жлездите и органите не се лишени од последните остатоци од активни клетки, човекот може некако да го одолговлекува своето постоење; но кога конечно ќе се потрошат, смртта станува неизбежна.

Тогаш „заситениот“, „виткото“ и „енергичното“ лице умира бидејќи ги изгладнувало своите жлезди и органи. На пример, срцевите клетки ја губат потребната моќ и еластичност за правење нормални контракции. Срцето потоа се обидува да ја спаси ситуацијата со зголемување на бројот на неговите клетки, како резултат на што се зголемува со клетки формирани од животински протеини и бел леб. - Но, ова нема никаква корист, бидејќи на овие клетки им недостасува капацитет за извршување на каква било корисна работа и не поминува многу време пред органот целосно да престане да чука.

Не знаеме со сигурност на колку различни конституенти одат изработка на зрно пченица или на кое било друго растително тело. Да земеме хипотетичка, приближна бројка, да речеме 10.000. Според на елементарните закони на природата, тогаш треба да мораме да резонираме дека суровините неопходни за човечката фабрика се составени од 10.000 различни супстанции, а при снабдувањето со тие материјали важно е особено да се внимава еден или друг од состојките да не се отсутен.

Ова е на природниот систем за обезбедување на нормално функционирање на човечката фабрика.

Сега ајде да видиме колку е превртена диететиката на ова варено јадење возраста е. Мажите носат масовно уништување на тие суштински материји и го хранат своето тело со само неколку варијанти на нивните состојки.

По долгогодишно макотрпно истражување, биолозите откриваат дека има само 1015 видови супстанции во сирењето, путерот, црниот дроб или мозокот. Би можело да се очекува од нив да признаат дека како резултат на нивниот долг труд откриле дека таквата и онаква храна се состои од само 10-15

видови на понижени, неурамнотезени, отровни, дегенерирани и мртви материи, како и оние на состојките што ги формираат нашите суровини, отсуствуваат 9990 сорти и, според тоа, тие прехранбени производи се толку дефицитарни, штетни и опасни што нивната употреба како хранливи материи не смее да биде препорачано од кој било. Но наместо тоа, тие едно по едно ги наведуваат имињата на сите супстанции што успеале да ги најдат во тие намирници, детално ги опишуваат нивните функции во исхраната и откако ќе ги набројат нивните својства ги препорачуваат како „корисни“ хранливи материи. Ниту еден збор не спомнуваат за отсуството на ил адници хранливи состојки, ниту пак зборуваат за нивната улога во исхраната или за катастрофалните резултати кои секогаш го следат нивното отсуство. Сепак, овие размислувања се сосема суштински аспекти на прашањето.

Мора да се има на ум дека толку многубројни се функциите на суровини прехранбени продукти во организмот кои дури и по некое чудо човекот да ги запознае сите, цел живот не би бил доволен само за нивниот опис. Како еден од основните закони на исхраната мораме да го сметаме фактот дека ниту една хранлива состојка не може да ја послужи својата вистинска цел ако се земе изолирано, настрана од целината.

Кога некој ќе му посочи дури и на најпознатиот научник дека постои нема трага од витамини во белиот леб што го јаде, тој возвраќа, без никакво двоумење, дека јаде и храна што содржи витамини. Со еднакво оправдување, сидарот може да ги поставува тулите цел ден и да го крева својот сид без малтер, а потоа тврдат дека има моменти кога користи и малтер. Такво е слепилото кое е предизвикано од зависноста од храна.

Што е бел леб ако не скроб, шеќер, масти, протеини и неколку видови мртви соли - со други зборови, само безживотната пепел од неколку од 10.000 состојки кои ја формираат нашата суровина? Што е рафиниран шеќер ако не еден од горенаведените 10.000? Што е месо ако не протеини кои содржат отров и траги од неколку дегенерирани состојки? Сепак, човекот го полни својот стомак до работ со овие неколку супстанции и ги лишува своите органи од ил адници навистина неопходни хранливи материи. Што се однесува до настанатите нарушувања што се појавуваат во неговите органи, може да се формираат

неко а иде а со посета на болници или испитување на илустрациите во медицинските учебници. Како може да се предизвикаат такви страшни деформации, рани и чиреви, ако не поради отсуството на супериорни хранливи материи?

Иако научниците досега откриле само 40-50 видови од ил адниците хранливи состојки, голем дел од медицинската литература е посветен на описот на ефектите на тие супстанции, кои исто така а формираат основата на голем број други медицински активности. Покрај тоа, огромна мрежа на комерцијални претпријатија се прошири низ целата должина и ширина на светот за производство и дистрибуција на тие супстанции.

Можеме добро да замислиме каква ќе биде ситуацијата ако, наместо тие 40-50 состојки, истражувачите научници успеат еден ден да најдат 400 или 500, а да не зборуваме за 4.000 или 5.000 видови супстанции. Денешниот човек се чини дека го изгубил од вид интегритетот на вистинските сировини потребни за неговото тело; или не му се веднаш на располагање или смета дека е невозможно да ги добие. Затоа мора да го погледне секој кош и агол за да ги најде еден по еден за да ги задоволи потребите на својот организам. Истражувачките научници ги сметаат за научни само оние супстанции чии формули им се познати и се печатени во книги. Бидејќи немаат познавање за целосните формули на состојките на едно зрно пченица, тие не гледаат ништо научно во тоа. Тоа е „обична“ супстанца која лесно се добива, а има насекаде и е позната на сите. Но, сосема поинаква работа е кога ќе успеат да откријат нова хранлива состојка и да најдат неговата формула. Потоа станува научен; неговото откритие е поздравено како голем триумф на полето на медицината и, уште повеќе, внесува свеж жар и ентузијазам во фабриките, аптеките и клиниките. И сето тоа е затоа што човекот не сака да се откаже од својот бел леб.

Што и да е, луѓето мора конечно да признаат дека единствениот начин да се ослободиме од болеста е прво строго да се ограничи, а потоа целосно да се забрани масовното уништување на нашите хранливи состојки.

За таа цел, одговорните тела мора да вршат интензивен публицитет и мора да преземе активни мерки за да се спречи масовното уништување на

хранливи состојки. Тие мора да добијат нови сорти на јадења од мешавини на сирова храна и да ги препорачаат на јавноста, чии нутритивни навики потоа ќе претрпат постепени промени. Како резултат на тоа, болестите што сега го погодуваат човештвото ќе бидат прогресивно елиминирани и огромната економија ќе биде засегната во нашите трошоци за живот.

Пред да станеме суровачи, нашето семејство консумираше по килограм леб дневно, а сега килограм пченица ни трае од осум до 10 дена. На диета со бел леб, одамна требаше да бидам мртов, но благодарение на животворната пченица сè уште живеам и се чувствувам сигурен дека ќе живеам уште на малку 40-50 години.

Споредбата помеѓу здравјето на сурово јадење и децата што јадат готвеното е на доброто средство за потврдување на штетата настаната од јадење готвена храна

Принципите мора прво да се усвојат во дневните градинки, домовите за деца, болниците и рестораните, а потоа треба да се популаризираат со публицитет меѓу пошироката јавност. Со такви аргументи и непобитни факти како што ги презентирав, треба да се надеваме дека основидните научници ќе почнат да работат веднаш. Но, ако сакаат да имаат дополнителни конкретни докази, го предлагам следниот тест. Доенчињата во еден од домовите за деца нека бидат поделени во две еднакви групи, од кои едната треба да се храни со актуелни медицински методи, а другата да се воспитува според принципите на сурово јадење. Потоа нека се споредува здравјето на двете групи. Воопшто не се сомневам дека од самиот почеток на целиот свет ќе му биде јасно кога од двата система на исхраната е навистина научен и хуманитарен. Истите резултати може да се добијат со прилагодување на методот за излекување на болнички пациенти.

Многу простодушни луѓе може да се спротивстават на тестот со образложение дека е грешно или штетно да се спроведуваат такви „експерименти“ врз деца. Меѓутоа, ако таквите луѓе размислат малку подлабоко, ќе видат дека не е експеримент за заштита на животот и здравјето на детето хранејќи го со комплетната колекција на наменети чисти хранливи состојки.

по природа за човечкиот организам. Вистинските експерименти се оние нечовечки тестови кои се спроведуваат под маската на науката со неколку варијанти на синтетички супстанции кои досега едвај се препознаваат во лабораторијата, како резултат на кои милиони деца заминуваат од животот во повозраст, оставајќи ги нивните родители во огорченост. Така. Експериментите се оние операции кои си играат со здравјето на луѓето од 1.001 дегенерирана храна и отрови и создаваат нови болести. Овие болести се смешно именувани како болести на цивилизацијата, без нивна малку чувство на срам од таквата „цивилизација“ и без размислување дека условите што ги родиле таквите болести може да се именуват како незнаење, диваштво или варварство, но никогаш цивилизација.

Научните институции и одговорните државни органи мора

Испитајте го проблемот со сурово судење без понатамошно

Одложување

Јас предложив радикален и во исто време многу едноставен и природен метод со кој човештвото ќе се ослободи од секоја болест на земјата. Ова е многу важна работа на која мора веднаш да внимаваат сите научници, лекари, интелектуалци и одговорни државни органи. Тие мора или баравно да докажат дека грешам во моите ставови и да ги победат со основни експерименти, или да ја потврдат својата вистина и да ги преземат неопходните чекори за да ги применат во пракса. Посебно, доколку лекарите покажат каква било рамнодушност или молчење, тоа може да се толкува од пошироката јавност како засен случај на неподготвеност од нивна страна да се заштитат од болести, со цел да не се намали нивното поле или работење. Лично, не верувам дека ова е генерално точно, бидејќи малку луѓе би можеле да бидат толку безмилосни; но лекарите мора да дадат позитивен доказ дека имаат повисока и благородна цел од правењето пари, и дека нивната цел е, всушност, услуга на науката, услуга на човештвото.

Благородните лекари со јавен дух и алтруисти ја постигнуваат својата цел со прифаќање на сурово судење, додека нечовечките, себични и лакоми лекари во тоа ја гледаат својата лична загуба. Наводната тешкотиа за промена на длабоко вкоренети обичаи може да послужи само како слаб изговор за

прикријте ги скржавите лични интереси на злите луѓе. Отривањето на суровото адење е на добрата можност да се разликува благородното од нерамно, доброто од злото, мудриот од немудриот.

Нема активност од поголема хуманитарна вредност од ширењето на сурово адење. Неопходно е да се разбуди целото човештво од неговиот вековен сон, да се отворат очите, да се истресе од летаргијата и да се ослободи од сегашниот кошмар. Богатите мора да ги донираат своите пари за оваа кауза; на интелектуалците нивниот мозок. Неопходно е да се формираат друштва, да се формираат клубови, да се издаваат весници и да се печатат книги. Понатаму, неопходно е да се изградат пространи санаториуми со сите погодности за одмор, забава и спорт, а со помош на неколкумесечна „затвора“ да се излечат, да се подмладат, да се ослободат од деструктивни предрасуди и да им се помогне и просветли на тие луѓе. на кои им недостасуваат потребните информации и волја. Многу е покорисно и попожелно да се посветат пари и енергија за оваа цел отколку да се градат бескорисни згради кои не ни се потребни како цркви или училишта и болници. Јадењето сурово е камен на тест со кој можеме да потврдиме кој интелектуалец навистина поседува слободно и неограничено расудување или кој личност е навистина заинтересирана за здравјето и благосостојбата на јавноста. Со златни букви историјата ќе ги запише имињата на таквите луѓе.

Не е грев да се зборува вистината

Некои луѓе ме обвинуваат дека имам остар азик. Кога ги нарекувам готвените убијци, злосторници и криминалци, не обвинувам; Јас само ја кажувам вистината, колку и да е горчлива таа вистина. Кога мајката со свои внимателни раце ќе ја наполни устата на своето сакано дете со топла храна, таа ги нарушува органите на своето бебе и го води до болест и до смрт. Кога лекарот подготвува дијета со „хранливи“ и „лесно сварливи“ оброци за малите деца и

препишува апчиња вештачки витамини за сметка на зеленчук и овошје, прави уште поголем прекршок.

Секојдневно гледам како, по чудна иронија на судбината, слабите и болните ги сметаат за лековити токму оние супстанции кои биле причина за нивните болести и лакомо ги голтаат, додека, напротив, со страв го избегнуваат единствениот супстанции (суров зеленчук и овошје) кои можат да им го вратат здравјето, само затоа што ги сметаат за причина за нивните маки. Милиони животи се жртвувани исклучиво поради оваа фатална заблуда. Личноста што ќе навлезе во целата длабочина на трагедијата никогаш не може да остане ладна и рамнодушна.

Не постои правна бариера против уништувањето на Суровини наменети за фабриката за луѓе

Кога ќе се појави благ дефект во правилната рамнотежа на суровините доставени до индустријата на округот, одговорните лица се обвинети за небрежност и се доведуваат во книшка, додека оние кои вршат најгрозорно фалсификување во суровините неопходни за правилно функционирање на фабриката за луѓе честопати одат на слобода. Во овој век на научен напредок, на неукиот и на глупавиот човек има апсолутно право да бара нови методи за дегенерирање на природните прехранбени производи и да смислува и нуди на продажба најсмешните адења. Но, она што е особено чудно е фактот дека големиот научник, големиот цитолог, кој го посветил својот живот на проучување на биолошките функции на живите клетки, или диететичарот, чија главна цел во неговиот живот е да ги изработи идеална исхрана за човекот, купува куп такви дегенерирани материи и ги нуди на своите клетки, со најголема рамнодушност и невнимание, водејќи се само од наредбите на неговото непце.

На прв поглед изгледа неверојатно дека би можеле да се ослободиме сите болести со помош на сурово адење. Но, големината на исказот лежи во самиот факт што „неверојатното“ лесно станува остварена реалност. Тешкотијата да се откаже од зависноста од храна не смее да се смета како пречка за реализација на идеалот за

сурово адење; напротив, таа мора да послужи како мерка за мерење на силата на непријателот кон човечкиот род и мора да не поттикне да вложиме максимални напори за да го спречиме влегувањето на такво страшно чудовиште во организмот на новороденото дете. Дури и оние луѓе на кои им е тешко да ги напуштат готвените оброци, а сепак истражуваат на своите штетни навики, мораат да ја потврдат вистината и заради растечката генерација и иднината на човештвото мора да се борат за победата на таа вистина со проповедање и објаснување на принципите на сурово адење и со сите други достапни средства.

Се разбира, за оние тесногради и заостанати луѓе кои се неповратно пристрасни во корист на зготвена храна и лекови, принципите на сурово адење се премногу напредни, но денес живееме во космичко доба, а не во средниот век, кога секоја прогресивна идеја или голем изум со години беше прогонуван од неукитот џагор. Денес пред нас е поставено прашањето за опстанокот или уништувањето на човечкиот род. Двоумењето е нечовечно.

Суровото адење обезбедува огромни придобивки во авноста
Економија и го зголемува животниот стандард неколку
Времиња

На оган се уништува неверојатно количество хранливи материи и со многубројните форми на лупење, рафинирање и преработка. Како пример може да се каже дека 100 грама никнувана пченица има поголема хранлива вредност од белиот леб добиен од килограм пченица. Истото важи и за сите други сорти на пченка, мешунки, зеленчук и овошје. Ако денес се откажеме од сите животински прехранбени производи, зеленчукот произведен во светот ќе може сам да се нахрани неколку пати повеќе од сегашната популација во светот, под услов да се јаде во сурова состојба. Вистинското значење на сурово адење ќе стане уште поразбирливо, кога ќе помислиме на трудот, времето и парите што луѓето ги трошат за уништување на тие хранливи материи, а потоа размислиме за сите

медицинските трошоци направени како од различни министерства за здравство, така и од општата јавност со надеж дека ќе се елиминираат пустошот што го предизвикуваат нашите органи со уништувањето на истите тие хранливи материи. Подготвен сум да ја покажам вистинитоста на моите изјави со конкретни докази на секој што сака да има дополнителни детали на оваа тема. Историјата никогаш нема да ги помилува одговорните луѓе на власт кои покажуваат рамнодушност во оваа работа и ги затвораат ушите пред овие плачливи вистини за да ги оправдаат нивните лични зависности.

Може да има само две причини за нивното одбивање да ги прифатат принципите на сурово судење. Или мора да се изјаснат дека претпочитаат да го толерираат постоењето на болести отколку да го „лишат“ човештвото од „задоволствата“ од готвените оброци и да се откажат од можноста за спроведување на цела низа „научни достигнувања“ постигнати како резултат на тоа. многу напорна работа или, со извршувањето на основните тестови предложени од мене, тие мора да докажат дека, далеку од ослободување на луѓето од болести, суровото судење всушност им штети уште повеќе. Тоа ќе им биде сосема невозможно да го направат. Следи дека тие немаат друга алтернатива освен да се потпрат на своето прво расудување, чија крајна нечовечност е очигледна за сите.

Затоа, во име на сите невини деца, барам противниците на сурово судење да ги достават своите приговори до печатот, за да го добијат нивниот соодветен одговор и јавното мислење да има можност да ги извлече потребните заклучоци и да ги изрече своите правосилна и праведна пресуда.

Секој мора да ја препознае вистинската и интегрална суровина
Материјали на неговото тело

Секој поединец е горд сопственик на едно од комплицираните фабрики во светот и само тој е одговорен за непречено функционирање на дадената фабрика. Затоа, потребно е тој темелно да се запознае со вистинската, беспрекорна и интегрална суровина на таа прекрасна фабрика.

Интегритетот на тие суровини не се определува со количините на протеини, масти, аглени хидрати, витамини, минерали и калории кои се наведени од денешните биолози во нивните учебници за исхрана. Ниту, пак, е можно да се утврди со ставање рамо до рамо долги списоци на рецепти за готвена храна.

Низ милиони и милиони години и со на прецизни пресметки, нашата прекрасна природа ги собрала интегралните суровини неопходни за човечкиот организам, ги споила во совршена хармонија и во потребните количини, им дала живот и ги концентрирала во зеленчук. тела во форма на живи клетки.

Целата тајна на исхраната лежи во тоа што тие клетки се мртви или живи. Под никакви околности супстанциите што се состојат од мртви клетки не можат да послужат како суровини за човечката фабрика.

Човекот не треба да го губи чувството за пропорција и да се радува на своите изуми надвор од границите на разумот. Вистина е дека во проучувањето на поединечни нутритивни состојки, биолозите направиле огромна количина на мака и направиле многу важни откритија, кои целосно ја заслужуваат нашата благодарност. Сите тие достигнувања, сепак, може да се сметаат за големи само во однос на сегашниот технички и ментален развој на човекот. Наспроти врвната мудрост на природата, дури и на еминентните научници, со сето свое учење и нивните безброј откритија, немаат поголем увид од дете од пет години. Затоа, тие немаат право да ја нарушат хармонијата и интегритетот на суровините што ги конструира природата и да ѝ го наметнат на јавноста своето детско распрскување на знаењето како совршена наука.

Несомнено, во обидот да навлезе во тајните на прехранбените производи Крајната цел на научниците е да ги препознаат сите оние хранливи состојки кои се од суштинско значење за човечкиот организам, да ги утврдат нивните релативни количини и да ги интегрираат заедно. Со други зборови, тие сакаат вештачки да подготват зрно пченица или леќа и да му дадат живот. Но, она што човекот не можел да го добие по илјадници години непрекинат труд, природата денес ни го подарува бесплатно. Што повеќе сакаме? Дали имаме какви било сомнежи кои ја усогласуваат мудроста на

универзумот или зависноста од месо го поттикнува човекот да ги направи на неверојатните глупости?

На бесмислено и на опасно е да се претпостави дека ни треба повеќе протеини или други хранливи состојки отколку што ги има во растителните тела. Ако овие вториве содржат само мали количества протеини, следува дека на нашите тела не му требаат повеќе, бидејќи токму со тие количини нашиот организам е конструиран и развиен во период од милиони векови.

Некои луѓе сакаат постојано да зборуваат за телото-Градежни Материјали. Ако „целосно избалансираните“ животински протеини и „хранливите оброци“ би можеле да ја зголемат висината на секоја генерација за само еден милиметар, денес висината на човекот веќе би се зголемила за неколку метри.

Масовно произведените вештачки витамини никогаш не можат да послужат како хранливи состојки од многу очигледна причина што често во рок од пет минути по нивното влегување во човечкото тело тие целосно ги запираат функциите на нашиот организам; со други зборови, не водат до смрт.

Жално е кратковидост да се смета кога било одредена храна како извор на специфичен витамин или на кога било друга хранлива состојка. Сите органски соединенија се формираат од речиси исти состојки, но тие се разликуваат по нивните физички и хемиски својства поради разликите во нивниот состав и молекуларна структура. Така, секој знае дека алкохолите и шеќерите се составени од исти хемиски елементи (аглерод, водород и кислород), но многу се разликуваат по боја, вкус и изглед. Птиците се чуваат во кафези со еден вид семе или жито, а домашните животни често се хранат само со еден вид трева. Сепак, овие суштества го добиваат своето целосно снабдување со протеини, масти, витамини и минерали од еден вид на храна што им се дава.

Третманот на болестите со лажни витамини, деструктивни антибиотици и разни отрови се безнадежни експерименти кои не се засноваат на етиолошки и основни расудувања, туку на симптоматски, очигледни и контрадикторни податоци.

Ниту еден вештачки витамин не може да а врати прекрасната рамнотежа на природните витамини изгорени на оган; ниту еден отров не може да ги регулира нормалните биолошки функции на дегенерираните органи и жлезди; ниту еден антибиотик не може да ги замени природните антибиотици уништени во ку ната.

Животните ги лекуваат раните со лижење. Нивните секрети и плунка се обдарени со бактерицидни сво ства. Меѓутоа, секретите на човекот што аде готвени се лишени од такви сво ства. Оно што аде сурова а одбегнува опасноста од сериозна настанка преку де ството на секретите што се ослободуваат од ткивата на респираторниот тракт, додека оно што аде сурова произведува потоци од спутум и плунка, но сè уште не е во состо ба да се спротивстави на истата опасност.

Добата на готвеното адење е доба кога зависностите, Суевери а и микроби владеат врховно

Модерната медицина е опкружена со заплеткана мрежа од суетни суевери а. Целата медицинска де ност се заснова на симптоматски, очигледни, измамнички и контрадикторни податоци, додека на суштинскиот и на фундаменталниот принцип е закопан во забрав. Ова е фактот дека ЕФИКАСНОТО РАБОТЕЊЕ НА СЕКОЈА ФАБРИКА Е ПРЕДМЕТ НА ЕДИНСТВЕНО СНАБДУВАЊЕ НА ИНТЕГРАЛНИТЕ СУРОВИНИ ПРЕДРЕДЕНИ ОД ИНЖЕНЕРОТ. Во ово случа , ИНТЕГРАЛНИ СУРОВИНИ НА ЧОВЕЧКАТА ФАБРИКА СЕ ЖИВИТЕ ЗЕЛЕНЧКИ КЛЕТКИ И НИШТО ДРУГО.

Опиен од неколку технички успеси, денешниот човек се замислува себеси во зенитот на цивилизаци ата, додека во реалноста го влече на примитивниот, неприроден и ужасен живот на кошмар. Општо земено, на полињата на политиката, економи ата, моралот и здрав ето владеат умот и чувствата на човекот, а неговите постапки се насочени од одвратни зависности и суетни суевери а. Заборава ки ги на суштинските и основните животни проблеми, мажите преувеличуваат сосема триви ални работи од секундарна важност и ги претвораат во витални прашања, а потоа губат огромно количество време и ресурси, создаваат

непријателства, пролеваат океани од крв и шират универзална пропаст и уништување.

Историчарите од минатото ги обои а со на одвратни бои наметнувањата и давачките што ги наплаќаа странските освојувачи. Додека денес, во моментот кога го преземаат државното кормило, мажите кои се сметаат за цивилизирани и просветлени користат разни легализирани изговори за да конфискуваат повеќе од 90 отсто од вкупната заработка на сопствениот народ за да ги задоволат своите лични зависности и амбиции. Тие го поттикнуваат производството на тутун, алкохолни и безалкохолни пиијалоци, чај, какао и кафе, а сето тоа го поткопува здравјето на луѓето, а потоа се гордеат со зголемувањето на државните приходи добиени од тие извори. Исто така, глупавиот татко на едно семејство може да се радува на своите бедни пари стекнати на сметка на една фунта што ја потрошиле неговите деца и, што е уште полошо, по високата цена на поткопување на нивното здравје.

Дека сегашните сугестии и препораки за поединечни витамини и минерали не постигнуваат никакви корисни резултати, што и да е очигледно од фактот дека, поттикнути од нагонот на семоќната зависност, нутриционистичките навики на човештвото постепено се развиваат на застрашувачки модел што го поттикнува производство на опасни прехранбени производи со недостаток на витамини и минерали. Без ни на малку одмор или одмор, постојано се појавуваат фабрики за производство на тутун, алкохолни и безалкохолни пиијалоци, бисквити, слатки, сладолед, колбаси, конзервирана храна, бел леб, маргарин и разни други опасни материи.

Сето ова го докажува тоа во водењето на нивниот секојдневен живот луѓето не се водени од здравиот разум, туку од деструктивните зависности и суетните суевери а особено за човештвото што ја даде готвено. Во овој свет постојат бројни групи кои се занимаваат со тривијални и секундарни прашања од строго ограничен интерес. Оттука натаму, примарна должност на цивилизираниот човек треба да биде да води итна и решителна кампања против зависностите и суевери а од секој опис. Ова е единственото основно средство со кое човекот ќе

успее да го постигне то изобилен, мирен, удобен, здрав, долг и среќен живот за кој отсекогаш се стремел.

Конкретниот доказ ми е пред очи. Со помош на сурово адење не само си го спасив животот, но се ослободив и од сите оние болести кои постојано ме мачеа и целосно го избркав од мене тоа прогонувачко сениште на раната смрт. На 61-годишна возраст, кога готвачите престануваат да работат и заминуваат во пензија, ми се врати здравјето, силата, енергијата и енергијата на млад човек од 25 години.

Со месеци работам по 16 часа на ден, без да доживеам ни најмалку чувство на замор. Сосема сум уверен дека повторно ќе го живеам целиот животен век на готвено адење.

Често се вели дека човекот треба да живее за да живее, а не да живее за да јаде. Сега додека време да се докаже кои се оние кои адењето го сметаат за средство за постигнување цел, а не за цел сама по себе. Таквите луѓе нека го следат мојот пример, нека излезат на арената, ќе се здружат во заедничка кауза, ќе се борат против секоја човечка зависност и нека го отворат патот кон нов и среќен живот за целото човештво.

Темите за кои се дискутира во оваа книга не се специјализирани прашања кои треба да се дискутираат зад затворени врати. Тие се работи што го засегаат човештвото како целина и мора да се разгледаат јавно за секој да може да ја препознае вистинската суровина на неговото тело.

Должност на сите оние луѓе кои се заинтересирани за здравјето на себе и на своите деца е да го кренат својот глас и да бараат оние кои се противат на принципите на сурово адење да ги достават своите критики до печатот, за да имам можност да им се дадат соодветни одговори и на тој начин да се отфрли скептицизмот на пошироката јавност кон доктрината за сурово адење.

Додаток

Читателите на моите книги за сурово адење често ми се обраќаат и лично и писмено и прашуваат за деталите за специјалната диета со сурово адење. Сега, сурово адењето нема посебна програма за утро,

пладне или вечерни оброци. Јаде кога сака, што сака и колку што му бара апетитот. Но, бидејќи готвените, навикнати на посебни часови и закони за хранење, сакаат да видат и системот на сирово адење регулиран под одредени правила, нека биде така. Нема посебна штета во тоа.

Се разбира, е надвор од способноста на еден човек да подготви детални рецепти и да планира различни мени а за да вклучи голем број нови адења. Безбројната разновидност на готвени адења и дегенерирани прехранбени производи што ги гледаме денес се развиваат постепено, во текот на илјадници години и со напорите на илјадници луѓе. Кога луѓето конечно ќе се уверат дека на разумниот начин на хранење е сировото адење, многу видови солени адења ќе се појават, како да се каже, преку ноќ.

Под услов да посветува неколку недели од времето што вообичаено го поминува во готвењето, секој домаќинка ќе може да подготви, според сопствениот вкус, голема разновидност на прекрасни нови адења со мешање на многубројните сурови намирници што ни се достапни; а притоа таа истовремено ќе го збогати и општото мени. Да го земеме нашето сопствено семејство како пример.

По голем број испитувања, дојдов до заклучок дека храната како што се житарките, мешунките, компирите, модриите патлиџани и коскената срцевина, чија сурова конзумација се смета за невозможна за зависниците од храна, може да се меша во различни количини за да се формираат солени салати што ќе посакаат. дури и на уверениот зависник од месо.

Во многу вода натопуваме пченица, леќа, наут, грав и сл. Кога ќе почнат да никнуваат за ден-два, ги плакнеме со свежа вода. Потоа ја исцедуваме оваа вода, го покриваме садот со капак и го ставаме на ладно место. Во оваа состојба тие можат да се адат три или четири дена. Може да се земаат со суво грозје, ореви, урми и многу други адења или може да се мешаат со разни салати.

Кога сакаме да подготвиме салата, низ машина за мелење поминуваме пченица, леќа и слично, а на ситно рендаме компири и моркови.

ренде; потоа со нож ги сечкаме краставиците, доматиите и кромидот на тенки парчиња, а зелениот пипер и неколку видови зелен зеленчук.

Сега ги мешаваме сите заедно и додаваме сурово маслиново масло, свеж сок од лимон и малку свежа изворска вода. Може да додадете и ореви, суво грозје, урми итн. Релативните количини на состојките зависат од индивидуалниот вкус. Во лето е пријатно да се јадат такви салати ледени.

Земајќи го начинот на подготовка на оваа салата како основа, можно е да се подготви голема разновидност на салати во различни вкусови и изгледи со користење на сите видови зеленило и разни други зеленчуци, како што се спанаќ, зелена салата, модар патлиџан, цвекло и воопшто, што и да обезбедуваат нашите градинарски градини, но основните компоненти на салатата се житарките, мешунките и компирите.

Оваа салата мора да стане основна храна на целото човештво. Оваа хранлива материја, која е на комплетната храна и за богатите и за сиромашните, ги има предностите на тоа што е здрава, зајакувачка, задоволувачка, хранлива и ефтина. Тоа е јадење кое ги содржи сите есенцијални фактори за долг и здрав живот. Тоа е рецепт против сите болести. Една чинија од овој оброк, заедно со малку дополнително овошје, се сосема доволни за да се задоволат секојдневните потреби на мажот и во исто време да му се овозможи најдобра заштита од секаква болест.

Земајќи ја предвид релативната скапоценост на одредени сорти од овошје тоа кое е малку во зима, некои луѓе мислат дека суровото јадење тогаш ќе се покаже прилично скапо. Тие замислуваат дека оно што јаде сурова не смее да се храни со ништо друго освен со свежо овошје во текот на целата година. Ова, се разбира, не е точно. Има луѓе кои завршуваат огромен оброк со дарежлива количина овошје. Ако таквите луѓе го јадат тоа овошје само со дел од лебот што обично го консумираат (но во сурова форма на пченица, се разбира), ќе се најдат целосно задоволни. На овој начин ќе се спасат и од трошокот и од маката за подготовка на готвени јадења, чај, колачи и секакви други дегенерирани јадења.

Постојат одредени прехранбени производи, како пченица, ореви, коренест зеленчук, кои ги има во сите годишни времиња со само мали флукуации во нивните цени. Покрај тоа, предноста може да се искористи од свежото овошје кога тие се во сезона; така, кога дудинките се во изобилство, може да се храниме на многу со дудинки, па така и со грозје и друго овошје.

Во текот на зимата многу видови на природно сушено овошје може да се натопат во ладна вода, да се претворат во сиров компот и да се ужива со големо задоволство. На овој компот можеме да додадеме малку аткасти плодови, ф'стаци, никнена пченица, кардамон или ванила во прав итн. Суровиот компот е на економичната и воедно на пријатната храна во зима.

Освен што дадеме ореви, бадеми, ф'стаци и лешници во нивната природна состојба, измешани со други сушени овошја, можеме да ги мелеме и да ги користиме во разни други облици или да ги мешаеме со суров растителен жарче или разни компоти. Најубавата конфекција на сировото адење е „Халва“ или слатко месо од ореви, бадеми или ф'стаци. Тие се дробат, се зачинуваат по вкус со кардамон, ванила или шафран и се сечат на мали коцки. Оваа алва се аде со најголема желба со разновиден зелен зеленчук. Може да се стави во лист зелена салата и да се аде како еден вид сендвич. Водата измешана со свеж сок од лимон е најдобриот пијалок што може да им се даде на децата.

Како заклучок, повторно е неопходно да се потсети читателот на многу важна околност која секогаш мора да се има на ум. Во почетниот период на адење сирова храна, зависниците може да доживеат различни форми на непријатност, што може да остави впечаток дека сировата храна е штетна за нив и дека ги ослабува или ги разболува. Мора да се запомни дека сите постоечки погрешни и катастрофални концепции во диететиката го имаат своето потекло од такви очигледни и контрадикторни впечатоци. Надворешните симптоми, според тоа, никогаш не смеат да послужат како изговор за препуштање на работата до половина. Неопходно е да се почекаат конечните резултати, за кои може да бидат потребни неколку недели или месеци. Но, ако зготвената храна понекогаш се меша со сурови хранливи материји, тие резултати може да бидат многу одложени и да не бидат ефективни или воопшто да не се појават.

Нивните тегоби не се ништо друго освен лековити реакции, а со отпорот што ќе им се покаже ќе можат да се ослободат од сите познати и непознати болести.

На трајната од тие непријатности е, се разбира, желбата за варена храна. Меѓутоа, секогаш мора да се има на ум дека импулсите на „гладот“ што се чувствува под такви околности не се стимулирани од нормалните или здравите клетки, туку од дегенерираните, бескорисни и неактивни клетки и од отровите насобрани во телото; со други зборови, од самата болест која го троши организмот. Затоа, токму со тоа што ќе го издржиме и ќе се спротивставиме на тоа чувство на „глад“ ќе можеме да ги елиминираме тие отрови, да се ослободиме од присуството на безвредни клетки, да го изградиме неопходното дополнување на активни клетки и еднаш засекогаш да ги обезбедиме благословите на добро здравје. Секогаш издржување на таа „глад“ е победа во нашата борба против болестите.

Техеран, 1963 година

***

ВТОР ДЕЛ

Изградбата на човечкиот организам

Темите за кои разговарам во оваа книга не се специјализирани проблеми. Тие се прашања кои го допираат човештвото како целина. Тие ги погодуваат сите оние кои имаат тела и живеат; се однесуваат на сите што имаат уста и адат. Затоа секогаш се трудам максимално да пишувам на што е можно поедноставен јазик, засновајќи ги моите заклучоци на општи податоци и аргументи, без да го затнам моето пишување со такви научни детали и несварлива терминологија што се надвор од разбирањето на мнозинството мои читатели. Во моите аргументи, не се потпирам на мноштво очигледни и контрадикторни податоци добиени во лаборатории а со несовершени средства или, уште полошо, на какви било погрешни претпоставки засновани на такви податоци. Докажете што ги презентирам се непобитните закони на природата и таквите општи заклучоци што се добиени од основни

искуство, и кое секој „поединец во секој агол на светот може лесно да го тестира и да го потврди сам за себе.

Во реалноста, концепцијата за сурово адење е толку едноставна што може да се сумира во две едноставни реченици: креаторот на човечкото тело ги создал и неговите соодветни суровини; под услов тие суровини да му ги доставиме на телото во целост, без да ги мешаеме, човечкиот организам ќе го заврши целиот животен век без да подлегне на некоја болест.

Секоја личност што е доволно разумна за да го разбере вистинското значење на тие две реченици и да го даде потребното размислување и размислување, лесно може да забележи во каква жална состојба е нутриционистичкиот систем на денешниот човек. Тој, исто така, може со еднаква леснотица да види дека на полето на борбата против човечките болести во изминатите векови, луѓето прибегнувале кон средства кои се и погрешни и опасни и, згора на тоа, сите тие средства имаат многу мала врска со основните причини за болестите.

По долгогодишно внимателно проучување и основно лично искуство, денес И без сомнение дека природниот систем на исхрана не само што го ослободува човештвото од секакви болести, туку на секое човечко суштество му обезбедува и прекрасен долг живот исполнет со мир, среќа и удобност.

Животот на денешниот човек е страшен кошмар, прогонуван од безброј гревови, зависности и пороци. Навистина, би било неопходно да се пополнат илјадници тома за целосно да се опишат сите пороци на човечкото суштество, детално да се набројат неговите погрешни навики на хранење, да се укаже на ситно злобната расипување на неговите манири и на крајот да се посочи еден со еден од различните погрешни средства за борба против тие зла. Но, на важниот проблем пред нас е секој човек јасно да знае како се раѓаат болестите и кој е радикалниот метод за искоренување на тие болести еднаш засекогаш.

На прво место, потребно е да знаеме како е нашиот организам конструирани и што е исхрана.

Како што знаеме, животот на нашата планета првпат се појавил во форма на едноклеточни организми. Подоцна, тие поединечни едноклеточни тела соработувале заедно за да формираат различни групи и да создадат повеќеклеточни организми. Првичната соработка на неколку клетки со текот на времето се развива до тој степен што ќе роди живо суштество од многу милијарди клетки.

Секое а индивидуална клетка е комплексен организам сама по себе, но таков организмите имаат различни фази на развој. На примитивните едноклеточни организми биле амеби од најелементарната структура, кои се движеле во вода без никаква очигледна цел. Нивните единствени функции беа да бараат храна, да се адаптираат, да варат и да се множат со едноставниот процес на делење на два дела.

Тие имаа свои рудиментирани органи за варење, кои постепено се развиваа како што одминувае времето. Во подоцнежна фаза на развој, тие клетки се групираа заедно за да формираат повеќеклеточни организми. Со други зборови, напуштајќи го својот бесцелен живот на одвоен индивидуализам, тие преминуваат во живот на соработка, каде што секое а клетка има одредена функција а што треба да ја изврши во збирниот модел на колективни активности.

Споредете го индивидуалистичкиот живот на исконскиот човек, пред тој би можеле дури и да разговараат правилно, со кооперативниот живот на денешните големи нации, каде што одделни групи луѓе работат заедно. Но, дури и во нашето денешно напредно општество може да се најдат бескорисни, глупави, паразитски и криминални ликови кои потсетуваат на нашите мрзливи предци од исконските времиња. Сепак, таквите суштества живеат рамо до рамо со луѓе со извонреден талент и гени.

Истото важи и за човечкото тело, каде што бескорисните, паразитски клетки го продолжуваат своето слабо постоење заедно со исклучително корисни клетки во напредната фаза на развој. Човечкото тело има различни организации и установи, кои се нарекуваат жлезди, органи, системи и така натаму. Тие органи и системи ги извршуваат своите функции со истовремени напори на одредени групи на специјализирани клетки. Интересно е да се забележи дека овие специјализирани клетки не ги извршуваат своите специфични функции со помош на специјални инструменти и

опрема конструирана надвор; туку секој од нив сам по себе е претворен, преку целата своја структура, во многу сложена фабрика.

Така, клетките што ги формираат бубрезите се обдарени со специјална опрема за одводнување и филтрирање со која се одвојуваат од крвта и со урината ги исфрлаат нечистотиите и отровите штетни за организмот; клетките на жлездите ги земаат потребните сировини од меѓуклеточната течност (од која сировина нема ни трага во зготвената храна) и, претворајќи ги во хормони, ги доставуваат до телото; клетките на мускулите поседуваат посебна контрактилна моќ што им овозможува да вршат телесни движења и да вршат тешка механичка работа; Конечно, нервните клетки се напојуваат со карди влакна со помош на кои командите на мозокот се пренесуваат на целото тело. Така, секоја од клетките што го формираат човечкото тело е комплицирана фабрика на одредена структура која се разликува по своите функции од оние на соседите, почнувајќи од клетките на ноктите, косата, коските, мускулите и жлездите до клетките на мозокот.

Несомнено, ќе беше многу интересно да се има комплетно познавање на структурата на клетките и природата на сите активности и процеси кои се одвиваат во нив. Но, дури и ако по некое чудо човекот би можел да навлезе во сите скриени тајни на клетките и нивните разновидни функции, би било неопходно да се пополнат не само илјадници, туку милиони тома за да се опишат, додека на секој од нас ќе му требаат десетина животи за добие само површен поглед на сето она што е напишано.

Спротивно на претенциозните тврдења на некои фалбаџии, човече навистина има многу малку информации за сите овие работи. Со секој напредок во неговите студии, тој требаше да биде се повеќе и повеќе убеден дека знаењето што можеше да го стекне е бесконечно мал дел од она што сè уште се крие од него. Сепак, опиен од неколку технички успеси, денешниот човек се замислува себеси во зенитот на научното совршенство и без никакво допуштање или пречка по своја волја го чепка тоа чудо на чуда, човечкиот организам. Всушност, тој е толку наивно дрзок што со помош на најстрашното

измислици и со уште пострашни отрови то презема оча но налудничави ЕКСПЕРИМЕНТИ за да ги санира нарушувањата што се појавуваат во тој организам. Зашто, до сега ништо не е направено со ЕКСПЕРИМЕНТИ, ЕКСПЕРИМЕНТИ И СЕ УШТЕ ПОВЕЌЕ ЕКСПЕРИМЕНТИ. Згора на тоа, тој ги прави тие експерименти не само на сиромашните беспомошни животни, туку и на сопственото тело, на неговите сакани деца, на целото човештво. ТОЈ НЕ ГЛЕДА ДРУГИ СРЕДСТВА ЗА ПОСТИГНУВАЊЕ НА СВОЈАТА ЦЕЛ.

Но, секогаш мораме да имаме на ум еден непобитен факт: човек кој нема соодветно познавање за работата на обичниот часовник никогаш не треба да се обврзе да го поправи, од страв да не го доведе целиот механизам во неред со едноставно погрешно движење на раката. Експериментите направени врз човечкиот организам од страна на денешните научници може да се споредат со бесмислената постапка на работникот кој, откако работел неколку дена во фабрика, се обидува да ја расклопи нејзината машина и повторно да ја состави.

Во случај на акутна болест исцелител е секогаш природата, но излекувањето се припишува на ефикасноста на лековите, додека во многубројните случаи кога болеста зема фатален тек како директен резултат на администрацијата на лекови, смртта секогаш се припишува на природниот тек на болеста. Мора да се нагласи дека кај хроничните болести лековите по правило ја влошуваат состојбата и го нарушуваат организмот.

Тогаш, што мора да направи мажот кога неговите органи почнуваат да работат нередовно? Има ли некој во светот кој е запознаен со сите детали на човечкиот организам на ист начин како што инженерот е запознаен со деталите на сите различни компоненти на неговата фабрика, до последната завртка? Се разбира не. Како што реков погоре, поправката на кој било механизам може да му се довери само на оној специјалист кој има вештина и способност да ги одвои сите делови од дадената машина и да ги стави повторно заедно. Но, колку е далеку човекот од постигнување на оваа цел во случајот со сопственото тело!

Што тогаш човекот мора да направи во овие околности? Дали мора да ги свитка рацете и да се предаде на непостопаните каприци на неговата судбина, или мора

да донесе несреќа со континуираното измислување на нови отрови и со лудите експерименти извршени со нив? Ниту едното ниту другото. Постои, за среќа, непосреден и супер лесен метод со кој човекот може да се ослободи од сите болести.

Кога еден инженер конструира фабрика, со помош на математички со пресметките го одредува квалитетот и квантитетот на сите сировини неопходни за таа фабрика, како и грижата што треба да се води за работа и одржување на нејзината механизација. Тој тогаш го гарантира работниот век на дадената фабрика, под услов неговите упатства да се извршуваат внимателно.

Што е Исхрана?

Исто како што секој инженер прави детални пресметки за да го специфицира сировини од суштинско значење за фабриката што тој дизајнира, па со помош на нејзините прецизни пресметки, прекрасната Природа ги развила потребните сировини за сите животни вклучувајќи ги и луѓето.

Кога сакаме да изградиме обична фабрика, прво подигаме соодветна зграда, потоа во неа ја ставаме сета потребна механизација и динамо и на крајот, за да може фабриката да започне со производство, и го обезбедуваме потребното гориво и сировини. Сега, бидејќи човечкиот организам има исклучително сложена конструкција, неговите сировини се од соодветно сложена природа, составени од бројни супстанции.

Природата има направено неверојатна количина на работа во таа насока. На прво место, за едноставна структура на ќелиите подготви едноставни градежни материјали, кои се разликуваат според видот на ќелиите. Така, клетките на косата бараат одреден вид градежни материјали, оние на ноктите друг вид. Истото важи и за клетките на мускулите, жлездите, нервите итн. Но, клетките со таква едноставна структура сè уште немаат никаква корист; секој од нив сега мора да биде обезбеден со соодветна опрема што одговара на неговата конкретна функција, за што се потребни уште дополнителни градежни материјали. Конечно,

потребно е да се снабдат тие клетки со енергија и да се обезбедат потребните сировини за продуктивните операции на жлездите.

Природата со својата непрекината промисла ги собрала сите тие материјали, чиј број достигнува десетици илјади. Секој од тие материјали има своја прецизна количина. Така, од еден вид супстанција може да ни требаат илјада грама, од друг вид само еден грам, од третина само една илјади дел од грамот. Ова е оперативно правило во сите фабрики. Од суштинско значење е тие материјали секогаш да бидат на располагање на клетките во однапред одредени количини. Посебно, мора да се внимава да се осигура дека ниту еден од нив не отсуствува од збирната наплата.

Секој човек, учен и прост, богат и сиромашен, е единствениот сопственик на сопственото тело и единствениот режисер одговорен за тој чудесен свет на внатрешни галаксии.

Интересно е да се забележи дека сите живи суштества на оваа Земја, од мравка или врапче до слонот, препознајат ја таа збирна колекција и целосно искористете ја за нивните нутритивни потреби.

Доволно парадоксално, уште од почетокот на цивилизацијата, човекот сам, како осамен исклучок во целиот широк свет, се оддалечил и целосно го изгубил од вид интегритетот на самите материјали кои се неопходни за неговата сопствена благосостојба. Затоа тој се труди дејне и ноќе во своите лаборатории и истражувачки работилници, врши секакви тестови и експерименти, открива слични материјали еден по еден, ги произведува брзо во неговите фабрики, им смислува чудни имиња, ги полни во кутии и шишиња, и ги распрснува по целиот свет, за луѓето да ги голтнат и да не останат гладни. И сето тоа го нарекуваат наука.

Без да сфатат што прават, научниците зачекорија арената во пркос на природата. Заслепени од зависности, тие луѓе не можат да видат дека низ милиони и милиони години и според најточните пресметки нашата мајка Земја, во нејзината Промисла, ја собрала, се концентрирала во растенијата и ја исполнила целата

свет со оние многу хранливи состојки кои штотуку почнаа да ги препознаваат, еден по еден.

Сите живи организми во светот потекнуваат од истите предци, но со текот на времето зазеле различни еволутивни насоки. Анатомската и физиолошката разлика помеѓу човекот и другите животни се фундаментално многу мали.

Исто како човекот, и тие животни имаат срце, бели дробови, црн дроб, бубрези, крв, коски, мозок итн. Нивните органи ги бараат истите хранливи состојки како и органите на човекот. На големата грешка што а направил истражувачот биолог е тоа што троши премногу време и напор за истражување на сосема секундарни, ситни и контрадикторни проблеми, со кои си го затнал мозокот и му го заматил умот, наместо да се потпира на такви општи факти и податоци. како што му се на располагање и засновајќи го своето знаење на резултатите добиени со суштински фундаментални експерименти.

Треба да го земеме предвид фактот дека кога животното ќе откорне „незначителен“ лист од дрво во шумата, тоа ги задоволува сите потреби на својот организам со консумирање на тој „едноставен“ лист. Во тој еден лист, природата ги концентрирала сите оние супстанции кои се неопходни за изградба на нови клетки во телото на тоа животно; да ги диференцира тие клетки, да ги нахрани и да им даде енергија и на крајот да ги обезбеди основните сировини за жлездите.

Накратко, тој лист ги содржи целосно избалансираните сировини за животинскиот организам; Тој лист е правилна ХРАНА за животно.

Сите сорти на суров зеленчук во суштина се состојат од Истите состојки

Доколку горенаведеното животно, не можејќи да најде што да аде освен тој лист, бидејќи обврзано да опстојува со таа храна со месеци или години, неговото тело нема да почувствува недостаток на витамини или други хранливи состојки за таа работа. Нема разлика ако

наместо лист од дрво, има на располагање некои други растенија. Она што е важно е фактот дека храната што ја конзумира е ПРИРОДНА И НЕТАКТНА.

Кога ставаат сточна храна пред коњ или магаре, никогаш не се загрижуваат поради помислата дека количината на протеини или витамини можеби е недоволна за животното, иако добро знаеме дека и животните, како и луѓето, имаат потреба од секаков вид на витамини, минерали и други хранливи состојки.

Секој може лесно да види дека изборот на прехранбени производи со кои располагаат илјадници различни видови животни е толку ограничен што тие никогаш немаат можност да изберат и да изберат што повеќе би сакале да ја јадат. Тие се обврзани да живеат со неколку видови на обични прехранбени производи кои се достапни во нивното непосредно соседство. Сепак, меѓу нив не можеме да најдеме ниту еден случај на авитаминоза или некој друг нутритивен недостаток.

Ако ги внесете прехранбените производи што ги конзумираат тие животни во лаборатории на биолози, во секоја од нив ќе најдат неколку супстанции со различни квалитети и количини. Потоа ќе ви кажат дека во одредено растение има толку многу протеини, толку многу масти и толку многу од еден или друг витамин. Така во секое растение ќе набројат по 10-15 состојки кои успеале да ги најдат и внимателно ќе ги одредуваат нивните количини една по една. Дури и кај на богатите плодови, бројот на состојки што успеале да ги откријат е строго ограничен. Во реалноста, ова не докажува дека секој од тие прехранбени производи се состои од само десетина состојки пронајдени од нив; туку, тоа е показател дека нивната техничка вештина и ресурси се сосема несоодветни за целосно да се анализираат и да се утврдат квалитативно и квантитативно сите оние состојки кои се здружиле во природната лабораторија за да го родат даденото растително тело.

Тоа значи дека во одредена храна тие биле во можност да ги откријат само тие неколку видови на конституенти; останатите останале скриени од нив.

Главната причина за тоа е фактот што откриените супстанции од страна на биолозите не се основните состојки на тој зеленчук, туку тие се соединенија кои се појавуваат во различни форми во различни зеленчуци. Со влегувањето во телото на животните, тие соединенија се разградуваат и повторно се синтетизираат, при што се формираат нови соединенија кои одговараат на потребите на организмот.

СИТЕ ЗЕЛЕНЧУК ШТО ГИ ПОТРОШУВААТ ЖИВОТНИТЕ СОСТОЈАТ ОД ИСТИ ОСНОВНИ СОСТАВНИ СОСТАВНИ

Во основа, сите зеленчуци се состојат од три главни класи на супстанции. Една од нив е водата која на сите ни е позната. Знаеме дека не можеме да живееме без вода и можеби добро се сеќаваме дека на чистиот и на безбедниот извор на вода што ни е познат е онаа што се наоѓа во овошјето и зеленчукот. Следно, доаѓа брутална храна. Ова е супстанцијата што ја сочинува рамката на растителните тела, давајќи им форма и цврстина. Брутната храна не се раскинува и не се асимилира во органите на животните; се исфрла од телото во вид на измет. Сепак, тоа е суштинска компонента на исхраната на животните. Доколку немаше брутална храна и храната што ја консумира животното беше целосно растурена и асимилирана, цревата немаше што да исфрлат, а со текот на времето ќе се згрчеа и ќе се исуши. Сепак, чудно е да се каже, многу луѓе се толку кратковиди што, сметајќи ја бруталната храна како „несварлива“, намерно ја отстрануваат од храната, поради што речиси целото човештво страда од запек. Со други зборови, главната причина за запек е отсуството на брутална храна во исхраната. Но, за да се вратиме на темата што се дискутира, последната од трите класи на супстанции во овошјето и зеленчукот е самата хранлива материја, која целосно се вари и асимилира од организмот.

Суштинските разлики помеѓу различните зеленчуци произлегуваат од варијациите во релативните количини на тие три класи на супстанции. Така, главната разлика помеѓу обичната трева и овошјето е тоа што во поранешната преовладува брутална храна, додека овошјето се состои од само умерено количество брутална храна, со многу концентрирани хранливи материи и соодветно количество вода. Поради посебната структура на

нивните органи за варење и нивната способност за преживување, четириногите се способни да ја дробат и мелат тревата, да ги извлечат хранливите материи кои ретко се распрснуваат во неа и да го исфрлат остатокот од нивните тела. Така одредени животни успеваат да добијат храна од суво сено или слама; камилата е способна да го одржува животот на пустинските трн, а магарето на нивните грубите тревы.

Од ова можеме да извлечеме важен заклучок дека сите зеленчуци ги содржат потребните хранливи материи за одржување на животинските организми, само кај некои зеленчуци се појавуваат во расфрлана форма, кај други се високо концентрирани. Меѓу природните прехранбени производи на хранливи се оревите, бадемите, житариците, мешунките, компирите, морковите, бананите, гроздот и сите други овошја, по што доаѓаат другите корени, билки и зеленило; со други зборови. Сепак, секогаш кога прашањето за сурово јадење доаѓа за дискусија, истиот тој човек бесрамно возвраќа: „Како можам да се хранам без зготвена храна?“ Посрамен исказ не може да се најде во светот, но, за жал, зависноста од јадење мртвовци толку го заслепи човештвото што тоа е, всушност, вообичаениот одговор на мнозинството луѓе. Оние на кои им недостига потребното искуство не се во позиција да сфатат колку се богати и хранливи тие супстанции и колку малку е потребната количина за задоволување на нашите секојдневни потреби. Во мојот случај, ми требаа години да ја дојдам до вистината. Но, ќе зборувам повеќе за ова подоцна.

Оние хранливи состојки кои се наоѓаат во концентрирана состојба во плодот на дрвото, исто така, се наоѓаат ретко дисперзирани во неговите лисја, кора и гранки. Огромно животно како жирафата се храни хранејќи се со лисја од дрвјата. Кога мала пупка од дрво ќе се накалеми на друго дрво, тоа пука гранки и на крајот го дава соодветниот плод.

Ова е јасен показател дека пупката ги содржи сите елементарни состојки кои се неопходни за формирање на дадено овошје.

Сега, кои се тие елементарни конституенти? Тие се атомите, кои може да се сметаат за најмалите хемиски неделиви честички

на елемент кој може да учествува во хемиска промена и молекулите, кои се на малите честички на неко елемент или соединение што вообичаено може да доведе до посебно постоење. Сите астиви растенија се состојат од речиси исти елементи, со различни пропорции и распореди од кои се формираат различни соединенија, кои се разликуваат едно од друго по форма, боја и вкус. Понатаму, каранфилчето и овцата се сосема исти. Кога ќе се внесе во стомакот на овцата, каранфилчето ја менува својата молекуларна структура и станува овца. Постои слична кореспонденција помеѓу овошјето и човекот.

Целиот растителен и животински живот не е ништо друго освен вечна размена и циркулација на атомите. Тука се наметнува големото чудо и природата. Фрламе во земја минута зрно не поголемо од главата на игла. По неколку полека никнува, потоа пука гранки и лиса, а во догледно време дава плод. Подоцна се менува во крава, коњ или човек кој шета по овој свет некое време и потоа ги враќа своите атоми на Земјата. Таму, под оживувачкото влијание на сончевата светлина, токму тие атоми повторно се оживуваат, во нив се вдишува нов живот и тие се претвораат уште еднаш во истите растенија и животни, за да ги продолжат бесконечните циклуси на создавање одново и одново.

Но, за да може да роди жив организам, растителното тело мора да биде целосно и ЖИВО. Освен тоа, во никој случај не е доволно храната да биде само жива; совршената исхрана со зеленчук мора да биде АКТИВНА, а НЕ ЛУТЕРНА.

Долгогодишното искуство ни покажа дека кафезните птици не се задоволни само суви семиња. Со нивните суви семиња тие бараат и свежа храна. Конкретната разновидност на тие семиња или свежата храна не е многу важна. Совршена исхрана може да се добие со избирање на одредена сорта на семе или жито и дополнување со секаков вид свежо овошје од зеленчук.

Овој факт не доведува до важен заклучок дека на совршената храна престанува да биде совршена откако малку ќе се исуши. Потоа

како можеме да ги сметаме за храна оние материи што излегуваат од печките, куќните и челустите на рикачките машини?

Сепак, животинските организми не трпат сериозна штета кога се лишени од свежа храна во текот на неколкуте месеци од зимата. Зашто тие го надополнуваат недостатокот во текот на пролетта и летото, кога целата природа повторно оживува. Природата ги наведе на тој начин на живот. Сушените семиња, житариците и мешунките се навистина живи прехранбени производи, но тие се во инертна и неактивна состојба. За среќа, тие лесно можат да се разбудат, активираат и да се претворат во совршени хранливи материи со тоа што ќе бидат натопени во вода и ќе се држат на ладен воздух ден или два. Затоа, со конзумирање само никнати (активирани) зрна човекот има можност да обезбеди совршена исхрана во сите годишни времиња и во секој агол на Земјата. Потоа може да ги искористи преостанатите илјадници свежи и апетитни намирници за да внесе разновидност во неговата исхрана и да го направи животот уште попријатен.

Животот е организација на енергија и материја. Кога сакаме да конструираме машина, ги собираме сите потребни делови според планот и штом ќе се заврши последниот детал, машината ќе работи. Тој фактор што ја става човечката фабрика во движење се нарекува душа, која спојувајќи се со сите други честички ја комплетира структурата на организмот и го става во движење.

Својствата на одредени протеини, витамини и
Минерали и од сите поединечни хранливи состојки

Веќе не треба да формира основа за дискусии

Во последниот дел видовме дека сите тела од зеленчук што се јадат се состојат од истите елементи, и дека разликите во нивните хемиски и физички својства се должат на разликите во нивниот состав и молекуларна структура. За жал, биолозите го игнорираа овој непобитен факт и целата своја наука ја засноваа на различните сложени соединенија што ги пронајдоа во прехранбените производи. Опиени од откритијата направени во нивните лаборатории, тие ги затворија очите на таа прекрасна лабораторија на природата во која испорачуваме зрно семе толку мало што

да бидат тешко видливи со голо око, а за возврат, за неколку недели се претставени со на совршената храна која ја задоволува сите потреби на нашиот организам во секој поглед. Но, тие или ја отфрлаат таа дарежлива раскошност на природата или ја палат и уништуваат, по што подготвуваат, во нивните мизерни лаборатории, одредени мртви материи кои имаат некоја далечна сличност со неа. Овие измислици тие сега ги удостојуваат со разни имиња и броеви и ги користат за да ги нарушат, на прво место, сопствените органи и органите на нивните невини деца.

Така, откако пронашле неколку различни материи во грозјето, велат тие дека грозјето содржи такви и такви состојки, како да не содржи ништо друго. Тие го прават истото во случајот со сите природни и неприродни намирници, а храната во која успеваат да направат некоја од тие состојки ни се препорачува како извор на дадената хранлива материја. Како резултат на таквата кратковидост, на штетните прехранбени производи се претставени како целосно избалансирани хранливи материи и обратно.

Само земете молив и направете список на супстанции кои биолозите ги откриле во намирниците што се добиваат од кравата: говедско месо, црн дроб, мозок, срце, млеко, мед и сирење. Сега да видиме дали тие можат да ги детектираат сите тие супстанции во детелина, слама или во обични планински билки во идентична форма. Се разбира не. Сепак, никој не може да го негира фактот дека суровините што одат за создавање на телото на кравата се токму тие растенија; односно целата крава е целосно формирана од тие треви. Ако ги сметаме животинските прехранбени производи како сосема соодветна храна за месојадниот свер, тоа е затоа што целиот труп на плен со кожата, коските, крвта и месото и уште повеќе, со сите негови живи клетки непроменети, има еднаква хранлива вредност. На онаа на тревата. Но, каква вредност има млекото, путерот или месото земено посебно? Секој од нив има бесконечно мал дел од вредноста на обичната трева и под услов да е во сурова состојба. Што се однесува до тоа што останува од хранливите состојки на тие супстанции по готвењето, не треба да се засилува. Оттука, да ја сфатиме вистинската хранлива вредност на млекото или месото, прославени со векови од простодушните луѓе! Оттука, да ја процениме вистинската вредност на сите оние реклами што ги красат лименките и конзервите со безброј сорти на сушено и понижено млеко.

Правдата бара отсега да бидат изведени и на строго казнети дистрибутерите на ваквите огласи, бидејќи одговорноста за смртта на милиони деца лежи директно на нивните плеќи.

Признавам дека човекот е вечно желен да научи нови работи, да навлезе во тајните на природата, да го прошири хоризонтот на своето знаење. Посебно е важно секој сопственик на фабрика да се запознае со тајните на суровините потребни за неговата фабрика.

Дозволете им на истражувачите да ги ограничат своите истражувања во четирите зида на нивните лаборатории до денот кога ќе успеат да одгледуваат растение од семе составено целосно од синтетички компоненти направени во нивните работилници. Тогаш нивната мудрост ќе биде еднаква на мудроста на природата. Но, нашиот свет е веќе полн со такви семиња, преку кои а добиваме на адекватната хранлива материјала која ја задоволува сите суштински потреби на нашиот организам. Таа хранлива материјала е ослободена од намалена Ниту една супстанција не недостасува во него; ниту една супстанција не е излишна; секој а состојка има свој квалитет, количество и функција одредени со најточни пресметки.

Тие ни велат да консумираме протеини, бидејќи протеините се добри за здравјето. Но, колку треба да консумираме? Дали постои општо договорена норма за нашите дневни потреби? Тули се неопходни за изградба на зграда, но сигурно не можеме неселективно да натрупуваме тули или да ги поставуваме една врз друга без малтер.

Новите техничари зачекорија во арената. Тие се раселени искусен инженер на голем број сложени фабрики и сега сакаат самите да ги одржуваат и работат тие фабрики. Насекаде има фрагменти од суровини натрупани по случаен избор. Секој од нив лежерно зема сè што може лесно и го храни во фабриката. Еден носи камења, друг железо; третиот носи глина, четвртиот вода. Сето ова се собираат заедно без фиксен план или дизајн, а потоа одат и носат сè повеќе и повеќе.

Бројни органски и неоргански материи постојано ги создаваат своите

изглед. Некој а храни машината со грст одредена супстанција, тврдејќи дека е корисна; друг го полни со кофа со втора супстанција, тврдејќи дека е сепак покорисна. Така, секој а гуши фабриката со што и да замисли дека е како компонентите на нејзините соодветни суровини. Се прават експерименти, бескрајни експерименти. Од една страна, голем број глупави луѓе ги запали а тие суровини; од друга страна, сите брзаат да соберат какви остатоци може од пепелта што тлее и да ги внесе во млазницата на фабриката.

Нормално, фабриката почнува да работи нередовно. Повеќе Ако фабриката работи нередовно, толку повеќе овие млади специјалисти ги умножуваат своите напори. Трчаат вака и онака за да бараат нови средства и нови материјали. Во таа гужва тие ги газат, уништуваат или согоруваат на суштинските хемиски состојки на суровините, состојки кои понекогаш се премногу мали за да бидат забележани од нив. Кога ќе видат дека нивните напори се бескорисни и дека состојбата на фабриката постепено оди од лошо на полошо, тие одат уште подалеку во дивината и наоѓаат сосема нови материји кои воопшто немаат врска со суровините на фабриката, и обидете се со нивна помош да го регулирате работењето на нивната фабрика. За некое време, една од тие нови супстанции го запира крикот на фабриката, друга го пригушува нејзиното продорен крцкање, трета ги успорува работните брзини на одредени механизми, додека четвртата, наспроти тоа, дополнително ги забрзува. Овие промени им се добри знаци; тие скокаат од радост и плескаат со рацете како мали деца, а потоа продолжуваат да бараат „посилни и поефикасни“ супстанции. Понекогаш, одредени делови од фабриката целосно престануваат да функционираат или функционираат толку нередовно што а загрозуваат безбедноста на нивните соседи. Тогаш мажите а покажуваат својата на голема умешност. Тие „некорисни“ делови вешто ги отстрануваат и ги фрлаат.

Не е чудно што сите тие напори завршуваат со целосен неуспех и една по друга фабриките прерано се отфрлаат од работа. Но, инженерите не губат надеж.

Тие опстојуваат во своите очигледни експерименти, одбивајќи да се потсетат на вистинскиот инженер на тие фабрики, на нивната природа, која тие ја негираа.

Континуираното споредување на човечкото тело со фабрика не се прави во фигуративна смисла. Зашто човечкото тело е навистина фабрика како и сите други фабрики, со оваа разлика што е многу посложена од обична фабрика и нејзините компоненти се толку мали што повеќето од нив се невидливи и неразбирливи за човекот.

Исто како и горенаведените инженери, нашите биолози вршат експерименти врз луѓето со најстрашните инструменти при рака, со најниските можни прехранбени производи, со разни синтетички препарати и со сите смртоносни отрови познати на човештвото. Тие објавуваат бескрајни списоци со бескрајни имиња на супстанции и ги доведуваат луѓето во заблуда со нивните погрешни препораки. Секој предлага што сака, секој кажува што му доаѓа на ум, постапувајќи по случаен избор, по правило на палецот.

Пополнуваат илјадници тома и го преплавуваат светот со нив, грмат по радио, печатат огласи во весниците.

Но, се што прават е лажно, се што велат е контрадикторно.

Тие ја претставуваат најштетната супстанција како исклучително корисна, но ја забрануваат употребата на она што е суштинско. Во овој сплет на немири и конфузија, самите автори пипкаат во лавиринтот на сомнеж и неодлучност, додека нивната публика стои збунета и збунета.

Во меѓувреме, за жал, оние што ни се најблиски го напуштаат овој живот во милиони, непотребно пред нивното соодветно време.

Апелирам до сите благородни луѓе ширум светот да излезат на нивната летаргична рамнодушност, макар и само заради сопственото здравје и доброто на нивните роднини и роднини. Нека се подадат со мене за со нашата сила на единство да ги отвориме очите на човештвото, да ги измениме сегашните погрешни навики на исхрана и да ставиме крај на тие страшни масакри.

Секој од нас нека ги отвори очите и внимателно да ги набљудува шокантните скандали кои ја посрамотуваат модерната цивилизација. Преку погрешниот став на нашите научници, профитерите и шпекулантите стапнаа на терен. Најштетните и грубо фалсификуваните прехранбени производи слободно се рекламираат како богати извори на витамини и се

отворено се продаваат на пазарната. Тие вклучуваат бисквити, слатки, безалкохолни пијалаци како што се Кока-Кола и лимонада, гнило месо, сушено млеко и илјадници други разновидни намирници, кои се целосно лишени од нивните најважни хранливи состојки и се особено склони да предизвикуваат болести и да убиваат луѓе. Најубоопитни супстанции се собираат оттука и таму, се мешаат заедно, се полнат во конзерви и картонски кутии, се етикетирани со долга осилка на навидум научни имиња на домашни миленици и се продаваат на лековерната пазарност како „диететски“ препарати. До тој степен модерната медицина е комерцијализирана што приватните лаборатории плаќаат провизија од 50 проценти на лекарите за наплатата на пациентите што им се испраќаат. Човек ќе треба да пополни стотици тома ако сака да прикаже детална слика за сите корупции во денешниот свет. Во моментот, не ми е слободно да ја преземам таа задача.

Во меѓувреме, биолозите во текот на нивните истражувања пронаоѓаат одреден витамин. Малку подоцна откриваат дека тоа не е едноставно соединение, туку разработен комплекс од десетина супстанции, за секоја од нив избираат име. Постепено забележуваат дека одреден витамин не ја покажува својата моќ во отсуство на други, или забележуваат дека, кога се внесува во организмот, една супстанција се менува во друга и така натаму.

Ефектите на вештачките витамини врз човечкиот организам се очигледни и контрадикторни. Мажите поставуваат тули од куќа ред по ред без малтер, а потоа, за да ја отстранат таа грешка, подготвуваат огромно буре со инфериорен малтер и го истураат на зградата одеднаш. Лепејќи се на надворешната површина на тулите, тој малтер извесно време ја штити зградата од ветер и дожд, но не навлегува во фугите меѓу тулите и, се разбира, никогаш не допира до внатрешните слоеви на конструкцијата. Понекогаш се користи прекумерна количина на тој лажен малтер; тогаш секоја зграда чиј темел е донекаде несигурен едноставно пропаѓа. Токму тоа понекогаш се случува при инјектирање на витамини, кога пациентот умира веднаш по инјектирањето. Како може да се претстави како хранлива материјална супстанција чие на мал количество убива човек во себе

пет минути од неговото влегување во човечкото тело? Кога мажите ќе се вразумат и ќе ги напуштат таквите глупости? И покрај мноштвото неуспеси, разочарувања и несреќи, мажите опстојуваат на својот погрешен и катастрофален курс, одбивајќи да се повлечат ниту еден чекор.

Новите книги постојано се појавуваат; Свежи списоци и препораки постојано се додаваат на старите и бескрајна поплава од отрови постојано тече од фабриките во органите на мажите. Како што е, напишани се илјадници тома за исхрана и сродни теми, сите со различни гледишта и гледишта, различни детали и детали, различни списоци и табели.

Да претпоставиме за момент дека книгите напишани на поединечно витамини и други хранливи состојки, препораките за хранливи материи и списокот на специфични диети се сите вистинити. Тогаш може да се запрашаме дали ова е навистина практичниот систем на човековата исхрана и дали оние кои сакаат да живеат на овој свет се под тажна потреба да мораат да ги научат сите тие книги напамет. Што ќе се случи со милионите, тогаш, кои живеат во планини и долини, во далечни села и села, и немаат можност да се запознаат со такви списоци и табели за исхрана? Дали треба да умрат од глад?

Не, добри пријатели, разбудете се од вашата лутина на рамнодушност, бидејќи тоа не е начин на живот наменет за луѓето. Таков живот навистина не е никаков живот; тоа е кошмар. Треба да направиме целосен и моментален пресврт во нашиот однос кон проблемите со исхраната. Публикациите за поединечни хранливи состојки и диети треба да се прекинат и сите рецепти на вештачки витамини и отровни лекови треба веднаш да се прекинат.

Има само еден начин да се ослободи човештвото од тој кошмар еднаш засекогаш, а тоа е да се воведат радикална промена во нашиот начин на живеење и во нашите навики за исхрана. Овие навики мора да се променат на таков начин што ќе го спојат и усогласат правилниот систем на исхрана со животот на човекот. Тогаш изборот помеѓу поединечните хранливи состојки повеќе нема да служи за никаква корисна цел и луѓето повеќе нема да размислуваат за одредени диети. Само такви целосно избалансирани

прехранбените производи треба да се чуваат дома бидејќи имаат идентични нутритивни вредности; со други зборови, секоја храна што ја консумира човекот треба да биде целосна хранлива материја сама по себе.

Читателите не смеат да мислат дека е многу тешко да се води целото човештво по тој прекрасен пат. Така изгледа само на површина. Поминувајќи низ сите нејзини фази и самиот, знам дека, далеку од тешко, тоа е исклучително лесна задача, на која сум подготвен да го посветам целото мое време и енергија.

Мораме да создадеме такви услови што ќе им овозможат на богатите и сиромашните, големите и малите, учените и едноставните да водат здрав живот без да бидат под постојана обврска да прават задолжителен избор помеѓу намирниците што ги консумираат. Тогаш изборот на храна ќе биде одреден од нашето сетило за вкус, чии барања и желби ќе бидат наш непогрешлив водич во изборот на природните намирници.

На крајот на краиштата, можеби се прашуваме што и што бараат биолозите нивната крајна цел е. Можеби тие самите немаат јасна концепција за нивната конечна цел, но јас ќе им кажам. Тие се обидуваат да откријат какви супстанции му се потребни на нашето тело за да води здрав живот. Тие сакаат да ја утврдат правилната функција на секој витамин и секој минерал во нашиот организам. Откриваат дека одреден витамин го стимулира нашиот раст, друг не штити од инфекции, трет ги зајакнува забите итн. Но, наместо да се подложат на сета таа неволја, зарем не би било подобро само еднаш да ги посетат џунглите во Африка и да ги прашаат слоновите таму какви апчиња калциум земале за да одгледуваат силна слонова коска или какви видови протеини конзумирале за да ја акумулираат нивната огромна маса?

Да претпоставиме дека по непрестанна работа иладници години конечно ја постигнуваат својата посакувана цел. Тие потоа ќе можат да ги препознаат сите состојки во зрното пченица или во некое друго растително тело и да ги разберат целосните детали за нивните соодветни функции во нашиот организам. Но, она што тие толку сериозно го бараат е веќе при рака и во богато изобилство, исто така. Така тие го достигнуваат својот врв

целта, самата цел што тешко можеа да се надеваат дека ќе ја постигнат во нивните лаборатории по безброј години. Што повеќе бараат тогаш?

Но, читателот не смее да претпоставува дека биолозите се сосема бесмислени луѓе. Тие имаат причини да се однесуваат како што прават и од своја гледна точка тие се прилично силни и сигурни причини. За научниците се „цивилизовани и културни“ личности; тие не се ниту исконски луѓе кои живеат во темни шуми, ниту живеат во набори и штати. Тогаш, како можат да се откажат од својот бел леб, нивните вкусни колачи и вкусни колачи и да ја наполнат устата со сурова пченица, исто како примитивните дивјаци? Вистина е, се разбира, дека со претворањето на целата и неизвалкана пченица во бел леб или печива, со исклучок на мртвиот скроб и шеќер, се уништуваат сите неживини десетици илјадни хранливи состојки, но се чини дека тоа не ги загрижува. Тие никогаш не ни дозволуваат да забораваме дека и безживотниот скроб и шеќерот имаат свои „придобивки“. Тие ги обезбедуваат потребните калории за снабдување со топлина на нашето тело, додека барањата на нашите органи, жлезди и нерви се задоволуваат со такви чудесни „научни“ ресурси како што се вештачки витамини, минерални препарати, лажни хормони и пред сè мноштво отрови. Друг во силата и моќта.

Конечно, што би се случило тогаш со индустриите, болниците, лекарите, медицинските сестри, аптеките, хируршките инструменти и другите слични апарати? Какви напори не се направени за нивна набавка и каков труд не се потрошени за нивна изградба! Како можеа да ги напуштат сите тие „достигнувања“ заради тоа тривијално жито? Таков чекор не може ни да се размислува, а уште помалку всушност да се преземе. Многу малку е важно дали илјадници, не, милиони луѓе умираат од срцев удар, рак и други болести. Порано или подоцна, луѓето сепак мора да умрат, па зарем не е подобро за нив да умрат малку порано и да се ослободат од маките и страдањата на овој свет? Кој ја е користа од живеење до 200 години во свет кој станува пренаселен како што е? Немојте да се изненадите кога ќе дознаете дека има луѓе со ваков став на умот. Навистина може да се тврди дека поголемиот дел од човештвото, заслепени од зависноста од јадење трупови, денес размислуваат на тој начин. Но, свечено му изјавувам на целиот свет дека СИТЕ ЧОВЕКОВИ МОРААТ

ПОТРОШУВАЈТЕ РАСТЕНИЈА ВО СУРОВА СОСТОЈБА. ОВА Е ЗАПОМЕНА НА ПРИРОДАТА.

Сепак, не негирам дека цело време водечки мотив на биолозите беше желбата да му служат на човештвото. Но, кога ќе видат неуспех во нивните напори, тие треба да а сменат сво ата опасна постапка без момент одложување и веднаш да го прекинат об авувањето на сите книги кои се занимаваат со тие теми; инаку сигурно ќе го заслужат проклетството на идните генерации. Откако ги собрав сите контрадикторни факти и бро ки што може да се на дат во книгите за исхрана, внимателно ги просеав и измерив достапните докази и го донесов основниот заклучок дека што се однесува до исхраната отсега целото човештво треба да размислува подеднакво и се хранат подеднакво.

Во однос на ово заклучок, не смее да има ниту скептицизам, ниту дисиденци а.

Затоа, биде ки досега об авените книги кои се занимаваат со индивидуални нутритивни состо ки и различни специфични диети а изврши а сво ата задача, сите тие мора да бидат повлечени од оптек за да не може повеќе да се замавнува умот на авноста со нивните неиздржани и контрадикторни теории. . Со други зборови, треба да се забранат сите оние книги кои се занимаваат со функциите и „придобивките“ на протеините, аглихидратите, мастите, витамините и минералите. Така треба да бидат сите оние опасни публикации во кои се прават обиди да се докаже дека вредноста на одредени прехранбени производи лежи во одредена хранлива матери а содржана во нив. Дури и оние книги во кои нивните писатели се обидуваат да а потврдат супериорноста на одредени видови плодови во споредба со другите, мора да се сметаат за излишни. На многу, идните истражувања можат да бидат насочени кон спроведување на општи експерименти со цел да се обезбедат потребните податоци за да се одреди степенот на разво и предностите на една класа на прехранбени производи во споредба со другите класи. На пример, може да се направат студии за да се утврдат големите разлики помеѓу овош ето, житариците, мешунките, аткастите плодови, зелениот зеленчук и корените, доколку таквите разлики навистина посто ат.

Отсега натаму, треба да биде главна должност на сите прогресивни писатели, научници, лекари, новинари и хуманитарци да и покажат на пошироката јавност секој аспект од огромната штета предизвикана од дегенерацијата на природните хранливи материи и да ги поттикнат луѓето безусловно да се покоруваат на прописите на природата.

Вистинско тело и лажно тело

Вообичаениот конзумент на зготвена храна е всушност комбинација од две лица во едно; тој има две тела. Првото тело, ВИСТИНСКИОТ ЧОВЕК, е самиот вистински човек, кој е повикан во битие со помош на природна исхрана и сè уште се одржува со природна исхрана. Второто тело, ЛАЖНИОТ ЧОВЕК, е создадено со помош на неприродна, варена, вештачка храна и продолжува да живее само од неприродна исхрана.

Сите оние клетки во човечкото тело кои, бидејќи се здрави, специјализирани и активни, го одржуваат животот и го држат човекот на нозе се конструирани, потхранети, оперирани и целосно заменети со природни прехранбени производи. Тоа се клетките кои им даваат сила на мускулите, ги регулираат контракциите на срцето, ги пренесуваат импулсите на мозокот до телото и произведуваат секрет. Покрај овие високо развиени клетки има и други клетки кои имаат некоја површна сличност со нормалните клетки, но имаат, всушност, на елементарната структура, немаат потребна машинерија и механизам за специјализирани функции и генерално се дегенерирани и заболени. Овие клетки се раѓаат, одгледуваат и се размножуваат целосно на сметка на неприродната и понижена храна.

Во организмот на зависник од готвена храна, вистинскиот маж зафаќа многу малку соба навистина. Дури и во случај на слаба личност, значителен дел од телото се состои од неактивни клетки.

Секоја жлезда или орган има потреба од одреден број активни и специјализирани клетки, но штом се формира потребниот комплемент од таквите клетки, изградбата на дополнителни клетки во дадениот орган престанува.

инаку би пораснала до преголема големина. Сега, бидејќи активните клетки се создаваат само преку природна исхрана, додека зависникот од храна не го обезбедува своето тело со потребната количина на природни прехранбени производи, органот е должен да го надомести настанатиот недостаток и да ја задржи неговата големина во разумни граници со собирање одреден број на неактивни клетки произведени од зготвена храна. Вакви бескорисни и паразитски клетки ги има во сите органи и системи на зависникот од храна, не исклучувајќи ги коските, ноктите и косата.

Сепак, организмот на некои луѓе сè уште е во состојба да се бори против неприродните диети одреден временски период. Навистина, на добро е да се спречи формирањето на лажниот човек со намален апетит, стомачни нарушувања, гадење, повраќање, несоница, главоболки и други слични средства. Кратковидите ваквите симптоми на претпазливост ги сметаат за знаци на одредена слабост на организмот, па наместо да престанат со консумирање на неприродни намирници, тие уште повеќе ја поттикнуваат нивната употреба за да го „нахранат и зајакнат“ пациентот. И кога под постојаните напади на „хранливата“ храна долгата, напорна борба доаѓа до трагичен крај со поразот на вистинскиот човек, организмот е принуден да го напушти својот отпор и да се „прилагоди“ на тие неприродни намирници. Ова е сигналот за раѓањето на лажниот човек, кој набрзо почнува да голта како волк и неодоливо да расте. Сепак, кратковидите луѓе го сметаат овој раст како сигурен знак за закрепнување.

Со текот на времето тој отпор стануваше се послаб, а денес е достигната фазата кога се раѓаат многу деца со две тела. Таквите деца почнуваат да го развиваат лажниот човек уште пред да дојдат на свет. Лажниот човек можете да го видите на секој чекор на задникот и нозете на жените, на дебелиите образи на децата, на испакнатите шишки и вратови на мажите и на други места. Лажниот човек ги деформира убавите фигури на младите девојки во нивниот цут на животот, ги лишува возрасните од нивната способност за работа. Продира во срцето, бубрезите, крвните садови, жлездите и ткивата на човечките суштества и ги парализира нивните активности. Општо земено, го зема вистинскиот маж во своите канџи и постепено го стиска и дави.

Кога зависник од готвена храна а задоволува гладта со конзумирање на некое овошје, тоа значи дека во дадениот момент вистинскиот маж е сити и нема понатамошна желба за храна. Но, лажниот човек воопшто не добил дел од природната храна, па сега бара своја посебна храна. Она што ги прави работите особено несреќни е фактот што тој ги изразува своите негативни желби преку устата на вистинскиот маж. Незаситната желба за готвена храна е нагон на тоа чудовиште и нема никаква врска со барањата на вистинскиот маж. Таа желба се претвора во ненаситност во моментот кога двете брутални страсти, зависноста и негативните желби, ќе ги здружат силите.

Овде вистинскиот маж, без никакво размислување или размислување, извршува на одвратна задача. Непрестано се труди од ден на ден, заработува со голема мака и мака, а потоа, со уште поголеми маки и маки, природните намирници што ги купил со своите тешко заработени пари ги претвора во штетни материи, ги внесува во своето тело преку своите сопствената уста, ги вари во неговиот дигестивен канал, ги впира во неговиот крвоток и му ги доставува на чудовиштето, неговиот најжесток непријател, кого го одгледува и негува во своите гради и чие одвратно тело постојано го носи на своите слаби мускули.

Овде, морам да ги прашам биолозите кои ги фалат протеините и вложуваат лажни надежи за наводната моќ на вештачките витамини, дали не ги сожалуваат оние мажи и жени кои се нишаат и се тресат додека се движат по улицата, едвај можат да ја извлечат огромната тежина на лажниот човек на нивните слаби нозе. Каде е совеста и разумот на тие луѓе? Дали тие маси од бескорисни масти и месо не им даваат повод за размислување? На крајот на краиштата, корпулентноста е плод на нивните „целосно избалансирани“ животински протеини и „сварлив“ бел леб. Само обидете се да им го одземете лебот и месото на тие дебели луѓе и да ги нахраните некое време со на елементарните закони на природата, па забележете како тие ѓаволски маси се топат и исчезнуваат за неколку месеци.

Кога ќе размислиме колку лесно можеме да се ослободиме од оние излишни купишта месо и ефект целосно закрепнување од наједноставните и

природен метод, можеби се прашуваме зошто луѓето со висока академска дистинкција а прибегнуваат кон шаренило опасни и бесмислени средства, без никакви изгледи за успех.

Лажниот човек не е составен само од дегенерирани клетки, туку и од излишни течности, масти, конкременти, соли, отрови и други штетни материи, кои навлегле и се прошириле во сите шуплини и ткива на вистинскиот човек. Секоја болест, без исклучок, е повикана да биде во клетките на лажниот човек. Во клетките на лажниот човек се раѓа и ракот.

Болестите се предизвикани од кршење на законите на Природата

Може да има само две причини за дефект на фабриката: недостаток рамнотежа во неговите сировини и случајни штети кои доаѓаат однадвор. Не може да има друга причина. Случајните штети што ги претрпува човечкиот организам од надворешни извори (изгореници, повреди, труења и слично) се лесно разбирливи и нема несогласувања за методите што треба да се применат при нивното лекување. Меѓу овие надворешни штети може да се вклучат и штетите што му нанесуваат на организмот сите самопримени терапевтски лекови, вештачките витамини, минерали, алкохолот, никотинот, чајот, кафето, како и бројните отрови кои се внесуваат во организмот со готвената храна. и се складираат во секој орган.

Единствените хармонични и безпрекорни сировини за човекот организам се сурови растенија определени од природата. На малата промена направена во тие тела значи нарушување на хармонијата на сировините на дадената фабрика; тоа, пак, значи дислоцирање на правилното работење на таа фабрика; со други зборови, тоа значи болест. Во согласност со законите на природата, ова мора да се смета како аксиома, за која никогаш не треба да има никаков сомнеж или различност. Сировините на фабриката за луѓе се наречени ХРАНА.

Природата ги конструирала суровините потребни за човекот со толку прецизни пресметки што кога ќе ставиме едно зрно гроз е во устата, тоа мало зрно се распаѓа и се шири низ организмот за да ги обезбеди сите негови потреби без никаков исклучок. Таа бобинка прво а гради рудиментарната структура на едноставните ќелии, потоа го конструира целиот внатрешен механизам на диференцираните клетки, ги обезбедува суровините неопходни за производство, ги чисти и подмачкува сите составни делови и ги обновува оние што се оштетени, ги заменува старите и изморени клетки од младешките клетки, ги снабдува моторите со гориво и ги става во движење, му а дава на телото потребната топлина и енерги а и а извршува секо а друга задача што се б

Читателот може да се запраша како има луѓе кои понекогаш не адат никакво овош е со недели или месеци, а сепак успеваат да останат во живот. Одговорот е дека, општо земено, дури и на потврдениот зависник од готвеното адење зема неко а сирова храна сега и тогаш. Понекогаш нормалните клетки навистина гладуваат со недели и месеци, но биде ки плодовите се многу кондензирани и високохранливи намирници, многу мала количина од нив некако го држи човекот на нозе. Но, ако тоа гладување е неразумно продолжено (биде ки самиот суб ект не а чувствува оваа глад), во организмот се по авуваат разни нарушувања, рани и морбидни состо би, од кои на сериозна е скорбутот.

За време на скорбут постои постепено губење на клетките, предизвикано од отсуството на супериорни хранливи состо ки. Подоцна, сидовите на капиларите почнуваат да пукаат, што доведува до екстравазации на крв. Непцата сега стануваат излиени и сунѓерести, забите паѓаат и целото тело на пациентот е покриено со чирови. Според мислењето на кратковидите, оваа болест целосно се должи на недостаток на витамин Ц. Сите зготвени адења, лекови и вештачки витамини во светот немаат моќ да го спасат животот на таков пациент. Ако не земе свежо овош е или зеленчук, неговата смрт е неизбежна.

Природата била многу попустлива кон човекот, но човекот а користи таа попустливост. Американскиот цитолог Е.В. Каудри

вели: „Загубата на телесната економија на обучена услуга од клетките кои станале малигни не е сериозна, бидејќи има вишок во сите видови специјализирани клетки кои може да се користат во случај на потреба, познати како физиолошки резерви. Девет десетини на надбубрежниот кортекс, 1/2 од белите дробови, 3/4 од црниот дроб, 4/5 од тироидната жлезда и панкреасот и целата слезина може да се отстранат безбедно“ (КЛЕТКИ РАК, Филадельфија и Лондон, 1955, стр. 11). Дури и на познатиот цитолог во светот е толку кратковид што губењето на девет десетини од жлездата не го смета за сериозно за организмот; загубата му се појавува само кога дадениот организам целосно ќе престане да функционира. Но, студијата на Каудри го потврдува верувањето на оние што јадат сурова храна дека секое намалување на внесот на сирова храна е проследено со пропорционално намалување на бројот на активни клетки, а со тоа и на работниот капацитет на дадена жлезда или орган. Многу често органите на зависникот од готвени јадења го одржуваат своето постоење со труд на само една десетина или една петтина од нормалниот комплемент на клетките.

КОГА СЕ ЗЕМА ВО ПРЕДЛОГ ЗА ЗАКОНИТЕ НА ПРИРОДАТА ПРИЧИНИЧКАТА ЗА НИКАКВА БОЛЕСТ ОСТАНУВА СКРИЕНА; сè станува јасно како дневна светлина. Штом бројот на нормални, активни клетки се намалува преку намалување на количината на потрошени природни прехранбени производи, жлездите и органите не функционираат и приносот станува слаб, недоволен и неисправен, поради недостаток на суровините. Како резултат на тоа, дадените жлезди и органи се разболуваат. Повторно, бидејќи релативно малку активни клетки остануваат, а оние што остануваат се изгладнети и исцрпени, сидовите на срцето се шират и вентилите се оштетуваат; Оние чувствителни делови на кожата, цревата, желудникот и другите членови на телото кои се подложни на постојан притисок се оштетени; капиларите се шират и потоа пукаат, што резултира со улцерација на желудникот и цревата, исцедок од мукозните мембрани, пиореја, хемороиди, егзема итн. Забите се расипуваат поради недостаток на соодветна исхрана; косата станува сива или паѓа. Во исто време, со акумулацијата на отровните материи внесени во организмот со помош на зготвената храна, зглобовите се онеспособуваат; сидовите на крвните садови се покриени со тврди наслаги; камен (или калкули) се формираат во

мочниот меур; Се појавуваат склероза, висок крвен притисок, ишиас, ревматизам, гихт и ред други болести. Конечно, сега станува прилично лесна задача да се објаснат причините за апоплектичните напади и рак.

Ниту еден готвен не треба да се смета себеси за здрав. Темелите на неговото лошо здравје ги поставила неговата мајка готвачка зависничка и пред неговото раѓање. Неговите органи се дегенерирани и секој момент се во опасност или ги исцрпуваат последните резерви на енергија. Откако ќе ги прочитате овие редови, кога го цени своето здравје и се грижи за својот живот, мора да донесе цврста одлука за да се ослободи од таа опасност и темелно да ја поправи веќе нанесената штета на неговиот организам. Поточно, оние луѓе кои страдаат од дебелина и висок крвен притисок не треба ни за момент да се двоумат, бидејќи животот им виси на конец. Не смеат да дозволат утре во нивните некролози да се појави кобниот збор „неочекувано“. Тој збор е на впечатлив доказ за грубото незнаење на „цивилизираниот“.

Малото бебе никогаш не треба да плаче без причина; никогаш не треба да помине немирна ноќ или да страда од stomачни тегоби, а уште помалку од треска. Ниту, пак, некогаш треба да доживее недостаток на витамини или калциум. Сето тоа се резултат на зготвената храна, млеката и инфериорноста на мајчиното млеко кое го даде готвеното. Повторно и повторно изјавувам дека е на суров прекршок да се навикне новороденото дете на зготвена храна. Досега овој прекршок е направен од сите родители ненамерно; отсега ќе се смета за кривично дело со умисла. Утре ниту еден родител нема да може да си ја ублажи вината.

Пред да се донесе одлука да се подложи на хируршка операција, пациентот треба да се прибегне кон целосно сурово даење. Ако оштетениот орган целосно не го изгубил својот комплемент од активни клетки, може да ја врати својата целосна работна способност со раѓање на здрави клетки и ослободување од заболениите.

Сè додека има заболени клетки во човечкиот организам, постои силна желба за зготвена храна. Но, штом телото ќе се исчисти од заболениите клетки, погледот на готвените оброци го исполнува вистинското

човек со гадење, наместо задоволство. Колку е посилено чувството на „глад“, толку е подлабока и потешка болеста. Накратко, желбата за зготвена храна е желба за болест, а истра носта на таа желба означува истра ност на болеста. Затоа, за да се покори и уништи болеста, потребно е да се изгладне лажниот човек.

Пациентите со рак треба веднаш да бидат ставени на екстремно ограничена диета со сива храна, како што е половина килограм аболка или гроз е дневно. Оваа количина е доволна за да го одржи вистинскиот маж во живот, додека клетките на ракот, кои не можат да доби ат никаков дел од него, постепено ќе умрат. Лицето кое е осудено на сигурна смрт нема повеќе право да го задоволува своето непце по цена да го забрза сво от кра .

А де сега да видиме каква корисна услуга можат да ни пружат 350.000 видови отровни материи кои тие ги нарекоа лекови.

Дали евентуално можат да го зголемат бро от на диференцирани клетки, да ги за акнат слабите клетки или да им дадат свеж капацитет за работа на клетките со посебни потреби? Дали можат да снабдуваат сировини до гладните жлезди или да ги заменат хранливите состо ки уништени од пожарот? Дали можат да ги за акнат мускулите на срцето или да ги исчистат крвните садови од нивните нечистотии? Дали можат да го спречат континуираниот проток во нашите органи на нечистоти ата и отровите што се внесуваат во нашето тело со готвената храна? Конечно, дали можат да ги раздво ат и уништат клетките на ракот еден по еден или да ги вратат во телото? Можеби тие отрови навистина сочинуваат составен дел од нашата исхрана и поради превид природата заборавила да ги вклучи во природните прехранбени производи.

Факт е дека ефектот на тие супстанции се навредлив, измамен, очигледен, контрадикторен и секогаш штетен. Огромната литература за корисни сво ства на лековите е мит на нашето време. Огромен свет на суевери а ги држи сите народи на оваа Зем а под сво а апсолутна власт, а злобните лекови а преземаат на себе улогата на талисмани.

Мора да се спуштиме од височините на фенси и да усвоиме реален став кон овие проблеми. Бесконечно мала ќели а сама по себе има посложена структура од сите фабрики создадени од човекот. Ова е

очигледно од многу едноставниот факт дека со сите нивни заеднички напори експертите во светот никогаш не успеале да создадат ниту една жива клетка. А сепак секој орган е составен од милијарди такви клетки. Сепак, обичен лекар се замислува себеси како специјалист на тие широки светови. Кога тој лекар ќе го чкрта името на некој отровен „лек“ на парче хартија, тој наивно претпоставува дека може да ги врати неорганизираните функции на милијарди фабрики со препишување на еден отров. Земајќи ги за раце моите мали деца, со години талкав од една во друга земја а во надеж дека ќе го пронајдам тој прекрасен, животворен еликсир! Со истата фантастична надеж секој пациент, без оглед на неговата состојба, денес тропа на вратата на својот лекар или го зазема своето место во редот на болницата.

Додека единствениот лек за секоја болест е целосно во рацете на самиот пациент. ПРИЧИНИЦИТЕ ЗА СИТЕ БОЛЕСТИ ТРЕБА ДА СЕ НАЈДАТ ВО ПОЖАРОТ ВО КУЈНАТА. СО ИСЧЕЗНУВАЊЕТО НА ТОЈ ПОЖАР ТАМУ ЌЕ ИСЧЕЗНЕ СИТЕ СТРАДАЊА НА ЧОВЕКОТ. Целосното сурово адење не само што делува како превентива за секоја болест, туку и целосно ги лекува сите веќе заразени болести, од најблаго до најсериозни и најкомплицирани, под услов заболениот орган да задржи некои знаци на живот.

Во оваа мала книга, не можам долго да се занимавам со оваа тема. Доволно е да се даде само еден пример. Кардиоваскуларните болести денес се зараза на човештвото. Во одредени земји стапката на смртност од различни срцеви заболувања е повеќе од половина од вкупната стапка на смртност, а пропорцијата продолжува да се зголемува. Сите постоечки лекови против тие болести се чисто ополномоштени мерки. Со труење на телото, надразнување или, напротив, умртување на нервите и поттикнување на дејството на срцето, тие ја лишуваат силата на организмот од неговите остатоци. Сведочи на фактот дека лекарите се главни жртви на срцеви удари. Сепак, меѓу сите болести, кардиоваскуларните нарушувања се најподложни на лекување. Суровото веганство ќе стави крај на сите тие бесмислени масакри.

Ако пациентот кој е осуден да умре од срцев удар за неколку недели или месеци треба да побара засолниште во законите на природата и да премине на сурово адење денес, то ќе почувствува брзо подобрување на неговата состојба речиси преку ноќ. Од првиот ден неговите крвни садови брзо ќе почнат да ги губат своите нечистотии, а сидовите на неговите вени, како и оние на неговото срце и неговите вентили, ќе добијат нов живот со свеж додаток на активни клетки, постепено. Враќање на нивната соодветна еластичност и цврстина. Како резултат на тоа, наместо да умре за неколку недели, новиот регрут кој ќе аде сирово ќе може со сигурност да се радува на здрав живот уште 50 или повеќе години. Кога се поставува прашањето за замена на болниот живот од неколку недели со здрав живот од половина век, не смееме да дозволиме двоумењето да се вовлече во нашите срца. Не е мудро смртта да се смета за ненадејна и неочекувана. Кога гледам како залаците месо и леб влегуваат во устата на една несудена жртва, а замислувам дегенерацијата што наскоро ќе се случи во сидовите на неговото срце и крвните садови, и секој момент го очекувам срцев удар.

Општо земено, постојат четири основни причини за болести: 1. Недостаток на бројот на диференцирани клетки. 2. Недоволност на суровините неопходни за функциите на жлездите. 3. Присуство на туѓи тела и паразитски клетки во организмот. 4. Слабењето на отпорноста на клетките на бактериска инфекција. Суровото адење се бори со сите овие четири причини уште од самиот почеток и го нуди вистинското решение за проблемот со болестите.

Меѓутоа, во почетниот период на сурово адење, зависниците од готвеното адење понекогаш доживуваат различни непријатности, што на непромислените може да им остави лажен впечаток дека природните намирници го исцрпуваат телото и го нарушуваат здравјето. Оваа заблуда е на впечатлив доказ за кратковидоста на денешниот човек. Самата идеја дека ПРИРОДНАТА исхрана може да биде проследена со НЕПРИРОДНИ и штетни резултати е на апсурдна идеја, која мора еднаш засекогаш да биде исфрлена од нашите мисли.

Мора да се има предвид дека од 40-50 килограми или повеќе од мажот тежок сто килограми му припаѓаат на лажниот човек, кој веднаш ќе почне да се топи и во придружба на неговите заболени клетки, масти, конкременти и отрови, ќе се втурне во крвотокот, за да може да го напушти телото преку разни излучувања. столицата, урината и потењето. Набљудувајќи ги тугите материи во урината и крвта, кратковидиот човек ќе помисли дека тие се создадени од природни хранливи материи, а всушност потекнуваат од одвратното тело на лажниот човек, кое постепено се троши и засекогаш го напушта организмот. . Затоа преминот кон сурово јадење не смее да се контролира со вообичаените критериуми на медицинската наука; туку, мораме самоуверено да се потчинуваме на законите на природата и да ги очекуваме конечните резултати со трпение и трпение.

Во тој период може да се појават симптоми на надуеност, цревни болки, главоболка, вртоглавица, општа слабост и така натаму. Во одредени случаи урината може да стане заматена, стапалата може да отечат, да се појават осип на телото и може да има сувост и чешање на одредени делови од кожата. Сето тоа се процеси на прочистување и исцелување, па затоа не треба да се подлегнува на чувството на „глад“ и, забавни сомнежи за мудроста на Создателот, да се прибегнува кон „хранливи“ вечери, „целосно избалансирани“ протеини и „незамениливи“ аминокиселини за помош. Ако некој е доволно глупав да го стори тоа, овие симптоми ќе исчезнат одеднаш, но на штета на неговото здравје. Лажниот човек тогаш ќе крене воздишка на олеснување и, смеејќи се на глупоста на вистинскиот човек, ќе почне повторно да расте со нов живот.

Ваквите симптоми се разликуваат по појава и сериозност од една до друга личност, па дури и може да бидат целосно отсутни во одредени случаи. Како по правило, тие се склони да бидат тешки кај постарите и корпулентните луѓе, благи кај младите и целосно отсутни кај новородените деца, кои ќе почнат да растат на нормален начин. Општо земено, во телото на претерано дебела личност, лажниот човек толку го стиснал и изнемоштил вистинскиот маж под притисокот на неговата тешка тежина што од него останало само „кожа и коски“. Во почетниот период на сурово јадење

тежината на таквата личност ќе се намали толку многу што оние кои не ја сафаат вистинската природа на промената ќе почнат да го сожалуваат. Но, ова е само привидна слика за она што всушност се случува.

Во телото на сурово адецот, вистинскиот маж, всушност, почнал да се дебелее уште од првиот ден и откако ќе се ослободи од лажниот човек, тој ќе продолжи да расте на редовен начин додека не се достигне неговата нормална тежина. Како многу слаба личност, зголемувањето на тежината на вистинскиот маж ќе биде противтежа на загубата што ја претрпел лажниот човек, така што ќе има нето зголемување на телесната тежина од самиот почеток.

Овој раст на вистинскиот маж е особено брз кај слаби, бледи и слаби деца. Не смееме да очекуваме децата што јадаат сирово да бидат буцкасти и со нозе како нивните соиграчи кои јадаат готвени, зашто полнилото е знак на лажниот човек. Децата што јадаат сирово ќе бидат навистина витки, жилави и мускулести. Простодушните родители се радуваат на дебелината на нивните деца поради чисто незнаење.

Кога првпат се префрлив на сурово адење, во мојот организам започна обемен процес на прочистување. Немав симптоми на слабост, но страдав од болки во цревата, меѓу прстите и прстите почнаа да ми се сушат, проследено со лупење и чешање, избувнаа осип на телото, а на одредени делови од стапалата кожата исушени и излупени во снегулки. Моите стапала, кои дотогаш честопати отекуваа во благ степен, наеднаш претерано отекоа, а овој оток траеше со месеци да се смири. Потоа по некое време мојата урина се замати доста. Во текот на целиот тој период вежбав со подолги прошетки отколку што некогаш сум правел во животот. Сосема ми беше јасно дека, под постојан притисок на природната исхрана и физичките вежби, конкрементите што се насобраа во моите крвни садови и зглобови во текот на 50 години готвено адење почнаа да се топат и исчезнуваат. За да бидам уште посигурен во моето убедување, одеднаш целосно престанав да јадам сирово и три дена консумирав само адења со месо. Уште првиот ден ми се намали заматеноста на урината, вториот ден останаа само мали траги, додека третиот ден целосно исчезна.

Кога продолжив да јадам сирово, урината ми стана заматена уште еднаш, но

не во неговата поранешна сериозност, и постепено се расчистуваше за неколку недели. Трите дена готвено адење очигледно го забави брзото прочистување на мојот организам. Патем, во исто време направив уште едно откритие. Водата земена со солена храна ја зголеми тежината на моето тело за три килограми за дури еден ден.

За среќа, се вратив на мојата поранешна тежина четвртиот ден по продолжувањето со сурово адење.

Можеби е добро новиот регрут за сурово адење да има срдечна храна повторете по неколку месеци апстиненција од варени намирници. Споредувајќи ги двата система на исхрана, тој се повеќе се уверува дека патот што го избрал е навистина вистинскиот и после тоа не сонува да го повтори експериментот.

Силниот оток на моите стапала постепено ми помина за неколку месеци. Истовремено, јас страдав и од некои долгогодишни поблагототи; овие, исто така, се намалија а во текот на следните неколку години и конечно исчезнаа целосно. Истите симптоми се појавуваат, повеќе или помалку, кај голем број суровини, кои ми пишуваат за нив од целиот свет.

Уште позначајно беше исчезнувањето на моите купушта. Хроничните хемороиди не ми даваа одмор или одмор околу 15 или 20 години. Секој ден, понекогаш и два пати на ден, бев обврзана да ја менувам долната облека. Воспалението никогаш не се намалило; имаше континуирани испуштања на гној, слуз и крв. Дури и откако се префрлив на сирово адење, и покрај регуларноста што беше воведена во работата на моите органи за варење, состојбата на моите купуви остана речиси непроменета. После секој физички напор, па дури и по обична прошетка, иритацијата стана толку силна што понекогаш мислев дека, поради морфолошките промени што се случиле, можеби купуштата не сакаа да попуштат на сурово адење и дека во крајот треба да бидам обврзан да се подложам на хируршка операција на крајот на краиштата. Но, во исто време, никогаш не ја изгубив надежта во мојата природата. И навистина, неколку месеци подоцна состојбата почна да покажува дефинитивно подобрување. Дневните иритации се менуваа на двапати неделно, потоа на еднаш неделно, еднаш месечно

а подоцна и еднаш на секои два-три месеци, додека конечно лекувањето беше толку успешно што денес воопшто не чувствувам дека сум боледувала од хемороиди. Лекот особено се забрза кога почнав да земам салати од никнена пченица секој ден. Сега овие околности не доведуваат лице в лице со наважната вистина.

Добро познат факт е дека купиштата се предизвикани од слабењето на еластичноста на сидовите на ректумот и ширењето на вените на долниот крај на цревата. Заздравувањето на купиштата со сирово адење е доказ дека преку замената на дегенерираните клетки во организмот со активни клетки, со текот на времето сидовите на цревата и крвните садови постепено се обновуваат, добиваат и потребната еластичност и цврстина. Она што е уште поважно е фактот дека овој процес се одвива истовремено во цревата, желудникот, вените, капиларите и нервите и во секој орган и жлезда без исклучок. Со други зборови, нарушениот и заболениот организам на готвеното адење е целосно обновен со нов додаток на млади, специјализирани и здрави клетки. Зголемувањето на сексуалната моќ со сирово адење ќе биде изненадување за сите, иако во сексуалните активности строгата умереност треба да биде нашиот цврст принцип. Во спортот, сирово адењето ќе воспостават нови и невидени рекорди. Тука се наоѓа долгогодишниот сон на алхемичарите, еликсирот на животот. Тие не се впечатливи ефекти добиени за неколку часа со помош на лекови, туку фундаментални процеси за лекување на болести преку реконструкција на целиот организам.

Под услов клетките на некој орган или жлезда да не се целосно потрошени, природната исхрана им овозможува да го обноват својот суштински комплемент од клетки со раѓање на нови клетки, а во исто време да се ослободат од присуството на заболени и бескорисни клетки. Но, воопшто нема средства за враќање на загубениот орган, како што е расипаниот заб, во неговата поранешна состојба. Затоа, во однос на здравјето, одолговлекувањето е опасно.

Готвеното адење живее од работата на една петтина до една десетина од неговите органи и жлезди, а сепак, се додека може да застане на нозе, се смета себеси за здрав. Уште полошо, опасноста да бидете лишени од

дури и таа една десетина постојано виси над него како Дамоклов меч, особено кога има неколку „добри“ вечери.

Испитувањата на цитолозите покажуваат дека во човечкото тело, покрај индолентни клетки, се наоѓаат и разни мултинуклеарни гигантски клетки (поликариоцити), неадерени големи клетки (мегакариоцити) и други видови на дегенерирани клетки. Таквите клетки „нормално“ се присутни во сите органи и жлезди, па дури и во крвотокот на оние што адат готвени. Истражувачите кои ги гледаат овие и мноштво други аберации во органите на сите зависници од храна се должни да ги сметаат за „нормални“ или „природни“ појави.

Природните намирници не се задржуваат во органите за варење повеќе од неколку часа и, без разлика дали се вари или не, го напуштаат телото по нормален канал, додека готвената храна, особено онаа која потекнува од животинско потекло, останува во дигестивниот канал три или четири дена, понекогаш со недели. Сега, добро познат факт е дека животинските клетки веднаш по смртта почнуваат да се распаѓаат, ослободувајќи голем број на отровни материи додека го прават тоа. Затоа, на трpezата на готвеното јадење нема животинска храна без отрови. Затоа, не е ни чудо што откако ќе останете во човечкиот stomак три од четири дена на температура од 38°C, храната од животинско потекло целосно се претвора во отрови. Понекогаш овој процес напредува до тој степен што дури откако ќе ги опустошат сидовите на цревата и ќе се измешаат со значителни количини гној, слуз и крв, успеваат да го напуштат организмот. На вториот ден, пациентот се жали на мало нарушување во stomакот. Лекарите препорачуваат употреба на куќинска сол за да се спречи појавата на вакви гнили, како да сакаат да го претворат човечкиот stomак во буре со солено месо. Доверливите луѓе наивно веруваат дека што и да прифати stomакот не може да биде штетно; додека полиран ориз, бел леб или шеќери, кои се на штетни од сите прехранбени производи, не предизвикуваат моментална реакција во желудникот. Некои дури се прашуваат каква врска би можела да има исхраната со очите, кожата или нервите, како секој дел од телото да може да ги извршува своите функции без суровини. Сега, во каква супстанца може да се најде неко

бел леб, шеќер или прочистен путер кој би можел да им даде светлина на очите или да ги организира прекрасните операции на нервите? Луѓето изнесуваат секакви хипотетички претпоставки за да ги објаснат причините за нервните болести, но тие не посветуваат на малку внимание на на суштинскиот фактор - состојбата на суровините што се снабдуваат со нервите.

Отпорот на човекот на заразни болести слабее

Од генерација до генерација

Тврдењата дека опасноста од заразни болести е постојано на падот се лажни. Поради готвеното јадење, човечките клетки постепено губат својата моќ на отпорност на микробите и што е уште полошо, тие продолжуваат да губат таа моќ од генерација на генерација.

Во врска со ова, би сакал да цитирам неколку пасуси од „Патолошката анатомија и патогенезата на човечките болести“ од еминентниот советски научник ИВ Давидовски, објавена во 1956 година.

Според него: „Постојат голем број на инфекции особено за хомо-сапиен (антропонози) кои, всушност, не се јавуваат кај животните, вклучувајќи ги и на развиените мајмуни. Научниците или не успеваат да предизвикаат експериментални примери на тие инфекции кај нив или на друг начин успеваат да добијат многу далечни сличности на само неколку од нив (тифус, колера, маларија, менингококен менингитис, грип, сипаници, жолтица, дифтерија, шарлах, пневмонија, ревматизам, сепса, гонореја, фурунгулоза, итн. на).

„Зоонозите и орнитонозите (болести на животните и живината) кои се јавуваат кај мажи, како што се хидрофобија, енцефалитис, бруцелоза (Малта треска), пситакоза, сипаници, чума, туларемија, антракс, трихиноза и други, по правило имаат свои посебни симптоми кои се карактеристични за човекот, додека кај животните понекогаш тие покажуваат само многу далечни репродукции на тие симптоми“.

Така, се чини дека не само што сите животни, вклучително и предците на луѓето, мајмуните, не се заразуваат со специфични човечки инфекции, туку тие дури и не реагираат на намерните обиди на истражувачите научници да ги заразат со тие болести за експериментални цели. Спротивно на тоа,

постојат бактерии кои се посебни за животните и птиците, но не ги погодуваат нормално, иако се постојано присутни во нивните органи. Меѓутоа, кога ќе се пренесат на човекот, токму тие бактерии го заразуваат на најстрашен и на катастрофален начин. На ова мора да го додадеме фактот дека животните се имуни од сите хронични болести.

Кој е причината за овој впечатлив контраст? Што е тоа што овде го разликува човекот од животното, ако не неговата навика да се храни според законите на „цивилизацијата“, а потоа лежерно да седи на своето биро со скрстени нозе? Само замислете си како би било кога еден од овие убави денови кравата би ја внела во главата за да се „цивилизира“ како човек, да и ја даде сточната храна откако ќе ја свари во котел и, откако ќе се разболи, да се преправа дека причините беа непознати. Потоа, ако некој сугерира дека треба да се обиде да се храни со сирова трева, таа треба да изрази страв дека нејзиното тело е навикнато на готвена храна, суровата трева може да и наштети. Замислете си и самите, каква би била кравата денес кога би конзумирала варена трева илјадници години, без ниту еден момент да размислите дека тоа што го прави е неприроден чин. Сепак, ова е позицијата во која се ставија фанатизираниот љубител на месо денес.

Борбата против заразните болести произлегува од целосно погрешен став. Намалувањето на стапката на смртност од заразни болести е постигнато не со зајакнување на отпорноста на организмот, туку со ублажување на надворешните услови кои шират инфекции. Со текот на времето, моќта на отпорот на човекот е толку ослабена што ако ги отстраниме удобностите што ги обезбедуваат современото домување, централизираните системи за водоснабдување, урбаната санитација, изолацијата на пациентите и така натаму, и се вратиме на условите што владееле пред 200 години, луѓето би биле уништени преку разни епидемиски болести во рок од неколку години.

Како и да е, дури и денес авто-инфекции, како оние што предизвикуваат катаралните состојби, се развиваат брзо и стануваат неизбежна катастрофа за целото човештво што ја дава готвено. Искористувајќи ја слаботата на клетките на лажниот човек, стануваат безопасни микроорганизми

доста штетно. Давидовски пишува: „Во светлината на современите податоци за променливоста на бактериите, мораме да го сметаме постулатот дека патогените бактерии може да се произведат од таканаречените непатогени бактерии како сосема блиску до реалноста. Така, бацилите на тифус, паратифус и дизентерија може да потекнуваат од цревните бацили, вистинските бацили на дифтерија може да се развијат од лажни бацили. Таквите метаморфози може да се случат кај сите видови коки, кај анаеробите, кај бацилите на чумата и туберкулозата и кај други микроорганизми. Автоинфекцијата е особено реална на сметка на вообичаените жители на човечкото тело, кожата и мукозните мембрани“.

Кај многу заразни болести доказите за инфекција отсутнуваат. Општо земено, секоја заразна болест за прв пат се појавува во деликатниот организам на некоја слаба личност, а потоа се пренесува на други луѓе. Во реалноста, секој таков организам е опасна фабрика за размножување и ширење на патогени бактерии. Таква фабрика не може да се наоѓа кај суровој адите. Така, светот на суровини ќе биде засекогаш ослободен од сите заразни болести.

Ставовите на Давидовски за автоинфекцијата може да се сумираат на следниов начин: „Главните региони на нашето тело каде што се развиваат процесите на авто-инфекција се: грлото, крајниците, вермиформниот додаток, дебелото црево, конјунктивата, бронхијалните туби и Автоинфективните болести се: назална катарата, фарингитис, колитис, дизентерија, бронхитис, пневмонија, циститис, пиелитис, нефритис, конјунктивитис, воспалителни кожни афекти,

фурункули, карбункули, отитис, холециститис, остеомиелитис, пост-натална ендометритис и така натаму. Според податоците дадени од Ф.Г. Барински (1949), во само 50 проценти од сите случаи на шарлах и 15 проценти на дифтерија може да се воспостави директен контакт. Со други зборови, во огромното мнозинство од сите случаи на дифтерија не постојат докази кои покажуваат дека инфекцијата е од надворешни извори. Повторно, доказите обезбедени од TE Boldyrev (1949) покажаа дека 53 проценти од случаите на тифус се од непознато потекло. Улогата на егзогените инфекции постепено се намалува, давајќи им место на ендогените инфекции. Без никаков

сомнеж во иднина, ќе се сфати дека главната улога навистина а играат автоинфекциите, особено затоа што сè уште не го поседуваме целосно потребното знаење кое би ни овозможило да а об асниме суштината на физиолошките механизми и состо би кои се менуваат нормалната симбиоза на клетките и бактериите во состо ба на инфекци а.

„Во однос на етиологи ата на заразните болести мора да се откажеме поимите зачнати во времето на Кох, Ерлих и Пастер за „патогената“ природа на микроорганизмите на надворешните и внатрешните медиуми. Во целосна смисла на зборот, не се самите бактерии кои се патогени, туку оние физиолошки корелации кои посто ат во дадениот организам во одреден момент и кои се органски поврзани со нарушувањата во неговите регулативни системи и нервни механизми. Во природата нема посебни „патогени“ микроби; Сепак, нема кра на факторите кои промовираат чувствителност ка нормално отпорен суб ект, и обратно“.

Од сето ова можеме да извлечеме само еден заклучок. Вистинската причина за заразните болести не е микробот, туку нарушената состо ба на нормалните биолошки процеси на организмот. Микробите постоеле отсекогаш, тие сè уште посто ат и ќе посто ат засекогаш. Кампањата за нивно уништување и уништување е чиста лудост. Како резултат на замижувањето пред вистинските причинители на болестите, органската моќ на отпорност на човекот постепено се намалува до то степен што човечките суштества повеќе не чекаат инфекци ата да до де однадвор, туку им подлегнуваат на бактериите што се ро ат во нивните тела. . Зашто во човечкиот организам токму оние бактерии кои не можат да им нанесат никаква штета на на злобните животни, се соочуваат со слаби, безвредни, неактивни клетки формирани од месо, леб, путер и шеќер. Затоа, не е ни чудо што тие едноставно паѓаат врз тие клетки и страсно ги голтаат. Разумниот човек треба да го исчисти своето тело од секо а една од тие бескорисни клетки, по што ниеден микроб нема да се осмели да им пристапи на младешките, цврсти и силни клетки кои ќе настанат од благородни овош а, аткасти плодови и житарки. Тука, навистина, е „суштината на физиолошките механизми и услови кои го

симбиоза на клетките и бактериите во состојба на инфекција“, чие објаснување Давидовски не може да даде.

Улогата на антибиотиците како терапевтски агенси е привремена и измамничка. Луѓето постепено се разочаруваат од нив. Неутрализирајќи ги ефектите од бактериската активност за краток временски период, тие ги ослабуваат клетките и го отвораат патот за посилни инфекции подоцна.

Имам на интимно искуство со антибиотици. Како резултат на недостаток на природна исхрана, моите деца секогаш страдаа од неправилна, постопанна треска предизвикана од авто-инфекција и авто-интоксикација, нивната температура обично флукуира помеѓу 37,8 °C. и 38 °C. Син ми го однесов во Париз и му ја доверив на грижата на наеминентните „специјалисти“ таму. За жал, преку неселективно експериментирање со антибиотици тие ја подигнаа нивната температура на 40-41°C. и дегенерирајќи му го срцето и бубрезите, конечно го убиле, без да можат да му ја дијагностицираат болеста.

Токму истото и се случи на ќерка ми, но со уште поголемо насилство, две години подоцна. Ја сместив во детската болница Аншархохе (Kinderkrankenhaus Anscharhohe) во Хамбург, каде што д-р Волфганг Талинг ги спроведе на нехуманите експерименти врз моето сиромашно дете. Секој ден тој вадел огромно количество крв, која ја подложувал на различни лабораториски тестови или ја инјектирал во десетици сиромашни стаорци и зајаци, преправајќи се дека со множење на бактериите сака да го идентификува вистинскиот организам кој е одговорен за болеста, но кој не можел да утврди во неговите невообичаени клинички прегледи. Колку повисока температурата на моето дете се зголемуваше, толку беа поголеми дозите на администрираните антибиотици и толку поразновидни беа нивните сорти. Со зголемените дози на антибиотици, температурата се зголемуваше сè повисоко, сè додека не флукуираше постопано помеѓу 39 °C. и 41°C. а знаците на нефритис станаа силно изразени. Со своите „научни“ средства го забрзал развојот на болеста, намалувајќи го нејзиното „нормално“ траење од четири години на период од само еден месец. Тој го сметаше детето за кукла и неј уплаши во лажно верување

дека ако не и се даде кортизон или не се подложи на внатрешна биопсија, таа нема да живее повеќе од една недела.

Во тие денови најдов на германскиот на Бирхер-Беннер трактат со наслов „Нутрициони болести“ („Ernährungskrankheiten“, Ерстер Теил, 1933 година). Веднаш ја извадив ќерка ми од таа болница и ја доверив на грижата за природна исхрана. Со ненадеен бран на волшебено стапче температурата на моето дете падна на регионот од 37°-37,5°C. а количината на урината и се зголемила од 200ml на два литра дневно. За една недела таа стана на нозе и отиде низ собата за да му ја отвори вратата на тој бездушен лекар, кој беше занемеен од зачуденост и толку се плашеше од срам што под еден или друг неоснован изговор одби да ми даде копии од болницата. евиденција и клинички прегледи.

Ако продолжев да го негувам детето на диета со чисто сирово јадење, таа сигурно ќе беше жива денес. Но, во тоа време ја сметав сировата храна како терапевтско средство и сè уште верував во вештачките витамини. За да се запознаам одблиску со нутриционистичкиот систем на приватната клиника на д-р Бирхер Бенер, го однесов детето од Хамбург во Цирих и го држев во тој санаториум 23 дена. Можам овде да спомнам, патем, дека за жал по смртта на д-р Бирхер Бенер, неговиот систем на исхрана е многу изменет со воведувањето на готвена храна, млечни производи, витамини и други лекови.

Како и да е, охрабрен од брзото подобрување на нејзината состојба, мислев дека е можно да и се врати здравјето делумно со сурови хранливи материи, а делумно со готвена храна и вештачки витамини. Како и да е, успеавме да ја продолжиме животот за само четири години.

Јас самиот сум еклатантен пример за машката победа над автоинфекциите. Повеќе од 20 години боледував од хроничен бронхитис до таа мера што неколку пати годишно секогаш одев во кревет со наметки напади на студ. Сепак, суровото јадење го промени сето ова и иако во последните десет години спиев под отворено небо во текот на целата година, понекогаш во студениот зимски мраз од 15 или 16 степени, со микробите сè уште на нивните места,

ниту еднаш не сум кашлала или сум почувствувал ни на мал знак на настинка. Патем, сакам да додадам дека спиењето на отворено во зима не бара особено хероство. Сè што е потребно е добро да го покриете телото и да го држите лицето отворено за свеж воздух. Покрај тоа, важно е да се откажете од готвената храна за да се отстранат причините за поминување непроспиени ноќи и непрестано тркалање во кревет.

Ракот е резултат на екстремна дегенерација на клетките

Како и во случајот со сите други болести, причините за ракот, исто така, се доста лесно се објаснува во светлината на законите на природата.

Цитолозите спроведоа огромен број истражувања со цел да откријат разлики помеѓу структурите на нормалните клетки и оние на клетките на ракот. Општо земено, тие откриле дека клетките на ракот се клетки од прилично вообичаени типови кои се лишени од потребната структура и способност да вршат каква било корисна работа. Нивната единствена цел е да проголтаат протеини (градежни материјали) и да се размножуваат.

Како што знаеме, клетките на лажниот човек го поседуваат токму истото квалитети. Има само еден степен разлика помеѓу дегенерацијата што претрпуваат клетките на лажниот човек и клетките на ракот. Што се однесува до локацијата во одредени околности, вистинскиот човек успева да ги држи под своја контрола ќелиите на лажниот човек. Ги шири во слободните пространства на својот организам, со нив ги пополнува празните шуплини, ги фрла под кожата, ги меша со своите нормални клетки и така барем за одредено време ги чува чувствителните органи и системи на неговото тело ослободено од опасноста од нивниот притисок.

Секој може со голо око да ја види огромната маса на лажниот човек, која понекогаш достигнува тежина од 60-70 килограми. Доколку неколку килограми од таа маса се стават во која било жлезда или орган, активноста на дадената жлезда или орган секако би била парализирана под добиениот притисок. Токму на тој начин ракот става крај на животот на еден маж.

Клетките на лажниот човек, како оние на ракот, се повикани во постоење со помош на храната подготвена во куќата за

примарна цел на дејствување како страствени потрошувачи на таква храна. Со одбранбените напори на вистинскиот човек, клетките на лажниот човек не се способни целосно да ги асимилираат огромните количества на неприродни материи кои се внесуваат во телото преку каналот на зависност, и следствено голем дел од тие супстанции бесцелно се губат. Со тоа што ќе се изгори и ќе се претвори во излишна топлина. Со цел слободно да ги консумираат тие прекумерни маси храна, клетките на лажниот човек се трудат да добијат независност, да се населат во која било локација што ќе посакаат и целосно да се преливаат. Кога еден или неколку од нив ќе успеат во своите напори, тие почнуваат со неверојатна брзина да ги адат намирниците што им ги нуди нивниот алчен господар. Така, почнувајќи од една или две безначајни ќелии, доаѓа до постоење чудовиштето што го држи целото човештво во канџите на својот смртоносен ужас. Во ниту еден од бројните патолошки процеси не сретнуваме сличен случај кога меѓу милијарда клетки само една или две клетки подлегнуваат на болеста.

Човекот со чист вид кој има проникливост да му го окупира умот со фундаментални проблеми не може да не се запрашаме за глупавите прашања на кои научниците од истражувањето го трошат своето време, пари и енергија. За да ја објаснат појавата на рак, тие наведоа околу 400 различни канцерогени агенсии, кои, со исклучок на факторите на исхрана, немаат ни најмалку врска со основните причини за канцерогенеза. Секој поединец мора да си го постави ова прашање: „Се разбира дека сите отрови, зраци, хронични иритации, повреди, изгореници, вируси, никотин, катран и мноштво други агенсии може, како штетни фактори, да можат да ги лишат клетките од нивниот комплекс. структурата и нивната способност за работа, или да ги оштетат, да ги ослабуваат, да ги скршат и да ги убијат, но со кои можни средства би можеле да предизвикаат во една или две ќелии таква огромна моќ на размножување што ќе им овозможи, во многу краток простор време, да се сруши и потоа целосно да се уништи целата прекрасна градба на човечкото тело“.

Таа страшна моќ трудољубиво ја готви, пече, подготвува и му ја презентира на чудовиштето самиот сопственик на организмот за неговите

сопственото крајно уништување. Ракот е жив доказ за екстремната дегенерација на клетките и неизбежен резултат на неприродната исхрана.

За време на нивните истражувања, научниците постојано се соочуваат лице в лице со вистинските причини за рак. Тие ги држат непобитните докази во свои раце, ги гледаат некое време, па дури и ги потврдуваат, но секогаш кога прашањето за промена на доминантните диететски системи ќе дојде на размислување, тие ги затвораат очите во запрепастување, како да ги погоди гром и без да застанат ни за миг, се зафаќаат, бидејќи НЕ САКААТ да видат нешто неприродно во нивните нутритивни навики. Конкретно, НЕ САКААТ да го критикуваат лебот што го јадат и кој во минатите векови го сметале за светост, без да размислуваат ниту за момент дека кога ќе стигне на трpezата, то повторно и повторно бил осквернет со мелење, просејување, месење и печење.

Цитолозите јасно гледаат дека ракот се создава со помош на клетки кои се лишени од специјализирани структури и оперативни способности, но според нив сите клетки на таканаречениот здрав човек (иако тие се производ на неприродна исхрана) се првенствено целосно развиени и совршени клетки кои подоцна се лишени од нивните нормални атрибути преку влијанието на одредени канцерогени агенси. Со други зборови, отсуството на соодветни механизми на фабриката за дефекти во нејзиното производство се поврзани со секој случаен фактор, но тие немаат никаква врска со градежните материјали што се испорачуваат на таа фабрика, ниту со природата и квалитетот на сировината. Материјали потребни за производство. Тие НЕ САКААТ ДА ВИДАТ дека органите на сите готвени адења се трајно преплавени со милијарди клетки кои ги изгубиле своите правилни структури и функции. Сега ќе цитирам неколку делови од „Клетките на рак“ на Каудри од кои читателот јасно ќе види колку се јасни и очигледни вистинските причини за рак се.

Каудри пишува (стр. 11): „Со загубата во целост или делумно на специјализираната услужна функција на нивните прекурсори, клетките на ракот ги губат на ист начин структурните карактеристики што ја прават таа одредена функција

можно. Структурата не може да се одржува во отсуство на функција а повеќе како што може да се одржи функцијата во отсуство на соодветна структура.“ Каудри заборава да ја додаде на очигледната вистина со која тајната на ракот ќе беше решена еднаш засекогаш.

Имено, суровините за одржување на структурата и функцијата се суштински реквизити, а кога тие СУРОВИНИ ќе се претворат во ГОВЕНИ МАТЕРИЈАЛИ, ниту структурата нема да се одржува, ниту функционира.

За нормален раст на клетките Каудри го цитира Раш на следниов начин: „Нормалните примордијални клетки содржат многу потенцијални механизми кои на крајот ја одредуваат диференцијата. Овие механизми стануваат функционално активни кога конституентите достигнуваат одредени квантитативни нивоа“ (стр. 15). За време на трансформацијата во рак „Канцерогените предизвикуваат промена во една или повеќе посебни функции на клетката. Промената што произлегува е наследна“. Но, „Клетките кои претрпеле таква наследна промена може да бараат дополнително губење на дополнителни фактори пред да станат целосно автономни неоплазми“ (стр. 17). Ракот не се произведува од целосно развиени и специјализирани клетки. „Јајце клетка и сперма се високо диференцирани клетки кои не стануваат малигни и предизвикуваат рак што се состои од сперматозоиди или јајце клетки кои се размножуваат без вообичаените ограничувања и ги напаѓаат териториите што припаѓаат на нормални, добро воспитани клетки“ (стр. 333).

Главните активности на клетките на ракот се да ловат азотни материи, да голтаат животински протеини, да одземаат аминокиселини, да синтетизираат абнормални протеини и да вршат разни други подвизи од слична природа. Ракот се сметаше за „како „азотна стапица“ која ги отстранува аминокиселините од телесниот базен без да дозволи какво било значително враќање во него“ (стр. 39). Понатаму се наведува (ibid.): „Метаболизмот на азот на малигните клетки се чини дека се врши со земање од добро воспитани клетки, кои му служат на телото правилно, материјали кои им се многу потребни“. Енигмата ќе беше лесно решена ако зборовите „многу требаше“ беа заменети со зборовите „ЕКСТРЕМНО БЕСКОРИСНО И ШТЕТНО“. Кристенсен и Хендерсон (1952) ја разгледаа супериорноста во аминокиселината

акумулација од страна на клетките на карциномот „значаен фактор во растот и размножувањето на неопластичната клетка кај животното кое губи“ (ibid.). Според нивното мислење, животното не е залудно потрошено поради отсуството на природна храна, туку поради недостаток на количината на аминокиселини.

Клетките на ракот континуирано синтетизираат протеини. Каудри пишува (стр. 152): „Малигнитетот често се смета дека е поврзан со абнормалност на синтезата на протеините и можното формирање на абнормални протеини. Постои континуирана нето синтеза на протеини и нуклеопротеини за да се даде нова клеточна супстанција во растечките тумори, додека синтезата на овие материјали во нормалните нерастечки ткива се избалансирани со еквивалентно распаѓање“. На друго место тој цитира Касперсон (1950): „Помеѓу малигната туморска клетка и клетката што нормално расте се чини дека постои фундаментална разлика во однос на развојот на системот за формирање на протеини. Во клетката на малигниот тумор ендоцелуларниот инхибиторен механизам, кој вообичаено ја ограничува активноста на системот за формирање на протеини, повеќе или помалку престанал да функционира, што доведува до специфични промени во цитохемиската слика“ (стр. 10-102). Дали има потреба да се нагласи дека протеините во прашање не се протеините добиени од грозје или аболка, туку оние варени или печени во куќата и отфрлени од нормалните клетки?

Понатамошните научни истражувања покажаа дека количината на мастите во клетките на ракот се над нормалата, додека онаа на витамините и минералите, од друга страна, е под нормалата.

Каудри признава дека „Клетките, малигни и други, се речиси незамисливо сложени мали индивидуи. Можеби секоја може да има дури 10.000 различни биохемиски состојки, кои се движат од неоргански јони до најсложените протеини и нуклеопротеини, кои директно или индиректно комуницираат едни со други. ...рамнотежата на активностите во живата клетка, тоа е севкупниот отворен израз на животот на клетката, мора да биде функција во секое време на многу сложени кинетичка интеракција помеѓу овие материјали. За да се дефинира состојбата на која било клетка целосно, еден би требало да ги опише во кинетичка смисла вклучените повеќекратни врски.

неколку променливи во исто време, можеме да добиеме само многу ограничен приказ на целата сложена ситуација. Математичките формулации кои се занимаваат со системи од 4 или 5 компоненти претставуваат огромни тешкотии, а камоли оние кои се занимаваат со илјадници променливи“ (стр. 151-152). Така, нашите научници, во чија раце лежи судбината на целото човештво, знаат бескрајно малку за структурата на клетките. Сепак, и покрај скудноста на нивното знаење, тие ја игнорираат природата што ги конструирала тие сложени клетки и ги поттикнуваат луѓето да веруваат дека со помош на нивните прецизни пресметки можат да ги одредат точните квалитативни и квантитативни барања на тие клетките во однос на протеините, мастите, јаглехидратите, витамините, минералите и така натаму.

Тие дури одат дотаму што прво ја презираат мудроста на главниот инженер со тоа што не го одобруваат она што тој го наредил, а потоа смислуваат разни материи во нивните фабрики и ни ги нудат. Нека читателот сам одлучи дали нивните постапки се смешни или жални.

Научниците за истражување собраа значителни докази за да покажат дека штедливоста или ограничувањата во исхраната ја спречуваат или барем ја ограничуваат инциденцата и растот на ракот. За време на Првата светска војна, под сериозното рационализирање на храната што тогаш важеше во Данска, Русија, Германија и Австрија смртните случаи од рак беа помали отколку откако рационарирањето беше укинато на крајот на војната. Според мислењето на Hindhede (1925) прекумерното хранење придонесе за ова последователно зголемување на инциден

Каудри наведува примери од експерименти спроведени врз животни: „Заслугите му се дадени на Мореси (1909) од Меке (1947) за продолжување на работата на претходните британски истражувачи кои имаат тенденција да покажат дека ограничувањето во исхраната го спречува или го забавува растот на туморите кај животните. Саркомите трансплантирани од Мореси на глущици беа во груб сооднос со количеството испорачана храна. Глущиците на ограничени диети живееле подолго и трансплантацијата на тумори во нив била потешка отколку кај целосно нахранетите глущици.

„Меке и неговите соработници направија доста извонредни студии за стаорци ретардирани со намалување на енергијата на исхраната до онаа соодветна за одржување, но недоволна за раст. Така беше одржана една група

млади повеќе од 700 дена и уште повеќе од 900 дена без да им се дозволи да порасне до зрелост, без оглед на фактот дека просечната должина на животот на овој вид стаорци во вообичаени услови е приближно 600 дена. Кога им се даваат доволно калории, ретардираните стаорци созреваат и може да живеат вкупно 1.400 или повеќе дена - повеќе од двапати од нивниот нормален животен век" (стр. 394-395). Повторно, според McCay, Sperling and Barnes (1943) „развој на тумори беше занемарлив кај стаорците кои беа заостанати во растот сè додека не им беше дозволено да достигнат зрелост“ (стр. 396). Какви прекрасни резултати нема да се добијат доколку тие стаорци се хранат со ограничена исхрана со исклучиво сурова храна.

Понатамошните експерименти покажаа дека 150 случаи на тумори се развиле кај 198 стаорци хранети со „нормална“ исхрана, наспроти само 38 тумори меѓу 200 ретардирани стаорци - животни делумно лишени од таканаречената нормална исхрана. Диета која шири таков безмилосен колење и неколкукратно го скратува траењето на животот?

Направени се напори во различни периоди да се разјасни врската помеѓу телесната тежина и смртноста од рак преку упатување на статистиката за осигурување на живот. Во 1913 година, заедничкиот комитет на Здружението на медицински директори за осигурување на живот и Актуарското друштво на Америка се занимаваше со 774.672 полиси купени од мажи на возраст од 20-62 години. Тогаш беше видно дека за мажи кои земаат осигурување на возраст од 30-44 години, стапките на смртност од рак беа за лицата со прекумерна тежина 37, за оние со стандардна тежина 32 и за оние со помала тежина 24, пресметани на 100.000. За постарата група од 45 години и повеќе, на

соодветните стапки беа 156, 144 и 120, соодветно.

Според евиденцијата на Union Central Life Insurance Company, анализирани во 1932 година, следните се стапките на смртност од рак, почнувајќи од 25 проценти или повеќе со прекумерна тежина, до 50 проценти недоволна тежина: 143, 138, 121, 111, 114 и 95, бројка од 111 што се однесува на „нормална“ тежина. Сè уште во поново време, според Статистичкиот билтен на компанијата за осигурување на живот Метрополитен (1951), смртноста на мажите со прекумерна тежина од кардиоваскуларни-бубрежни заболувања

повторно беше половина повеќе од стандардот и дека од дијабетес беше околу четири пати повеќе од стандардот. Тоа се благодарите што лажниот човек му ги дава на човештвото.

Помеѓу 1900 и 1950 година, зголемувањето на стапката на смртност од кардиоваскуларни болести и рак во Соединетите Американски Држави беше како што следува. Во рок од 50 години, стапката на смртност од рак се зголемила од 64 на 139,6 на 100.000 жители, додека кај кардиоваскуларните болести напреднала од 244 на 478,1. Свкупно, во 1950 година, од 803,9 смртни случаи на 100.000 жители од десет водечки причини, кардиоваскуларните заболувања и ракот изнесуваат 617,7. Сè уште позначајни се на новите достапни бројки, кои се однесуваат на 1964 година. Стапката на смртност од рак сега е зголемена на 151,3, додека таа за кардиоваскуларни болести се искачи на 508,6, што дава комбинирана бројка од 659,9 од вкупно 939,7 од сите причините. Ова се неверојатните резултати од „напредокот“ на медицината; шокантниот исход од мноштвото лекари, болници и лекови; неизбежните производи на „пречистување и прочистување“ на прехранбените производи. Може да се замисли состојбата на работите доколку сегашниот „напредок“ продолжи уште 50 години.

Според официјалната статистика на Соединетите Американски Држави за 1964 година, само 1,4 отсто од вкупниот број на смртни случаи се припишуваат на „Симптоми, сенилност и лошо дефинирани состојби“. Во оваа категорија сенилноста е обична претпоставка, се разбира, бидејќи меѓу оние кои консумираат готвена храна никој не старее. Додека во навистина цивилизирани услови! доколку не се случат несреќи и несреќи, целото човештво би умрело на длабока старост.

Кај дивите животни во природно опкружување, појавата на рак е непозната. Меѓутоа, откако биле изложени мајмуните во заробеништво на дегенерирана храна на подолг временски период, можно е да се забележат еден или два тумори кои личат на рак. „Единствената голема група на организми за кои доказите за повремена појава на рак се целосно отсутни, ги населува длабочините на океанот“, изјавува Каудри (стр.

196). Тоа е затоа што деструктивните раце на човештвото не го направиле тоа

стигна до нив. Нивниот имунитет е уште позабележителен со оглед на фактот дека нивниот свет е многу поголем од нашиот, и по површина и по население.

Како што рековме, научниците при нивното истражување се соочуваат лице в лице со основните причинители на ракот, ги гледаат и ги потврдуваат, а сепак поминуваат покрај нив со целосна рамнодушност, како нивната потрага да е нешто друго. „Идејта дека некои диететски компоненти внесени во прекумерни количини, или со нивно отсуство може да предизвикаат рак кај човекот, добива основа од друг извор.

Експерименталните измени во исхраната на животните може да ги направат сите разлика во присуството или отсуството на рак“ (стр. 220).

Тие дури директно ги согледуваат ефектите од природните прехранбени производи. Каудри е сосема експлицитен во оваа точка: „Конечно почнува да се појавува фактот дека има помала предиспозиција за развој на тумор кај некои животни кога се хранат со природна храна отколку кога се хранат со високо прочистена храна. Силверстон, Соломон и Таненбаум (1952) забележано е дека помалку бенигни хепатоми се развиле кај машки DBA глувци на диета со Purina Laboratory Chow сочинета главно од природна храна отколку кај други на диета која се состои од полупрочистени компоненти, главно, казеин, пченкарен скроб, делумно хидрогенизирано масло од памук, синтетички витамини и мешавина од сол. Покрај тоа, полупрочистените диети дадени на машките глувци C3H го подобрија развојот на бенигни хепатоми. Разликата во развојот на туморот е во корелација со забележливи разлики во внесот на калории, во телесната тежина или во процентот на протеини, масти, витамини и минерали во исхраната. Авторите внимаваат да посочат дека не треба да се претпоставува дека другите видови тумори реагираат различно“ (стр. 403-404).

„Engel and Copeland (1952) открија дека стаорците кои се одвикуваат од AES и Sprague Dawley хранети со природна храна (диети) развиле помалку тумори на млечните жлезди предизвикани од канцерогенот, 2-ацетиламинофлуорен, отколку оние кои биле хранети со полупрочистена диета. Разликата е значителна“ (стр. 404).

Читателот несомнено забележа каков тип на храна им даваат на експерименталните глувци: високо прочистени материали како казеин, скроб, масло од памучно семе, синтетички витамини и соли. Мешавината од овие супстанции е погрешно наречена „нормална исхрана“ од истражувачите. Тие собираат 100 проценти глувци без рак од полињата и ги затвораат во кафези, ги третираат кутрите суштества како „нежни“ деца, ги вкрстуваат меѓу себе, ги хранат со „нормална исхрана“ и по неколку генерации ги претвораат во она што тие ги нарекуваат „чисти вродени соеви на глувци“. Според нив, тие „вродени соеви на глувци“ се во посебна патолошка состојба, во која до 80 проценти од некои соеви се подложни на „спонтани“ тумори од „непознати причини“. Сите готвени адења се во сосема слична патолошка состојба.

Сега да видиме дали научниците можат да извлечат нешто корисно заклучоци од горенаведените впечатливи докази. Одговорот за жал е негативен. Навистина, Каудри е на голема мака да ги отфрли на вредните податоци, за да не биде некој од неговите читатели доволно глупави да помисли да се откаже од едната или другата од безбројните сорти на храна и пијалоци, кои вообичаено се сметаат за напади на цивилизацијата. Ова е она што тој вели: „Потребна е претпазливост при читањето на податоците за човечкиот рак на животните, особено во однос на исхраната. Човекот, освен на ниво на речиси гладување, е сешто адник кој е навикнат да внесува голема разновидност на храна, собрани од многу делови на светот, додека животните се приспособени на прилично униформа и едноставна исхрана од локално потекло“ (стр. 220). Читателот сам нека процени во каква огромна заблуда е авторот.

„Доделени вештачки нагласени наследни склоности кон рак кај овие затскриени, разгалени и заштитени, тесно вродени соеви на глувци, како тогаш всушност ракот се создава кај нив? прашува Каудри (стр. 350), без да може да наведе одговор на прашањето.

„Препознавањето на силната наследна подложност специфична за органите кај одредени соеви глувци го истакнува нашето незнаење за природата на канцерогените на кои клетките се подложни. Овие глувци живеат многу заштитено во кафези. Тие обично се чуваат во климатизирани

собите и нивната исхрана е неверојатно постојана. Тие не се изложени на никакви познати физички или хемиски или биолошки канцерогени“ (стр. 349-350). Каудри намерно ги затвора очите пред фактот дека вистинските физички, хемиски и биолошки канцерогени се токму условите што то самиот им ги создал на тие кутри глупци. Тие вклучуваат лишување од нивното природно опкружување и исхрана, изолирање и затворање во затскриени кафези, засолнување, разгалување и заштита, вештачко вкрстување на крвни сродници, нивно држење невознемирани во климатизирани простории и хранење со казеин, пченкарен скроб, масло од памук, синтетички витамини и соли.

На друго место, Каудри носи две табели со експериментални податоци за да ги прикаже модификациите во развојот на ракот со промена на (а) протеините во исхраната и есенцијалните аминокиселини и (б) диететските витамини Б. Тој потоа ги дава следните коментари: „Витамините и есенцијалните аминокиселини можат да го модифицираат производството на рак... Тешко е да се објаснат овие и други наоди. Не треба да се претпоставува дека одредената диетална супстанција во недостаток или вишок делува директно на ткивото во кое се случува неопластичната промена“ (стр. 401). Ова е јасно отфрлање на достапните податоци. Тоа е еднакво да се каже дека задоволителната или незадоволителната работа на фабриката не смее да има никаква врска со хармоничната или дисхармоничната на суровините што и се доставуваат.

„Би било сосема прерано да се смисли некоја диета за превенција од рак за човекот врз основа на овие наоди, како што со право предупреди Гринштајн (1947), пишува Каудри и потоа додава: „Една работа, животниот век на човекот е многу подолг од оној на овие експериментални животни кои се придржуваат до таква хипотетичка диета не би биле изводливи во текот на многу години, што во некои случаи изнесува речиси четвртина век, периоди на латентност во канцерогенезата“ (стр. 401).

Сепак, „долготрајното недоволно хранење кај животните дефинитивно ја намалува инциденцата на неколку видови спонтани тумори“ (стр. 429).

„Достапните податоци главно се однесуваат на инциденцата на тумори, а не на нивната стапка на раст откако ќе започнат. Неколкуче случаи во

ко раст е модифициран од диететски фактори се недоволни докази врз кои може да се засноваат какви било терапевтски мерки во сегашната состојба на нашето знаење" (стр. 402). Ни се чини дека Каудри не е заинтересиран за намалување на инциденцата на тумори; то е заинтересиран само во проблемот на изнаоѓање терапевтски мерки за лекување на ракот и тоа не преку исправување на нашите нутриционистички навики, туку преку агентство на некоја фантастична или друга таблета.

Интересно е да се знае кога и каде научниците конечно ќе ги согледаат вистинските причини за ракот. Досега тие откриле околу 400 „канцерогени агенси“, за кои Каудри вели: „Веројатно во помалку од еден процент од ракот со кој се соочуваат лекарите се откриваат вистинските канцерогени, или комбинации од канцерогени“ (стр. 390). Наспроти ова, веќе видовме како „нормалната“ (неприродна) исхрана промовира тумори кај 80 од 100 глумци без рак во еден случај и 150 од 198 во друг случај. Делумното ограничување на таа диета ги намали тие 150 тумори на 38; неговото рационирање значително ја инхибирало зачестеноста на ракот кај цели народи и неговата замена со природна исхрана имаше тенденција да го спречи развојот на ракот целосно. Можеше да се очекува дека Каудри сега ќе ја смета природната исхрана како одговор на проблемот со борбата против ракот и ќе престане да троши неговото време на залудни испитувања на сите други канцерогени. Наместо тоа, тој не е ни подготвен да ја стави единствената причина за ракот, неисхранетоста, меѓу другите негови канцерогени фактори. Тој го нарекува само „модифицирачки“ фактор и го потценува со неосновани аргументи. Сè уште збунет од однесувањето на малигните клетки, тој пишува (стр. 43):

„Речиси се подразбира дека Аристотел или Дарвин, ако тој беа со нас денес, можеби ќе можеме да ги собереме сите факти како што ги знаеме за клетките на ракот и да дадеме основување за нивното малигно однесување. Можеби во годините што доаѓаат тоа ќе се направи и ќе се прашуваме зошто останавме слепи толку долго. Во меѓувреме, ние го запираме напредокот со учењето малку овде и таму.“ Но, ве молам да истакнам дека овде не е потребен ниту Аристотел, ниту Дарвин. Доволно е Каудри да излезе од границите на неговата лабораторија и ја заборава кинеската своето постоење за момент, да ги насочи очите кон

свездите, сонцето, месечината, дрвјата и цвеќињата, ментално да се втурнат во нивните мистерии и да согледаат со каква прецизна регуларност се врти целиот свет. Може ли некој научник да го уништи тој свет и наместо него да изгради свој свет? Научниците го уништуваат тој жив, тој движечки свет и го прикажуваат човештвото со свет од сопствена градба, со нивниот леб, нивните аминокиселини, нивните вештачки витамини и нивните синтетички соли. Интересно е да се знае дали по читањето на овие редови, научниците сепак ќе го стават своето знаење над мудроста на природата на Земјата.

Понатаму, Каудри набројува многу случаи на спонтано исчезнување на малигните тумори и на крајот ги извлекува следните заклучоци (стр. 545):

„1. Некои многу мали примарни карциноми повремено се појавуваат во големи димензии броеви во градите, простатата и матката. Многу од нив не се развиваат, остануваат латентни со години или спонтано целосно се уназадуваат.

„2. Не ретко се забележуваат промени, обично привремени, во големината на добро развиените карциноми. Тие можат да бидат предизвикани од работата на многу фактори кои влијаат на волуменот на малигните клетки и на стромата.

„3. Необјаснети промени во типот на малигните тумори повремено се појавуваат без очигледна причина.

„4. Забележани се неколку примери за исчезнување на невробластоми кај деца. Кај некои од нив ова е во корелација со прогресивна диференцијација на малигните клетки од непознати причини.

„5. Неколку проверени случаи на целосна регресија на карциномот имаат е опишано што не може да се припише на дадениот третман. Очигледно, некои видови малигни клетки во исклучително ретки случаи се контролирани со физиолошки механизми“.

Што би можело да биде причина за спонтанa регресија на туморите, ако не некоја случајна и незабележлива промена во нутритивните навики на пациентот? Може да има само еден метод за успешни

третман на рак. Туморот прво мора да биде лишен од дегенерирани прехранбени производи, а потоа мора да биде буквално изгладнет и убиен со намалување на внесот на дури и природни хранливи материи на минимум. Во случај на потреба, и нормалните клетки може да се држат во состојба на полугладување одреден временски период. По исчезнувањето на туморот тие лесно можат повторно да се вратат на нивната поранешна сила.

Трудот и трошоците за подготовка на готвената храна се Ништо освен чист отпад

Како што веќе видовме, вистинскиот маж живее само од сирова храна. Сите зготвени јадења и пијалаци што се консумираат во светот се бесцелно изгубени. Залудно се трошат парите потрошени за нив. На прв поглед оваа изјава може да се чини неверојатна, но тоа е едноставната вистина, чиј доказ дојдов со моето лично искуство.

На почетокот мислевме дека треба да го зголемиме внесот на сирова храна во истиот сооднос како што ја намаливме потрошувачката на зготвена храна, но набрзо сфативме дека сме погрешиле. Иако во почетниот период постоеше доста голема побарувачка за природни прехранбени производи за да се вратат постојаните загуби што ги претрпе телото и да се реконструираат органите преку нивно зазакнување со свежи додатоци на активни клетки, подоцна таа побарувачка постојано се намалува.

И ние бевме изненадени од малата количина на храна што ја конзумираше нашата ќерка Анахит. Не зината мајка, со својот однапред смислен страв од неухранетост, ја терала да јаде повеќе, но детето упорно одбивало да го прави тоа. Постепено ми стана јасно дека овошјето и житариците во сурова состојба се исклучително концентрирани хранливи материи со висок квалитет и, оттука, многу мала количина од нив целосно ги задоволува потребите на нашиот организам. Затоа детето што јаде сирово не треба никогаш да биде принудено да јаде повеќе отколку што сака. Не е бајка кога ќе слушнеме дека некој живее со месеци на датум или орев дневно. Готвените можат да се насладуваат на чинии со готвени оброци, бидејќи тие не содржат никаква храна во целосна смисла на зборот.

Трево адните животни пак конзумираат огромни количества трева, бидејќи во голема мера таа трева е составена од брутална храна; вистинските хранливи материи во него се во расфрлана состојба и во многу ретки количини.

Тие животни ги празнат цревата од масата брутална храна неколку пати на ден, додека нормалниот сурово ад чувствува потреба од само едно движење дневно. Прекумерното надуеност, присуството на несварени остатоци од овошје во изметот и барањето да се столица повеќе од еднаш дневно се знаци на преадување, што умерените сурова адења секако мора да ги избегнува. Количината на овошје што вообичаено а адам не е поголема од онаа што а консумира секој готвен адеч кој сака овошје. На ова додавам по една чинија салата од пченка на ден, која служи за затворање на нутритивниот аз што постои кај сите готвени адења, поради недостаток на природни намирници. Во овој едноставен билет нема место, се разбира, за целата дегенерирана храна што а земав порано.

Каква би била сликата ако целиот свет одеднаш се вразуми и ги усвои природните закони за исхрана? Дури и ако производството на овошје остане на сегашното ниво, откако на секој човек ќе му се дозволи по една чинија салата од зеленчук или пченка на ден и на тој начин целосно ќе ги задоволи нутритивните потреби на целиот свет, ќе остане како несакан вишок сите намирници од животинско потекло. шеќер, чај, кафе, какао, алкохолни и безалкохолни пијалоци, тутун, маргарин, како и поголем дел од мешунките и житариците што се конзумираат денес.

Ако де сега да видиме што ќе се случи, на крајот на краиштата, со сета оваа дегенерирана храна што во моментот се консумира во светот. Тоа, всушност, се отстранува на три начини.

1. Поради недостаток во комплементот на специјализирани клетки, на вистинскиот човек е должен да толерира присуство на одреден број паразитски клетки формирани од зготвена храна, за да го одржи минималниот дел од неговите органи и системи.

2. Лажниот човек консумира огромно количество дегенерирана храна.

3. Без разлика дали поединецот се состои од само едно тело или дали е комбинација од две тела (како што покажува неговата релативна тенкост или виткост), вишокот дел од храната, која се внесува во организмот по пат на зависност и што е надвор од асимилаторската моќ на клетките, едноставно изгорува и го напушта телото преку различни канали. Количината на храна која се троши на тој начин опфаќа огромен дел од вкупниот внес на прехранбени производи.

На жалосен аспект на прашањето е фактот што специјализираните клетки трошат голем дел од енергијата што ја добиваат од природните хранливи материи за да ги разградат прехранбените производи на лажниот човек, да ги апсорбираат во крвотокот и да обезбедат непречена работа на органите за излучување и да ги избрка од телото штетното дејство на готвената храна. На пример, со непрестана работа цел ден, активните клетки имаат право на мал одмор; наместо тоа, тие се должни да фрлаат во кревет до крајот на денот за да ги исфрлат од организмот дополнителните калории лакомо внесени во телото од лажниот човек.

Во минатото бев препуштен на ненаситност и зависност од месо во извонреден степен. Како резултат на тоа, цел живот страдав од несоница. Не се сеќавам дека некогаш сум заспал пред полноќ или некогаш сум се разбудил доволно рано за да го видам изгрејсонцето. Бев буден до три или четири часот наутро и станував во осум или девет со тешка глава. За среќа, откако го прифатив суровото јадење, мојата несоница целосно исчезна, но ако некогаш се обидам да јадам голема вечера навечер, должен сум да останам буден до зори. Уште од својата 2 година, Анахит никогаш не се разбудила во текот на ноќта.

Витамините и солите кои се наоѓаат во готвената храна се лажни, мртви, неурамнотежени и штетни. Готвената храна не е ништо друго освен скршени градежни материјали и погрешно гориво; Бескорисните клетки формирани од такви градежни материјали се несакан товар за нормалните клетки. Топлината што се добива од таквото гориво е прекумерна и штетна, додека енергијата што се создава од него (мотивната енергија) е излишна и безвредна. Оваа енергија бесцелно ги става во движење моторите на фабриката надвор од работното време; го принудува срцето да работи со двојно поголем

го нарушува одморот што им е многу потребен на виталните механизми на целата фабрика, заморува ги ги наместо тоа и залудно истрошени. Несоницата е еден пример за нежеланите штетни ефекти.

Што се случува кога лошо советуваните лекари развиваат методи за намалување на дебелината? Тие планираат сеопфатно ограничување во дневниот внес на храна, како резултат на што нивните списоци на забранети прехранбени производи вклучуваат такви основни и високо нутритивни производи во исхраната како што се ореви, бадеми, суво грозје, урми, смокви, банани. Со други зборови, тие намалуваат тежината на лицето што се лекува по цена уште повеќе да го ослабнат и ослабат, а со тоа сериозно да му го нарушат здравјето. Во такви случаи, со намалување на дегенерираните прехранбени производи, лажниот човек губи само дел од неговото излишно гориво, додека со ограничувањето на природните намирници нормалните клетки се лишени од некои исклучително есенцијални хранливи материи. Оттука, следува дека лажниот човек останува цврст на своето место, додека вистинскиот е уште повеќе изнемоштен.

Се среќаваме со многу забавен пример за ефектот на ограничено исхрана за време на проучувањето на ракот. Во дискусијата за ова прашање Каудри вели: „Очигледно е дека намалувањето на инциденцата на рак на дојка, предизвикано од ограничувањата во исхраната, е поврзано со намалената активност на јајниците кај глупците“ (цит. стр. 398). Што повеќе сакаме? Така е откриена причината за рак на дојка. Сега останува на лекарите целосно да ја прекинат активноста на јајниците кај жените за целосно да ги спасат од рак на млечните жлезди.

Но, сигурно има прилично едноставно објаснување за тоа што навистина се случува. **ОГРАНИЧУВАЊЕТО НА НЕМИСЛЕНОТО** на внесот на калории има два спротивни ефекти врз организмот. Од една страна, ограниченото консумирање на дегенерираните прехранбени производи го инхибира формирањето на рак, додека, од друга страна, намалениот внес на природни намирници ја попречува нормалната активност на јајниците.

Медицинската наука е полна со такви непристојни противречности. Кога одредена болест ги привлекува кон себе штетните струи на неприродни намирници, организмот на болниот стекнува делумен имунитет од некоја друга болест. На пример, луѓето кои страдаат од дијабетес,

артериосклерозата и одредени заразни болести се помалку подложни на рак. Беа направени дури и луѓи експерименти за да се подложат луѓето на влијание на разни бактерии за наводна превенција од рак. Истото се случува во помал обем за време на вакцинирањето, кога со предизвикување поблаги форми на болеста децата се заштитуваат од сериозни напади подоцна. Во моментот кога мажите ќе решат да го заштитат здравјето на своите деца со природни закони, таквите неприродни мерки ќе станат непотребни, невините деца ќе бидат ослободени од опасните вакцини и вакцинацијата ќе помине во историјата.

Експериментите покажуваат дека откако бил повикан лажниот човек постоењето, делумните диететски ограничувања не се во можност да го проверат неговиот развој. Дури и 10-15 проценти дегенерација на прехранбените производи е доволна за да се одржи во живот. Разумниот човек треба да внимава да не му обезбеди на тоа чудовиште едно зрно храна. Целосно ги исчистив зглобовите на моите стапала од сите гихтизирани конкременти, но ако некогаш имам шанса да јадам месо, неколку часа подоцна удари со чекан ме информираат дека урична киселина навлезе во зглобовите на моите големи прсти. Честопати ги правев овие експерименти во раните години од моите студии за сурово. Очигледно, местата исчистени од урична киселина се сè уште празни и начините што водат до нив се широко отворени. Штом залак месо се внесе во телото, се претвора во урична киселина, која потоа брза да го заземе своето назначено место.

Ниту клетките на лажниот човек не се повлекуваат со леснотија. Тие лажат во заседа, полумртви, но во очекување. Штом до нив ќе стигне парче дегенерирана храна, тие почнуваат да оживуваат и се размножуваат. Контролата на телесната тежина треба целосно да се предаде на природните прехранбени производи. Личноста која сугерира дека премногу слабеење не е добро за вашето здравје, всушност, ви препорачува да негувате и храните десетици килограми болни и паразитски клетки за да ја одржите густината на вашето тело. Истовремено со убивањето на лажниот човек, природната исхрана, полека, но сигурно, ќе ја зголеми тежината на вистинскиот човек до нормалниот стандард што го бара природата.

Откако ќе се ослободи од тие бескорисни маси на месо, човекот ко порано го натоваруваше своето тело со 40-50 килограми заболени клетки и не можеше да се искачи ниту едно скалило без потпора, сега ќе може да трча по планините без да врти влакно. Таквото лице никогаш не треба да се грижи за неговото брзо губење на тежината; напротив, треба да му се радува тоа. Разумниот човек не треба да толерира ниту едно зрно бескорисно месо на своето тело. Накратко, секој треба конечно да сфати дека со внесувањето на секој залак зготвена храна во своето тело го храни лажниот човек, неговиот непрекорен непријател, неговиот бесчувствителен џелат; тој ги одржува сите познати и непознати болести; тој го отвора патот кон сопствената смрт.

Според мислењето на готвените, мора да се јаде добро за да се одржи добро здравјето. Според него, празен стомак значи гладно тело. Тој не знае дека човекот со полн стомак е навистина болен човек. На неговиот стомак му е тешко да ги исфрли неприродните намирници навреме. Стомакот на сирово јадејќиот, пак, секогаш е празен или, во секој случај, е толку лесен што таму не чувствува присуство на ништо. Ја чувствува полнотата на цревата, бидејќи таму веднаш се пренесува храната што ја изел. Дури и вишокот на храна не му лежи долго во стомакот; брзо преминува во цревата и сварено или несварено го напушта телото без да му нанесе на малата штета на организмот.

Затоа, никогаш не се создаваат гасови во желудникот на суровата јадач. Ако се консумира прекумерна количина на храна, гасовите може да се генерираат во цревата, но тие се склони да го напуштат телото по нормален пат. Оној што јаде сурова ја гледа разликата помеѓу двата системи на исхрана уште појасно кога се обидува да има добра вечера по неколкумесечна апстиненција. Тогаш тој се прашува како можел некогаш да се одолговлекува на толку болно и мизерно постоење и да го смета тој одвратен начин на живот за нормален.

Лекот на готвениот е целосно
Погрешна наука

Како што видовме, болестите се создаваат со дисипација на интегралните суровини од човечката фабрика. Затоа, здравјето може да се врати само ако се врати интегритетот на тие материјали. Но, која е основата на целата активност на модерната медицинска наука? Што точно прават лекарите? Тие прават залудни обиди да го вратат тој интегритет со помош на дегенерирани прехранбени производи, вештачки витамини, соли, хормони и мноштво отровни мешавини, а во исто време отстрануваат и отфрлаат цели жлезди и органи кои станале непоправливо оштетени и онеспособени како резултат на распаѓање на природните суровини.

Целото човештво живее во состојба на страшно незнаење. Според мислењето на варенијадења, конзумирањето на готвени работи е нешто сосема природно, додека хранењето со законите на природата е експеримент, а притоа опасен експеримент. Во реалноста, мажите несвесно ја уништиле СОВРШЕНАТА РАМНОТЕЖА која развила природата и со илјадници години прават БЕССИСНИ ЕКСПЕРИМЕНТИ со помош на зготвена храна, вештачки препарати и отровни материји за да направат нова рамнотежа, сопствена рамнотежа. Непосредните резултати од тие експерименти се многубројните болести кои денес преовладуваат во светот.

Кога ги поканувам луѓето да прифатат суровојадење, не предлагам нов експеримент. Напротив, ги повикувам **ДА СТАВЕТ СТОП НА АПСУРДНИТЕ ЕКСПЕРИМЕНТИ КОИ СЕКОГАШ СЕ ВО ТЕК И ДА СЕ ВРАЌААТ НА ПРИРОДНИОТ НАЧИН НА ЖИВЕЕЊЕ.**

Затоа, под услов да не е лишен од здрав разум, читателот не треба да чека други да го спроведат тој „нов експеримент“ и да го информираат за резултатот. Треба веднаш да престане со своите опасни експерименти и да се сврти кон нормалниот начин на живот.

Финалните производи на сите тие експерименти, ремек-делата на човечките истражувачки лаборатории се апчиња и прашоци со кои научниците сакаат да го нахранат светот, додека ремек-делата на природната лабораторија се пченицата, оревот и аболкотот. Сите ние мора да направиме избор помеѓу овие две. Сите варенијадења се вештачки материји

лишени од нивните природни квалитети. Тие имаат хранлива вредност колку што се широко рекламираните витамински таблети и екстракти од храна.

Постојат многу видови живи суштества, тие немаат ниту лекари, ниту болници и аптеки, но, со исклучок на оние кои се под грижа на човекот, тие живеат без да подлежат на болести и го завршуваат својот соодветен животен век што одговара на нивната физичка устави, кои варираат од неколку дена до стотици години. Поради совршената структура на неговото тело, човечкото суштество треба да ужива подолг и поздрав живот од кое било друго суштество на оваа земја. Дури и во отсуство на целосно сурово одење, се забележани случаи на мажи кои можат да достигнат возраст од 150-180 години, само со живеење во услови каде што се избегнува екстремна дегенерација на прехранбените производи. Самиот факт дека повеќето луѓе живеат помалку е јасен показател дека нешто не е во ред со нивниот начин на живот. Животните претежно се хранат со зелените лиса и стебленца на растенијата. Човештвото располага со најздрави и најконцентрирани хранливи материи со највисок квалитет кои, откако поминале низ лисјата и стебленцата, стеблата и гранките на тие растенија, се собрале во нивните семиња и плодови.

Додека време биолозите да признаат дека скршнале од правиот пат и ги водат своите истражувања во погрешни места. Тие мора да признаат, покрај тоа, дека не е можно да се надоместат загубите во природните хранливи состојки со вештачки препарати; дека отровите немаат капацитет да ги обноват дегенерациите на различните органи; дека нашите органи и жлезди се неразделни делови од нашето тело и затоа не смеат да бидат осакатени или отстранети. Денеска им покажувам многу едноставен и лесен метод за ефикасно и конечно ослободување на човечкото тело од сите болести. **ТОА Е УНИШТУВАЊЕ НА ЗАБОЛЕНИТЕ И БЕСКОРИСНИ КЛЕТКИ НА ТЕЛОТО, СО ПРЕКИНУВАЊЕ НА ПРИРОДОТ НА НЕПРИРОДНА ХРАНА, И НИВНА ЗАМЕНА СО ЗДРАВИ И СПЕЦИЈАЛИЗИРАНИ КЛЕТКИ ПРОИЗВОДЕНИ ОД ПРИРОДНА НУТА.** За да бидат целосно убедени во валидноста на моите аргументи, им треба само неколкумесечна работа.

Кога треба да биде целта на лекарите и биолозите, ако не ослободувањето на човештвото од болести? Сурово однесување е начин да се постигне таа цел.

Тие мора веднаш да се изјаснат дали, всушност, сакаат да видат а свет ослободен од болести. Ако можат да докажат дека нивните пресметки се поточни од пресметките направени по природа и дека сурово однесувањето ширум светот им подлегнуваат на болести наместо да го закрепнат своето здравје, тие веднаш ќе се повлечат од арената во друштво со моите книги и потоа мирни ми. Во спротивно, сигурно не можат да го принудат човештвото да ги трпи болестите само за да ги држат отворени вратите на болниците и аптеките.

Тие мора да се помират со мислата дека отсега натаму подготовката на готвената храна и нивните препораки ќе се сметаат за злосторства против човештвото во целина, а „третманот“ со отрови како магии на ерата на готвеното однесување. Мудрите и хумани лекари веднаш би ги прекинале тие препораки и би ги повикале луѓето да се покорат на уредбата на природата. Рацете на лекарот кому му останала искра на совест во срцето треба да треперат кога ги запишува имињата на отровните материи и вештачките витамини, а усните да му треперат кога ги изговара имињата на зготвените намирници. Нивните операции се еднакви на изрекување на смртна казна на невини луѓе. Ова нека го сфатат и сите родители.

Можеби на некои од моите читатели не им се допаѓа мојот тон на пишување. Во нивното мислење, пожелно е моите изрази да бидат понаучни (накитени со латинска терминологија, неразбирлива за повеќето луѓе), посмирувачки (попустливи), посериозни (лицемерни), покомпромисни (бескрупулозни), поучливи (лажечки) и потактични (победнички). Но, претпочитам да бидам одлучен, искрен и смел. И така ќе бидам, дури и да го надам целиот свет против мене. Уверен сум дека ќе бидам поддржан од сите разумни луѓе и ќе ме оправдаат идните генерации.

Кога ќе ја разгледам препораката за пилешка супа, жолчката од јајцето, пржениот џигер или динстаното овошје на инвалиди, а особено на мали деца, кривично дело, не обвинувам клеветнички. Ниту

Дали грешам против вистината кога ги сметам за волшебство сите оние медицински операции во кои, наместо да се исчистат крвните садови на пациентот кој стои на прагот на смртта со помош на природна исхрана, да се зајакнат мускулите на неговото срце и да се му дава нов долг живот, му ги прошируваат садовите со отровни надразнувачи, ги стимулираат функциите на срцето со „трепките на камшикот“, а намалуваат количината на крвта со пропуштање крв или ја дегенерираат и разрежуваат со вештачки средства. Бирчер-Беннер и многу други совесни научници, исто така, ги сметаат таквите операции како волшебство, измама и буфон.

Сигурно не сум виновен за нескромност кога се потпирам на моите лични, екстремно ограничени средства, спроведувам макотрпни испитувања и потоа, врз основа на моите откритија, изјавувам дека цитолозите се виновни за лудило кога прво согоруваат или адници хранливи состојки во природните прехранбени производи и ги подложуваат клетките на екстремна дегенерација, а потоа отпад милиони народни пари залудни обиди да се вратат во тие ќелии СТЕ НИВНИ ИЗГУБЕНИ МЕХАНИЗМИ И ФУНКЦИИ со откривање на ЕДИНСТВЕНА ВЕШТАЧКА СУПСТАНЦИЈА.

Да го земеме за пример докторот на чија грижа ги посветив моите две преслатки деца. На прво, под изговор дека им помага во варењето и ја одржува нивната сила, им забранил сирово овошје и наместо тоа им препорачал компоти и „хранливи оброци“. Подоцна во врска со автоинтоксикациите и автоинфекциите кои произлегуваат од тие препораки како маларија, тој препишал застрашувачки дози кинин, а сепак подоцна, со помош на безброј испитувања и експерименти, на ригорозните „диети“ и огромни количини на разни лекови и современите антибиотици тој ги лиши децата од нивните последни резерви на енергија. Таквиот доктор сигурно бил виновен за НАЈГОЗНИОТ ЗЛОСТОР, иако ненамерно направил се. Сега, за да не го повтори истиот престап кон другите деца, мораме да му ја пренесеме неговата вина дома и да го натераме да сфати дека тој е виновен за нагрозоморното злосторство. Доколку лековите кои

моите деца зеда за 14 години беа искористени целосно, цела армија ќе биде целосно уништена.

Позицијата е горе-долу иста и денес. Во оваа ера на научни напредок, сè уште гледам бројни бледи, слаби деца чии мајки приобидуваат кон секаков вид охрабрување и закана за да ги натераат да јадат ориз, месо, јаболка, леб, мед, путер и колачи, а во исто време строго им забрануваат краставици и бананите за „не сварливи“, црешите и грозјето за „предизвикување дијареја“, а дудинките и дињите за „покачување на треска“. Како можам со рамнодушност да ја толерирам оваа жална состојба на работите?

Секој знае колку е сложена структурата на човечкиот организам. Зрното пченка ја има токму истата сложена структура. Кога ќе го натераме да никне, тој станува активно и напредно тело кое живее и дише како човек, освен што не може да зборува и да оди. Илјадниците супстанции кои се неопходни за редовно функционирање на сите големи и мали компоненти на нашето тело се акумулирани во него во потребните количини и со најпрецизни пресметки. Кога живата пченица ја претвораме во леб, ги уништуваме сите материи во неа освен пепелта: мртвиот скроб и шеќерот. Замислувајќи дека таа пепел е вистинска хранлива храна, значајната мајка му ја дава на своето дете, но се плаши да му ја даде живата пченица.

Слично на тоа, сите зготвени јадења во светот, кои кратковидите ја сметаат за добра храна, не се ништо друго освен разнобојни купишта миризливи и многу зачинети пепел. Витамините и летвите откриени во нив од биолозите се неприродни, безживотни материи.

Штом живата растителна клетка е зготвена, таа престанува да биде храна; излегува од својата природна состојба и се претвора во нешто вештачко. Кога мајката ќе го даде својот прв леб, сушено млеко или некои други готвени работи на своето мало бебе, таа почнува да ги користи тие вештачки материи за да ги врши најбезмилосните и најнехумани експерименти врз своето

Основната грешка на медицинската наука лежи во нејзината жална кратковидост. Дури и таков еминентен цитолог како што смета Каудри

живите и совршени прехранбени производи како пченица, семиња и овошје да бидат „прилично униформни и едноставни диети од локално потекло“. Спротивно на тоа, тој ги смета обоените купишта пепел што ги консумираат мажите како „голема разновидност на храна собрана од многу страни на светот“ (цит. cit. стр. 220), и очекува Аристотел да дојде и да му покаже вистинска разлика помеѓу двете.

Иако силно го предизвикувам сегашниот терапевтски систем, јас го правам тоа не носи омраза кон никого. Едноставно имам длабоко чувство на сожалување за сите мажи и жени без исклучок, затоа што тие ги извршуваат тие злосторства врз сопствените лица, врз нивните односи и против човештвото несвесно и без размислување. Но, оние кои ќе продолжат во своите грешки откако ќе ги прочитаат овие редови ќе бидат осудени од секое интелегентно човечко суштество.

Сега дојде време кога биолозите мора да изберат еден од нив за нив се отвораат два патишта. Или мора да ја прифатат непогрешливата мудрост на природата и да го ослободат човештвото од сите негови страдања одеднаш или, игнорирајќи ги законите на природата и потпирајќи се единствено на сопственото расудување, тие мора да го сметаат белиот леб како супериорен во однос на живата пченица, да го сметаат вештачкиот за се претпочитаат од природните и опстојуваат во своите штетни експерименти како порано. Каков ќе биде резултатот тогаш? Да претпоставиме дека сегашната состојба продолжила уште неколку генерации, за кое време количината на лекови всушност се удвоила; бројот на вештачки витамини се зголеми за четири пати, секоја кука беше претворена во болница и секој поединец стана лекар. Што треба да добиеме од сето ова, кога самите лекари подлежат на болести почесто од која било друга класа на луѓе и генерално умираат пред сите други?

Целата одговорност за заблуда на светот почива на водечки специјалисти: истражувачки биолози и професори по медицина. Обичните лекари не се виновни, бидејќи тие само го применуваат она што го научиле од нивните наставници. На ниту еден инженер не му е доверено одржување на фабрика пред да биде запознаен со сите детали за нејзината работа. Сигурно не е можно да се наполни група луѓе со некои елементарни белешки од

знаење, фантастични претпоставки, хипотетички претпоставки и контрадикторни теории, а потоа да им даде целосна слобода да си играат со животите на своите ближни со помош на илјадници отрови, измачувачки инструменти и каприциозни наредби, и сето тоа без никакви дозволи или пречки. За момент да претпоставиме дека сите медицински книги и енциклопедии во светот се точни. Потоа; за да ги запамети, на лекарот ќе му требаат десетина животи, па дури и тогаш не би можел да разбере илјадна дел од безбројните процеси кои се одвиваат во човечкиот организам.

Ако пациентот со хронична болест се консултира со сто лекари, ќе добие сто различни рецепти и препораки. За лекарите само прават експерименти и наивно експерименти во тоа. Оние кои сега ги оглувуваат овие очигледни вистини, утре нема да можат да ја тргнат одговорноста од своите раменици. Кога денешните деца ќе пораснат навреме и ќе се наметнат во лоша здравствена состојба и потопени во зависности, тие ќе ги повикаат на одговорност сите биолози, лидерите на светот и нивните родители и ќе бараат да знаат какви чекори презеле кога прочитаат те ги овие предупредувања. Дали сè уште мислеа дека нивната мудрост е поголема од природата?

Ако не мислат така, мора веднаш да го прекинат уништувањето на природните прехранбени производи. Ова е цврста команда на природата, која не признава никаков компромис. Тоа е закон на сите универзуми.

Но, денес, човештвото живее под целосно влијание на ѓаволите кои ја претворија оваа земја во пекол. Тие ѓаволи, откако ги облекоа маските на убавите девојки, седнаа на масите за вечера и во садовите на човекот; му се легнале на лицето и на брадата, на рацете и на нозете, на вратот и на рамениците, а од нивните гледни места дрско му се смеат на сетилата. Тие навлегле во неговото тело и се сместиле во неговото срце и душа.

„Цивилизираниот“ човек на денешницата го исмева идолопоклонството од минатите времиња, но не сфаќа дека е многу полош идолопоклоник од идолопоклониците од минатото. Во поранешните времиња, мажите поставувале слики од различни животни и ги обожавале; денес ги колат тие животни и им се поклонуваат на нивните гнили мрши.

„Цивилизираниот“ човек на денешницата не може да го замисли диваштвото во кое целиот свет живее во сегашно време. „Деликатната“ и „нежна“ госпоѓа, која всушност се онесвестува од глетката на неколку капки крв на лицето на детето, мирно го става на маса крвавото срце, црн дроб или гради на агнешко и го сече на парчиња. Сета рамнодушност, без ни за миг да размисли дека само еден час пред кутрото суштество било полно со живот и виталност. Кога би видела, од незиното детство, колење на бебе заедно со кокошка или агне, со еднаква рамнодушност би го земала ножот и, без никаков двоум, заедно со срцето на агнешкото, би го исечела срцето на тоа бебе, готви и јаде. Единствената разлика е во тоа што незините очи се навикнаа на едното, но не и на другото, или не би се изненадила од крвавата глетка на човечки тела кои висат во месарниците, покрај трупови од крави и овци.

Човештвото во моментот е далеку од цивилизирано

Сè додека човечките суштества истраат да консумираат готвена храна, на Земјата не може да има ниту вистински напредок, ниту траен мир. Тоа е готвено јадење што ги раѓа сите војни и масакри во светот.

Тоа е готвено јадење кое раѓа зли водачи и опасни диктатори како Хитлер, Ленин, Сталин и сл. или такви брутални криминалци како Абдул Хамид и Талаат и нивните следбеници, кои масакрираа една половина од мирното население на Ерменија, а другата ја истераа. Половина од нивната древна татковина, каде што живееле илјадници години, ограбувајќи ги и ограбувајќи ги нивните земјоделски алатки, нивните домови и нивните

градини, нивните планини и нивните долини, а потоа бесрамно парадираат пред очите на целиот „цивилизиран“ свет целосно неказнето.

И покрај континуираното зголемување на производството на пченка, сè уште постои голем недостиг на жита низ целиот свет.

Постојат три причини за овој чуден парадокс: На прво, со тоа што насекаде го претвораме лебот од целосен оброк во бел леб, ги лишуваме неговите последни остатоци од хранлива вредност. Потоа, со помош на вештачко ѓубрење го зголемуваме квантитетот на производот за сметка на неговиот квалитет. Конечно, лажниот човек растеше толку брзо што зголемувањето на производството на храна сосема не можеше да држи чекор со побарувачката.

И повеќето од земјоделските површини се користат за исхрана на добитокот од месната и млечната индустрија.

На прв поглед, на мажите можеби им е тешко да ги претстават огромните придобивки што човештвото ќе ги извлече од суровото јадење.

Речиси веднаш секоја болест ќе биде избришана засекогаш, а секое дополнување и злосторство ќе исчезнат од лицето на земјата.

Во исто време, очекувањата за живот ќе се зголемат два или три пати и ќе има економски напредок од таква големина што нема да биде на дофат на човекот стотици години, доколку продолжи сегашната состојба.

Овие тврдења се факти, а не фикции, а уште повеќе, сите тие придобивки може да се набават на многу едноставен начин. Сè што треба да направиме е да ги почитуваме на елементарните закони на природата и да спречиме уништување на живата и интегрална пченица. Кога некој би имал ментална проникливост да навлезе и да ја воочи разликата помеѓу живата, активна пченица и изгорениот леб, лесно би можел да ја заклучиме разликата помеѓу организмот на сирово јадење и оној на зготвениот јадач.

Сега да го погледнеме ставот што го усвоиле сегашните владетели на светот и од другите одговорни органи за овие витални проблеми. Добиените писма од нив покажуваат дека со интерес ја прочитале мојата прва книга и дека генерално се сочувствуваат со моите ставови. Не сум слушнал ниту еден нескладен глас од ниту еден квартал. Но, ова не е доволно. Мојата книга не е интересен роман да се прочита еднаш и да се стави настрана. Тоа е том во кој се дискутираат на значајните и на животните проблеми на нашиот свет. Треба да се разгледува одново и одново, и секоја реченица од неа треба внимателно да се мери и разгледува со часови.

Би било грешка доколку тие владетели на светот го третираат суровото јадење како само уште едно рутинско прашање и, како и сите други нивни политички и економски проблеми, да им го поднесат на „експерти“ на понатамошно проучување и разгледување. Со илјадници години имало бројни експерименти и студии, но сите тие очигледно пропаднале. Денес, непосредна должност на властите е да ги насочат луѓето ДА СТАВЕТ КРАЈ НА ТИЕ ДЕСТРУКТИВНИ ЕКСПЕРИМЕНТИ И ДА СЕ ВРАКААТ НА НОРМАЛНИОТ НАЧИН НА ЖИВОТ. Денес, секој разумен човек е експерт во утврдувањето на разликата помеѓу природното и неприродното, живата храна и безживотните оброци со нивните вештачки, понижени материјали.

Личноста која владее со милиони луѓе, не може баш лесно владее над една индивидуа, неговата сопствена личност.

Може да има само две причини за отфрлање на принципите на сурово јадење: недостаток на здрав разум и отсуство на сила на волјата. Не може да има трета причина. Сите други „причини“ се обични изговори кои се напреднати за да се прикријат тие два недостатоци. Самопочитуваните луѓе на одговорни позиции не треба никому да остават впечаток дека немаат храброст и морална исправност.

Оние кои практикуваат целосно сурово јадење два или три месеци никогаш не би се согласиле да се вратат на својот ненормален дотогашен начин на живот, дури и ако ги одведат до подножјето на скелето. Човек кој се грижи за својата личност и го цени своето здравје и благосостојба

децата ќе го направат то „експеримент“ од два или три месеци без ниту еден момент двоумење. Оние лидери кои се заинтересирани за среќата и благосостојбата на својот народ (ако ги има) мора да го отворат патот за просперитетот на целото човештво со свои лични примери. Ова ќе биде нивната најкорисна и најзаслужна услуга за човештвото.

Не е претерување да се каже дека готвената храна, што е неприродна и вештачките супстанции, не обезбедуваат зрно храна за нашите специјализирани клетки. Згора на тоа, трошоците и маките преземени за нивно обезбедување не се само расипни расфрлања, туку тие се средства за целосно уништување на органите на човекот и, всушност, на самиот човек. Искуството стекнато во првите неколку месеци од сурово адење јасно ќе им ја покаже на сите вистинитоста на овие изјави. Вреди да се размислува за ова прашање некое време.

Во текот на последните неколку години има значителен број информации беше примен од сите краишта на земјата за успесите постигнати со сурово адење. Оваа информација покажува дека има илјадници убедени суровини кои ја даат низ целиот свет, од кои многумина се излечени од сериозни болести и сега го водат најсреќниот живот. Овие луѓе не се ниту експерти, ниту научници; тие се само образовани и културни луѓе кои биле способни да ги сфатат принципите на сурово адење со сопствен увид и проценка, и имале храброст да ја донесат потребната одлука.

За жал, ширењето на моите публикации најде на голем број сериозни тешкотии. Очигледно е надвор од овластувањата на еден поединец да дистрибуира милиони бесплатни книги низ светот. Аплицирав до неколку издавачи во Англија и Америка, поканувајќи ги повторно да ја објават мојата прва англиска книга во нивните земји. Сите тие признаа дека книгата е и интересна и корисна, но изразија жалење што не спаѓа во опсегот на нивните публикации. Ова беше сосема разбирливо, бидејќи неговото објавување ќе го означи крајот на сите нивни други „диететски“ книги, бидејќи никој што е запознаен со принципите на сурово адење не

им посветиле и на мало внимание. Денешните луѓе не можат да видат подалеку од нивните гадни интереси.

Апелирам до сите општества, филантропски организации, љубезни добродетели и хуманитарци од целиот свет за нивната љубезна помош. Нека ми ја дадат сета помош што можат во ширењето на моите публикации. Тие можат да нарачаат дваесет, педесет или сто примероци од моите книги и да ги дистрибуираат по сопствена дискреција, или продавајќи ги или давајќи ги бесплатно. Секоја книга може да спаси животи, да излечи луѓе од сериозни болести или да ја отвори перспективата за среќна иднина за децата. Во моментот нема активност од поголема хуманитарна вредност од тоа.

Да ја имав користа од ваква книга пред 15 години, денес моите две драги деца би биле живи. Од друга страна, да не ми беше просветлен умот пред 10-тина години, јас самиот не требаше да живеам сега. Сите луѓе во светот се во иста состојба токму во овој момент и им е многу потребна нашата помош. Потребно е што поскоро да се запознаат со правилните принципи на исхрана.

Денес со свои очи гледам како одредени органи трошат огромни суми пари за да им делат рафинирано брашно, шеќер, суво млеко и конзервирано месо на сиромашните. Со дистрибуција на такви неприродни и крајно дегенерирани намирници на луѓето, тие несвесно прават на тежок грев и ги прекршуваат законите на природата. Тие би го направиле на побожниот чин, кога би ги отвориле очите на тие несреќни луѓе и би ги научиле како да бидат сурово-вегани.

За сите зависници од храна, црното е бело, а белото е црно. Имаше време кога се мислеше дека Земјата е неподвижна, додека сонцето и ѕвездите кружеа околу неа. Ако некој изрази спротивно верување, кусогледите го земаа за лудак, бидејќи според нивните очи Земјата беше цврсто прицврстена на своето место, додека сонцето се движеше по небото.

Токму истиот менталитет преовладува и денес. Човекот очигледно чувствува на сопственото тело дека краставицата му „штети“, додека двојно сварениот бел леб и полираниот ориз, кои лесно се вари, ги „регутираат“ функциите на желудникот. Но, тој не сфаќа дека, всушност, токму употребата на тој леб и ориз е вистинската причина за слабоста на неговиот stomak; всушност краставицата е храната која долгорочно ќе го излечи.

Денес целото човештво е убедено дека штом човек јаде а неколку чинии „хранлива“ храна кога е гладен, ги задоволува редовните барања на својот организам. Но, луѓето не се свесни дека нормалните клетки на таа личност не земаат зрно храна од тие мртви и вештачки материи и дека, и покрај исполнетоста на желудникот, тие остануваат прилично гладни.

Денес, целото човештво е убедено дека за да се води здрав живот мора да се води од различните научни пресметки за хранливите вредности на протеините, витамините и минералите, добиени во истражувачките лаборатории. Тие не сфаќаат дека повеќето пресметки се всушност целосно лажни и штетни претстави на вистинската слика.

Денес, кога некој ќе се разболи, тој е убеден дека се што има да се направи за да се излечи е да пронајде одреден отров наречен лек. Затоа веднаш почнува да бара таа чудотворна супстанција. Но, тој не знае дека терапијата со лекови е магија на оваа ера на готвеното јадење и дека ниту еден отров никогаш нема да може да изврши никаква корисна функција. Ниту, пак, знае дека сите болести се должат само на две причини: непрекинатото гладување на нормалните клетки поради недостаток на природни хранливи материи и штетните ефекти на неприродната, варена храна и други отровни материи; нема трета причина. Затоа, постои само еден разумен начин да се ослободиме од сите болести еднаш засекогаш. Мораме целосно да се воздржуваме од неприродни намирници и лекови и да ги задоволиме потребите на нашите клетки само со природна исхрана (суров веганизам).

Лековите, кои вообичаено се сметаат за средства за лекување болести, во реалноста самите се причинители на болестите. Општо земено, тоа

е страшна и трагична грешка да се бараат какви било лековити својства во синтетичка супстанција или во индивидуална хранлива материја. Сепак, токму оваа грешка е направена од човештвото во изминатите векови. Не постојат лековити супстанции на овој свет; постојат само посебни фактори кои предизвикуваат болести, со чие отстранување автоматски ќе се искорени сите болести. Тие фактори се зготвената храна и отровите кои се погрешно наречени лекови.

Човекот на денешницата е многу горд на својата цивилизација, но далеку е од тоа да биде навистина цивилизиран. Вистинската цивилизација не треба да се мери со само технички напредок, туку СО ОБЛАГОУВАЊЕ НА УМОТ И ДУШАТА НА ПОЕДИНЕЦОТ, ОСВОЈУВАЊЕ НА ПОРОЦИТЕ И ЗАВИСНОСТИТЕ И ЕМАНЦИПАЦИЈАТА НА ЧОВЕЧКИОТ ИНТЕЛЕКТ ОД СУЕВЕРИЈА. За да ја задоволи својата ненормална желба за храна, денешниот човек согорува 80 проценти од чистите, природни намирници на оган и си го уништува сопственото уништување создавајќи болести вештачки. За да ја задоволат својата лична себичност и гордост, владетелите на народите сејат семе на омраза и непријателство меѓу народите во светот и меѓусебно се масакрираат.

Дури и претставниците на науката, отфрлајќи ги сите чувства на милост и хуманост, бескрупулозно го искористуваат светото име на науката за да ги унапредат своите невнимателни интереси и на тој начин ги ограбуваат луѓето на најбезмилосен начин.

Еден од највпечатливите докази за незнаењето и заостанатоста на „цивилизираниот“ човек на денешницата е неговиот пристап кон прашањето за ракот. Со години, тој бара причината и лекувањето на таквата сериозна несреќа во одредени специфични хемиски супстанции, и сè уште ја продолжува таа бесмислена потрага.

Во врска со тоа, пред четири години им ги презентирав моите непобитни докази на многу светски авторитети. Денеска повторно ги доставувам тие докази, во подетална и засилена форма, илустрирана со многу конкретни примери. Зошто различните министерства за здравство и другите одговорни органи стојат толку настрана и рамнодушни? Зошто луѓето продолжуваат со страшното уништување на природните прехранбени производи?

продолжуваат да ги полнат своите книги, весници и списани а со контрадикторни и штетни препораки за лажни витамини и специфични диети? Каде е совеста и добродушноста на човекот? Каде е таканаречената цивилизаци а?

Тоа нека го докажат оние кои постојано зборуваат за цивилизацијата тие самите се доволно цивилизирани за да ги сфатат на елементарните закони на природата и да разберат што значи да се ослободи човештвото од сите болести, да се удвои очекувањата за живот, да се зголеми тројно или четирикратно животниот стандард.

Во врска со ова, несреќен пример за нафлагрантно присвојување на правата на другите дојде од далечниот Лос Анџелес пред две години. Откако ја прочитав мојата прва англиска книга, една дама во Калифорнија, г-ѓа Х. Булбек, усвои комплетна диета со сурова храна. Привлечена од хуманитарниот аспект на идејата, таа нарачува 30 примероци од книгата и решава да ја пренесе добрата порака меѓу нејзините пријатели и роднини. Во меѓувреме, откако дозна дека едно лице по име Џон Мартин Рајнеке пишува написи за „корисните“ својства на сировата храна во магазинот „Let's Live“ во Лос Анџелес, таа му упатува писмо и му дава извештај за нејзиниот метод на лекување и последователно закрепнување и на неа и на нејзиниот сопруг од секоја болест што ја имале.

Откако ги прочитаа моите книги, многу пациенти ширум светот го прифатија суровото јадење и како резултат на тоа беа излечени од мноштво сериозни болести, почнувајќи од едноставни главоболки и стомачни нарушувања до кардиоваскуларни болести и рак. Пациентите, кои со години не добиваа никаква корист од советите на наеквалификуваните „специјалисти“, а многумина беа отпуштени од болниците како безнадежни случаи, го вратија своето здравје за неколку месеци и сега можат да уживаат во сите благослови на активниот живот.

Личноста што ја напушта готвената храна и другите отровни материи е имун од сите болести и може со сигурност да се радува на зелена старост на здравје и енергија, ослободена од постојаното проклетство на болести. Во следниот дел од оваа книга читателот ќе најде а

избор на бројните писма што секојдневно ги добивам од поранешни пациенти кои сакаат да им помогнат на другите преку раскажување на нивните искуства. Токму во овој дух г-ѓа Булбек реши да му пише на г-дин Рајнеке.

Тој господин го игнорира моето право на мојата книга, го препишува зборот за збор секој а од шесте максими дадени на корицата на мојата книга! ги вметнува во изданијата на „А да да живееме“ од февруари и април 1965 година. Списанието како дел од написот со наслов „Авантурите во сурова храна“, потоа нуди да продаде дополнителни информации по цена од 5 долари. Но, она што е најљубопитно од сè е фактот што во воведна белешка уредниците на списанието потврдуваат дека тие содржини му припаѓаат на авторот на написот! Луѓето не треба да читаат публикации а како „А да да живееме“ Списание, кое опстојува од реклами на вештачки витамини и „диететски“ препарати.

Сега повеќе од една деценија го напуштив општествениот живот и се лишив од секое задоволство. Бев крајно штедлив во однос на потребите на моето семејство и себеси, но не се двоумев ниту за миг да ги потрошам сите мои заштеди во студии и издавање книги, од кои 10.000 примероци веќе ги поделив бесплатно до научните организации. и поединци во сите краишта на земјата. Ги направив овие жртви за да му го покажам на целиот свет вистинскиот пат кон среќен и природен живот и цело време протестирав со срце и душа против продажбата на такви совети за пари.

Но, денес г-дин JM Reinecke, користејќи профитабилни моите идеи и моите максими, бара такса од 5 долари за да им покаже на луѓето како да адат природни намирници! Ова е, на вистина, на вознемирувачкиот аспект на прашањето.

Еве извадоци од двата написи на г-дин Рајнеке:

ДА ЖИВЕЕЕМЕ

февруари, 1965 година

АВАНТУРИ ВО СУРОВА ХРАНА ОД ЏОН MARTIN RAJNEKE

Американски иницијатор и истражувач на овошје

СИТЕ ПРАВА СЕ РЕЗЕРВИРАНИ ОД АВТОРОТ

Во оваа серија на написи авторот дава свои мислења
врз основа на лични експерименти, плус неговите многубројни искуства
додека живеел меѓу и проучувал народи од многу климатски услови -
нивната исхрана со сурова храна и здраво овошје. - Ед.

Суровата храна треба да биде единствената храна што ја зема човекот.
Јадењето зготвена храна е неприродна навика која мора да се отстрани од
овој свет за да се постигне совршено здравје. Човечката исхрана треба да се
состои само од живи клетки, бидејќи готвената храна е главната причина за
сите човечки болести. Јадењето сирова храна го ослободува човештвото од сите
болести и го продолжува животниот век на човекот на 140 или повеќе години.

Најлошото злосторство е да го навикнеш новороденото дете на готвена
храна, затоа што тогаш почнуваат сите негови неволји (Види ја насловната
страница на моето прво издание „Сурово јадење“). Биолозите мора да докажат
дека природата згрешила што не ни претставила храна во варена состојба.
(Прво издание, стр. 32). Нормално бебе го мрази вкусот на зготвената храна, која
изгледа апетитивно само за зависникот од зготвена храна, исто како што опиумот
му изгледа пријатен на зависникот од дрога. (Прво издание, стр. 33). Огнот во
куќната гори и уништува 90 отсто од вредноста на добрата сирова храна.
(Насловна на моето прво издание).

април, 1965 година*

На прв поглед е невозможно да се ослободиме од речиси секоја болест
само со јадење природна сурова храна. Но, факт е дека „неверојатното“ лесно
станува остварена реалност... (Прво издание, стр. 45).

Должност на биолозите и лекарите треба да биде да ги охрабруваат луѓето
да се јаде природни работи; да не се раздвојуваат хранливите состојки од
храната, туку секогаш да се јадат колку што е можно поцелосни во нивните
природно избалансирани пропорции и во нивната жива, сирова состојба.
Лекарите и биолозите никогаш не треба да зборуваат за корисноста на разделените

поединечни хранливи состојки, но треба да се нагласи неопходноста на комплетната сирова храна.

КРАТКО РЕЗИМЕ

Општо земено, целата наука за исхраната може да се сумира во две главни точки и да биде загрижена за целото човештво:

1. Човечката исхрана треба целосно да се состои од живи сирови клетки. Само оние намирници кои се состојат од живи клетки ги имаат сите квалитети неопходни за задоволување на барањата на човечкиот организам.

2. Постојат и обични и изборни растителни тела во природата. На совршените и на хранливите растителни тела се подобрите сорти на овошје, зелен зеленчук, аткасти плодови, житарки и корења.

Накратко, човекот ужива совршено здравје кога се храни исклучиво со сирова храна; болен е до степен што конзумира варена храна; а умира кога се издржува исклучиво на таква диета. (Прво издание, стр. 24).

Завршна белешка од уредникот на списанието:

Поради притисокот на должностите нема да може г. Рајнеке да одговара на писма. По приемот на 5 долари, тој ќе ви испрати сопствено секојдневно мени-водич за сирова храна и рецепти за САД и тропските предели со целосни насоки. Овие не се во форма на книга. Испрати на... - Ед.

Постојано го нагласуваме фактот дека сите овошја, зеленчук и аткасти плодови се совршени намирници со највисок квалитет, со речиси идентични хранливи својства. Оттука, сите „мени-водичи“ и рецепти за сирова исхрана се лишени од каква било научна или хранлива вредност. Дури и најнеукот човек може да смисли своја програма за исхрана, водена од наредбите на неговиот апетит и неговото чувство за вкус.

Откако го добив февруарското издание на Списанието, му напишав писмо на уредникот, г-дин Кеј К. Томас, верувајќи дека со задоволство ќе ги заштити моите права во иднина:

21 април 1965 година:

Г-дин Ке К. Томас, 1133 N. Vermont Ave., Лос Анџелес, Калифорнија.

Почитуван господине,

Со изненадување прочитав во февруарскиот број на „Адеда живеете“ статија од г-дин Џон Мартин Рајнеке со наслов „Авантурите во сурова храна“, каде што писателот од збор до збор ги препиша мотото на корицата на мојата книга. „Сурово-адење“, и ги претстави како своја содржина. Поправете го ова недоразбирање во вашето следно издание и љубезно преземете чекори за да спречите слична погрешка во иднина.

Аршавир Тер Хованесијан

За жал, околу еден месец подоцна, го добив следниот незадоволителен одговор, во кој се вложија максимални напори да се варосува г. Книжевната нечесност на Рајнеке:

12 мај 1965 година:

Авенија Аршавир Тер-Хованесијан Как 21, улица Пешан, Техеран, Персија.

Почитуван господине:

Во врска со вашето писмо од 21 април, му пишавме на г-дин Џон Мартин Рајнеке за објаснување и еве што нè советуваше;

„Го проверив февруарскиот дел од мојот напис и открив дека никаде не сум копирајќи од збор до збор некој дел од мотото на г-дин Тер Хованесијан. Сите мои изјави за сировата храна се мои сопствени мисли и зборови собрани од 25-годишно акумулирано искуство и проучување. Ако сум дал изјави слични на неговите, тогаш тоа е чисто случајно, а не намерно.

„Претпоставувам дека јас имам една од најкомплетните збирки на книги со сирова храна во земјата, а меѓу нив наоѓам копија од неговата мала книшка.

Да копирав од него, ќе му дадов признание. Се секавам дека неговата книшка ми а даде еден приател пред околу една година; и тоа му го испратив на г-дин Тер-Хованесјан 10 долари за тоа да ми испрати уште неколку книшки за моите приатели. Тоа беше пред околу еден месец. До денес не сум слушнал со г-дин Тер-Хованесјан, ниту за парите. Ако не сака да ми ги испрати своите книшки, тогаш нека ми ги врати парите, бидејќи мислам само на учтивост и доброто од ширењето на придобивките од сировата храна што ми го спаси животот пред 25 години“.

(потпишан) Џон Мартин Рајнеке „Под околностите и во поглед на изјавите на г-дин Рајнеке дека тој не ги присвоил мотото на корицата на вашата книга „Сурово јадење“, направивме некорекција во Списанието ДА ЖИВЕЕМЕ.

(потпишан) КАЈ ТОМАС, уредник-издавач.

Како одговор на овие прилично слаби аргументи, го испратив следново писмо:

27 мај 1965 година:

Г-дин Кеј Томас, уредник-издавач. Почитуван господине:

Жал ми е што ве информирам дека вашиот одговор од 12 мај на моето писмо од 21 април не го сметам за задоволителен.

Сметам дека вашето списание е одговорно за злоупотребата на моите мисли и мото од страна на г-дин Рајнеке и го задржувам правото да барам задоволство.

Се обидуваме да ја оправдајте авната измама што ја практикува господинот Рајнеке, кој продолжува да ги продава моите мисли по пет долари по парче. Мојата кампања е главно насочена кон такви изнуди.

Што се однесува до 10,00 долари, на кои г-дин Рајнеке тврди дека ги испратил, ас со нарачка за книги, жал ми е да кажам дека од него немам добиено ни пари ни писмо.

АТЕРХОВ

Оваа кореспонденција беше завршена кога г-ѓа Булбек беше доволно љубезна што ми го испрати априлскиот број на списанието „А де да живееме“, во кое, како што беше прикажано погоре, има уште поеклатантни примери на книжевна нечесност. Оставам на читателот да одлучи дали „сличностите“ меѓу моето пишување и написите на г-дин Ра неке се случајни или намерни.

Уредникот не може да ја тргне одговорноста од рамениците, затоа што тој беше целосно запознаен со мојата книга, која веќе неколку месеци претходно беше прегледана во неговото списание, додека г. Ра неке само ги влошува работите со неосновани изговори и клевети. За прилично неважното прашање за десетте долари што тој тврди дека ми ги испратил, јавно барам да го знам името на банката или средствата со кои наводно ми ги вратил парите, за кои немам никакви информации.

Сите препораки за специфични диети треба целосно да се избришат далеку од лицето на земјата. Човештвото треба јасно да сфати дека ГОТВЕНАТА ХРАНА НЕ Обезбедува НИКАКВА ХРАНА и дека ЧОВЕКОТ НЕ Е МЕСОЈАД. Надвор од ова, СЕКОЈ ЧОВЕК НЕКА ЈАДЕ ШТО СЕ САКА И ВО КОЈА ФОРМА САКА. Ова е целосно прашање на индивидуален вкус.

Нашите „диететичари“ толку им го збунува мозокот на луѓето со долгите списоци на рецепти и менија, што многумина мислат дека и јас припаѓам на тоа братство „експерти“, па затоа често ми пишуваат да побараат програма за конзумирање природна храна. Овде сакам да ја искористам можноста да дадам колективен одговор на сите нив.

Отсега, повеќе не треба да има некоја посебна диететска програма, препораки или распореди за некого. Човечкото битие треба да јаде што сака, секогаш кога може и колку што бара неговиот апетит, исто како што прават сите други живи суштества, од мравка до слон. Другите животни, меѓутоа, обично мора да се задоволат со материјали што се подготвени достапни за нив; Споредете детелина, сено,

планински грмушки, лиса од дрвја и пустински трње со зрна, аткасти плодови, зеленчук и овошје.

Оно што јаде сурова може да јаде еднаш дневно или десет пати на ден; то може да се храни на еден вид овошје или сто видови. Од гледна точка на здравјето, тоа не прави никаква разлика, бидејќи секоја поединечна сурова растителна храна земена одделно обезбедува целосна исхрана сама по себе. Оно што јаде сирово не мора да се води според списоците на „научни“ или „диететски“ препораки, туку според барањата на неговиот апетит и непце, кои секогаш ќе бидат негови непогрешливи водичи во изборот на природни хранливи материи. На сигурниот, на сигурниот и на лесниот начин е да ја конзумираме нашата храна во онаа состојба во која природата ни ја подготвила и ни ја претставила, со едноставно згмечување под забите. Но, ако некој има време и слободно време да подготви салати и други мешани јадења, то мора да ги јаде веднаш по подготовката, инаку со текот на времето човекот ќе биде придвижен кон нови дегенерации на прехранбените производи.

Луѓето повеќе не треба да читаат книги кои се занимаваат со етиологија на поединечни болести, дијагноза, терапевтика, лекови, витамини, минерали, протеини, хидротерапија, електротерапија и други слични теми, бидејќи сите болести потекнуваат од една заедничка причина и имаат еден заеднички метод на лекување.

Многу вегетаријанци, па дури и невегетаријанци, кои се обидуваат да конзумираат а малку повеќе овошје од вообичаено имаат претпоставка да се сметаат себеси за суровини. Но, никој не може да се смета себеси за сирово, ако зема макар и еден готвен оброк месечно, бидејќи на тој начин никогаш нема да може целосно да се ослободи од болеста. Тоа е затоа што во почетните фази на сурово јадење одреден број заболени клетки може да паднат во состојба на мирување и да го продолжат своето постоење во таа состојба на доста долго време. Само еден готвен оброк месечно може тогаш да биде доволен за да ги реанимира и да им даде можност повторно да се размножуваат. Штом сирово јадењето земе залак зготвена храна, тој сигурно им обезбедува на заболени клетки свежа храна и им дава нов живот. Следствено, кога некој не може целосно да се ослободи од злото на болестите, тој мора

бара а причината во тие повремени престапи и во нико друг квартал. Не може да има никакво оправдување за тие стандардно.

Еден од на неоснованите аргументи против целосното сурово адење, што понекогаш допира до мене од одредени северни земји, а особено од Англија, е нееднаквоста на климатските услови. Сè додека човекот може да наведе грст сурово жито, не може да стане збор за недостиг на природни хранливи материи во која било земја. Освен тоа, со оглед на фактот дека готвената храна не обезбедува на малку храна за човечкиот организам, мора да има доволно прехранбени производи во сите региони во светот доколку луѓето успеат да се хранат и да го одржат животот. Со исфрлање на готвените оброци од нашата исхрана, ние не одземаме ништо од хранливата вредност на нашата исхрана; напротив, се ослободуваме од отровни и штетни материи. Целосното значење на овие вистини може да го сфати само лицето кое неколку години ги ужива придобивките од сировото адење. Сите тие „научни“ постулати со кои биолозите се обидуваат да претстават готвената храна како храна се неосновани претпоставки и залудни заблуди.

Како што стојат работите, токму во овој момент има одредени земји каде луѓето страдаат од „недостиг“ на прехранбени производи и се под постојана закана од глад, кога официјалната декларација е сè што е потребно за да се постигне долгоочекуваното чудо да се донесе изобилство во светот. За жал, никаде не се појавува оваа едноставна и јасна изјава дека ГОТВЕЊЕТО ГИ ОСЛАГОВА ПРИРОДНИТЕ ХРАНА И ГИ ПРЕТВОРИ ВО ШТЕТНИ СУПСТАНЦИИ, и покрај тоа што веќе во 1963 г. светот. Ова е впечатлив показател за тоа колку длабоко нурнати во човештвото денес во незнаење, предрасуди, суеверја и одвратни зависности. Зборовите како цивилизација и напредок звучат како шупливи кога се применуваат на луѓе кои и покрај сето она што е кажано и напишано, сепак одбиваат да признаат дека готвењето е неприродна и погубна операција.

Тие велат дека биолозите постигнале неверојатен напредок во нивното знаење. Ми се чини дека колку повеќе напредуваат, толку повеќе мора да сфатат дека ништо не знаат. И кога ќе стигнат до фаза каде што слободно ќе признаат дека против вистинската мудрост на природата нивното сопствено знаење не е ништо повеќе од трошка, навистина може да се признае дека навистина научиле нешто.

Не е меѓу оние биолози „натопени во современото знаење и учење“ да најдеме на преподобни патријарси кои доживеале 140 или 150 години. Таквите луѓе ги среќаваме на прилично оддалеченост од големите центри на учење, во пазувите на природата, каде што се делумно имуни од штетите предизвикани од дрогата и прекумерно дегенерираните прехранбени производи. Колку би биле подолги и поздрави нивните животи, кога би биле поштедени дури и од таа делумна дегенерација на која е подложена нивната храна во моментот. Она што ми дава право и храброст да ја оспорам речиси секоја актуелна концепција на медицинската наука е фактот дека 100 ПОСТО СИРОВО ЈАДЕЊЕ СТАВА ВЕДНАШ КРАЈ НА СИТЕ БОЛЕСТИ РАДИКАЛНО И ИСМУЛТАННО. Тестирајте ги и ќе се уверите.

Не претерувам кога ги сметам за убијци и криминалци сите оние луѓе кои со некој измислен или друг изговор им забрануваат на болните и на инвалидните нивните ПРИРОДНИ ХРАНА - свеж зеленчук и овошје - кои се ЕДИНСТВЕНИ ЕФЕКТИВНИ СРЕДСТВА за враќање на нивното изгубено здравје. Преку нивното жално незнаење, тие „учени научници“ вршат поголеми масакри отколку што некогаш правеле Атила или Хитлер. Со нивните глупави препораки тие убиваат милиони луѓе, секој ден, без никакво олеснување или одмор. Меѓу сличните несвесни криминалци се сите производители и дистрибутери на лекови, пилософи, тутун, рафиниран под, леб, месо, слатки, шеќер, чај, кафе и мноштво други штетни производи како овие. Секоја фабрика која произведува такви неприродни, дегенерирани материи му прави повеќе штета на човештвото отколку атомските бомби.

Апелирам до сите хуманитарци да направат се што можат за да ми помогнат да ги пропагирам овие вистини и со изговорениот збор и преку моите публикации.

Оние суровини кои се излечени од своите болести имаат посебна обврска деталите за нивното закрепнување да ги стават на располагање на печатот и на сите одговорни органи.

Конечно, обврсана должност на новинарите е да објават резиме на тие изјави во колумните на нивниот весник и да бараат да знаат зошто властите опстојуваат на нивната летаргична неактивност.

ТРЕТ ДЕЛ

Достигнувања на СУРОВО ЈАДЕЊЕ

Многу читатели ми пишуваат писма за да ме прашаат за успехите постигнати со сурово јадење. За да ја задоволам нивната љубопитност, мило ми е да им дадам некои релевантни информации.

Една година по објавувањето на првиот том на мојот ерменски работа во 1960 година, објавив пократка книга на персиски јазик, од која дистрибуирав 4.000 бесплатни примероци меѓу различни институции, власти и печатот. Весниците и периодичните списанија во Техеран и дадоа на книгата поволен прием и многу од нив напишаа долги критики во врска со тоа.

Книгата доби значително внимание во судските кругови. На сопругот на нејзиното височество принцезата Шамс Пахлави, г-дин Мехрдад Пахлбод, сега министер за култура, ме покани во својата резиденција и ме информираше дека мојата книга била почестена од вниманието на Шах (кралот Мохамед Реза Пахлави), кој му наредил да направи понатамошни прашања за предметот. Со задоволство можам да забележам дека имав шест или седум последователни консултации со г-дин Палбод. Генералниот секретар на здружението Црвен лав и сонце, д-р Абас Нафиси и директорот на породилната болница Хаџеноури, д-р Абул Гасем Нафиси,

и неколку други водечки специјалисти ги пофалиа моите ставови и мислења за нивна соработка.

Беа издадени упатства за воспитување на одреден број деца во еден од сиропиталиштата со сирово млеко. Дополнително, требаше да се усвојат принципите на сирово млеко во лекувањето на пациентите во една од детските болници и во реформирањето на системот за исхрана на една од дневните градинки. За жал, во практиката најчесто на различни пречки. Набрзо дојдов лице в лице со голема армија лекари и службеници со предрасуди, кои морав да ги надополнам со новите идеи. Ова во никој случај не беше лесна задача. Целата работа беше одложена до тој степен што се изморив и со длабоко жалење го напуштив обидот.

Овој неуспех беше дотолку пожален, бидејќи одблиску забележав како, како резултат на неприродна исхрана, доенчињата во градинките останале слаби и болни, додека во болниците се потпираа на вештачки витамини, отровни лекови и животински протеини за избавување од канцерите на смртта оние изнемоштени, слаби деца кои, лишени од мајчиното млеко и природните хранливи материи, како потпора имале суво млеко и бел леб. Непотребно е да се додаде, не се размислуваше за неопходноста од природна, непрекорна исхрана.

Но, тие контакти, како и моето присуство на неколку медицински конференции, ме научија многу важни лекции. Прво и најважно, сфатив дека иако гледиштата изнесени од мене се на елементарните и наједноставните закони на природата, тие се варат и асимилираат само од луѓе чии високи образовни достигнувања се совпаѓаат со слобода на расудување и независност на умот. Човек со просечен интелект не може да замисли можноста дека лаик може да ја револуционизира целата медицинска наука денес и да ја помеша диететските концепции актуелни во научниот свет.

Затоа решив да објавам концизен том на англиски и го достави до внимание на највисоките научни и политички кругови. Надминувајќи многу големи тешкотии, работев по 16 часа на ден за да ја напишам книгата, по што ја преведов на англиски и ја објавив во

1963. Потоа извадив 3.000 адреси од различни референтни книги и испратив околу 4.000 бесплатни примероци од книгата до сите владетели на светот и до универзитетите, научните центри, меѓународните организации и водечките весници и периодични списанија. Всушност, ги потпишав повеќето книги и прикачив придружно писмо на секоја. Сметав дека ова е најбрзиот и најсоодветен начин за пропагирање на моите идеи низ целата должина и ширина на светот.

Резултатите ги надминаа моите најсигурни очекувања. Илјадници писма и весници што ги добив во текот на следните неколку месеци не ми оставија никаков сомнеж дека мојата книга со интерес ја читаа сите водечки личности и авторитети во светот, од кои многумина без двоумење ја потврдија вистинитоста на моите идеи.

Во последните години, не само што се откажав од моите општествени активности, туку и целосно го напуштив мојот личен бизнис за да се посветам на моите книги дено и ноќе. Сепак, чудно е да се каже, има луѓе кои мислат дека се откажав од моите сетила, само затоа што, наместо да натрупам богатство и да си го одземам времето за одедне, пиење и веселба, ги трошам сите мои заштеди на објавување на одредени книги, кои бесплатно го дистрибуирам до сите.

Но, според мене, нема поголемо задоволство во животот од задоволството што произлегува од несебичното служење на нашите ближни. Луѓето градат дворци и се воодушевени од нивната глетка. Сега, секое од бројните писма со честитки, благодарност и благодарност што ги добивам секој ден од сите страни на светот, за мене има целосна вредност на зграда. И кога писмото е од оној кој е излечен од тешка болест со мојот совет и кој ме смета за свој спасител, нема врзани или ограничувања за мојата среќа, што уште повеќе се зголемува со чувството дека сето тоа е направено без никаков надомест.

Душата ми е измачена дено и ноќе кога гледам како луѓе гинат насекаде како последица на таканаречените неочекувани смртни случаи. Јасно гледам дека тие луѓе НЕ УМИРААТ; тие глупаво СЕ УБИВААТ ради една чинија неприродно и вештачко

храна. Срцето ми крвари кога гледам преплашена мајка како го грабнува своето невино дете на благородното овошје и наместо тоа му го става смртоносниот леб, млеко и месо во раката.

Во мојата прва англиска книга, накратко ги допрев речиси сите релевантни проблеми. Во овој том, јас ги засилив некои од моите претходни изјави и зборував за неколку важни прашања нешто пошироко, правејќи ја темата поразбирлива за пошироката јавност. Меѓутоа, пред да ја доведам книгата до заклучок, би сакал да го запознаам читателот со приемот што го направи мојата прва англиска книга, како и другите мои публикации.

Копија од моето писмо упатено до владетелите и другите водечки власти
во светот

Ве молам, почестете ме со прифаќање на бесплатен примерок од мојата книга со наслов „Сурово јадење“. Искрено се надевам дека ќе ви биде можно да посветите неколку од вашите скапоцени часови на разгледувањето на книгата.

Сметајќи ја готвената храна како нормална човечка исхрана, човештвото како целина слепо тргна по фаталниот пат кон уништување.

Усвојувањето на идеите и предлозите изложени во книгата ќе биде од најголема корист за благосостојбата на вашата нација.

Неколку копии и извадоци од добиените одговори:

Писмо од неговата екселенција г-дин Амир Абас Ховејда, премиерот на Персија:

Техеран, 18 октомври 1965 година

Г-дин А.Т. Хованесиан,

„Го добив вашето писмо и книгата што ја испративте со него. И покрај тоа што жалам што поради преголемиот притисок на работата до неодамна не можев да надам слободно време да ја прочитам вашата книга, многу ви благодарам што ми ја претставивте“.

(Потпишан) АМИР АБАС ХОВЕЈДА, премиер.

***

Американска амбасада, 29 јуни 1964 година.

Почитуван господине Атерхов:

Вашето писмо од 28 март 1964 година, адресирано до претседателот Џонсон е примено во Белата кука, како и приложената копија од вашата книга „СУРОВО ЈАДЕЊЕ“.

Амбасадата доби инструкции да ви ги пренесе на претседателот благодарност за вашата промисленост што му давате можност да ја види вашата книга.

ВАЛТЕР Г. РЕМСЕЈ,

Помошник од персоналот на амбасадорот, Техеран.

***

Замокот Виндзор, 27 април 1964 година

Почитуван господине Атерхов,

Кралицата ми заповеда да ви се заблагодарам за вашето писмо до The Принцот од Велс и за примерокот од книгата што сте ја напишале.

Незиното височество сметаше дека е многу добро што вие ја испративте оваа книга на незиниот син, а сепак треба да ви ја испратам искрената благодарност на кралицата.

МЕРИ МОРИСОН, замокот Виндзор, Дама во Чекање, Англија.

***

Париз, 29 AVR. 1964 година

Господине,

Le General de Gaulle a bien regu la plaquette que vous lui avez
целта адреса.

Monsieur le President de la Republique m'a Chargé de vous remercier
de l'intention qui a inspire cet anvoi.

(Потпис) Secretaire Particulier.

***

Москва, 21 јуни 1964 година.

Почитуван господине Атерхов,

Со благодарност го потврдувам приемот на вашата книга „СУРОВА ХРАНА“.
Е ПРИНЦИПОТ НА ИСХРАНА“, што го разгледувам со интерес.

С. КУРАШОВ, Министер за јавно здравје, СССР.

***

Пном-Пен, 9 Јанвие, 1965 година

Господине,

Je vous remercie sinrement de votre envoi de l'ouvrage „СУРОВО ЈАДЕЊЕ“
не сакаш да бидеш автор и да имаш среќен истурам les recherches и les искуства
que vous poursuivez sur l'alimentation.

Avec tous mes охрабрувања je vous prie d'agreer, Monsieur,
l'assurance de ma haute разгледување.

NORODOM SIHANOUK UPAYUVAREACH,

Готвач де l'Etat du Cambodge.

***

Пном-Пен, 11" август, 1964 година.

Почитуван господине Атерхов,

Со големо задоволство а добив вашата прекрасна книга со наслов „СУРОВО ЈАДЕЊЕ“. Името на книгата ми предизвикува длабока љубопитност за не зината содржина.

Откако а поминав книгата, ас сум убеден во сите вистини што ги напишавте во книгата...

Книгата ми е толку драгоценна. Го чувам како незаборавен сувенир од вас.

Сега, може ли да побарам дозвола од вас да а преведам оваа книга на камбоџански азик за да ѝ даде на голема корист на мо ата наци а. Се надевам дека вашето ново откритие на нова наука ќе направи нов пресврт кон опстанокот на човештвото како целина.

ЧУОН НАТ ЈОТАНАНО,

Врховниот поглавар на монасите во Камбоџа.

***

Пном-Пен, le 25 juillet, 1964 година.

Господине,

En accusant reception de votre manuel „СУРОВО ЈАДЕЊЕ“ que vous avez eu l'amabilite de me faire parvenir, j'ai l'honneur et le plaisir de vous informer que ce livre m'a beaucoup interesse et je vous en remercie vivement.

НОРОДОМ КАНТОЛ,

Le President du Conseil des Ministres, Royaume du Cambodge.

***

БЕЛАТА КУЌА, 1 уни 1964 година.

Почитуван господине Атерхов,

Ти благодарам што ми испрати копија од твојата неодамнешна книга. Јас барам

напред до неколку слободни часови кога ќе имам можност да го прочитам
некој детал.

РИЧАРД В. РОЈТЕР, специјален асистент на претседателот и директор, Храна за мир, САД

***

Луксембург, 13 мај 1964 година.

Почитуван господине,

Нивното кралско височество Големата војвотка и наследникот, великиот војвода од
Луксембург, сакаат да ви потврдам дека го добив вашето љубезно писмо од 23 март 1964 година, со
кое им ја испративте вашата книга „Сурово адење“.

Нивното кралско височество беа многу трогнати од ова љубезно внимание и ме задолжија
да ви испратам. Нивната најголема благодарност. Ќе ја читаат вашата книга со голем интерес.

Мајор Жермен ФРАНЦ, адјутант-де-камп.

***

Ташван, 18 август 1964 година.

Почитуван господине Хованесиан,

Со интерес го прочитав вашето писмо од 12 мај заедно со
затворен том на „Сурово адење“. Тоа е многу мотивирачка препорака што ја дадовте за
човештвото како целина, и мислам дека заслужува внимателно разгледување од оние кои се
грижат за здравјето на нас и на следните генерации. Ве молиме прифатете ја мојата искрена
благодарност за вашата внимателност што ми го испративте овој том.

ЧЕН ЧЕНГ, премиер на Република Кина.

***

Техеран, на 18 октомври 1964 година.

Шер господин,

Амбасадата на РСФ на Југославија е почесен дошник за барање писмо за Генералниот секретаријат на Претседателството на РСФ на Југославија за да биде потврден за прием во живо СУРОВО ЈАДЕНЕ' dont vous avez eut' amabilite d'envoyer au претседателот Тито.

Генералниот секретаријат vous remercie cordialement, au nom du Претседателот Тито, pour votre aimable envoie.

ВЛАДИМИР МИЛОВАНОВИЌ, советник.

***

Транспортна кука, Лондон, 29 април 1964 година.

Почитуван господине Хованесиан,

Бев многу љубезен од вас што ми испративте бесплатен примерок од вашата книга „СУРОВО ЈАДЕНЕ“, ќе ја искористам првата можност да ги проучам начелата за исхрана што ги предлагате.

АЛ ВИЛИАМС, генерален секретар,

РАБОТНИЧКАТА ПАРТИЈА

***

Вашингтон, 15 мај 1964 година.

Почитуван господине Атерхов,

Ви благодариме за копијата од вашата книга „Сурово адење“, која неодамна ја добив. Неговата содржина е забележана и ја ценам вашата внимателност при испраќањето.

ЏОН М. Бејли, претседател на ДЕМОКРАТСКИ НАЦИОНАЛЕН КОМИТЕТ.

***

Берн, 26 февруари 1964 година.

Господине,

Го потврдуваме приемот и сакаме да ви се заблагодариме за копијата од вашата брошура со наслов:

Сурово адење (општо истражување). Секој мора да ги препознае интегралните суровини на неговото тело“, што го прочитавме со интерес. Со нашите комплименти,

ШВАЈЦАРСКА ФЕДЕРАЛНА СЛУЖБА ЗА ЈАВНО ЗДРАВСТВО,

Началникот на контрола на прехранбени производи, РУФИ.

***

Порт-о-Пренс, на 16 јуни 1964 година.

Почитуван господине Атерхов,

Ви благодариме многу за вашата книга со наслов „Сурово адење“. Оваа книга ќе се чита од корица до корица бидејќи се занимава со проблем кој ќе биде во корист на мојата земја во целина.

Се надевам дека вашата препорака во книгата ќе ги исполни барањата на сите и ќе биде на продажба оваа година.

DEPARTEMENT DE LA SANTE PUBLIQUE ET

DE LA POPULATION, GERARD PHILIPPEAUX, СЕКРЕТАР НА

ДРЖАВА,

Република на Хаи.

***

Берлин, 4 юни 1964 година.

Почитуван господине Атерхов,

Претседателот на Демократската Република Германија, Валтер Улбрихт,
изразува на искрена благодарност за брошурата што му ја испративте.

Како и обично, вашите изјави може да бидат критикувани во детали - голем дел од тоа
Сигурно е пред сè грижата на специјалистот: докторот, нутриционистот итн. Сепак, ние
сосема се согласуваме со вас дека треба да се вложат сите напори за да се постигне здрав
систем на исхрана.

Владата на Германската Демократска Република, а особено Министерството
за здравство, посветува големо внимание на ова прашање. Со цел да се создаде здрав начин на
живеење, овде во последно време е формиран комитет, чијшто цел е популаризација на
правилните принципи на исхрана.

HUTH, главен советник, државната канцеларија.

***

Ла Хабана, 24 од пред 1964 година.

Естимадо лекар:

Acuso recibo de su amable envio del libro 'Raw-Eating', gentileza que aprecio muy sinceramente
y espero disfrutar de su lectura y recoger del mismo, las ideas y orientaciones valiosas que su
experiencia en esta materia nos trasmitelecturame.

Д-р ЖОЗЕ Р. МАЧАДО 'ВЕНТУРА, МИНИСТРО-ДЕ САЛУД ПУБЛИКА, Куба.

***

Ла Паз (Боливија), 10 април 1964 година.

Ви благодариме многу за комплементарниот примерок од вашата книга за „Сурово јадење“. Сè уште не сум го прочитал, и поминал само одредени поглавја. Идеите што ги изразуваат во нив се стимулативни иако се контроверзни. Сè уште не сум во позиција да ги коментирам, но сакам да ве информирам за приемот на вашата книга и за интересот што таа го предизвика кај мене.

д-р GUILLERMO JAUREGUI G. Министер за јавно здравје.

***

Белград, 20 април 1964 година.

Ова е да ви се заблагодарам што ми го испративте бесплатниот примерок од вашата книга со наслов „СУРОВО ЈАДЕЊЕ“, што секако ќе предизвика голем интерес кај оние кои се занимаваат со проблемите на соодветна исхрана.

МОМА МАРКОВИЧ

, Сојузниот секретар за здравство и социјална

политика.

***

Примени се и писма со охрабрување и благодарност од следниве личности:

Кралицата на Холандија; кралот на Данска; кралот на Шведска; кралот на Белгија; Антонио Сегни, претседател на Република Италија; Адолф Шарф, претседател на Австрија; Франсико Орлч, претседател на Костарика; С. Радакришнан, претседател на Индија; де Лисл, генерален гувернер на Австралија; Урхо Кеконен, претседател на Финска; Емон де Валера, претседател на Ирска; P. Van de Calseyde, MD директор на Светската здравствена организација, Копенхаген, Данска; Мис ла Марш, министер за национално здравје и благосостојба, Канада; СН. Шапирах, министер за внатрешни работи, Израел; Алфонсо Понсе Арчила, министер за здравство, Гватемала; Абебе Рета, министер за јавно здравје, Етиопија; Јуичи Саито, главен офицер за врски, Министерството за здравство и

Благосостојба, Токио; Шри Моханлал Вас, министер за здравство и труд, Гуџарат, Индија; MacEntee, министер за здравство, Ирска; Марга А.М Кломпе, министер за здравство, Холандија; Џорџо Борг Оливије, премиер на Малта; Гудрун Санз и Елси Ваернд, Нобелова фондација, Шведска; Џ. Гримонд, лидер на Либералната партија во Лондон; Пјер Вернер, премиер на Луксембург; Шон Ф. Лемас, премиер на Ирска; Роберт Г. Менцис, премиер на Австралија; Мехди Наваз Јунг, гувернер на Гуџарат, Индија; Махараџа Шри Јаџа Чамараџа Вадиџар Бахадур, гувернер на Мадрас, Индија; С.К. Патил, министер за храна и земјоделство, Индија; П.Ц. Сен, главен министер на Западен Бенгал, Индија; Вилијам Гопалава, генерален гувернер на Џејлс; Лестер Пирсон, премиер на Канада; Сампурнананд, гувернер на Раџастан, Индија; Шри Партап Синг Каирон, главен министер на Пенџаб, Индија; Роберт Фрејзер, Независна Телевизија, Лондон: г.

Сарноф, претседател, Национална радиодифузна компанија, Њујорк итн на...

Испратени се писма во многу земји, но како што забележувате, дел од пораките биле испратени до политичари од послабите земји со повеќе глад и сиромаштија и други проблеми поради нивната лажна, опасна и антислободна политика, па ако го сменат својот начин и да им помогне на својот народ, тогаш тие можат да станат богата и мирна развиена нација. Суровото веганство е клуч за нив ако го сменат својот начин.

Следното известување беше објавено во официјалниот орган на Веганското здружение, Велика Британија (септември 1964 година): „Трагичната загуба на неговиот 10-годишен син и 14-годишна ќерка поради она што тој го знаеше како неприродна исхрана, го натера Аршавир Тер Хованесјан да направи длабока студија за исхраната - резултатот е во „СУРОВО ЈАДЕЊЕ“, брошура (7/2д) што сме среќни што ја добивме од Техеран.

На убедлив начин тој ги уништува речиси сите наши однапред смислени идеи за исхраната, па дури и веганите, со нивната готвена храна, може да се чувствуваат малку потресени.

Нема глупости за синтетичките витамини и можеби во неговото искрено придржување кон сировата храна то можеби го покажал патот околу мацката на витаминот Б12 и другите „суштински“ витамини.

Не можеме да ги дадеме неговите аргументи, но ка неговата ќерка, шестгодишна Анахит, која никогаш во животот не конзумирала ниту еден залак варена или дегенерирана храна, е впечатлив доказ за ефикасноста на диетата што ја еволуирал и која ја цитираме овде...”

Тие потоа го печатат, во целост, додатокот даден на крајот од книгата, како и сликата на Анахит.

***

Вилмслоу, 20 април 1964 година:

Ви благодариме многу за вашата љубезност што испративте копија од Raw-Eating'. Сигурен сум дека идејата е во основа здрава и ги знаеме огромните лековити квалитети на диетата со сирова храна.

Ако сакате, пратете ми фотографиија од вашата прекрасна ќерка Анахит (како на задната корица), ќе ми биде драго да го објавам во БРИТАНСКИ ВЕГЕТАРИЕН подоцна оваа година заедно со додаток од вашата книга.

GEOFFREY L. RUDD, секретар и уредник, ВЕГЕТАРИЈАНСКОТО ДРУШТВО

Џефри Л. Руд, Банк Сквер, Вилмслоу, Чешир, Англија.

***

Малага, 28 мај 1965 година.

Драг пријателе,

Ве молиме, веднаш испратете ни десетина примероци од вашата одлична книга за „Сурово јадење“. Ќе испратиме дознака веднаш по наплатата, по цени за препродажба. Ќе направиме турнеја со предавања низ Англија и Велс оваа есен, и ќе се надеваме дека таму ќе ја искористиме книгата во добра корист.

Х. Џе Диншах, претседател, АМЕРИКАНСКО ВЕГАНСКО ДРУШТВО,
Х. Џе Диншах, Прет. Малага, Њу Џерси, САД

***

Синот на покојниот д-р Бирчер-Бенер, д-р Ралф Бирчер, вметнал
Водечка статија од шест страници во DER WENDEPUNKT, органот на
Клиниката Бирхер-Беннер во Цирих (март, 1964 година), под наслов „Alles-oder-
nichts-Lehren fiber Ernährung“ (Сè или ништо-Доктрина за
Исхрана), што може грубо да се сумира на следниов начин:

„Во два различни страни на светот, два сосема спротивставени
изнесени се доктрини за исхрана. Во Калифорнија, експериментатор
по име Вирниц измислил речиси невкусен хранлив прав од мешавина
од 48 хемикалии. Со оваа вештачка „храна“ тој спроведува експерименти на 18
осуденици и, без да ги чека резултатите, прерано им ја расплетува перспективата
на новинарите.“ Откако малку повеќе зборува за апсурдите на тој
таканаречен научник, рецензентот продолжува. Од друга страна, на нашата
табела за преглед имаме мала книга со сосема спротивна настава за исхраната,
која претставува став „Сè или ништо“: Атерхов/Сурово јадење.
Публикацијата е опремена со цврсто размислување, напишана на одличен
англиски и е резиме на два масивни ерменски тома.

Во него се воочува присуството на синот на старата висока култура на
Аријана. Без мала самодоверба... тој ја претставува чистата зеленчукова
исхрана како на природната и единствената правилна храна за човечкото
битие, а во нашата ера на компромиси тој го прави тоа со таква свежа,
искрена натчовечка апсолутност што по секоја веројатност би платил да ја
преведе таа мала книга на германски“.

Откако ќе ги рекапитулира суштинските точки на моите концепции една по
една, писателот споменува одредени научни факти кои говорат во моја корист;

„Веќе пред четириесет години Валтер Зомер се прашуваше зошто Бирхер-
Беннер не отишол толку далеку во својата перцепција да ја прогласи суровата
храна за единствената храна за човекот. 1964)

човекот всушност живеел од (речиси чист) суров зеленчук милион и пол години и на тој начин, може да се претпостави, го постигнал својот висок природен развој. Во корист на Атерхов се впечатливото сознание за денешниот недостаток на рамнотежа помеѓу хранливите материи и витамините, „стимулираниот глад“, „периодот на латентност (Dammerungszone) во лошото здравје“, улогата на „теренот“ кај заразните болести, големата економичност во метаболизмот за време на исхраната на свеж зеленчук, биолошката супериорност на растителните протеини, особено во суровата храна, интегритетот на хранливите материи, што никогаш не смее да се наруши, и изгледите за таква исхрана во услови на недостиг на прехранбени производи ширум светот. “

Според рецензентот, мажите се брануваат меѓу тие два екстремни пола. Според неговото мислење, веројатно би било правилно „никогаш да не се одмориме во средината.“ И тој го советува читателот да стои многу поблиску до Атерхов отколку до Вирниц.

***

Ашингдон, Рочфорд, 28 февруари 1964 година.

Почитуван господине,

Ви благодариме што ја видовте вашата книга *Сурово јадење*. Ако ја знаете нашата листа од публикациите ќе сфатите дека искрено се согласуваме со вашата основна премиса. Ние сме во целосна симпатија со вашата гледна точка и неизбежно, во светлината на активностите на оваа компанија, се согласуваме со вашите наоди.

Ни се допаѓа вашиот пристап кон темата храна за деца. Тоа е многу навистина добро. Толку е точно што малото дете мора да го има својот природен вкус за сурово овошје намерно пренасочен во корист на готвената храна. И ние се восхитуваме на вашиот сеопфатен третман на вашата тема, бидејќи во просторот од 53 страници сигурно ги приложивте сите аргументи во полза, без разлика дали од гледна точка на здрав живот, или за надминување и/или спречување на болеста и преземање во предвид на

медицински и економски импликации, дури и допирање на етичкиот исход за светот како целина.

...За жал, потенцијалните добродетели на човештвото не добиваат акламации и други (материјални) награди освен ако не работат преку „естаблишментот“. Инаку, што не би можело да се направи ниту со една десетина од стотиците илјади фунти што се донирани за „истражување“ од научници кои многу често само цртаат празни места по одредено време, дури и ако резултатите всушност не нанеле штета.

THE CW DANIEL COMPANY LIMITED Ашингдон, Рочфорд, Есекс, Англија.

***

Мексико, ДФ, 23 април 1964 година.

Почитуван господине Хованесиан:

Штотуку ја добивме вашата книга СУРОВО ЈАДЕЊЕ' и само во а поглед, сфаќам дека е доста интересно и дека навистина правиш убава работа обидувајќи се да ги убедиш луѓето дека на добро од се е да се следи природата без апсурдните модификации што ги направи човештвото со неа.

Инг. КАРЛКС ПРИЕТО ЛОСАНО. Главен менаџер. ИНТЕР - АМЕРИКАНСКИ АСН.
НА САНИТАРНО ИНЖЕНЕРСТВО, Алфонсо Херера, 11-103, Мексико 4, ДФ

***

Домот на пријатели, 13 април 1964 година.

Вашата книга за сурово јадење“ дојде до Советот за служба на пријатели и јас бев заинтересиран да ја прочитам. Ќе го испратам до Вегетаријанското здружение на пријатели на библиотеката, каде што се надевам дека може да биде корисно за другите. Ви благодариме за добрата работа што ја правевте во вашето пишување и живеејќи на овој едноставен начин со сурова природна храна. Ми се чини дека е знак на надеж за хранење на светот и за мир на земјата. верувам во тоа

треба да не направи почувствителни на духовната светлина. Во моментов сум „веган“ (вегетарианец, не земам месо, млеко, мед итн.), затоа ги ценам вашите предлози и благодарен сум што повеќе луѓе доаѓаат да го гледаат ова како правилен начин на живеење. Сега постојат различни општества, хуманитарци кои се вегетарианци и мирољубиви, и тие треба да помогнат кон светското единство.

КВИНИ ДЈУ, кука на пријатели, улица Еустон. Лондон, NW1

***

Израел, 22 јануари 1965 година.

Почитуван господине,

Откако ќе ја прочитаме вашата книга Raw-Eating', би сакале да ги прочитаме и другите ваши книги на англиски... Кога луѓето би помислиле и разбрале дека можат да бидат поздравени и посреќни без целото губре што го внесуваат во нивните тела! Ти си пророк на нашето време.

М. НЕЗАХ, д-р за натуропатија, Прес. Израел Naturopathic assn.
Незах имот, Мишмар Хашива, Израел.

***

Почитуван господине:

Ја прочитав вашата книга Raw-Eating' и многу ми се допаѓа. Тоа е многу интересно од сите аспекти, бидејќи храната мора да се јаде како што ја произведува природата.

Вашите фундаментални поенти се исти како оние што ги имам издржано во моите книги и списи, одамна... Би сакал да го преведам на шпански, доколку ја прифатите идејата. Ако не ви пречи, ве молам испратете ми копија за себе. Правам рецензија за тоа за шпански магазин: Bionomia, објавено во Мадрид, Шпанија...

А. Северон, д-р за натуропатија, Колунга, Ла Риера, Шпанија.

***

Бостон, 5   ули 1966 година.

Поздрав господине Атерхов:

Во прилог ќе на   дете десет долари за седум од вашите брошури со наслов Raw-Eating. Ова ќе остави салдо од три долари за покривање на трошоците за испраќање што повеќе од вашиот билтен бр.1 колку што можете.

Многу сме заинтересирани за вашиот билтен бр. Се чувствуваме сигурни дека тоа ќе биде благослов за многу луѓе.

Ќе ни биде благодарно ако ни дадете дозвола да правиме копии на мимеограф од вашиот билтен бр. 1 биде   ки, се разбира, не би размислувале да го сториме тоа без ваша дозвола. Ако се даде дозвола, нема да додаваме или одземаме ниту еден збор. Ние сме непрофитна организаци   а и искрено сакаме да му помогнеме на страданото човештво да го на   де патот назад кон здрав   ето што природата сакаше да го имаме. Убедени сме дека и вие сте мотивирани од истата желба.

Се надевам, драг г. Ние, исто така, многу ќе го цениме ако приложите неколку од вашите билтен бр. 1 во вашето писмо за воздушна пошта“.

Основач, THE RISING SUN, NATIONAL MEDICAL-PHYSICAL RESEARCH FOUNDATION, INC.

Организирано во 1908 година како „Здружение за фундаментално истражување“ од Никола Тесла, Томас Едисон и Френсис Ричардс. ЕН ВИГМОР, ДД

Извршен претседател, 25 Ексетер Сент Бостон

***

Лос Анџелес, 23   уни 1966 година.

Драг мо брат:

Писателот неодамна а поседува вашата умешно напишана и просветлувачка книга, насловена како сурово адење“, и многу ужива во не зиното читање. То сака да ви ги понуди своите искрени честитки за оваа научена презентација, а особено за вашата храбра поддршка и одобрување да адете неварена, природна храна.

Оваа диетална процедура долго време е искрено претплата на, всушност, кога се занимавал со производство на електромагнетни терапевтски инструменти, то напишал неколку диети за лекари и медицински сестри пред околу 40 години или во текот на 1926 година, кои препорачале доминација на „суровото“ храна во секој дневната исхрана...

Писателот, исто така, спроведе долги истражувања во областа на електромагнетните еманиции и зрачења, а подоцна и во виталните предмети на земјоделската хемија, вклучувајќи не само квантитативни, туку и квалитативни барања за да се задоволат алармантните потреби на човештвото денес...

Пред да продолжиме понатаму, може ли да се распрашаеме дали некој од вашите претходни томовите се напишани на англиски? Забележано е дека еден од нив е објавен на ерменски. Ако е така, писателот би сакал да го проучува истото за да утврди поцелосен степен на разбирање на вашата ценета хуманитарна работа.

Како објаснување, може ли да се наведе дека писателот посветил значително време и напор за завршување на една сеопфатна расправа, која е приближно завршена, насловена како Надчувствително спасување на човекот“, која навистина опфаќа длабока тема...

Пред да ја прекине оваа мисла, може ли писателот да изјави дека вашата книга е вреден придонес за човештвото и дека заслужува широко распространето читање и проучување? Човекот не успева да смета дека растителниот свет е единствената фабрика за задоволувачка храна и дека ниту животното ниту тој не можат да постојат без растението, за да создаваат и обезбедуваат во асимилирана форма виталните минерали и есенции во органска состојба за негово издржување. Се чини дека тој сè уште гледа

„суров“ како нерафиниран, суров, неподобен и неподготвен за негова употреба или уживање...

Како што напиша големиот д-р Алексис Карел пред неколку децении: „Луѓето не можат да ја следат модерната цивилизација а по нејзиниот сегашен тек, бидејќи тие се дегенерираат. Тие биле фасцинирани од убавината на науките за инертната материја. Тие не разбрале дека нивното тело и свест се подложени на природни закони, понекаси од, но неумоливи како законите на сидералниот (астрален) свет. Ниту тие не разбраа дека не можат да ги прекршат овие закони без да бидат казнети. Затоа, тие мора да ги научат неопходните односи на космичкиот универзум, на нивните ближни, и на нивното внатрешно јас, како и односите на нивните ткива и нивниот ум. Ако тој дегенерира, убавината на цивилизацијата, па дури и величественоста на физичкиот универзум, ќе исчезнат. Д-р Карел често алудира на фактот дека изградбата на се повеќе и повеќе големи болници не ја надминува потребата од справување со причините наместо постојаното справување само со последиците.

Значи, имаме многу да направиме за да го едуцираме човештвото и да се вратиме на природните основи, здравиот разум и исполнувањето на нашите должности и одговорности.

Д-р ARIHUR B. WALKER, 439 S. Sherbourne Drive, Лос Анџелес,

Калифорнија, САД

***

Алегани, Њујорк, 28 октомври 1966 година.

Почитуван господине Атерхов,

Една од вашите книги „Сурово јадење“ дојде во моите раце и јас сум многу импресиониран од неговата содржина; толку многу што го усвоив режимот на сурово јадење. Имам фарма овде каде што органски одгледувам моето овошје, паткасти плодови и зеленчук и сум заинтересиран да им помогнам на другите преку сурово јадење да постигнат совршено здравје; па имајќи го ова на ум, ви испраќам банкарски нацрт за 20,00 УСД за покривање на плаќањето за 30 копии од

твојата книга. Исто така, би сакал неколку копии од вашиот билтен бр. 1 да им ги подарам на моите пријатели...

Ќе направам се што можам за да ја промовирам вашата книга во оваа земја бидејќи ми помогна да најдам добар начин за вистинско здравје. Имам голем број следбеници овде во Соединетите Држави и посветен сум на каузата за ДОБРО ЗДРАВЈЕ преку правилна исхрана и живеење. Јас сум член на Американското здружение за природна хигиена. Имам намера да продолжам да ја шириам евангелието за сурово јадење преку вашата книга и верувам дека ќе донесе многу повеќе нарачки во поголеми количини за вашата книга. Имам убава фарма овде, и ако дојдете во оваа земја, добредојдени сте да дојдете и да останете како мој гостин.

Г-дин АЈРУГГИЕРИ, В. 5 мил и Rd. Алегани, Њујорк. претседател
на GOOD GUYS OF THE GLOBE "Мир: добра волја кон мажите"

***

Медоус на Дан, 1 септември 1966 година:

Драг пријателе, јас сум веган и сурова храна, го проповедам и учам ова. Го надов вашиот билтен бр. повеќе од овие за да му подарам бесплатно на мојот болен пријател?... Имам скапоцена книга „Природата исцелител“ од Џон Т. Рихтер, но треба да видам што ќе кажеш. Ве молам, пратете ми „Сурово јадење“, и ако ова е еднакво на Nature The Healer, ќе ми требаат многу од нив да им ги дадам на моите ближни. И јас сум трактат, но не сум доктор...

11 декември 1966 година:

Ми беше повеќе од драго што ги добив книгите заедно со твоето добро писмо... Пријател, мислам дека книгата ти е врвна; Барав помал од Nature The Healer. Нема подобра работа од просветлување на луѓето за вредноста на сировата храна. Мислам дека твојата книга сега ги исполнува моите потреби, исто како и поголемата книга, и исто така извлекува повеќе добри работи. Да, можам да ги користам книгите што ги испративте... Ми требаат уште некои од вашите

книги. Одам на мисионерско патување во Флорида и би можел да користам многу од вашите книги на оваа турнеја. Јас сум надвор да ширам сурово јадење во оваа форма, а исто така сум повикан да преземам одредени случаи за да ги наведам на сирова диета. Во моментот една дама лежи на смртна точка, која лекарите речиси ја откажаа да умре. Ме моли да и помогнам да стапи на диета, се надевам дека ќе го направам тоа наскоро...

Г-ѓа И.В. Керол, куќа 240, Медоус од Дан, Вирџинија САД

***

Израел, 22 август 1966 година:

Многу драг господине Атерхов. Со големо задоволство денес го завршив читањето на вашата одлична книга СУРОВО ЈАДЕЊЕ“. Ако човештвото еден ден ја сфати важноста на природната храна, ова ќе биде почеток на нова ера во историјата на човечкиот живот; тоа едноставно ќе биде РАЈ.

Со ваша дозвола да се претставам. Јас се викам Џозеф Разон, имам 43 години, дојдов во Израел пред три години и работам како лекар во медицинската организација Купат Холим. Не се чувствувам среќен во мојата рутинска секојдневна работа, бидејќи сум должен да препишувам лекови (отрови). Иако се обидувам да препишам на мала можна количина (primum non nocere), не сум задоволен од мојата практика на отровни трупови! Морам да работам затоа што сум оженет човек! Мојата сопруга е од Техеран... Откако ја прочитав твојата книга, помислив да ти пишам и да прашам дали можеш да ми испратиш литература на персиски јазик за жена ми. Сигурна сум дека ако чита за природната храна и нејзиното влијание врз човечкиот организам, нема да се осмели да го нахрани нашето дете (чекаме бебе) со мртви елементи!

Би сакал да ви дадам неколку детали за моите активности во Истанбул пред неколку години. Бев генерален секретар на „Турското вегетаријанско-хигиенистичко друштво“ и бев еден од најактивните членови на движењето. Таму медицинските организации и хемиската индустрија видоа опасност во нашето вегетаријанско движење за нивните отрови и јас како Евреин бев на слабата точка што им беше лесно да ја уништат. Тие

направи многу штета на мојата личност и бев должен засекогаш да ја напуштам земјата во која сум роден, каде што учев и чии луѓе ги сакав. Но, морав да дојдам во Израел. За среќа, овде можеме слободно да зборуваме и пишуваме за вегетаријанството и природното живеење. Има повеќе од 20 лекари натуропати, а имаме и село на вегетаријанци, АМИРИМ, во близина на градот САТАД во планините Галил!

Пред една недела го посетив ова место по втор пат, се чувствував среќен и сакав да останам и да живеам таму. Но, прво морам да ја убедам жена ми. Ве молам, ве молам да ми испратите литература на персиски јазик за оваа тема.

Беше задоволство да се погледне сликата на АНАХИТ, толку шармантна и здрав. Нејзиното здравје може да се почувствува само гледајќи ја нејзината слика.

12 ноември 1966 година:

Беше вистинско задоволство да ја добијте вашата многу интересна книшка Raw-Jadeње во неговата персиска верзија. Ви благодарам и се надевам дека мојата сопруга подобро ќе ја разбере темата. Се надевам и дека моето дете ќе биде ослободено од штетите на зготвената, неприродната храна!...И покрај работата во медицинската организација се грижам за луѓе кои сакаат да следат хигиенски начин на живот. Кога бев во Турција, се грижев за моите пациенти како природен хигиеничар. Сега во Израел треба прво да заработам за живот, па морам да работам во медицинската организација.

Порано или подоцна ќе морам да работам само на полето без дрога. Но без здравствено одморалиште ова нема да биде доволно задоволително, така што заедно со некои лекари натуропати бараме луѓе кои сакаат да ни помогнат! Се надевам дека во блиска иднина ќе ви кажам повеќе за тоа.

д-р ЈОЗЕФ РАЗОН, ул. Арлозоров 170/2, Кирјат-Малахи, Израел

***

Парк Болдвин, Калифорнија, 14 април 1966 година.

Драг пријателе:

Ми беше драго што а видов вашата стати а за сурово адење во „Репортер на планината Сион“ од Ерусалим, Израел. Уредникот е мо от брат. Мило ми е што кажа за тво ата книга во неговиот труд. Многу сум заинтересиран за повеќе литература за сирова храна, па затоа а испраќам мо ата нарачка, мо ата прва, биде ки имам намера да а раширам оваа толку потребна вистина.

20 уни 1966 година.

Ги добив вашите вредни книги. Тие се само она што ми треба... ценам книгите многу, и се надевам дека многу луѓе од различни нации ќе ги на дат како што имав доволно среќа да го сторам тоа...

13 ноември 1966 година. Драго ми е што сега можам да нарачам уште некои ваши книги, „Сурово адење“. Тие се она што им треба на луѓето. Сакав да а испратам оваа нарачка многу порано, но чекав додека не можам да ги поштедам парите. Мислам дека следниот пат ќе можам да нарачам порано, биде ки имам грижа за некои работи... Живеам сам, на 5 февруари 1967 година ќе имам 89 години, па не можам да излезам со книгите и да ги продадам како еден млад човек би можел. Во книгите ги пишувам моето име и адреса и им ги поза мувам на оние што ќе ги читаат. Сакам книгите да се движат наоколу за да не можам да ги дадам да лежам околу нечи а куќа... Се обидував да го следам методот на природна храна на добро што знаев скоро сите

последните две години. Цело ова предпладне работев во мо ата градина и не сум уморен...

ОРАФ. Карпентер, Калифорни а, САД

***

Алберта, 9 април, 1966 година.

Почитуван господине,

Читател сум на „Mount Zion Reporter“ и ме интересира написот „Вредноста на сировата храна“. Јас имам 75 години МЛАД, и природно би сакал да имам корист од квалитетите на исхраната со сирова храна. Сум бил спортист во претходните денови - но посветен на диетите со готвена храна.

Проблемот е да се добие правилен вид зеленчук и овошје - без минерални
инјекции, овде во Канада.

Џорџ Бејн САТЕРЛЕНД, Канада.

***

Свонси, 1 март 1964 година.

Почитуван господине Атерхов,

Почетокот на ануари, додека ја гледавте програмата „ВЕЧЕРВА“ на
мојот телевизор, бев наелектризиран од погледот на твојата книга и од
слушањето на неколку извадоци прочитани од неа. Бев многу заинтересиран
да имам копија од вашата книга. Затоа пишав до Би-Би-Си за потребните
детали за издавачот итн. За жал, на крајот бев информиран дека тоа е
недостапно во оваа земја. Сепак, ми ја испратија единствената адреса што
ја имаа, па решив да ви пишам само за да ви се заблагодарам и да ви посакам
успех во ширењето на вашата порака. Сесрдно се согласувам дека зависноста од
храна е најштетниот од сите пороци. Каков поинаков свет би можел да биде
ова, ако човештвото ги промени своите обичаи за јадење, како што е
наложено во вашата книга. Вашиот пример е најголемиот напор за човечко
добро во светот денес. Здраво за тебе — врховниот пророк на овој век...

29 април 1964. Колку среќен ден беше минатата среда кога пристигнаа
вашата книга и писмо. Ме апсорбира, а понекогаш и ме запрепастува. Пред сè,
повторно ме просветли и инспирираше. Уште како дете, кога запамтив неколку
цитати во неделното училиште, ја барав ВИСТИНАТА. ('И ќе ја познаете
вистината и вистината ќе ве ослободи'). Потрагата ме одведе низ различни
цркви, до рационализам, потоа до вегетаријанство со реформи во
исхраната и лекување на природата и, на крајот, до теозофија со единственото
прифатливо (за мене) објаснување на животните проблеми - Карма и
Реинкарнација. Колку долго патување беше тоа. И овде, конечно, гледајќи ја
вашата книга, чувствувам „ОВА Е ТОА“. Ви благодариме за таков прекрасен
подарок, а исто така чувајте го вашето писмо...

3 февруари 1966 година. Беше голема радост повторно да се слушне од тебе и да научете од вашиот леток за многуте успеси постигнати од оние кои го следат вашиот пример... Ќе ве интересира да знаете за мојот сопствен внук. Во 1964 година доживеа нервен слом, а краток период беше во душевна болница. Набргу откако излезе, можев да му испратам копија од твојата книга... Тој почна да ја даде како патка на вода и прекрасно се опорави. Тоа го промени целиот негов поглед и личност, и тој сега добро напредува во студиите. Тој е студент по уметност на Универзитетот во Манчестер.

Г-ѓа Гена Харис, 11 Hston Place, West Cross, Swansea, Glamorgan,
Англија.

***

Саутсеа, 20 февруари 1964 година.

Почитуван господине,

Би бил должен доколку ми дадете детали како да добијам книгата наречена „СУРОВО ЈАДЕЊЕ“ од АТЕРХОВ. Британската радиодифузна корпорација во Лондон ми ја даде вашата адреса бидејќи ме информираа дека книгата не може да се набави на британски. Многу би сакал да имам копија.

19 март 1964 година. Многу благодарам за вашата книга за сурово јадење што ја добив минатиот четврток, на 12 март. Содржината на вашата книга беше навистина откровение за мене, на прекрасната книга што некогаш сум ја прочитал за потребите и барањата на човечкото суштество. Исто така, мислев колку искрена и ми го грее срцето темата на книгата насекаде. Ја ценам должината на студирањето и времето што мора да се потроши во напорот за осмислување и подготовка на книгата. Ова е многу лош израз за тоа како навистина се чувствувам за тоа и ќе дадам се од себе за да ги заинтересирам другите луѓе, но нема да биде лесна задача да се знае што се луѓето и колку не сакаат да ги променат своите навики, особено во исхраната. оние. Како и да е, ќе се трудам максимално да ги убедам и да ги натерам да ви пратат по книга... Доколку сте заинтересирани, одвреме-навреме ќе ве известам како се одвиваат работите...

G-fa VM Snelling, 26 Victoria Rd. Саутси, Хантс, Англија.

***

Санта Роза, 27 ноември 1964 година.

Почитуван господине,

Имав задоволство да ја прочитам вашата книга „Сурово адење“ и многу би сакал да имам една за своја. Откако разговарав за тоа со двајца мои пријатели, и тие се заинтересирани да добијат една, па затоа приложувам налог за 4,50 долари за три книги... На многу сум желен да ги добијам овие книги... Јас сум 100 проценти „суров хранител“ и го ширам добриот збор меѓу заинтересираните. Суровата храна ми го спаси животот.

21 јануари 1965 година:

По приемот на 15 копии од „Сурово адење“ со приложена фактура со која се бара сума од 10,00 УСД, приложувам банкарски нацрт... плус дополнителни 10,00 УСД за уште 15 копии од сурово адење. „Навистина ја ценам можноста да им помогнам на луѓето да ја разберат неопходноста од адење сирова храна, преку оваа ваша голема работа. Ви благодариме.

2 февруари 1965 година:

Еден примерок од списанието „Let's Live“ е ваш за да го прочитате на Мартин Рајнеке статијата „Авантури во сурова храна“.

Овој месец го носи моето писмо во кое раскажувам како мојот сопруг и јас почнавме да адеме 100 проценти сирова храна. Ние сме на многу ентузијастички за ова и ќе продолжиме да му помагаме на Мартин да го промовира овој начин на исхрана, колку што можеме.

Вашата книга „Сурово адење“ е едноставно прекрасна. Јас сум толку задоволен што дистрибуирајте ја меѓу луѓето кои ја бараат ова знаење. Точно е дека моментално се многу малку, но верувам дека со тек на време ќе дојде разбирањето кај многумина. Да се работи тихо со оние кои ќе слушаат е многу задоволувачко.

6 ма 1965 година:

Го добив вашето писмо со барање за задните изданија на „Аде да живееме“, но ас Жал ми е, продавницата за здрава храна ги продаде сите примероци. Ви го испраќам изданието за маи ќе продолжам да ги испраќам следните изданија освен ако не сакате да се претплатите.

Испратив копија од вашето писмо до Мартин Рајнеке за корекција на неговата февруарска статија како што е предложено.

Ќе бидам заинтересиран да имам копија од вашиот втор том кога ќе биде завршен. Имам добар успех во продажбата на вашиот прв том и ќе сакам да задржам некои прирака.

Г-ѓа Хелен М.Булбек, 818 Cherry St. Santa Rosa, САД

***

Венеција, Калифорнија, 29 септември 1964 година.

Почитуван господине Атерхов,

Ви благодарам многу за двата примерока од вашата книга „Сурово адење“ Многу уживав да ја читам.

Престанав да јадам готвена храна пред пет месеци. Имам 31 година и се чувствувам многу добро. Секогаш втор ден трчам 2-5 милји на плажа, пливам, планинарам. Пред три недели се искачив на планината Витни за еден ден. Кругниот пат е 26 милји, а самата планина е висока над 14.500 стапки. Мојот пулс е 58-60. Ви го кажувам сето ова за да знаете дека неварената храна е одговор на сите страдања на човештвото.

Можеби ќе бидам многу заинтересиран да ја продавам вашата книга во Соединетите Држави (а можеби и во Канада). Ве молам дозволете ми да знам колку барате за 500 или 1.000 примероци...

6 февруари 1966 година:

Мојата сопруга и јас сега сме речиси две години на 100 отсто сурова храна диета со на добри резултати. Во прилог Ви испраќам статија, напишана од Ширли, мојата сопруга, и отпечатена во списанието „ДА ЖИВЕЕМЕ“, јули 1965 година. Ви дозволуваме да ја користите оваа статија и приложените слики. Една од сликите е онаа на еден наш многу драг пријател кој е суров веган. Тој се бори со лавови (африкански) со голи раце, а овие лавови ги имаат сите нивни заби и канџи. МИКИ СОЛОМОН се вика.

Никогаш не се чувствувавме толку добро во нашите животи, бидејќи храната ја адеме сирова. Вашата книга е на добрата книга што ја поседуваме за сировата храна и често ја читаме вашата книга. Би сакале да ја шириме вистината за сировата храна... Сметаме дека вашата прекрасна книга треба да им биде достапна на многу луѓе. Во прилог е налог од 20,00 долари...

Г-ѓа Ширли и г-дин Торвалд Бои, 1015 Венеција булевар, Венеција, Ка.

САД.

***

Колумбија, С.Ц. 7 јануари 1965 година:

Многу ми се допадна статијата за вашата брошура СУРОВО ЈАДЕЊЕ“ во списанието Let's Live - декември 1964 година. Му напишав на авторот, Мартин Ј. Фриц, а тој ме советувааше да му пишам на британскиот вегетаријански магазин и тие пак ми ја дадоа вашата адреса...

ГОСПОЃИЦА. ИРИНА ГОЛЕМОН, САД А

***

Извадок од писмо напишано од господин во Абадан, откако ја прочитав мојата персиска книга:

Абадан, 25 јули, 1965 година:

Почитуван господине Атерхов,

Твојата мала книшка донесе голема промена во мојот ментален поглед, така што јас веќе се сметам себеси за сирово јадење. Не знам

како да ви се заблагодарам. Не е претерување да се каже дека ти го должам мојот живот. Ти си Исус на нашето време, што им даваш живот на болните и на полумртвите, и колку е сладок живот!... Неверојатно ми се чини дека некој може да ја прочита твојата книга и да не го промени својот начин на живот.

САДАРАТ, Абадан, Персија.

***

По објавувањето на мојот голем том на ерменски, сурова
адењето добива значителни следбеници во Ерменија.

Ереван, 24 март 1961 година.

Почитуван господине Хованесиан,

Централната библиотека на Академијата на науките на Ерменија со
благодарност го прими првиот том од вашата работа со наслов „Сурово адење“. За
да ги задоволиме барањата на нашите бројни читатели за вашето дело насловено
„Сурово адење“, ве молиме испратете ни пет примероци од првиот том, со оглед на тоа
што двата веќе испратени примероци се секогаш во оптек и има значителни доцнења
во исполнување на барањата на голем број читатели“.

АКАДЕМИЈА НА НАУКИТЕ НА АРМЕНИЈА, Х.МЕХЕРИАН,
Директор на Комплетна секција.

***

Ереван, 20 ноември 1961 година.

Почитуван господине Хованесиан,

Добивме десет примероци од првиот том од вашето дело под наслов „Сурово
адење“, претставени во нашата библиотека, за што изразуваме искрена благодарност.

Ереван, 16 јуни 1965 година:

Дирекцијата на Државната библиотека на Ерменија сака да ја изрази својата искрена благодарност за шест примероци од вашата книга со наслов „По патеките на сурово адење“, што и ја подаривте на Библиотеката.

Бројот на заинтересирани за сурово адење постепено се зголемува и многу од нив сакаат да ги имаат вашите книги. Дали би можеле да ни дозволите да имаме уште неколку примероци од вашите публикации?

МИНИСТЕРСТВО ЗА КУЛТУРА, АРМЕНИЈА,
ДРЖАВНА БИБЛИОТЕКА АМ МИАСНИКИЈАН НА РЕПУБЛИКАТА,
АРАЗИ ТИРАБИЈАН, директор.

***

Последователно често испраќав дваесет до тринаесет примероци од моите книги на оваа библиотека, без да се очекува никакво враќање или надомест. За жал, поради проблемите и ограничувањата наметнати на луѓето од Советскиот Сојуз (диктатура против приватното тргување) ги исполнувам сите барања за книги добиени од Советскиот Сојуз целосно бесплатно, без разлика дали таквите барања доаѓаат од јавни институции или приватни лица.

Извадоци од писмо напишано од еминентниот (ерменски поет),
Јован Шираз:

Ереван, 4 ануари 1962 година.

Почитуван Тер Хованесјан,

Случајно наидов на вашата восхитувачка книга со наслов „Сурово адење“. Вие сте предодредени да станете големиот спасител на целото ова полуумно човештво. Вашето откритие, сурово адење, е исто толку големо како она на големиот Дарвин; навистина, тоа е поголемо и похуманитарно, не, би требало да кажам пофилантропски, од сите големи откритија од претходните векови. Но, за жал, пред вас стои непобедлива карпа. Ако само ова слепо доенче, ова таканаречено човештво, кое е измамено со илјадници години, би

се вразуми, остави го огнот и те следи по разумниот пат што си го отворил, таму ќе исчезнат насилничките дејствија од внатрешноста на човекот. Но, човештвото, со сето ова мноштво раси и племиња, сè уште брзо се прилепува за огнот, како што мовот се прилепува на карпата. Таа не ја напушта својата готвена храна што носи смрт, и нема да ја напушти уште... Сепак, ти го бакнувам тажното веѓо и се радувам на помислата дека си роден Ермен. Ти си навистина бесмртен...”

Хованес Шираз, Ленинијан 20 Ереван.

***

Уште од детството, пишуваачот на следново писмо, млад студент, страдал од многу болести, вклучувајќи сипаници, шарлах, заушки (паротиди), маларија, ангина, разни настинки и катарии, уво, забоболка, запек, дијареја, хемороиди, апендицитис и хронично воспаление на жолчното кесе (холециститис). Денешното сурово татство го ослободило од сите тие страдања, за што ја изразува својата благодарност во следните редови:

Ереван, 5 февруари 1964 година.

Драг мој учител, ми недостига зборови да го изразам чувството на благодарност и восхит што го забавувам кон тебе веќе со месеци, бидејќи сите зборови изгледаат смешно несоодветни.

Со еден магичен потег дојдовте да ставите крај на кошмарот што го прогонува мојот живот, исто како што, без сомнение, ќе го правите истото и за другите луѓе, додека самата причина за тој кошмар не биде искоренета - благодарение на вас.

Дојдовте да го отфрлите тоа слепило со отворени очи, таа глупост со остри уши и тоа несвесно лудило во кое бев потопен, како и сите други.

Дојдовте со волшебна светилка за да се прикаже на сводот на небото тоа лице кое беше навистина мое и за кое дотогаш можев само да сонувам и да претпоставувам.

Се поклонувам пред твојата блескава фигура и те поздравувам како човекот кому му должам повеќе отколку што сум му должен на некој друг.

Се поклонувам пред твојата сјајна фигура и те поздравувам како херој чие име денес е постојано на усните на оние што ги спасил, но утре ќе биде на усните на сите.

Се поклонувам пред твојата сјајна фигура и те поздравувам како крстоносец за вистинска цивилизација, вистинска наука, вистински напредок и како борец за светла, цивилизирана, научна иднина.

Армен Вштуни, Перспектива Ленин 20, Ереван, Арменија.

***

Ереван, 29 март 1964 година.

Почитуван Јоване,

Само неколку редови за да знаете дека суровото јадење имало уште еден регрут, чија причина за усвојување на новата форма на исхрана не се заснова на некакво чувство на очај предизвикано од некоја болест или друго, туку на идеалите инспирирани од вашите големи мисли.

Морам да признаам дека има голем број пречки на мојот пат, бидејќи татко ми е биолог, додека брат ми е лекар, а во семејството јас сум единствената која се храни со различна (нормална) исхрана. Сега веќе девет месеци се префрлив на новиот начин на исхрана и уживам одлично здравје. Ми се чини дека буквите како ова, кои доаѓаат до вас од сите краишта на светот, ќе се размножуваат во геометриска прогресија и дека нема да имате слободно време да ги читате редовите на благодарност упатени до вас. Вашето откритие ќе остане во историјата.

***

18 јуни 1965 година.

Пишувам од Ленинград. Овде ги продолжувам студиите на Конзерваториумот. Бидејќи сум секогаш со вас, ви ги испраќам моите најдобри желби, уверен во вербата дека времето е на ваша страна. Лекарските прегледи што ми ги направи брат ми секогаш даваат задоволителни резултати. Навистина се чувствувам многу добро, додека мојата тежина се зголемува полека, но сигурно.

H. SVATCHIAN.

***

Ереван, 6 јануари 1965 година.

Почитуван господине Хованесиан,

Веќе шест месеци вежбам сурово адење. Имајќи целосно познавање на прекрасниот прием што ѝ го приредите на вашата книга во секој дел од светот, не сакам да навлегувам во детали и да ги повторувам вообичаените пофалби. Без сомнение, концепцијата за сурово адење е најголемата победа постигната од човечкиот ум во текот на целиот цивилизациски тек.

Не сакам да пишувам за моите лични искуства, бидејќи, Откако ги прочитав извадоците цитирани од вас од различни писма на благодарност, сфаќам дека моите реакции се во целосна согласност со реакциите што ги доживуваат другите консументи на природни прехранбени производи.

Од посебно значење се психолошките промени кои веднаш следат, доколку навистина не им претходат на физиолошките реакции.

Дозволете ми да ви се заблагодарам за уникатниот подарок што му го подаривте на човечкиот род.

Владимир Хачатуријан, ул. Абовиан бр. Ереван бр. 38.

***

Божична порака од една млада дама во Москва:

Москва, 20 декември 1964 година.

Почитуван господине Атерхов,

Со задоволство ви ги испраќам честитките за сезоната заедно со мојата лична благодарност и моите најдобри желби за победа на вашата голема и хумана работа.

Ваш следбеник, кој се опорави од нејзината долга и сериозна срцева болест.

Потоа, во писмо од десет страници таа ја дава целосната приказна за неа болест и закрепнување, од кои следново е резиме:

31 март 1965 година:

Се префрлив на сурово одење во ноември, 1963 година. Оттогаш го правам тоа никогаш немал момент на сомнеж. Во тие денови веќе имав историја на срцеви заболувања кои се протегаа во период од девет години.

Но, да почнам од почеток. Кога имав осум или девет години стар имав напад на ревматизам. После тоа околу десет пати годишно добивав ларингитис, грип и настинки од секаков опис, кои обично траеа шест до десет дена. Постепено се разви хроничен тонзилитис. На четиринаесетгодишна возраст, лекарите открија митрална валвула во моето срце и подоцна открија ревматски кардитис. На петнаесет ми ги извадија крајниците. Постојано страдав од продолжена болка во срцето, невритис, слабост и несоница. Краткиот сон што следел по неколкучасовни маки бил проследен со застрашувачки кошмари. Кога се разбудив во ноќта, се плашев од темнината. Во целина, три или четири месеци од годината поминував во кревет. Со значителна тешкотија се искачив на само едно скалило; Секогаш бев лишен од прошетки, физички вежби, пливање, патување, читање и многу други задоволства и рекреации.

Секогаш бев под грижа на лекарите. Ме 'лечеа' средства за пирамидон, аспирин, антибиотици, аналгетици, вазодилатори, спиечки и други слични лекови. Мојот организам продолжи да протестира во а

изненадувачки начин против тие мерки и мојата состојба постепено се влошуваше. Бидејќи бев убеден во неефикасноста на таквите лекови, конечно ги отфрлив сите.

Ве молам, простете ми што го окупирав вашето внимание со таква минута детали. Ми се чини дека ќе ве интересираат, особено што промената се случи на зачудувачки начин. Без никакви тешкотии се откажав од готвените оброци. Суровата храна во мене разбуди пријатно чувство на внатрешно прочистување и леснотица. Скоро преку ноќ срцето престана да ме загрижува. Додека порано чувствував болки во пределот на срцето не само еднаш неделно, туку речиси СЕКОЈ ДЕН и тоа со ЧАСОВИ НА КРАЈ, во првата година од моето сирово одење не одев во кревет ниту еден ден, а болките во моето срце беа ограничени од шест до осум МОМЕНТАРНИ болки со мала последица.

Веќе година и пол немам ниту еден напад на грип или настинка. Во првите месеци моите главоболки ЦЕЛОСНО ИСЧЕНАА. Но, на големото чудо за мене беше фактот што почнав да заспивам за НЕКОЛКУ МИНУТИ по повлекувањето во кревет. Мојот капацитет за работа се зголеми; Мојата поранешна дисипација, нервната напнатост и раздразливост исчезнаа.

Есента отпатував за Ерменија и работев во „Матенадаран“ (Репозиториум за ракописи). Каква радост беше да се пешачи дваесет и пет до триесет километри на ден во планините, а потоа да се врати дома со целосна подготвеност да ја повтори претставата одеднаш. Станав слободно човечко суштество, кое природата конечно го прими во нејзините пазуви. Ова е навистина голема среќа, за што уште еднаш сакам да изразам искрена благодарност.

Москва, 16 август 1965 година. Моето здравје продолжува да ми дава сите задоволство, особено што мојот организам претрпе доста тешки искушенија на ментален и нервен напор (хипертензија), како и значителен физички замор при планински патувања.

Наскоро ќе ја завршам втората година од моето сирово одење. Никогаш повеќе не можам да помислам да се повлечам од сирово одење. Прашањата што ти ги поставив се чисто за просветлување и не смеат да создаваат

ти на малку се сомневаш во мојата иднина. Пред сè, за мене физичките аспекти на прашањето се од помала важност од духовните основи, кои отсекогаш биле цврсти и непоколебливи.

Олга Керенскаја, 3-Фрунзе Св. Москва.

***

Бидејќи моите книги не се лесно достапни во Советскиот Сојуз, убедените суровини таму преведуваат резимеа од моите публикации на руски и дистрибуираат дупликат копии од нив меѓу своите пријатели. Многу луѓе потоа ги копираат тие резимеа едни од други. Следното е дел од долго писмо напишано од една постара Русинка која живее во областа на Москва:

Химки, 25 април 1965 година.

Не можам да се изразам или, подобро кажано, не можам да надам соодветни зборови со што да ви ја изразам мојата безгранична благодарност. Нема награда на овој свет достоинствена за да се компензира вашиот свет труд за спасение на телото и душата на човештвото, вашето „СУРОЈАДЕЊЕ“. Се поклонувам пред вас и не само пред вас, туку и пред личноста која ми го донесе овој скапоцен рецепт за здравје, кој содржи неколку делови извадени од вашата книга. Лично, немав доволно среќа да ја видам вашата книга. Мојот пријател - поранешен учител -

ги препишала не од твојата книга директно, туку од тетратка на една нејзина пријателка - исто така поранешна учителка, и токму оваа госпоѓа сега ти ги пишува овие редови, бидејќи мојот сопствен вид е слаб. Гледам само со едно око и тоа со помош на лупа, инаку требаше многу порано да ти се заблагодарам.

Почнав да вежбам на 15 февруари и оттогаш не конзумирам варена храна, дури ни леб... На 15 август 1966 година ќе имам деведесет години. Јас сум поенергичен од сите мои пријатели, а овој факт го потврдува други, исто така.

Карповна Марија Ивановна, ул. Февралскаја бр. 12, Химца.

***

Сундсвал, 12 август 1965 година.

Почитуван господине Хованесиан,

Тетка ми и нејзиниот сопруг, кои се и двајцата лекари во Ереван, по име Даниелјан, ми пишуваат дека извлекле голема корист од вашите препораки и топло ме поттикнуваат да го прифатам вашиот метод на исхрана и лекување. Оттука, би сакал да ве прашам дали можете да ми испратите примерок од вашето дело со наслов „Сурово ледење“, за што однапред ви благодарам.

Јас сум гинеколог од Истанбул. Во последните две години имам работел во болница во Сундсвал, Шведска. Со голем интерес и гордост ќе ја прочитам твојата книга и твоите упатства, од кои многу луѓе веќе извлекоа толку голема корист“.

Д-р Шабух Седикјан, Лансласарет, Сундсвал, Суде.

***

Москва, 19 ноември 1966 година.

Почитуван господине Атерхов,

Изненадувачки сум воодушевен од јасноста и едноставноста на вашите мисли. Дали е навистина возможно да се објасни толку големо откритие на толку едноставен начин? „Ох човеку! Природата ве создала и хранела вас и вашите клетки со сурова храна. Сè додека не сте целосно запознаени со структурата и функционалните активности на тие клетки, не ја нарушуваат нивната работа со помош на разни неприродни, отровни материи.

Мојата сопруга и јас сме и двајцата постдипломци. Јас сум физичар, а таа е лекар.

Ние сме многу заинтересирани за вашата работа...

МИХАЛ МИНАСИЈАН.

***

Џермук, 6 март 1966 година.

Здраво за тебе, научник на научниците! Здраво за тебе, учителу на човештвото!

Јас сум асистент на лекар во здравственото одморалиште во Џермук во Ермени а. Јас се занимавам со сурово адење од 4 ноември 1965 година, бидејќи бев убеден во вашата книга. Сигурен сум дека ќе се излечам со методот што го пропагирате. Уште од 1947 година боледувам од ревматизам, полиартритис и нарушувања на коронарните артерии. Од 1963 година, моето здравје уште повеќе се влоши, поради сериозно воспаление на бубрезите, од кое можев да добијам само делумно олеснување со адење лубеници.

Од шестиот ден на сурово адење чувствував силни болки во зглобовите, но тие последователно престанаа... За време на реакциите што се случија на сурово адење, не доживеав отекување на зглобовите што порано го придружуваше секој напад на артритис. Ниту, пак, страдав од пароксизмите на треска и капки кои се појавуваа секогаш кога состојбата на моите бубрези се влошуваше. Сега уживам во навистина здрав сон и пулсот ми падна од 120-140 на 90-

100 отчукувања во минута (под услови на напрегање). Поминаа ноќните болки во моето срце, првотот на главата и потењето на нозете. Веќе ослабев пет килограми и ревматските болки ми исчезнаа. Се чувствувам доста добро и мојата сила постојано се зголемува.

Мојата сопруга и мојот шестгодишен син исто така посвојуваат сурово адење. Ќе го воспитам мојот трет син - сега веќе еден месец - на ист начин како што ја воспитавте вашата ќерка Анахит.

Драга моја учителка, јас работев како асистент на лекар осумнаесет години и сега на триесет и седум години ќе завршам дописен курс на Педагошкиот институт. Сепак, во вашата книга конечно ги надов одговорите на неколку

проблеми кои ме мачат долго време - одговори кои не можев да ги надам никаде на друго место. „Еден од тие проблеми е зошто бебињата не можат да одат како малите на другите животни од првиот ден од нивното раѓање. Сега сум убеден дека причината за ова и за многу други физиолошки дефекти кај децата е да се бара во готвеното храната што ја консумирале нивните родители и предци. Според мене, по три или четири генерации суровини, сите тие дефекти ќе бидат отстранети.

д-р Вачаган Гаспаријан, Џермук, Ерменија.

***

Мојата најстара сестра живее во Ереван. Редовно и праќам големи пакети на книги, кои им ги подарувам на оние кои се тешко болни или кои се убедени дека јадат сурова. Еве неколку извадоци од нејзините бројни писма:

„Драг мој Аршавир, знам дека ова писмо ќе ти донесе големо задоволство. Суровото јадење бележи брз напредок и во Ереван и во другите провинции. Не поминува ден, а некој да не ми засвони или да не ме посети. Доаѓаат да бараат совет или да побараат книги. Ги подарувам твоите книги на оние на кои навистина им е потребна. Има неограничена побарувачка за книги, кои минуваат од рака на рака и набргу се распаѓаат. Многу ме загрижува вашата навика да испраќате бесплатни книги на сите што прашуваат. Како можеш да поднесеш толку тешки трошоци?

Не можете да сфатите колку пациенти се излечени со сирово јадење, кои навистина ви се благодарни. Луѓето овде се сите хуманитарци како тебе. Штом некој си го поврати загубеното здравје, тој ја презема задачата да ги излекува своите болни роднини и на тој начин уште пет-шест други закрепнуваат од сериозни нарушувања. Потоа доаѓаат кај мене и ги раскажуваат своите искуства. Луѓето кои не можеа да мрднат ниту чекор, сега можат да пешачат десетици километри.

Еден од тие пациенти страдал од едем на рацете и стапала дваесет години, а тежела не помала од 115 килограми. Откако усвоил диета со сирова храна, изгубил 10 килограми за 20 дена. Неговиот син рече: „Татко ми, ко порано не можеше да ги движи рацете и нозете, сега оди како дете“. Постојано те благословуваат тебе и Анахит. Друг пациент боледувал од воспаление на неговите гласни акорди, со речиси целосно губење на гласот. Тој сега целосно го опорави своето здравје по диета со сурова храна од само месец и половина. Повторно, млад човек од 28 години имал гноење на бубрезите, придружено со општа капка на целото тело. Неговата состојба беше толку сериозна што за него беа отфрлени сите надежи, но сега е доста добро благодарение на тоа што јаде сирово. Има толку многу слични случаи што е сосема невозможно да се пишува за сите нив. Според нивните сопствени проценки, само во Ереван сега има 2.500 суровини, од кои многу долго време биле тешко болни, но сега уживаат совршено здравје. Луѓето се лекуваат од болести на срцето, солени конкременти, висок крвен притисок, чир на желудникот, воспаление на бубрезите, црниот дроб и жолчното кесе, калкули и многу други многу сериозни нарушувања.

И самиот бев многу болен. Страдав од висок крвен притисок со зуење во ушите и имав воспаление на црниот дроб. Порано два-три пати дневно ми крвареше од носот, чувствував слабост и лошо спиев. Моето срце беше во толку лоша состојба што секоја вечер се прашував дали повторно да видам дневна светлина. Но, сега спијам толку брзо што не слушам дека семејството оди на работа наутро. Навистина, понекогаш се чувствуваат вознемирени кога ќе станам предочна, мислам дека мора да сум болен. Слабив прилично многу и колку и да одам, не се чувствувам уморен - на големо изненадување на сите.

Оние што јадат сурова негуваат пријателски односи еден со друг. Една вечер бев поканет во домот на Колозиците. (Г.

болница, то премина на сурово адење и целосно се опорави од својата болест. Неговата сопруга имала габична инфекција (бластомикоза). По четири месеци сурово адење, нејзините нокти почнаа да растат и кашлицата исчезна. Нивната ќерка се омажи, а помина бременоста со сурово адење и го роди своето дете без трага од крварење, таа сега го воспитува своето дете на сирова храна.)

Имаше триесет и два цела комплетни суровачи, покрај нивните четиричлено семејство. Зборовите не ми успеваат да го опишам пречекот што го добив од нив. Имаа подготвено наубава и раскошна трпеза, натоварена со апетитни сирови салати, пет-шест вида исклучително вкусни сирови курви, од кои едниот го нарекоа Анахит, специјален пилау од индиска пченка украсена со сушено овошје натопено во вода. и сите видови свежо овошје и аткасти плодови. На крајот внесоа солено адење од мешана пченица, овес, ореви, суво грозје.

Сите гости беа лекари, уметници, музичари и предавачи. Тие одржа неколку говори. Конечно се покажа дека тоа е триесетгодишнината од свадбата на г-дин и г-ѓа Колозијан.

Прилично голем број лекари станаа суровини. Еден млад лекар и неговата сопруга, која исто така беше лекар, дојдоа да ме видат од здравственото одморалиште во Џермук. Ми рекоа дека имаат четириесет до педесет пациенти дневно, на сите им требаат твоите книги. Ме уверија дека побарувачката за твоите книги може да достигне илјадници. Докторот во Спитак одржа предавање за колерата, на крајот од кое зборуваше за сурово адење и ја советуваше својата публика да добие примерок од вашата книга и, откако внимателно ќе ја прочита, да ги спроведе нејзините препораки во пракса.

Од Кировакан ми дојде преподобен доктор шеесет и четири години. Ми кажа дека бил тешко болен, но дека, заедно со неговата сопруга, посвоил сурово адење пред повеќе од една година и како резултат на тоа го закрепнал своето здравје. Тој исто така ми кажа дека директорот на Катедрата за нутриционистичка хигиена во Медицинскиот институт во Ереван, д-р А. Харотјунјан* одржал предавање во Кировакан во присуство на лекари, пациенти и, пред сè, суровини. На крајот од предавањето,

прашањето за сурово адење се појави на дискусија. Голем број суровини, кои со месеци лежеа во болниците без никаков резултат, а сега беа излечени со сурово адење, побараа да се испитаат нивните болнички досиеа и да се направат соодветни споредби со нивната сегашна состојба. Тие, исто така, сакаа да знаат зошто говорникот јавно го критикуваше суровото адење без да ги испита релевантните факти. Еден од сурово адеците дури станал и го прашал докторот од Кировакан дали го препознава. Откако доби негативен одговор, тој продолжи: „Јас сум пациентот чиј случај го сметавте за прилично безнадежен и кого го отпуштивте од вашата болница за да умрете дома. И денес, благодарение на сировото адење, имам совршено здравје“. Докторот стоеше занемеен“.

Сиранош Бабаханијан, Пушкини 33, Ереван.

*Овој човек (Харотиун) претходно вметнал статија во весник наречен „Комунист“!! објавено во Ереван (1964, бр. 171), во кој без целосно негирање на придобивките од сировото адење! Тој ја ограничил неговата употреба само на ограничени случаи на одредени болести, а во исто време ги пофалил штетните животински протеини и вештачките витамини. Конечно, тој ги предупредил своите читатели да не се хранат со природни намирници без совет од лекар. На овие тврдења јас веќе дадов скршен одговор во моето ерменско дело насловено „По патеките на сурово адење“.

***

Оваа дама е свекрва на познатата ерменска пејачка (Офелија Хамбарцумјан), многу интелигентна дама која досега ми напиша тринаесет писма, некои од нив ќе ги спомнам на следниов начин:

20 ноември 1966 година:

Почитуван господине Хованесиан,

„Пред речиси два месеци, со таква возбуда, ентузијазам и вкус, од збор до збор, ја прочитав твојата книга за сурово адење, која ми беше позамена за само еден ден, што пенкалото не може и не може да го опише. Бев слепо

брза кинеската смртта, со белег на лажно тело залепено на моето лице многу години. Но, исчезна рано при сурово судење.

Сè уште немав завршено со читањето на твојата маестрална книга, кога во корпа за отпадоци ги испратив сета зготвена храна и лекови шишиња и капсули кои никогаш не беа одвоени од мене. Беше мојот 61 роденден кога го прифатив овој подарок од тебе и решив да бидам суров веган. Никогаш нема да го заборавам овој ден; Можете многу добро да погодите какви промени настанаа во моето уништено тело. Во изминатите години под притисок на разни болести имав проблематичен живот. Особено задушливата кватер-ова болест и неподносливиот ишиас ми го украдоа сонот. Откако се ослободив од суровиот стисок на болести, станав активна, силна и витка личност и трчав наоколу како елен по цел ден. Не можам да надам зборови да ја изразам мојата благодарност; О гени на генијалци, драг мој пријателе...

Ве молиме прифатете ги поздравите на една далечна пријателка која е горда што таа е последна името е исто како твоето (Ter Hovannessian). Сега не можам да поднесам како луѓето внесуваат токсични материи во нивните тела? Страдам кога ќе се сетам како, поради незнаење, ги канев моите најблиски во мојата кука и им давав готвени намирници со свои раце.

Пред да ја дадам сирово, чукањето на срцето ме информираше за мозочен удар, кој според мене се сметаше за пријатна и лесна смрт, но сега сакам да живеам за да читам со свои очи и да слушам со моите уши дека името на брат ми е најзастапувачите на целиот свет. Работата ти е мудра, зготвената храна мора да се собори, победата ќе ти дојде.

2 август 1967 година:

„Сега совршено здрав и просперитетен, како вистински човек, испраќам ти моето трето писмо. Чувствата на моето срце се толку многу што не можам да ги напишам на хартија; Ти го должам моето сегашно здравје, о спасител на човештвото, о драг мој брат, може ли да те наречам брат?

Кога не добив одговор од тебе за моите две претходни писма, ја позајмив твојата голема книга од моите пријатели и сета ја препишав во три дебели тетратки. Сега оваа копија се менува. Подоцна дознав дека сте пратиле книги и писма, но тие не стигнале до мене.

Овде, бројот на верници во сурово веганство се зголемува од ден на ден ден; Меѓу нив има и лекари. Повеќето од нив доаѓаат кај мене за

некои прашања, промовирам сирова храна; Правам колачи, алва, салати и суров долме и им ги покажувам на луѓето, ги печатам нивните упатства и ги дела меѓу луѓето, го пишувам твоето име на колачите со суво грозје; Купив една од овие колачи за сестра ти. Таа плачеше, ме прегрна и ми рече: „Од денес сме две сестри, вратата од мојата кука е секогаш отворена за тебе“. Таа ми го даде вториот том од твојата книга.

Често ја среќавам сестра ти, ги читам твоите писма и документи, гледам фотографиите, со големо сочувство ги погледнав фотографиите на твоите две деца кои беа потрошени од „зајакнувачка“ храна и „ефективни“ лекови; Тие се жртвувани, но наместо тоа, денес илјадници луѓе се спасени од сигурна смрт и испраќаат поздрав во нивниот спомен. Големите генијалци во минатото поради ваквиот тип на храна и лекови ја оставија својата работа недовршена и пропаднаа...а само вие ја откривте оваа тајна. Нека е немезисот кој се осмелува да ги негира овие факти.

Сега да зборувам малку за себе. Мислам дека би било интересно за да знаеш каков бев пред да почнам да јајдам сирово и каков сум сега. Имав седумнаесет години кога имах силни болки на десната страна на грбот. Лекарите не можеа да ја разберат причината и само ми направија непријатно со лекови и масажи. По шест години, конечно ме однесоа во болница, умирајќи. Се испостави дека мојот десен бубрег е полн со камења и гној. Професорот што ми го оперираше бубрегот беше интелектуалец кој, да беше жив, со двете раце ќе ги потпишеше твоите откритија; Ми кажа дека докторите ти изеле половина од бубрегот поради масажи и штетни лекови и се насмеа. Ми нареди засекогаш да заборавам да јајдам месо, јајца, кисели краставички, минерални води и солена храна и да јајдам повеќе зеленчук и овошје.

Оваа наредба ја следев две-три години, кога се чувствував подобро, повторно почнав да јајдам сè. Малку по малку, мојот апетит се зголемуваше и мојата тежина се зголемуваше од ден на ден; Како и другите, мислев дека ова е знак на здравје, но испадна спротивното. Прво почна силна главоболка, потоа ми отекоа нозете и на четириесет и четири години вештачките заби беа заменети со природни заби. Мојата телесна тежина достигна осумдесет и два килограми; Скратен здив, хронична кашлица, палпитации и кисел stomak ме опкружи. Подоцна се појави гушавост, која

ми го опкружи вратот како тврдо аце. Докторите сакаа да оперираат, но ас одбив. Потоа, ишиас, артериосклероза, крвен притисок, хемороиди, гихт итн., ми го ослабеа целото тело до таа мера што не можев да одам.

Мојата соба беше како аптека од таблети аспирин, пирамиден, валокардин, милокардин, аналгин, белоид, каподи азит и други отрови, кои сочинуваа половина од мојата храна. Бев разочаран од докторите и бидејќи сите велеа дека овие симптоми се поврзани со годините, мислеа дека дошол крајот на мојот живот. Бев уморен од овој свет и само посакував еден обичен мозочен удар да стави крај на овие понижувања. Не ми падна на памет дека може да се појави чудо и да ме спаси од овој кошмар. Но, ова е споено. Сега ѓаволот од седумнаесет килограми е исчезнат (писмената заборава дека нејзиното првобитно тело има акумулирано седумнаесет килограми свежи и здрави клетки во овој период на сирово адење, односно ѓаволот не бил седумнаесет килограми, туку триесет и четири килограми, а можеби и повеќе) и одам од едниот до другиот крај на градот со вистинска тежина од шеесет и четири килограми и со тежок багаж се качувам по 132 скалила од фабриката за коњак до ќерката на сестра ми која е таму на клиниката и затоа што работниците а тамошните доктори се целосно запознаени со мојата претходна состојба, се изненадени. Посебно кога ми го земаат притисокот и гледаат тринаесет наместо деветнаесет. Ова ќе ги натера да го променат своето мислење и всушност вистината ќе победи. Подготвувам вкусна сурова веганска храна во мојата куќа и им ја носам, тие адат и велам: „Хованесан своите книги ги испраќа на целиот свет бесплатно. Јас ги третирам луѓето и со сирова храна, адете колку сакате“. Во оваа среќа живеам веќе десет месеци...

Сакам да кажам неколку зборови за мојата детоксикација. Болките од моите болести беа толку интензивни што не ги почувствував првите реакции на детоксикација, само што повеќе адев, толку повеќе не можев да се наситам. На левата страна од телото ми се појави црвен осип, кој исто така беше болен, но набрзо се реши. Кожата ми се исуши на некои места, чешаше, првот и се подобри; Бојата на мојата урина понекогаш беше светло црвена, а понекогаш бела и густа, но сега е бистра како вода. Имав неколку силни главоболки кои се подобрија сами по себе. Од првиот ден на сирова храна, заборавив дека има лек на овој свет. Не можам да вер

мојата бела коса сега стана сива и се обновува во првобитната боја“.

Писмо бр.12 - 7 мај 1971 г

„Имам толку многу новости што не знам од каде да почнам и каде да завршам. Еден ден отидов во болница за некои административни работи, видов докторка како ја држи вашата книга во раката, собирајќи неколку други лекари околу неа. и со ентузијазам објаснувајќи како нејзиниот зет бил спасен од тешка бубрежна болест со сурово веганство. Тогаш таа рече: „Во оваа книга е и писмото на свекрвата на Офелија Хамбарсумијан.“ Изгледа дека не ме познаваш. Ја погледнав книгата и видов дека е фотокопија од истата книга што ја потпишав и ја дадов на луѓето. Бидејќи твојата книга е многу ретка, ќе биде фотокопирана за да можат повеќе луѓе да ја користат. Кога оваа докторката ме препозна, ме замоли еден ден да одам кај пациент.

Поранешниот пациент по име Озонијан, сега целосно здрав, организираше раскошна забава; Тој е ветеринар, неговата сопруга е докторка, брат му е универзитетски професор, неговата сопруга исто така докторка, заедно се собраа неколку новинари и некои нови суровини. Д-р Абаџијан од Кировакан, влезе со неколку нови следбеници што ја дава сирово.

Озонијан напиша писмо на твојата стара адреса пред една година кога беше тешко болен, но мислам дека не стигна до тебе. Ова писмо е толку интересно и вредно што го препишувам и ви го испраќам. Како што можете да видите во писмото, пред една година тој беше толку болен што се разочараа од него, но сега тој ја работи својата работа со потполно здравје; Писмо од Озонците:

„Не знам на кој јазик да го изразам моето изненадување и почит кон вас кој сте на големиот филантроп и на големиот научник на оваа возраст. Иако како последица на моето заболување на бубрезите, јас сум толку слаб што не можам да пишувам неколку зборови дури и до моите најблиски роднини, но ти пишувам со сета радост. Ти си единствената личност на целиот свет на кој ја можам да ја пишувам, но не можам да пишувам. Брат ми ја донесе твојата книга и инсистираше на тоа Ја прочитав, седнав во кревет само за да не го навредам и неволно почнав да ја читам книгата кој беше искината од премногу читање; но не можев да се откажам од оваа волшебна кн

затоа што неговиот остар и страствен азик, како и твоите длабоки и железни мисли, го маѓепсаа целото мое битие. Токму трагичната смрт на овие деца ве испрати во скриените визби на научниот океан во потрага по вистината. Длабоката тага ве натера да станете сонце на биологијата. За ова, хуманоста им е должна на вашите две деца и нивните имиња секогаш ќе останат во сеќавањето на народите. Откако ја прочитав твојата книга, веднаш отидов сирово и без да го чекам исцелувачкиот резултат, изразувам благодарност. Затоа што бев сигурен во вистинитоста на твоите изјави; Бидејќи јас сум ветеринар и многу сум запознаен со биологијата, би можел подобро да ја разберам големината на твоите зборови. Сите идеи за биолошката наука, кои беа длабоко вкоренети во мојот мозок со децении, се сменија за еден ден. Сигурен сум дека иднината ќе се поклони пред твојата големина, бидејќи никогаш не било скриено големо откритие. Имам 40 години. Имам хроничен нефритис, состојбата ми е многу сериозна. Азот во крвта ми е 65-90 и не се намалува. Лежам во кревет, само дишам за тебе, сигурен сум дека ќе бидам добро. Ќе ѝ бидам должен на мајка ми што ме роди и вам должен за продолжувањето на мојот живот, засекогаш..."

Уште една интересна вест: еден од новинарите на списанието „Science & Life“ дојде во Ереван од Москва за да спроведе истражување за развојот на живите суштества.

Неколку лекари и искусни суровачи се собраа во куќата на еден репортер кој ја даде сурова и тој напиша извештај. Ме бараше и на 15 ноември 1971 година, писмото број 13 (имав напишано детално писмо до уредникот на весникот „Авангард“) очигледно има ефект, бидејќи телефонски бев информиран дека специјалист за дигестивни болести систем, професорот Џиван Шмавоњан, сакаше да се запознае со мене и некои други суровини. Што да правам освен да направам забава за активните суровини. Неколку дена пред забавата, зедев одмор од канцеларија и без никаков срам се обидов да поставам маса што ќе биде нова и за живите задачи.

Суров леб, бисквити, басак, како и разни сирови џемови од цветни листови, семки од калинка, дури и од зелени ореви што ги правам секоја година на пролет, а и со разни салати, имав украсено

три големи маси толку многу што е тешко да се каже. Едно време нико не се осмели да ги допре трите големи колачи на кои свети твоето име. Конечно го пресеков и го пуштив. Трpezата стенкаше од тежината на овошето и овошниот сок!

Во средината се гледа сестрата на Атерхов (Сирануш Баба Каниан),
лево од неа е професорот Шмавоњан, а зад неа стои Хаикануш Тер
Хованесјан.

Состанокот бил закажан на 24 октомври 1971 година во 16:00 часот. Два часа понапред, испратив по твoјата сестра, за првите пристигнувања да се ракуваат со неа како твој претставник. На првин влезе самиот почесен професор и со насмеано лице ми подаде рака со двете раце и со голема почит а сретна сестра ти. Во друг момент, сите суровини гости беа доктори, универзитетски професори, новинари, професори итн., одеднаш влегоа четириесет и пет луѓе. Бев шокиран, токму тогаш д-р Абациан пристигна во својот автомобил со четири агилни и весели дами од Кировакан; Прво зборуваше за своите болести и ви упати благодарност што се ослободивте од овие болести и посака на добро за вас и вашето здравје.

Потоа сите живојадци одржаа говор еден по друг и детално објаснуваа за минатите болести и сегашното здравје. Професорот седеше тивко, слушаше внимателно и правеше белешки во тетратката. Повеќето од гостите не го познаваа, кога стана и се претстави по завршувањето на извештаите на живојадците,

сите седнаа и почнаа тивко да слушаат. Почна полека да зборува за своите намери и планови.

Еден од универзитетските професори го чита писмото на Хованес ан. Д-р Абаџи ан
седи на левата страна.

То рече: „Хованес ан всушност направи одлична работа. Истори а покажува дека повеќето познати научници потекнуваат од обични луѓе; Иако Хованес ан не е доктор, но со своето откритие, то стои над лекарите и има право да биде научник. Иако има непријатели, но вистината е дека победува. Сите вие кажавте, цитирајте, но овие зборови остануваат со вас. Треба да организирате популација, да земете статистика на сите живи адачи, да утврдите какви болести имале во минатото и каква е нивната состојба сега и да ни ги доставите овие документи". Според неговиот предлог, избрана е комисија од 15 лица. а во него беше заведено и моето име. Решивме да формираме таков состанок еднаш на три месеци.

Проф.

Како заклучок, со барање на професорот, презентирав неколку фотокопии од вашите писма, од писмото од индиската влада, од

писмото што го напишав до „Авангард“ и писмото на Озонијан и Макаријан. Со големо задоволство ги изеде сите салати и други јадења и праша како да ги подготви. На гостите им поделив десет примероци од салатите што ги имав. Ова не е една од верзиите што ти ги испратив, оваа е сосема нова и комплетна.

Средбата траеше од 16:00 до 21:00 часот. При заминувањето, професорот ми даде една од неговите карти мене, а друга на Сирануш и не замоли секогаш да бидеме во контакт со него. Тој му рече на Сиранош: „Навистина сакам да го видам брат ти, да се консултираме и заеднички да подготвиме ефективен план за наскоро да стигнеме до дестинацијата. Тешко е да се добие дозвола за патување во странство; пишете му на вашиот брат, можеби тој може да го искористи своето влијание да подготвиме покана“

Адреса на професорот: Џиван Мамбре Шмавоњан, Папазијан бр. 17, Ереван“.

Хаикануш Тер Хованесјан, ул. Алавердијан, Ереван бр. 10.

Писмо од владата на Индија:

Индиска информативна служба - ТС Канвар

Техеран, 4 ануари 1971 година, Амбасада на Индија. новинарски соработник

„Како што не информираа, објавивте книга под наслов „Сурово јадење“. Може да информирате дека владата на Индија назначи комитет за одлучување за Nature Cure, кој спроведува студии за напредокот и развојот на Nature Cure.

Вашата книга е дадена на оваа комисија, која ја препознава и смета дека тоа би било добро дело. Затоа, Министерството за здравство и семејно планирање на Индија размислува да ја продаде оваа огромна книга евтино (само пет рупии) за да ја дистрибуира. Тие нема да профитираат од продажбата на оваа публикација.

Ќе ви бидеме многу благодарни доколку љубезно дадете дозвола Владата на Индија да ја објави оваа книга на англиски и на други дванаесет локални јазици.

Исто така, ве молиме известете ни дали оваа книга е ажурирана оттогаш Издание од 1967 година. Или сакате да го измените во блиска иднина?

Затоа, ќе бидеме благодарни доколку а имаме потребната дозвола за да можеме да а об авиме оваа книга во Инди а“.

ТС Канвар.

Тоа е на активната здравствена установа во Инди а, основана во 1964 година од Махатма Ганди. Тие редовно ги дистрибуираат моите книги и билтени во Инди а. Министерството за здравство на Инди а беше запознаено со мо ата книга од оваа институци а. Еве дел од писмата што ми ги напиша директорот на таа институци а:

„Пред пет години прочитав за тебе во Британскиот вегетари ански магазин, на ко не обрнував многу внимание и речиси го забравив; До минатиот месец, една мексиканска дама ко а води санаториум таму остана со нас три недели и зборуваше многу за сирова храна. Од тогаш нетрпеливо се обидувам да контактирам со вас и да нарачам книга, но како да а на дам вашата адреса? Но пред неколку дена ни до доа два ца луѓе кои пет години се на сирова храна и ми а дадоа вашата Ово институт е основан од Ганди и ас имав среќа да работам таму десет години во последните години од неговиот живот.

ЦЕНТАР ЗА ЛЕКУВАЊЕ НА ПРИРОДАТА, Урули-Канчан, Инди а

Претседател на Израелското веганско друштво, главен уредник на „Природа и Здрав е“ списание:

„Ви благодариме многу за испратените билтени, се трудиме да ги добиеме на оние кои на многу сакаат да ги користат. Досега продадовме сто тома ваши книги; Во мала зем а каде што на големиот дел од населението не знае англиски, продажбата на толку многу книги е навистина голем успех. Ви испраќам насловна страница на списанието „Природа и здрав е“ (TEVA UBRIUT) во кое е испечатена и прекрасната фотографи а на шестгодишната Анахит. Сега подготвувам стати а за печатење со фотографии а од дванаесетгодишната Анахит“.

Jaacov Grabois, 10 Hateyna St. Nevey Oz. Израел

Ово доктор е претседател на Британското вегетари анско друштво, ко има пракса во Лондон, и откако а прочита мо ата книга, таа беше

се убеди и им а дава мо ата адреса на своите пациенти и им а пропишува книгата за сирово адење. Следното писмо го докажува тоа:

„Ја прочитав тво ата книга за сирова храна. Д-р Лато ми препиша диета со сирова храна за лекување на мо от рак. Ми а даде тво ата адреса за да можам да а нарачам книгата од неа. Ќе испратам десет долари по пошта и те молам прати ми три книги и шест билтени“.

Г-ѓа Кембел Муди, 31 Линден Гарден, Лондон, В. 2

Г-ѓа ВЕРА СТАНЛИ АЛДЕР:

„Драг славен при ателе, внимателно а прочитав тво ата книга двапати и го почувствував тоа оваа книга ќе воведе нова ера за човештвото. Многу е неопходно оваа книга да се стави пред очите на луѓето за конечно да има општа живост во светот. Ти си гени алец ко можеше да а препознае едноставната и совршена вистина и да а об асни поправилно од сите нутриционисти чии книги сум ги прочитал досега.

Со години им нагласувам на луѓето дека човекот е овоштар и вака ќе се решат светските проблеми и ќе се создаде златен свет. Вашето мото („не готви“) ги елиминира сите причини, мерки, умереност, со едноставен и основен редослед. Ќе ги елиминирате статистиките и слично за кои досега се зборуваше, а на нивно место ќе им обезбедите на луѓето вистинско здрав е и среќа.

Вашето откритие, како и откритието на електричната енерги а, е дело на гени , а можеби и луѓето кои ве разбираат се гени алци.

Ќе направам се што е потребно за да а направам тво ата книга позната; Моментално уредувам книга, пишувам друга книга и држам предавања. Деновите се премногу кратки за да се направат овие работи. Сега ситуаци ата во светот е критична, но мо от сопруг и ас сме охрабрани, во смисла да знаеме дека вие и вашата работа и вашиот успех се уште сте на ово свет. Ве молиме прифатете дека сме многу блиску до вас.

Ви испраќам една од моите книги. „Со години сме вегани, не пушиме и не пиеме алкохол, а сега ас и мо от сопруг го користиме вашиот метод.

„ДРУЖЕЊЕ НА СВЕТСКИ СОЈУЗИ“ 8 Прва авени а, Лондон.

СУШТИНАТА НА ЗДРАВЈЕТО» На високи издавачи на закони за здравје и живот:

29 април 1968 година:

„Ја добив вашата книга. Не само што сметам дека оваа книга е одлична, но совршено се вклопува со моите мисли, постапки и пишувања. Сега издаваме списание наречено „СУШТИНА НА ЗДРАВЈЕТО“. Покрај издавањето на ова списание и моите лични книги, сакам да продавам и странски книги кои на луѓето им го покажуваат вистинскиот пат. За таа цел, сигурно е дека вашата книга треба да се наоѓа меѓу моите книги, затоа ве молам известете ме за условите на попустот на големото“.

24 мај 1968 година:

„Среќен сум што можам да ви испратам чек од 82,5 долари за педесет тома книги со сирова храна.

Box 2821, Дурбан, Јужна Африка.

ДАУЛАТ РАМ ЈАВНА МИСИЈА:

„Ќе се изненадите кога ќе го добиете ова писмо; Верувајте ми, откако а видоа вашата книга, сите членови на одборот на директори на овој институт не само што беа длабоко погодени, туку и целосно убедени дека само преку сирова храна може да се спаси населението од сите болести. Нашата заедница е добротворна организација. Одлучивме да спроведеме движење за сирова храна во Индија. Ако ни дозволите да ја испечатиме вашата книга на англиски и на локални јазици, на прво место ќе дистрибуираме десет илјади примероци бесплатно. контактирајте и со Министерството за здравство за и тие да го разгледаат ова прашање во нивните активности. Решивме вистината да ја докажеме и во болниците.

Знаеме дека вашата философија има свои противници во однос на личните интереси, но во земја како Индија, каде што на големиот дел од населението е сиромашно и гладно, сировата храна ќе наоѓа погодна почва и ќе предизвика милиони човечки суштества кои како резултат на трпата готвената храна и навиките и погрешните обичаи, спаси се. „Подоцна, кога вашата книга е

обавено и резултатот е постигнат, ќе испратиме покана да дојдете во Индија со вашето семејство и да го видите резултатот со свои очи“.

Кришан Мохан, потпретседател. 17- Б, Асаф Али Rd. Њу Делхи

Откако го добив писмото од индиската амбасада, решив да се обидам повторно и да ги известам властите на нашата земја за оваа победа. Прво, му го напишав следното писмо на Мохамед Реза Шах Пахлави, прикачено том од персиски, англиски и ерменски книги до Царската канцеларија.

Писмото:

„Горд сум што ви ја пренесувам исклучително среќната вест која на почетокот можеби е тешко да се замисли.

Како резултат на моите триесетгодишни напори, студии, истражувања и искуства, денес дефинитивно е докажано дека причините за сите болести се предизвикани од конзумирање на зготвена храна, хемикалии и други мртви материи кои луѓето несвесно ги внесуваат во своето тело. Во тоа се уверив кога изгубив две од моите сакани деца, едното на десет години, а другото на четиринаесет години, како резултат на препишувањето на „ефикасни“ лекови и „заакнувачка“ храна од познати лекари. Деталната книга што ја напишав на ерменски беше отпечатена и објавена во 1960 година, а потоа за да ги информирам моите персиски сонароднички/мажи во 1963 година, привремено објавив мал памфлет на персиски, чиј примерок го презентирав во исто време. Споменатата книга ја забележал господинот Пахлбод, министер за култура и уметност. Тој ме повика и по неколку средби ме запозна со Др.

Абас Нафиси, генерален секретар на Red Lion and Sun. На г-дин д-р Абас Нафиси и д-р Аболкасем Нафиси, раководител на породилната болница Каџе Нури, им се допаднаа моите идеи и мислења и ветија секаква помош и соработка; За целите на прелиминарните истраги за сива храна, тие ме запознаа со Домот за деца без родители Немуне и расадникот број еден и детската болница Бахрами. За жал, таму наидов на некои потешкотии, бидејќи беше неопходно да се одделат некои лекари и вработени од старите погрешни идеи и да се запознаат нивните мисли со нови идеи, па поради одложувањето на работата, моите напори останаа неплодни и привремено се откажав од стремежот кон предметот. Се разбира, со одлично

жалам, особено што внимателно ги набљудував штетните ефекти од нивните погрешни навики во исхраната.

Во основа, административците на споменатите институции како и сите лекари не обрнуваа внимание на реалниот ефект на мртвата храна и само ги хранеа сите пациенти со варена и невитална храна, како ресторани, кои 100% предизвикуваат болести. По неуспехот во сопствената земја, решив да им ги искажам своите идеи на научниците од странските земји, за можеби на овој начин да добијам валидни и непобитни докази за спроведување на мојот план во мојата татковина. Сега, кога дојде време, чувствувам дека е мојата света должност да ви ја пренесам оваа важна информација на вас кои ја покажавте својата намера на светот со белата револуција на шахот и народот.

Мојата книга на англиски јазик првпат беше отпечатена и објавена во 1963 година, и таа е продадена. Потоа, во 1965 година, ја објавив втората книга на ерменски јазик и две години подоцна истата книга ја преведов на англиски јазик, со што ви ја испратив секоја од нив. Со мои лични средства и ресурси испратив десет илјади тома од овие книги и околу половина милион бесплатни летоци до политичарите од странските земји, до весниците, институциите, универзитетите итн. И оваа година испечатив десет илјади памфлети на ерменски јазик за да им ги дадам на луѓето бесплатно. Резултатот од овие активности беше дека денес во земјите во светот, особено во Америка, Индија и Ерменија, има стотици илјади луѓе кои се сурово-вегани, повеќето од нив беа пациенти кои беа разочарани од лекарите, а сега тие го продолжуваат својот живот во совршено здравје. Од нив добивам илјади писма со благодарност. Речиси сите вегани и натуропатски лекари и други прогресивни здравствени институции ги шират моите книги и летоци и започнуваат опширни реклами за суровиот веганизам; Ги објавуваат моите објави во нивните весници, градат санаториуми за сурово веганство. Во Мексико е основан сиропиталиште за сирова храна. Мојата книга се преведува на шпански во Аргентина и на хинди во Делхи и моментално се печати. Би-Би-Си ја претстави мојата книга на ТВ и прочита делови од неа на луѓето; Докторите филантропи во Европа, Америка итн., ја даваат мојата адреса на „неизлечивите“ пациенти и препорачуваат да се прочита

книга за сирово адење. Биолозите на Академијата Ереван ги бранат и поддржуваат моите ставови во месечното списание „Наука и техника“.

Бидејќи мојата голема книга на ерменски беше објавена пред десет години, на се зголеми бројот на задачи на сирова храна во Ереван. Тие воспоставуваат односи меѓу себе и организираат забави и прослави врз основа на сирово адење. Многу лекари, исто така, се гледаат меѓу овие адат сирова храна; Раководителот и професор на катедрата за исхрана на Универзитетот во Ереван организира предавања за сирово адење, а на овие собира своите извештаи даваат луѓе кои се спасени од тешки болести.

На пример, докторка која боледувала од парализа и била неможејќи да се движи четири години, стана по четиринаесет месеци сирова храна и сега е во совршено здравје. Друг интересен пример: еден од моите роднини, дваесет и осумгодишен млад човек, боледуваше од нервна слабост и едвај ги мрдеше рацете и нозете; Тој не обрнуваше внимание на моите бесплатни упатства, патуваше во Европа три пати и потроши повеќе од еден милион риали додека конечно не ја доби книгата за сирово адење во Лозана од познат невролог кој ја прочита мојата книга и ја запозна вистината. Тој се врати во Техеран.

Во соодветното досие има илјадници слични документи и јас подготвен сум да ги презентирам на секое именувано лице. На крајот на краиштата, најголемиот успех што ми дојде неодамна е тоа што владата на Индија официјално ја призна мојата книга како корисна и одлучи да ја објави и да го препорача неиното читање на луѓето во Индија за да можат да ги следат упатствата од книгата. . и да се спаси од болести, сиромаштија и глад.

Денеска дефинитивно е докажано дека оние кои ја избегнуваат потрошувачката готвената храна, отровните лекови и другите мртви материи се ослободени од сите болести, без разлика дали се лесни или тешки, како што се срцев удар, рак, дијабетес, заразни болести, настинки. итн се зачувани. Документите со кои располагаат добро докажуваат дека како што се отвораат нови болници, бројот на пациенти пропорционално се зголемува; Бидејќи болниците, аптеките и куќите се извор на појавата на болести; Затоа, нема потреба да се градат нови болници, туку треба да се создадат услови болниците да останат без пациенти и да се затвораат една по друга, а

оваа состојба е само во промената на начинот на кој луѓето јадат. Спротивно на она што некои луѓе го мислат, тоа е многу лесно да се направи.

Како што одлучи владата на Индија, пред сè, неопходно е да и препорача на нацијата да ја прочита книгата за сирова храна и второ, треба официјално да се објави дека готвењето е неприроден и невитален чин. Треба да има ограничување на лажните и лажни реклами на мртва храна, отровни лекови и хемиски витамини.

Наместо да дистрибуираат отровни лекови меѓу фармерите, службениците на здравствениот корпус можат да ги научат како да одгледуваат од жив зеленчук и никна пченица, приготвени вкусни и евтини здрави намирници или како човек може целосно да си го засити телото со два ријала жива пченица, два ријала урми и два ријала зеленчук и да живее без болест.

Преку печатот, радиото и телевизијата, може да се предупреди и да се препише на нацијата за промените во навиките во исхраната, подготовката на жива и навистина охрабрувачка природна храна; Болниците може постепено да се претвораат во санаториуми; Начинот на исхрана на расадниците, сиропиталиштата и болниците треба постепено да стане задолжителен суро-вегански. Како резултат на тоа, луѓето ги преместуваат овие санаториуми во своите домови и стануваат свои лекари. Наскоро болниците ќе бидат празни од пациенти и ќе се затвораат една по друга. Постепено ќе се намалува потрошувачката на секаков вид тутун, пилатоци, месо, риба и други штетни материји.

Бадеми, ф'стаји, урми, суво грозје и такви вредни прехранбени производи и многу други овошја и зеленчуци се извезуваат во други земји по ниски цени, тоа треба да се прекине и да не се извезува. Значи, овде одгледуваната храна ќе се консумираат нашите луѓе и како резултат на тоа ќе се подигне животниот стандард на луѓето и ќе се намали нивниот негативен став. Ќе исчезнат кражбите, криминалите и фалсификатите. Ова, што на почетокот изгледа невозможно, за неколку години ќе стане реалност во нашата татковина.

Не треба да обрнуваме внимание на апсурдните, лажните и заблуди на некои лекари кои сакаат пари и немилосрдни, бидејќи тие не само што со своите тврдења не успеаја да го најдат најмалиот лек за спречување на болести, туку и со своите погрешни постапки и

грешките предизвикаа ширење на овие болести. Одговорот на сите овие дискусии е само дефинитивен резултат на работа и акција. Доколку добиениот резултат во моето семејство не е доволен за нив, како и меѓу адачите на сирова храна кои се расфрлани во други земји, доколку добиам доволно капацитети и средства, подготвен сум со акција да докажам и докажам вистинитоста на моето тврдење во краток временски период.

Моето барање е трпеливо да ги прочитате книгите и известувањата што ви ги испратив на англиски“.

„Во присуство на најголемиот спасител на човештвото од сиромаштија и болести:

Јас сум пензиониран офицер на Царската армија, кој се пензионираше со осумнаесет години и три месеци стаж поради прекумерна дебелина во 1344 година (персиски соларен календар) според одлуката на Медицинскиот совет на Армијата според досието на моето тешки болести што беше договорено. Пред да се пензионирам извесно време за да лекувам дебелината која ја имав накачено околу 125 кг, ми препишаа апчиња за слабеење како Метрикал и ги земав, а како резултат на тоа мојата тежина достигна 150 кг и постојано се зголемуваше. Се додека целосно не ми ја одзедоа мојта за работа. Потоа, со препишување витамини, кебапи и други намирници добив и астма. Одлучено е да ме пензионираат, односно без бенефиции, односно со нецелосна плата. Во тоа време кога ме измачуваше мојата астма, ме испратија на одделението за алергии во армиската болница бр. алергични на тие работи, секако сите отекоа, ама две-три ги разгледаа штом не беше празна петицијата и рекоа дека си алергичен на нив и треба да правиш инекции три пати неделно; Како резултат на тоа, добив срцева астма и со препишување други таблети како што се валиум, сирупи за гради и смртоносни лекови, мојот бубрег откажа и силни болки во оток на стомакот. Потоа килажата ми се зголеми од 160 кг и повторно земајќи ги аките кортен таблети што ми ги препиша докторот, секој ден се здобелував и добив таканаречена Кортни дебелина и повторно ме пратија на носилки.

на одделението во истата болница на вечно лекување! По операцијата на папачната кила, докторот ми рече дека ти испразнив триесет милиони единици пеницилин во стомакот; Сега разбирам дека со овој пеницилин го достигнав прагот на смртта. Во тоа време мојата мала ќерка имаше ревматизам на срцето и мораше да вбригува милион и двесте пеницилин (Пенадор) секоја недела до 18 години. - наречен рахитис. Мојата сопруга, која боледува од сиромаштија и многу болести на мене и на моите деца, поднесе жалба до судот за издршка на семејството и побара алиментација, а јас не можев да плаќам алиментација поради ниската плата, се разведов од неа, што значи да ја спасам од овој мизерен живот. Останав со пет болни и сираци деца. Секојдневно кога одев кај лекарите со книшки за здравствено осигурување се пополнуваа голем дел од книшките и се проневеруваше голема сума од мојата плата во вид на посети, ЕКГ и лабораториски такси. Би изгубил и дел од мојата плата за осигурителната франшиза.

Сè додека книговодителот од училиштето на моето дете, кој ја забележа мојата ситуација, не ми ја предложи книгата за сирово адење. Ја прочитав оваа книга со полна ентузијазам и ја прифатив нејзината содржина и заедно со моите деца почнавме да адеме 100% сирово веганско. За неколку дена мојата астма се расчисти; Потоа состојбата на ќерка ми постепено се подобруваше и нозете на син ми се исправија, а јас продолжив со мојата младост. Во рок од шест месеци, мојата тежина се намали од околу 160 на 70 кг. За тоа време, адејќи целосно сирово, го вратив животот и свежината на детето и си ветив дека никогаш нема да допрам смртоносна храна. Моето спасение од несреќата и го должам на твојата книга“.

Г-дин Акбар Тофанчи-бр.

Писателот на ова писмо е дама која доаѓа во Техеран сурови вегани клуб секој ден по нејзината работа и ни помага во клубот, а понекогаш и снима некои видеа од клупските дела:

„Како го победив ракот со сурово веганство: Наскоро

ќе ја прославувам мојата втора годишнина од сурово. Пред само две години, кога болката од рак се зголемуваше во интензитет, се запознав со книга со сирова храна која целосно ми го промени животот. Всушност, оваа книга ми го спаси животот.

На 2533/2/21 (Персиски царски календар) почувствував нешто чудно во десната града. Малку вознемирен отидов на лекар, но рендгенот не покажа ништо необично. По два месеци, болките почнаа и набрзо се влошија. Почна посетата на лекарите за лекување.

На 2533/6/25 со моја дозвола е извршена операција; Кога се освестив, забележав дека десната града ми исчезна, десната ми беше вкочанета.

Расположението не ми се промени многу се додека на 2535/1/5, кога почувствував болка во левата надколеница, отидов кај неколку лекари и откако направив неколку фотографии, ми дијагностицираа рак на коските и ми порачаа

комп утеризиран извешта за остеотомии а од глава до пети. земете Во друга операци а за спречување на болеста да напредува, ми беа отстранети и матката и а ниците. Поминаа 40 дена... лекарите рекоа дека треба повторно да ме хоспитализираат. Решив да заминам во странство и таму да го продолжам лекувањето. отидов во Израел; Откако ми а отстрани а десната града, на секои три месеци ми ги сликаа белите дробови и црниот дроб. Многу зрачење ми навлезе во телото. Четириесет сеанси ме третираа со кобалт, на секо а сеси а ставаа кобалт од едната страна по три минути, а од другата страна по три минути. Во Израел повторно почнаа да се сликаат и рендген, ми а сликаа гушавоста ко а а оперирав пред години.

Конечно, мо от доктор ми го об асни целиот процес и ми рече: „Доцна ти ги извади а градите, оваа болест напаѓа три дела од телото, белите дробови, црниот дроб и коските; Имаш напреднат рак на коските. Главата на бедрената коска ти стана толку тенка дека се прашувам како не се скрши додека седев на авионското столче?“

Во Израел дадоа петнаесет сесии на кобалт. Се вратив во Техеран со куфер полн со фотографии, писма, рецепти и упатства. Една недела имав хемотерапи а во Техеран и од седум наутро до два попладне ми ставаа сол на главата. Биде ки ги прекинаа хормоните, мо ата телесна тежина се зголеми од шеесет и осум килограми на осумдесет и три килограми. Дури и предвидуваа дека ќе ми опадне косата и ќе пуштам брада и мустаќи. Еден ден, кога сакав да земам капсула, кога а прочитав брошурата, видов дека пишува дека ово лек има до дванаесет негативни резултати и можеби смрт; Но, сè уште бев жив, па решив да престанам да се нервирам.

Десет месеци подоцна, се случи на важната промена во мо от живот. Кога еден од моите при атели, ко и самиот беше парализиран, ми кажа дека се чувствува многу подобро по еден месец сурово веганство, решив и ас да станам суров веган. Следниот ден, отидов во клубот за сурови вегани со болно и разочарано тело за да научам за нивниот метод на исхрана. Јадев половина сурово и половина варено неколку дена, се охрабрував се повеќе и на кра от станав а

апсолутен суров адач. Со одење сурово првиот месец, во моето тело се случи чудо. Моите влакна на веѓите, кои беа целосно паднати, повторно почнаа да растат; Имав повеќе енергија за одење, видот ми се подобри и се чувствував оживеан. Еден ден паднав од скали на мермерниот под на централното осигурување; Имав чувство дека ќе бидам парализирана. Со тие два месеци сирова храна, имаше толку многу промени во моето тело што кога повторно ми ги фотографираа карлицата и нозете, докторот рече: „Вашите коски се поздрави од моите“. Во моето тело немаше траги од тие длабоки рани. Ги имам чувано сите документи и фотографии пред и после сирова храна. Денес, по две години сурово веганство, целосно се променив. Во овој период не земав никакви лекови. Мојата десна рака, која беше целосно вкочанета по операцијата, се врати во нормала. Моето тело, кое беше полно со мозолчиња под кожата по хемотерапија и имаше силни болки, се подобри и мозолчињата исчезнаа. За тоа време изгубив дваесет килограми. Сега работам осум часа дневно и многу сум активна во слободното време. Се надевам дека ќе го поминам времето среќно и здраво во овој нов живот“.

Maryam Neshan Barjan, родена на 25 јули 1931 година - Техеран

***

Овие и ил адници други писма добиени од суровини од различни националности ширум светот докажуваат дека оние пациенти кои престануваат да користат лекови и зготвена храна веднаш и непроменливо се излекувани од секаков вид на болест еднаш засекогаш.

Весникот „АВАНГУАРД“, кој излегува во Ереван, главниот град на Ерменија, во еден од своите броеви (1964 година, бр. 98) пишува: „Повеќе инженери, музичари и сликари, сите кои се учители, станаа суровини. Тие ве уверуваат дека се чувствуваат толку лесни и здрави што не се потат и не ги чувствуваат палпитациите на нивните срца“.

Московското списание наречено „НАУКА И ЖИВОТ“ признава во неговото издание од март 1965 година вели дека меѓу неговите читатели има многу суровини, кои биле излечени од разни болести и ги информирале уредниците за целосните детали за нивното закрепнување.

Во овие околности не може да се разбере зошто биолозите и другите одговорни органи не преземаат активни мерки за спроведување на принципите на сурово адење. Зошто се двоумат кога е пронајден патот да се постигнат својата конечна цел да го ослободат човештвото од болести и да обезбедат среќен живот за сите? Ако одлучат, можат да го излечат секој болен во рок од два месеци и да ги испразнат болниците од своите пациенти. Должност на секој благороден човек е да ги праша дали сакаат да се постигнат оваа цел или не.

Свечено му изјавувам на целиот свет дека отсега ПРЕПИШУВАЊЕТО НА ОТРОВНИ ЛЕКОВИ И ПРЕПОРАКАТА ЗА ГОТВЕНА ХРАНА ДА СЕ СМЕТАТ КАКО НАЈБЕЗДРЖЕНИ ЗЛОСТОРСТВА ПРОТИВ ЧОВЕШТВОТО, ЗАТОА ШТО СЕ

ПРЕДИЗВИКУВААТ СИТЕ ЧОВЕЧКИ БОЛЕСТИ.

***

Прекрасното 7-годишно бело куче, Џеки живее со нас како суров веган од првиот живот.

Сега лесно се докажува дека јадењето месо е неприродно дури и за другите животни, а ние немаме вистински месо јади. Џеки е навикната на храната што ја јадаме уште од раѓање. На голем дел од неговата храна се состои од пченица, урми, суво грозје, ф'стаци, салати и разни овошја, сето тоа во жива (сурова) форма, бидејќи во нашата кука нема ни грам мртва храна. Ова куче дури јаде кромид и ротквица со голема желба.

Кога ќе го изведеме надвор од градот, паси како агне по зелените ливади. Во споредба со другите кучиња, ова куче е исклучително здраво, свежо и полно со енергија. Ако сакаме да ги навикнеме младенчињата на лавовите, леопардите и волците да јадат растенија како ова куче, по неколку генерации тие целосно ќе ја напуштат својата жестокост и ќе станат смирени и ќе можат да живеат заедно со други животни како што се кравите. Но, напротив, никогаш не можеме да ги навикнеме кравите да јадат месо.

Што треба да се избегнува?

Сувото овошје кое е обработено со сулфур или остра вода или со други хемикалии не треба да се конзумира, бидејќи нема нутритивна вредност и е само отровна материја, така што ни црвите не му се приближуваат. Не треба да го консумирате тоа маслиново масло кое е филтрирано со хемикалии и нема природна боја или мирис и вкус.

и ја изгуби својата хранлива вредност. Солените маслинки, киселите краставици и киселите краставици подготвени со сол или оцет не се сметаат за жива и природна храна. Исто така, оцетот, виното и таквите адења кои се вратиле од првобитната и природна состојба немаат никаква хранлива вредност. Солта се подготвува и на начин што се загрева и е штетна, покрај тоа што потребната сол на организмот ја има и во овошјето и зеленчукот. Не користете перманганат или други средства за дезинфекција за миење овошје.

Избегнувајте топли простории, топла облека и нечист воздух. Не користете сапун или шампон, тие содржат хемикалии кои се штетни за кожата и телото; Туширајте се што е можно порано.

Суровите вегани не јадаат неприродна, варена, месна и мрсна храна многу жедни; Не троши безвредни калории за да се изгаси со ладна вода, не се пот за да си го пополни местото со вода. Покрај тоа, природната храна има доволно вода со себе. Природата има произведено природна храна на таков начин што тие се полни со вода во лето, а малку вода во зима. Кога сурова аде е жеден, тој ја гаси жедта со адење краставица или домати или чаша овошен сок или чиста изворска вода. За таа цел и за да се додаде вода во компот и слично, секое живо суштество треба да подготвува една или две чаши изворска вода дневно. Во принцип, живо адецот не треба да дозволи никакви хемиски или токсични материи во неговото тело, дури и ако количината е многу мала; тоа е дека не треба да пие вода од чешма. Оваа вода има хлор и флуор, а колку и да е малку, бидејќи има моќ да убива микроби, има моќ и да ги оштети клетките на човечкото тело. Човечките клетки се исто така чувствителни како микробите, тие исто така брзо се труат и пропаѓаат, во целиот свет се слушаат силни критики за оваа погрешна практика. Некои луѓе го потценуваат ова труење, а земаат оваа вода од чешма, додаваат нови хемикалии и отрови во неа, а прават различни бои и ја нарекуваат безалкохолни пиијалаци.

Еднаш месечно носиме неколку бокали со вода од изворот Ванак во Техеран што е блиску до нас и го користиме. Постои огромна разлика помеѓу вкусот и мирисот на изворската вода и водата од чешма.

Прскањето и хемиските губрива е една од немудрите постапки на „цивилизираниите“ луѓе од оваа ера. Алчните луѓе ја труат земјата со

хемиски ѓубрива и вештачки а зголемуваат количината на производот и наместо тоа го намалуваат неговиот квалитет; ги прскаат овош е и зеленчукот кога се зрели и веднаш ги продаваат на луѓето. Подоцна, самиот лекар, ко го измислил ова прскање, го гледа лошиот резултат од сопствената работа и наместо да го прекине, забранува да аде овош е и зеленчук.

Сега кога ситуаци ата е ваква, луѓето не треба да а користат штетата на прскање како изговор и готви овош е и зеленчук. Затоа што ако прскањето а уништува вредноста на производот на пример за 10%, готвењето а уништува вредноста за 100%, а во исто време, произведува многу повеќе отров во мртвата храна отколку прскањето. Луѓето треба добро да ги изми ат овие затруени намирници и во исто време да се борат против оваа нехумана практика. Сега се крева гласот на луѓето од целиот свет. Тие формираат здружени а, печатат списани а и отвораат специ ални продавници и санаториуми и пансиони за да ги хранат луѓето со храна што е произведена без хемиски ѓубрива и пестициди. Некои од моите странски следбеници, си купуваат зем а за да имаат приватна градина и да си ги обезбедат потребите од овош е и зеленчук без хемиски ѓубрива и да живеат во вистинска слобода.

Авантурата на здружението Техеран RawVegans Решив да а преведам и об авам мо ата книга на француски, германски, шпански и арапски, а исто така да направам книги од многу интересни букви и да а проширам мо ата глобална активност, но при ателите и сурова храната инсистираа да основам клуб во Техеран. . Заедно со некои основачи собравме сума пари меѓу нас, подготвивме повелба и а започнавме работата. Моите две големи соби на призем ето од мо от дом со вода, стру а и телефон бесплатно му ги дадов на клубот и поминав две и пол години во управувањето со клубот и ресторанот за сурово веганско потекло. Собрав членови кои беа верни на мо ата филозофи а и конституци ата на нашата заедница, и тие беа активни, помагаа, организираа при ателски средби, зборуваа за резултатите што ги добиваа од адење сирово, собираа подароци и се шегуваа како големо семе ство и во ова начинот на ко собравме околу 900 членови.

Една година по формирањето на групата, г-дин Џавад Рамезани, ко бил тешко болен и лекарите му го пресекле стомакот и

дуоденум и направил промени во стомакот, дошол во клубот додека умираше (според тоа што рекол) и станал член, станал сирово ад и се спасил од смрт. То беше многу заинтересиран за активностите на заедницата и беше избран за член на одборот на директори. За жал, то никогаш не можеше да разбере длабоката и едноставна философија на суровото веганство. То понекогаш велеше: „Мојата мисла сè уште не стигнала до умот на Атерхов, може да стигне таму еден ден“. Овие денови ги чекав со години, но залудно. Господинот Рамезани рече: „Атерхов не треба да ги напаѓа лекарите и медицинската наука и да ги осудува нивните погрешни активности“. Но, јас го немав ова мислење и сакав да им ја кажам вистината на луѓето.

Кога активностите на клубот станаа малку просперитетни, го испразнив првиот кат од мојата кука, ги додадов претходните соби со третина од киријата што ја нудат брокерите и ги дадов на клубот (половина од куќата е на моја жена. не добивам кирија од мојата половина). Со својот трошок отворив посебна врата на улицата и изградив подрум од 30 кубни метри за складирање, членовите на заедницата не одржуваа редовни состаноци, назначивме управен одбор меѓу дел од активните членови, а со цел за да му докажам на господинот Рамезани дека греша во своите ставови, му оставив сам да го избере одборот. Тој го избра Др. Мохамад Каар (професор на Медицинскиот универзитет во Техеран) како претседател на Одборот на директори. Овој доктор напиша книга наречена „Сурово вегетаријанство“ полна со апсурдни и бесмислени лабораториски формули и го трошеше времето на публиката со безвредни предавања. Набрзо направи галама во клубот дека мораме да го исфрлиме од членството според член 29 од уставот на клубот. Тој отиде со некои негови истомисленици, инвестираше и отвори клуб наречен „Научно сурово вегетаријанство“ на улица Министри, секој изгуби по 40 или 50 илјади денари и го затвори, некои луѓе исто така зажалија за својата работа и повторно се приклучија на нашиот клуб. Господинот Рамезани не поучи од својата погрешна постапка, туку напротив, наместо еден лекар, во клубот внесе уште двајца-тројца лекари да одржат говор.

Да ги прифатат моите зборови што ги напишав пред години во книгата „Сурово оденење“, повеќето од луѓето што умреа во последните години сега ќе бидат живи. На пример, д-р Икбал, шеф на медицинскиот систем,

ко ме предаде на суд да бидам казнет, но то самиот беше казнет во реалниот живот и почина. За среќа, судот а отфрли жалбата на медицинскиот систем како неоснована и пресуди во моа корист. Медицинскиот систем тврдеше дека а мешам медицинската „наука“ но немам што да правам со нив, само го покажувам патот на природите и ово правилен пат ќе ги одржува луѓето здрави и ќе ги излекува, а како резултат на тоа, Приходот на лекарите е блокиран, но на ниту еден бизнисмен не му се допаѓа неговиот бизнис за правење пари да биде уништен! Во книгата „Сурово- адење“ во која се толкува филозофијата на сировата храна и со водство на оваа книга се формира општеството на сурови вегани, споменати се некои основни точки кои а докажуваат погрешноста и штетноста на медицинската наука.

Многу се потпирам на протоколот на ова здружение и клуб бидејќи имам да докажам како го трошев целото мое време шест години, се држев настрана од глобалните активности, работев напорно и потрошив пари, но сите овие напори беа залудно потрошени затоа што неколку измамници ги земаа заедницата, клубот и ресторанот со целиот свој имот. и мебел од мене и од вистинските членови на заедницата и им ги предаде на противниците. Г-дин Џавад Рамезани, суров и љубител на пари богат бизнисмен; Не можеше да го разбере длабокото значење на многу едноставната и одлична филозофија на суровото веганство, спротивно на моето мислење, мислеше дека преку науката побрзо ќе стигне до својата дестинација. То толку многу веруваше во неговото мислење и беше толку сигурен во себе што реши да направи нешто за да ме избрка од клубот и да се стави себеси на мое место и својата научна филозофија наместо законот на природата. Ја ставаат книгата „Јади и биди убава“ на д-р Мади наместо книга за сурово адење и го преземаат клубот со помош на лекарите. За да а постигне оваа опасна цел, то мораше да употреби стотици прекршувања, кршење закони, лажење, закани, принуда, инсценирање итн. .

Г-дин Махтаби, 28-годишен земјоделски инженер кој преживеа тешка бубрежна болест адејќи сировата храна, помогна во поправка на клубот неколку месеци. То беше талентиран млад човек кој гордо ги работеше сите жици, водоводи, бодисување и столарија на клубот со помош на

Господине Сафарзаде. Потоа шест месеци раководеше со целиот клуб и ресторан. Студирал за подготовка на сирови салати и напишал книга со наслов „Сурови вегански адења, единствената човечка храна“. Господинот Махтаби сакаше да основа земјоделско претпријатие за општеството, но неговиот план остана недовршен бидејќи не беше пронајдено соодветно земјиште; Господинот Махтаби не е многу богат, а да му дадовме мала плата да раководи со клубот и да го задржавме, нашиот клуб немаше да биде во оваа мизерна ситуација, но господинот Рамезани беше толку многу малтретиран што бега од нас. и им рекол на пријателите: „Ќе одам, ќе јадам варено и ќе умрам“. И тој го стори истото. Заминал во Хорамшахр, се вработил во банката Кешаварзи, се оддалечил од дома, пријателите и луѓето, останал сам, готви, а како резултат на тоа повторно му се појавила бубрежна болест и го убила.

Г-дин Манучер Сафарзаде работеше напорно за клубот и помогна, но бидејќи тој на добро од сè ја разбираше длабоката филозофија на суровиот веганизам и секогаш ја бранеше, тоа беше затоа што г-дин Рамезани гледаше на него како непријател, на овој начин. Одборот беше дисперзиран. Г-дин Сафарзаде отиде во Шираз, а г-дин Абулфазл Садарат отиде во Јахром, г. Останаа Рамезани и господинот Кахани, господинот Абулфазл Кахани не е важна личност, тој е роднина на господинот Рамезани и негов верен пријател. Јас патував во странство три или четири пати околу ова време, суровите вегани ме канат низ целиот свет, тие сакаат да ме видат, а јас понекогаш одам да ги видам. Во овие ситуации, г. Рамезани го виде полето празно и ја започна својата диктатура. Имаме устав составен од искусни правници кои предвидоа сè и го зајакнаа мојот авторитет да спречам такви прекршувања; Но господинот Рамезани не го знае законот. За него неговата желба е законот.

Според членовите 18, 21 и 29 г. Рамезани и г. Кахани беа законски избркани од заедницата и секој потег што го правев против мене беше незаконски и принуден. Ако сакав, можев навреме да ги искористам своите овластувања, да ги отстранам и да го преземам управувањето со здружението, но колку и да изгледа чудно, имав посебен интерес за господинот Рамезани за неговиот активен и динамичен дух, особено дека бил активен и го помагал здружението. Тој организираше семинар во својата градина. Не сакав да го вознемирувам; Секогаш чекав да ја прифати својата грешка и да се врати кај нас.

Можеби то ме исмеваше и се сметаше за мудар затоа што прифаќа медицинска наука, но ас не. То рече: „Човек мора да користи секакви средства и планови за борба“. Господинот Рамезани за книговодител назначил еден од своите пријатели и соученици, г. Што прави господинот Рамезани со овие пари? Нико не знае и никому не одговара. Г-дин Рамезани имаше направено печат; Во недела и вторник од 16:00 до 20:00 часот и во четврток од 13:00 до 15:00 часот, предавањата и пациентите беа бесплатно прегледани од лекари и нутриционисти. Овој печат го става на летоците што ги имав испечатено на сопствен трошок, бидејќи господинот Рамезани не троши пари за реклами. Медицинскиот систем ми се пожали дека се мешам во медицинската работа, сега господинот Рамезани го прави ова.

Започнаа акупунктура во клубот некое време; Жени, деца, стари и млади, седнати покрај сидот со игли заглавени во ушите, носот, усните, челото, рацете и колената како неми статуи! Чекаа болеста да скокне од врвот на иглата и да ги спаси!

Какви смешни сцени не создава незнаењето на зготвените? Д-р Наваб одржа говор преку спикерот на клубот и направи дека не се согласува со мислењето на Хованесјан. Многу добро, господине Наваб, ако не се согласувате со мојата филозофија, што правите во овој клуб? Има милиони луѓе во светот кои се против филозофијата на сурово веганство, дали сите тие имаат право да влезат во нашиот сопствен клуб и да зборуваат против нас? Кога издадов известување за овие случувања за да ги информирам членовите, тоа го налути г-дин Рамезани; Ја смени бравата на вратата од дворот, која сама ја ископав со лопата и ја засадив со цвеќиња, за да не можам да влезам во дворот да ја наводнувам градината; Вратата од мојата канцеларија е заклучена и морав да отворам нова врата во мојата канцеларија од ходникот. Одзади е заклучена и влезната врата на клубот од ходникот.

Време беше да се избере нов одбор на директори. Праша господинот Рамезани некои луѓе да ги подготват поканите. Поканите беа напишани и ставени во пликови. Г-дин Рамезани ги однел овие пликови во својот дом за да ги печати и закачи, но ниту еден од нив не бил закачен, така што ниту еден

од членовите на конгрегацијата знаеле за изборот на новиот управен одбор. Во текот на овие денови господинот Рамезани ги имаше собрани сите документи на членовите и ги однесе во својот дом. Тој му нареди на г-дин Мостаан да не прифаќа никого за член. Ова е голем криминал. Некој го праша господинот Рамезани дека некој господин сака да стане член, зошто не прифативте? А тој одговори: „Не ми се допадна неговиот изглед“. Ниту еден диктатор во светот не е спремен да даде толку груб одговор. Во својот дом господинот Рамезани покани пријатели, познаници, соседи, роднини и други луѓе на собирот и на секој од нив им даде членска книшка за да можат да влезат во клубот и да гласаат за него на денот на изборите.

На назначениот ден на изборот во клубот влегува господинот Рамезани со група лажни претенденти за сурово водење и текст на нов устав, со ново име, со нов центар и со нова филозофија, кој го изгласа господинот Рамезани во неговата кука со само едно „тајно“ гласање. Тој претстави група лекари и други кои самиот ги избрал со „тајно“ гласање и рече: „Кој се согласува, крене рака“. Неколку платеници изненадено кренале раце и г.

Рамезани наредува: „Беше одобрено“. Неколку вистински членови на клубот, протестираа. Влегов во клубот од мојата кука и објавив дека на г. Овие избори се нелегални и лажни. Господинот Рамезани ги регистрираше овие избори и ние не протестиравме затоа што ова ново здружение не е поврзано со нашето. Ова е нова заедница со ново име, со нова цел, со нова локација, со нов устав, со нови книги, со нов основач и секретар. Секој е слободен да избере цел за себе, да собере неколку истомисленици околу себе, да формира општество и да го регистрира; Но, во историјата не е забележано дека илегална група влегува во населението на своите противници, организира лажни избори за себе, ги отстранува главните основачи на заедницата и го заплени целиот имот на првобитното население. Ова е како ако непријателот опсади град, неколку жители на градот ја отвораат портата и го предаваат градот на непријателот. Општеството за сурово водење е против погрешната активност на лекарите. Членот 17 од Уставот вели: „Вистински суров веган никогаш

се разболува и нема потреба од медицински третман и процедури". Во однос на несреќите и несреќите, тренираме сурови вегани хирурзи кои ќе оперираат без антибиотици, без серум и без животински протеини.

Ми велат „зошто не се согласуваш со овие лекари кои се сурови адат и зборуваат за сирова храна?" Не е точно. Д-р Мади им вели на луѓето: „Понекогаш можете да ја адате и готвена, нема проблем." И то самиот се аде, д-р Наваб верува дека сировата храна треба да се започне постепено. Од изгледот и изгледот на д-р Рашти (еден од новите членови на одборот) може да се разбере дека тој не е суров веган. Овие лекари го направија клубот за сирова храна центар на рекламирање и собираат клиенти за нивната канцеларија да стекнат слава. Д-р Наваб стана претседател на одборот на директори, какво ќе биде неговото претседателство? Само што зборува за протеини и витамини по еден час неделно и тоа е тоа? Претседателот треба да претседава со работите на клубот.

Се прашувам како д-р Мади, д-р Наваб, д-р Рашти и други одбор членовите избрани од г. Ги сменија основачите, ми го зедеа од раце клубот што јас го создавав и управував шест години и насилно го презедоа клубот со сета опрема и капацитети. Нашето здружение нема потреба од „научни“ предавања. Кога ја прифаќаме заповедта на природата „не адете готвени работи, не адете ги животните, адете сирова веганска храна колку што сакате и што сакате". Ништо друго не треба да слушаме.

Г-дин Рамезани се замислува себеси како научник. Кога ме опкружуваат сирово адците и поставуваат прашања, господинот Рамезани влегува во разговорот и зборува за гликозата и глукогенот. Еден ден, за време на расправија, г-дин Кахани почна да ме пцуе. Ја крена раката и пет-шест пати извика: „Ерменец, ерменец, ерменец". Како ерменскиот да е некаква клетва! Горд сум што сум Ерменец и горд што сум Ариец и живеам во Персија. Ерменците никогаш не биле малтретирани од персиските сонародници и секогаш уживале нивна почит. Создавањето омраза меѓу народите е една од најлошите работи. Слично се случи и еден

ден за време на состанокот на одборот, за време на расправи а, д-р Каар за момент а загуби смиреноста и почна да ме пцуе дека во животот сум слушнал само од устата на луѓето на улица. Седев немо и зачудено гледав како ово угледен човек се изгубил и не разбирал што зборува. То ги удри рацете на масата и рече: „Ти горе и седни во тво ата соба, тука е наша, не тво а“. Биде ки во претходниот пат се пока а за своето однесување и ме прегрна, ме бакнуваше и се извини, ас му простив; Но, вториот пат целосно излезе надвор од границите. Моравме да го исклучиме заедно со господинот Азданлу, не само од управниот одбор, туку и од членството на здружението.

За да ме изнервира господинот Рамезани не ми а плати кири ата за пет месеци. Еден ден то лудо упадна во клубот и кога ме виде како разговарам со неколку луѓе за сурово адење, то викна „Бега одовде“.

Потоа му наредил на работникот што штотуку го вработил: „Фрли го ова“. И ово работник ме турна и ме исфрли од скалите на влезната врата, а ас паднав на зем а и мо ата глава удри во мотор и се повреди. Да не бев сурова храна, ќе имав мозочен удар. Отидовме во полициска станица и оттаму ка лекарот, ово работник сакаше да се ослободи од обвинението и гласно повтори: „Атерхов вели дека ако а допреш масата, ќе ослабеш“. То научил толку многу од сурово адење! И господинот Рамезани сакаше да му покаже некои документи на истражителот, но истражителот ги турна назад. Сигурно, г.

Рамезани сакаше да го покаже сво от фамозен устав и да докаже дека то е секретар на заедницата, а ас сум бунтовникот. Што би можел да направам овде? простив и излегов; Дали ова беше последната сцена од комеди а или трагеди а? Не знам; Да одговори господинот Рамезани. Многупати ми се закануваше дека ќе направи нешто за да ме натера да побегнам од Перси а гола! Можеби тоа е негов обича затоа што сво от живот и го должи на мо ата филозофи а. Ова е исто така еден вид благодарност. Кога ќе го прашаат: „Тогаш каде е Атерхов? То одговара: „То е антинаука“. Овде из авувам дека секо а штета по мо от живот и имот е од негова страна (или исти продорен агенти).

Себичноста и немудриот лутина доведуваат некои луѓе до точка каде што мо от телефонски именик ко ги содржи имињата на сите членови

беа регистрирани и од мојата канцеларија недостасуваат две папки полни со англиски пошта (околу илјада). Не можам да кажам чие дело е овој гласен и недостоеен чин, но знам дека е дело на човек кој сака да воспостави контакт со следбениците на суровото веганство и да ги злоупотребува. Јасно е дека тој што ги украде не може јавно да ги користи. Кој го направил ова, го направил од незнаење. Простувам и барам ако чувствува малку хуманост во срцето, откако ќе го добие своето значење од нив, да ми ги врати овие писма; бидејќи овие писма ќе бидат исклучително важни и вредни за мене и за историјата на суровото веганство во иднина.

Сега кога не одам во клубот, лекуваните луѓе доаѓаат на вториот кат од мојата вила да се заблагодарат и да добијат информации и да купат книги. Формиравме заедница со филозофија напишана во книгата за сива храна. Секој што не ја прифаќа оваа книга не може да стане член на оваа заедница. Лекарите кои сакаат да станат членови на здружението на суровини вегани, треба да ги затворат своите ординации и да не пишуваат рецепти или отрови на пациентите, но сепак тие се лекари и не можат целосно да се откажат од своето погрешно знаење, а ако го направат тоа, немаат што да направи и нема што да каже. Тие предаваат во нашиот клуб за витамини, протеини и својства на растенијата. Овие зборови се само глупости, митови, фантазии и измислица. Во почетокот тие предаваа три пати неделно, подоцна еден ден во неделата и само по еден час. Наскоро луѓето ќе се уморат од слушање на овие зборови и ќе останат без зборови, што ќе прават следно? Колку можат да ги измамат луѓето?

На крајот на краиштата, ако еден ден Рамезани ги продлабочи студиите и ги прифати грешките, се откаже од медицинската наука, се врати на природата и се потчини на законите на природата, ние сме отворени да го прифатиме и ако ќе игнорирам какви маки ми се направени; Нема лутина во етиката на вистинските сурови вегани, ние простуваме.

Суровото веганство стои повисоко
од сите револуции²³⁰ во историјата

Г-ѓа Астри со група сурово-вегани деца од сиропиталиштето

Група сурово-вегани деца во сиропиталиштето Ненси Ана Заблер во Австрали а

Аршавир Тер Хованес ան

Пример за вистинско човечко суштество, иницијатор на нов свет без болести, сиромаштија, глад, војна и убиства, пример за целосно суров веган на 20 век, Анахит, 20-годишната ќерка на Атерхов, која никогаш не конзумирала ниту залак готвени работи и никогаш не земала никакви лекови или вакцини.

15-годишната Анахит (обоена слика)

10-годишната Анахит (слика во боја)

Логото на
Техеран суров-
Друштво за исхрана

Потпис на
авторот

Техеран – 1976 година

[Аршавир Тер Хованесјан](#), Град Техеран, бул. Карим Кан,
улица Санаи, плоштад во Санаи, бр.2.

Кажете: 828878

Dear mothers, note well:

If you want your child to be born healthy and live a healthy life, you should feed her/him with natural nutrition from the uterus time.

If the mother's milk is made from dead food, then it's poisonous for baby.

Your baby hates cooked food as much as she/he hates cigarettes, alcohol and drugs.

Accustoming a baby to dead food is one of the most terrible sins.

Raise your children like Anahit, healthy and happy.

Суров веганизам, револуци а низ еволуци ата